

СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛЛЕ
ПАВОДЛЕ ІААНА

**НОВЫ ЗАПАВЕТ
ГОСПАДА НАШАГА ІСУСА ХРЫСТА**

**СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛЛЕ
ПАВОДЛЕ ІААНА**

НА ЧАТЫРОХ МОВАХ:
ГРЭЧАСКАЙ, СЛАВЯНСКАЙ,
РУСКАЙ І БЕЛАРУСКАЙ

3 ПАРАЛЕЛЬНЫМІ МЕСЦАМІ

КНИГА ЧАЦВЁРТАЯ

МІНСК, 2005

УДК 226.4
ББК 86.37

Па благаславенню
Мітрапаліта Мінскага і Слуцкага
ФІЛАРЭТА,
Патрыяршага Экзарха ўсяе Беларусі

Рэзалюцыя №6/06 ад 4.01.2005г.

Пераклад на беларускую мову
Біблейскай Камісіі
Беларускай Праваслаўнай Царквы

Серыя “Новы Запавет Госпада нашага Ісуса Хрыста”.
Кніга 4-я.

ISBN 985-6594-19-7

© Беларуская Праваслаўная Царква
© МХРБ “Біблейскае таварыства ў Рэспубліцы Беларусь”

СЪТЪЙ ЕВЪАГЕТЪ ІВЪАННЪ

ПРА СВЯТОГА ІААНА БАГАСЛОВА

(з твораў мучаніка Дарафея, епіскапа Цірсага)

Іаан, брат Іакава, які быў евангелістам Госпада, і якога любіў Гасподзь, ў Асіі прапаведаваў Евангелле Хрыстова. Ён быў выгнаны царом Траянам на востраў Патмас за абвяшчэнне слова Гасподняга. Знаходзячыся там, напісаў Святое Евангелле і выдаў ў Эфесе з дапамогай Гаія, прымальніка падарожных і дыякана, пра якога і апостал Павел сведчыў, кажучы Рымлянам: “Вітае вас Гаій, прымальнік падарожных, мой і ўсяе Царквы”. Пасля смерці Траяна, блажэнны Іаан вярнуўся з вострава і жыў ў Эфесе. І пражыў сто дваццаць гадоў, і жывым сябе там пахаваў па волі Божай.

Некаторыя ж кажучь так: не пры Траяне быў ён выгнаны на Патмас, а пры Дамеціяне, сыне Веспасіянавым.

ПРАДМОВА

ДА СВЯТОГА ЕВАНГЕЛЛЯ ПАВОДЛЕ ІААНА

У тое, што сіла Духа ў немачы здзяйсняецца, як і напісана, мы веруем. У немачы ж не толькі цялеснай, але і слова, і прамудрасці, што языком выказваецца. Гэта яўлена было праз многіх, а найвольш праз вялікага Багаслова і врата Хрыстовага, балагадаццю прасветленага. Яго вацька быў рыбаком і сам ён майстэрству вацькі навучаўся; ён не толькі не быў адўкаваны ў іўдзейскім і элінскім вучэнні, але быў зусім непісьменны. Так і бажэствены Лука ў Дзеяннях сведчыць пра яго. Бо вацькаўшына яго была бедная і нязнатная, гэта было паселішча, дзе валодалі не кніжным, а рыбацкім майстэрствам: Віфсаіда яго ўзрастала. Аднак такі непісьменны, нязнатны, які нічым не быў слаўны, а бачыце, які атрымаў дар Духа: ён голасна абвясціў тое, чаму першыя тры евангелісты спачатку нас не навучылі. Яны выяўлялі зямныя дзеі Хрыста і нічога не казалі ясна і адкрыта аб прадвечным Яго быцці. Таму патрэба была, каб некаторыя людзі прыземленыя, якія не могуць разумець нічога высокага, не падумалі,

што Хрыстос тады пачаў існаваць, калі ад Марыі нарадзіўся, а не тады, калі спрадвечна ад Айца нарадзіўся, як настойліва сцвярджаў і Павел Самасацкі. Дзеля гэтага вялікі Іаан пра горняе нараджэнне сведчыць, не пакінуўшы нязгаданым пра ўцялесненне Слова, бо сказаў: “І Слова стала плоццю”.

Некаторыя расказвалі, што праваслаўныя прасілі яго напісаць ім пра горняе нараджэнне, бо ў тыя дні з’явіліся нейкія ератыкі, якія лічылі Ісуса проста чалавекам. Казалі, што калі святы прачытаў іншых евангелістаў, то пацвердзіў ісціннасць ўсяго расказанага, але адзначыў, што, гаворачы пра рэчаіснае, апосталы нічога не казалі пра благодатнае. Тое, што яны казалі няясна, альбо незавершаным пакінулі, ён пашырыў, і вытлумачыў, і прадоўжыў сваім Давравесцем, якое напісаў на востраве Патмас, знаходзячыся ў зняволенні, праз трыццаць два гады пасля Хрыстовага ўзнясення.

Любімы больш за ўсіх вучняў быў Іаан Госпадам, бо быў прости і лагодны, меў добры характар, і быў чысты сэрцам, цнатлівы. За гэта ён быў ўдастоены дару і спадовіўся спазнаць многія нябачныя тайны. Бо сказана: “Блажэнныя чыстыя сэрцам, бо яны Бога ўбачаць”.

Ён быў родзічам Госпадзю, і паслўхайце, якім чынам. Іосіф, заручаны з Прачыстаю, меў ад першай жонкі сямёра дзяцей: чатырох мужчынскага полу трох жаночага — Марфу, Ёсфір і Саламію, сынам гэтай Саламіі і быў Іаан. Атрымліваецца, што Госпадзь — дзядзька яму, бо Іосіф — бацька для Госпада. Дачка гэтага Іосіфа Саламія сястрой Госпадзю даводзіцца, таму і яе сын Іаан — пляменнік Госпадзю па сястры. Невыпадкова ж, я лічу, і імёны яго маці і самога евангеліста тлумачацца, бо імя маці “Саламія” тлумачыцца як “мірная”, а “Іаан” — “благадаць” яе. Кав ведала ўсякая душа, калі яна мірная да людзей і сама ў сабе вольная ад страстей, то яна становіцца маці для бажэственнай благадаці. Мы назіраем і больш дзівоснае, што адбылося з гэтым святым евангелістам. Аказваецца, што ён меў тры маці: прыродную Саламію, і гром (бо зваўся сынам громавым, з-за свайго евангельскага гучнагалосся), і Багародзіцу, “бо вось, сказана, Маці твая”. І паколькі гэта так, пачнем жа чытаць напісанае: “У пачатку было Слова”.

**СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛЛЕ
ПАВОДЛЕ ІААНА**

ΤΟ ΚΑΤΑ ἸΩΑΝΝΗΝ

ᾠ ἸΩΑΝΝΑ

ἍΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

СВѢДѢТЕЛСТВО ВАННА.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' (πρῶτον).

ГЛАВА ѿ.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος.

2. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3. πάντα δι' Αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς Αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν.

4. Ἐν Αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.

5. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

6. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ Φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ Φωτός.

Κζ началѣ* бѣ Слово, ѿ Слово бѣ кз бгѡ, ѿ бгѡ бѣ Слово.

* ѿкопѣ (Нов. Зав. Св. Алексія)

б. Сѣѡ* бѣ ѿкопѣ кз бгѡ:

* ѿ

г. всѧ Тѣмз бѣша, ѿ бѣз Негѡ ннчтѡже бѣстѣ, ѣже бѣстѣ.

д. Кз Тѡмз жнѡтѣ бѣ, ѿ жнѡтѣ бѣ свѣтѣ челобѣкѡмз:

е. ѿ свѣтѣ ко тмѣ свѣтитѣ, ѿ тмѧ бгѡ не ѡбѧтѣ.

ѕ. Бѣстѣ челобѣкз посланз ѡ бгѡ, ѿмѧ емѡ Ἰωάνнз:

з. Сѣѡ прѣде ко свндѣтелествѡ, да свндѣтелествѣтѣ ѡ свѣтѣ, да бнѡ бѣрѡ ѿмѡтѣ емѡ*. * вѣрѡтѣ ѿмѡ

н. Не бѣ тѡѡ* свѣтѣ, но да свндѣтелествѣтѣ ѡ свѣтѣ:

* ѡнз

(1) Прыгч. 8, 22-25. Ін. 17, 5. 1 Ін. 1, 1-2; 5, 7, 20. Кал. 1, 17. Апак. 19, 13. (3) Пс. 32, 6. Ін. 1, 10. Эф. 3, 9. Кал. 1, 16-17. Яўр. 1, 2. Апак. 4, 11.

СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ

ОТЪ ІОАННА.

ГЛАВА 1.

Въ началѣ было Слово, и Слово было у Бога, и Слово было Богъ.

2. Оно было въ началѣ у Бога:

3. все чрезъ Него начало быть, и безъ Него ни что не начало быть, что начало быть.

4. Въ Немъ была жизнь, и жизнь была свѣтъ человѣковъ;

5. и свѣтъ во тьмѣ свѣтитъ, и тьма не объяла его.

6. Былъ человѣкъ посланный отъ Бога, имя ему Іоаннъ;

7. онъ пришелъ для свидѣтельства, чтобы свидѣтельствовать о Свѣтѣ, дабы всѣ увѣровали чрезъ него.

8. Онъ не былъ свѣтъ, но *былъ посланъ*, чтобы свидѣтельствовать о Свѣтѣ:

СВЯТОЕ ДАБРАВЕСЦЕ

ПАВОДЛЕ ІААНА

РАЗДЗЕЛ І.

1. У пачатку было Слова, і Слова было ў Бога, і Богам было Слова.

2. Яно было ў пачатку ў Бога;

3. усё праз Яго пачало быць, і без Яго нішто не пачало быць, што пачало быць.

4. У Ім было жыццё, і жыццё было святлом для людзей;

5. і святло ў цемры свѣціць, і цемра не агарнула яго.

6. Быў чалавек, пасланы ад Бога; імя яму Іаан;

7. ён прыйшоў для сведчання, каб сведчыць пра Святло, каб усе ўвѣравалі праз яго.

8. Ён не быў святлом, але *прыйшоў*, каб сведчыць пра Святло;

(4) Ін. 1, 9; 5, 26; 8, 12; 9, 5; 12, 35, 46. 1 Ін. 5, 11. (5) Ін. 3, 19; 8, 12; 9, 5; 12, 46. (6) Мал. 3, 1. Мф. 3, 1; 11, 10. Мк. 1, 2. Лк. 3, 2. (7) Дзеян. 19, 4.

9. былъ Свѣтъ истинный, Который просвѣщаетъ всякаго человека, приходящаго въ міръ:

10. въ мірѣ былъ, и міръ чрезъ Него началъ быть, и міръ Его не позналъ:

11. пришелъ къ своимъ, и свои Его не приняли.

12. А тѣмъ, которые приняли Его, вѣрующимъ во имя Его, далъ власть быть чадами Божиими,

13. которые не отъ крови, ни отъ хотѣнія плоти, ни отъ хотѣнія мужа, но отъ Бога родились.

14. И Слово стало плотію, и обитало съ нами, полное благодати и истины; и мы видѣли славу Его, славу какъ Единороднаго отъ Отца.

15. Іоаннъ свидѣтельствуеъ о Немъ и восклицая говоритъ: Сей былъ Тотъ, о Которомъ я сказалъ, что Идущій за мною сталъ впереди меня, потомучто былъ прежде меня;

16. и отъ полноты Его всѣ мы приняли и благодать на благодать;

17. ибо законъ данъ чрезъ Моисея, благодать же и истина произошли чрезъ Іисуса Христа.

18. Бога не видѣлъ никто никогда; Единородный Сынъ, сущій въ нѣдрѣ Отчемъ, Онъ явилъ.

9. было Святло ісциннае, Якое прасвятляе ўсякага чалавека, што прыходзіць у свет;

10. у свеце быў, і свет праз Яго пачаў быць, і свет Яго не пазнаў;

11. да сваіх прыйшоў, і свае Яго не прынялі.

12. А тым, што прынялі Яго, даў уладу стаць дзецьмі Божымі, тым, што веруюць у імя Яго,

13. якія не ад крыві, і не ад жадання плці, і не ад жадання мужа, а ад Бога нарадзіліся.

14. І Слова стала плоцю, і жыло сярод нас, і мы бачылі славу Яго ад Айца, славу як Адзінароднага, поўнага благодаці і ісціны.

15. Іаан сведчыць пра Яго і, ўсклікаючы, гаворыць: гэта быў Той, пра Каго я сказаў: Той, Хто ідзе за мною, наперадзе мяне стаў, бо раней за мяне быў;

16. і ад паўнаты Яго мы ўсе прынялі і благодаць на благодаць;

17. бо закон праз Маісея дадзены, а благодаць і ісціна праз Іисуса Хрыста сталіся.

18. Бога ніхто не бачыў ніколі; Адзінародны Сын, Які ва ўлонні Айца, Ён явіў.

19. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· σὺ τίς εἶ;

20. Καὶ ὠμολόγησε καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὠμολόγησεν, ὅτι οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χριστός.

21. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· τί οὖν; Ἠλίας εἶ σὺ; Καὶ λέγει· οὐκ εἰμι. Ὁ προφήτης εἶ σὺ; Καὶ ἀπεκρίθη· οὐ.

22. Εἶπον οὖν αὐτῷ· τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν ὧμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23. Ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· εὐθύνετε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἠσαΐας ὁ προφήτης.

24. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων·

25. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπον αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;

26. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν, ὅν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·

27. Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου Ἐρχόμενος, ὅς ἐμπροσθέν μου γέγονεν, ὃς ἐγὼ οὐκ εἰμι ἄξιος, ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.

28. Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

ἄ. Ἦ εἶ ἐστὶ σενδ· τελετω Ἰωάννης, ἐγὰρ ποσλῆνα Ζηδοβε * ὦ ** Ἰερλῆμα ἱερέεβκ ἢ λενίτωκκ, δα κοπρόσατκ ἐγὸ: τὶ κτὸ εἶν; * Ἰουδ· ἐν ** ἡζ (Π. 3. Σβ. Α.)

β. Ἦ ἡσποβ· ἐδα ἢ νε ὠβέρκεα: ἢ ἡσποβ· ἐδα, ἰάκω ἢ κελικ ἄζκ Χρῆτόεκ.

γα. Ἦ κοπροσίμα ἐγὸ: κτὸ οἴβο; Ἠλίᾶ λη εἶν τὰ; Ἦ γλαγόλα: ἢ κελικ. Πῆροκκ λη εἶν; Ἦ ὠκ· κηιά: ἢ.

κβ. Ρ· κηα же εἰδ: κτὸ εἶν; δα ὠβ· κτκ δάμυ ποσλᾶβημικ ἢ: κτὸ γλαγόλεση ὠ τεβ· κ σαμὸικ;

κγ. Ρεμᾶ: ἄζκ γλαέκ κοπίόματω βκ πδσ· κῆνι: ἡσπράβντε πδτκ Γ· δῆν, ἰάκωκε ρεχᾶ Ἠλίᾶ πῆροκκ. * β· κηιά

κδ. Ἦ ποσλᾶνῆν β· κηδ * ὠ φαρῆεῆ: * β· κηα

κε. Ἦ κοπροσίμα ἐγὸ ἢ ρ· κηα εἰδ: κτὸ οἴβο κρεμῆεση, ἄμπε τὰ ἢ κελικ Χρῆτόεκ, ἢ * Ἠλίᾶ, ἢ * πῆροκκ; * ἢ κηε

κς. Ὠβ· κηιά ἢ λκ Ἰωάννης, γλα· γόλα: ἄζκ κρεμῆία κολό: * ποσρεδ· κ ** же βάεκ ετοήτκ, ἐγώ же κη ἢ κβ· κτε: * βκ κολ· κ ** κρεδ· κ

κζ. Τὸν ἐστὶ γρὰδῆν πο ληκ * ἢ же предо лншоу вѣсть, ἐμῆ же ἢ κελικ ἄζκ δογτόνηκ, δα ὠρ· κηδ ρεμῆνκ σαπογδ ἐγώ ** * β· κηδκ μενᾶ ** ραζρῆσῶ ἐγὼ κετδκβδ σαποηνδῖο

κη. Βῆλ βκ βηδαβάρ· κ βῆμα ὠε ὠηκ πόλκ Ἰορδᾶνα, ἡδ· κηε κβ Ἰωάννης κρεσ· κλ.

19. И вотъ, свидѣтельство Іоанна, когда Іудеи прислали изъ Іерусалима священниковъ и левитовъ спросить его: кто ты?

20. Онъ объявилъ и не отрекся, и объявилъ, что я не Христосъ.

21. И спросили его: что же? ты Ілія? Онъ сказалъ: нѣтъ. Пророкъ? Онъ отвѣчалъ: нѣтъ.

22. Сказали ему: кто же ты? чтобы намъ дать отвѣтъ пославшимъ насъ: что ты скажешь о себѣ самомъ?

23. Онъ сказалъ: я гласъ вопіющаго въ пустынь: исправьте путь Господу, какъ сказалъ пророкъ Ісаія.

24. А посланные были изъ фарисеевъ;

25. и они спросили его: что же ты крестишь, если ты не Христосъ, ни Ілія, ни пророкъ?

26. Іоаннъ сказалъ имъ въ отвѣтъ: я крещу въ водѣ; но стоить среди васъ *Никто*, Котораго вы не знаете:

27. Онъ-то Идущій за мною, но Который сталъ впереди меня; я недостойнъ развязать ремень у обуви Его.

28. Это происходило въ Виваварѣ при Іорданѣ, гдѣ крестилъ Іоаннъ.

19. I вось сведчанне Іаана, калі Іудзеі паслалі з Іерусаліма святароў і леві-таў, каб спыталі яго: хто ты?

20. I ён вѣзнаў і не адрокся; і вѣзнаў: я не Хрыстос.

21. I спыталі яго: дык што? ты Ілія? I ён сказаў: не. Ты прарок? I адказаў: не.

22. Сказалі яму: хто ж ты? каб даць адказ тым, хто паслаў нас; што ты скажаш пра самога сябе?

23. Ён сказаў: я голас таго, хто кліча ў пустыні: вѣпрамце шлях Госпаду, як сказаў прарок Ісаія.

24. А пасланыя былі з фарысеяў;

25. і яны пыталіся ў Яго і казалі Яму: чаго ж Ты хрысціш, калі Ты не Хрыстос, ні Ілія, ні прарок?

26. Адказаў ім Іаан, кажучы: я хрышчу вадою; але сярод вас стаіць Той, Каго вы не ведаеце;

27. гэта Той, Хто ідзе за мною, Які наперадзе мяне стаў, у Якога я няварты развязаць рамень абутку Яго.

28. Гэта было ў Вівавары за Іорданам, дзе хрысціў Іаан.

29. Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει· Ἴδε, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου·

30. Οὗτός ἐστι, περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον ὀπίσω μου ἔρχεται Ἀνήρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν·

31. καὶ γὰρ οὐκ ἤδεν Αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων, ὅτι τεθέσμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' Αὐτόν·

33. καὶ γὰρ οὐκ ἤδεν Αὐτόν· ἀλλ' ὁ Πέμφας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, Ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' Αὐτόν, Οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ·

34. καὶ γὰρ εἶδρακα καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35. Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36. Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37. Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας,

κδ. βο οὔτρη (же)* κηδ'κ** Ἰωάννης
Ἰῆσα γραδύμα εκ σεβ'ε ἢ γλαγόλατ:
εέ, ἄγνευз Бжїи, взэмлаи грѣхї††
μίρα: * настрїа ** внаи҃та † глагόлетз
†† грѣхз (Н. З. Св. А.)

λ. θείν' εἶσ'τ'κ, ω̄ ηέμικε ἄζκ
ρ'εχ'κ: πο μн'ε гρэд'ε'тз Мѣжз,
Иже предо мнѳю вѣс'т'к, г'акѳу
п'ерв'ке мен'ε в'ε:

λα. ἢ ἄζκ не в'ε'д'ε'ч'з ε̄г'ω: но
да г'вн'ї'т'са Ἰηлеки, с'ε'г'ω р'ади пр'ї-
нд'о'ч'з ἄζк вод'ѳю* кр'ε'г'т'л. * в'з вод'ε

λв. Ἦ ε'νι'д'ε'т'ε'л'с'т'в'ѳа Ἰωάνнз,
г'лаг'ѳла, г'акѳу κη'д'ε'ч'з Δ'χ'а с'χ'ολ'ά'μ'α
г'акѳу г'ολ'д'ε'а εκ η'ε'ε'ε, ἢ пр'ε'в'ы'к'а'и'ц'я
на η'ε'μ'з:

λг. ἢ ἄζк не в'ε'д'ε'ч'з ε̄г'ω:
но П'ос'л'а'в'ы'и м'л' кр'ε'г'т'ї'т'и вод'ѳю*,
Т'ѳ'и мн'ε р'еч'ε: на'д' η'ε'г'ѳ'же οὔ'зр'и-
ши Δ'χ'а с'χ'ολ'ά'μ'α ἢ пр'ε'в'ы'к'а'и'ц'я
на η'ε'μ'з, Т'ѳ'и ε'с'т'κ κ'р'т'а'и' Δ'χ'ом'з
ε̄т'ї'μ'ι'з: * в'з вод'ε

λδ. ἢ ἄζк κη'д'ε'ч'з ἢ ε'νι'д'ε'т'ε'л-
с'т'в'ѳ'а'ч'з, г'акѳу θείн' εἶс'т'κ θ'η'з Бжїи.

λε. βοδ'тρη (же)* π'α'κ'и с'т'ολ'ї'ше
Ἰωάνнз ἢ ω̄ οὔ'ч'ен'ї'κ'з ε̄г'ω дв'а.
* настрїа

λς. Ἦ οὔ'зр'ε'ч'ε'з Ἰῆса гρэд'ύμα,
г'лаг'ѳла: εέ, ἄγνεуз Бжїи.

λз. Ἦ с'л'к'ї'ш'а'с'т'а ε̄г'ѳ' ѳ'ва οὔ'ч'е-
н'ї'к'а г'лаг'ѳ'ѳ'а'г'ѳ'о, ἢ по Ἰη'с'т'
ἡ'д'ѳ'т'а* * по'с'л'ε'д'ѳ'ѳ'ѳ'а Ἰη'ε'δ

λη. Ὡ'ε'р'а'ч'ї'ε'а же Ἰη'с'з ἢ κη'д'ε'ч'з
λ' по σεβ'ε'ε ἡ'δ'ύ'μ'а*, г'ла ἦ'μα:

29. На другой день видѣть Іоаннѣ идущаго къ нему Іисуса и говорить: вотъ, Агнецъ Божій, Который беретъ на Себя грѣхъ міра;

30. Сей есть, о Которомъ я сказалъ: за мною идетъ Мужъ, Который сталъ впереди меня, потомучто Онъ былъ прежде меня;

31. я не зналъ Его; но для того пришелъ крестить въ водѣ, чтобы Онъ явленъ былъ Израилю.

32. И свидѣтельствовалъ Іоаннѣ, говоря: я видѣлъ Духа, сходящаго съ неба, какъ голубя, и пребывающаго на Немъ;

33. я не зналъ Его; но Поставшій меня крестить въ водѣ сказалъ мнѣ: на Кого увидишь Духа сходящаго и пребывающаго на Немъ, Тотъ есть крестящій Духомъ Святымъ;

34. и я видѣлъ и засвидѣтельствовалъ, что Сей есть Сынъ Божій.

35. На другой день опять стоялъ Іоаннѣ и двое изъ учениковъ его.

36. И увидѣвъ идущаго Іисуса, сказалъ: вотъ, Агнецъ Божій.

37. Услышавши отъ него сіи слова, оба ученика пошли за Іисусомъ.

38. Іисусъ же, обратившись и увидѣвъ ихъ идущихъ, говоритъ

29. На другі дзень бачыць Іаан Іісуса, Які ідзе да яго, і кажа: вось Агнецъ* Божы, што бярэ на Сябе грахі свету;

30. гэта Той, пра Якога я сказаў: “за мною ідзе Муж, Які наперадзе мяне стаў, бо раней за мяне быў”;

31. і я не ведаў Яго; але, каб Ён быў яўлены Ізраілю, дзеля гэтага прыйшоў я хрысціць вадою.

32. І сведчыў Іаан, кажучы: я бачыў Духа, Які сыходзіў як голуб з неба, і Ён застаўся на Ім;

33. і я не ведаў Яго; але Той, Хто паслаў мяне хрысціць вадою, сказаў мне: “над Кім убачыш Духа, Які сыходзіць і застаецца на Ім, Той і ёсць, што хрысціць Духам Святым”;

34. і я бачыў і засведчыў, што Ён — Сын Божы.

35. На другі дзень зноў стаяў Іаан і двое з вучняў яго.

36. І, убачыўшы Іісуса, Які ішоў, ён сказаў: вось Агнец Божы.

37. І пачулі абодва вучні, як ён казаў гэта, і пайшлі за Іісусам.

38. Іісус жа, абярнуўшыся і ўбачыўшы, што яны ідуць за Ім, кажа ім:

λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον Αὐτῷ· Ῥαββί, ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον διδάσκαλε, ποῦ μένεις;

39. Λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον, ποῦ μένει, καὶ παρ' Αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην. Ὡρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

40. Ἦν Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων Αὐτῷ.

41. Εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ· εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον Χριστός.

42. Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

43. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὐρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολουθεῖ μοι.

44. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαῖδα, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

45. Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφηταί, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

46. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· ἐκ Ναζαρέτ δύναταί τι ἀγα-

чию ѡмѣта; Ѿна же рѣста ѣмѣ: Рабвѣ, ѣже глаголетца сказѣемо** οὐχ ἴλιου, γὰρ ζῆνέσῃ; * вѣдѣдѣюца (= по вѣдѣ ѡдѣма) ** толкѣемо (Св. А.)

λφ. (И)* глѣ ѡма: прѣднѣта ѡ κнѣднѣта. Прѣдѣста ѡ вѣдѣста, γὰρ ζῆνέσῃ, ѡ οὐ Негѡ прѣвѣста дѣнь тѡѡ. Бѣ же чѣсз ѡкиу дѣсѣтѣи. *нѣтъ и въ Н. З. Св. А.

μ. Бѣ (же)* ѡдрѣѣ, вратѣ Гѣлѣмона Петрѣ, ѣднѣз ѡ сѡбѡѡ сѣлѣшавшѣю ѡ** Ἰωάνна ѡ по Нѣмѣз шѣдшѣюѣ. *нѣтъ и въ Н. З. Св. А.

** оу† поелѣдовавшѣз ѣмѣ

μα. Ѿβρѣте* εἶη прѣжде вратѣ сѡсѡгѡ Гѣлѣмона ѡ глагола** ѣмѣ: ѡβρѣтѡχομѣз Мѣссѣю, ѣже ѣсѣтѣ сказѣемо Χρѣтѡсѣз. * ѡβρѣтѣтѣз ** глаголетѣз

μβ. Ἦ прѣвѣдѣ* ѣгѡ ко Ἰѣсѡви. Бѡзрѣвѣз же нѣнѣ Ἰѣсѣз рѣчѣ: тѣѣ εἶη Гѣлѣмонѣз сѣлѣз Ἰѡннѣз: тѣѣ нарѣчѣшѣсѣз Кнѣфа, ѣже сказѣетѣ** Пѣтрѣз. * вѣдѣ ** толкѣетѣ

μγ. Бѡзтрѣи (же)* вѡсѡтѣ ѡзѣлѣти вѣз Галѣлѣю, ѡ ѡβρѣте Фѣлѣппѣ ѡ глѣ ѣмѣ: гралѣ по Мнѣѣ†. * нѣдѣтрѣ† поелѣдѣѡ ѡн

μδ. Бѣ же Фѣлѣппѣз ѡ вѣдѣсѣлѣи, ѡ глѣдѣ ѡдрѣѡва ѡ Петрѡва.

με. Ѿβрѣте Фѣлѣппѣз Нѣдѣнѣлѣ ѡ глагола ѣмѣ: ѣгѡже пнѣлѣ Μωνѣѣ вѣз зѣкѡнѣ ѡ прѡрѡцѣ, ѡβρѣтѡχομѣз Ἰѣсѣз Гнѣ Ἰѡсѣφοва, Ἰѣже ѡ Назарѣта.

μς. Ἦ глагола ѣмѣ Нѣдѣнѣлѣз: ѡ Назарѣта мѡжетѣз лн чѣгѡ до-

(40) Мф. 4, 18. (41) Мф. 4, 18. (43) Мф. 16, 18. (45) Быц. 49, 10. Друг. 18, 15. Пс. 39, 8. Ис. 4, 2; 7, 14; 9, 6; 53, 1-2.

имъ: что вамъ надобно? Они сказали Ему: Равви,—что значитъ: учитель,—гдѣ живешь?

39. Говорить имъ: пойдите, и увидите. Они пошли и увидѣли, гдѣ Онъ живетъ, и пробыли у Него день тотъ. Было около десятиаго часа.

40. Одинъ изъ двухъ, слышавшихъ отъ Іоанна *объ Іисусъ* и послѣдовавшихъ за Нимъ, былъ Андрей, братъ Симона Петра.

41. Онъ первый находитъ брата своего Симона и говоритъ ему: мы нашли Мессію, что значитъ: Христосъ.

42. И привелъ его къ Іисусу. Іисусъ же, взглянувъ на него, сказалъ: ты—Симонъ, сынъ Іонинъ; ты наречешься Кифа, что значитъ: камень (Петръ).

43. На другой день *Іисусъ* хотѣлъ идти въ Галилею, и находитъ Филиппа и говоритъ ему: иди за Мною.

44. Филиппъ же былъ изъ Внесаиды, изъ *одного* города съ Андреемъ и Петромъ.

45. Филиппъ находитъ Наѳанаила и говоритъ ему: мы нашли Того, о Которомъ писалъ Моисей въ законѣ и пророки, Іисуса Сына Іосифова, изъ Назарета.

46. Но Наѳанаилъ сказалъ ему: изъ Назарета можетъ ли быть что

чаго вы шукаете? Яны сказали Яму: Равві (што азначае: Вучыцель), дзе Ты живеш?

39. Ён кажа ім: ідзіце і ўбачыце. Яны пайшлі і ўбачылі, дзе Ён живе, і прабылі ў Яго дзень той. Было ж каля дзесятай гадзіны.

40. Адзін з дваіх, што пачулі ад Іаана пра Іісуса і пайшлі за Ім, быў Андрэй, брат Сімана Пятра.

41. Ён першы знаходзіць брата свайго Сімана і кажа яму: мы знайшлі Мессію (што ў перакладзе азначае: Хрыстос).

42. І прывёў яго да Іісуса. Глянуўшы на яго, Іісус сказаў: ты Сіман, сын Іоны; ты будзеш звацца Кіфа (што азначае: камень *).

43. На другі дзень захацеў Ён ісці у Галілею; і знаходзіць Філіпа і кажа яму: ідзі за Мною.

44. Філіп жа быў з Віфсаіды, з горада Андрэя і Пятра.

45. Знаходзіць Філіп Нафаніла і кажа яму: мы знайшлі Таго, пра Каго пісалі Маісей у законе і прарокі, Іісуса, Сына Іосіфавага, з Назарэта.

46. І сказаў яму Нафаніл: ці можа з Назарэта быць што добрае?

* камень — па-грэчаску "петрос", адсколь імя Пётр.

θὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε.

47. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἔρχόμενον πρὸς Αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε, ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ ὄλος οὐκ ἔστι.

48. Λέγει Αὐτῷ Ναθαναὴλ· πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδὼν σε.

49. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει Αὐτῷ· Ῥαββί, Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

50. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι, [ὅτι]* εἰδὼν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις· μείζω τούτων ὄφει. *въ видѣн. см. опущено.

51. Καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν, ἀμὴν· λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῆτα καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (δεύτερον).

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

3. Καὶ ὑπερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς Αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσι.

εὐρὸ βίτη; Γλαγόλα ἐμδ Φιλίππος· πρίνδι ἢ βίτκδ.

μζ. Кіндѣ (же) Іисъ Наданіаила гвалдѣма кѣ θεεѣ ἢ γλα ὠ νέλις: εέ, βοістнннд Іілтанинъ, кѣ νέлнке лѣстѣ нѣстѣ.

μν. Γλαγόλα ἐμδ Наданіаила: кѣкѡ* мѣ знѣешн; Ѽвѣкѣа Іісѣ ἢ речѣ ἐμд: прѣждѣ дѣже не возгласѣ тебѣ Філіппѣ***, εѣма под снѡковннцѣю кіндѣхѣ гл. *Ѽлδδδ** прѣждѣ дѣже тебѣ Філіппѣ гласѣти (Н. З. Св. А.)

μδ. Ѽвѣкѣа Наданіаила ἢ гλαγόла ἐμд: Раббі, Ты єси Ѽнъ Кнѣи, Ты єси Црѣ Іілекѣ.

н. Ѽвѣкѣа Іісѣ ἢ речѣ ἐμд: занѣ рѣхѣ тѣ, іѣкѡ кіндѣхѣ гл под снѡковннцѣю, вѣрѣешн: вѡльша єнѣх ѡѣршнн.

на. Ἦ γλα ἐμδ: ἀμннь, ἀμннь γла кѣлнς: ѡвѣкѣ ѡѣрн-те нѡ ѡвѣрѣто ἢ ἰгѣлы Кнѣа вѡсходѣмѣа* ἢ ннѣходѣмѣа налѣ Ѽнѣ Члѣвѣчѣснѣго. *сходѣмѣа

Γ Δ Η Ε Ψ Κ.

Ἦ кѣ трѣтѣн дѣнѣ крѣкѣ βнстѣ кѣ. Кѣнѣ Галііейстѣн: ἢ вѣ Мтн Іісѡка тδ.

ε. Зкѣнъ же βнстѣ Іісѣ ἢ ѡѣнѣкѣ εгѡ на крѣкѣ.

г. Ἦ недѡстѣмѣс внδ, глгѡла Мтн Іісѡка кѣ Немд: внδ на нмδтѣ.

доброе? Филиппъ говорить ему: пойдѣ и посмотри.

47. Исусъ, увидѣвъ идущаго къ Нему Наѳанаила, говоритъ о немъ: вотъ, подлинно Израильтянинъ, въ которомъ нѣтъ лукавства.

48. Наѳанаилъ говоритъ Ему: почему Ты знаешь меня? Исусъ сказалъ ему въ отвѣтъ: прежде нежели позвалъ тебя Филиппъ, когда ты былъ подъ смоковницею, Я видѣлъ тебя.

49. Наѳанаилъ отвѣчалъ Ему: Равви! Ты—Сынъ Божій, Ты—Царь Израилевъ.

50. Исусъ сказалъ ему въ отвѣтъ: ты вѣришь, потомучто Я тебѣ сказалъ: Я видѣлъ тебя подъ смоковницею; увидишь больше сего.

51. И говоритъ ему: истинно, истинно говорю вамъ: отнынѣ будете видѣть небо отверстымъ и Ангеловъ Божіихъ восходящихъ и нисходящихъ къ Сыну Человѣческому.

Г Л А В А 2.

На третій день былъ бракъ въ Канѣ Галллейской, и Матерь Исуса была тамъ.

2. Былъ также званъ Исусъ и ученики Его на бракъ.

3. И какъ не доставало вина, то Матерь Исуса говоритъ Ему: вина нѣтъ у нихъ.

Філіп кажа яму: ідзі і паглядзі.

47. Убачыў Ісус Нафанáила, які ішоў да Яго, і кажа пра яго: вось, сапраўды, Ізраільцянін, у якім няма крывадушнасці.

48. Кажа Яму Нафанáил: адкуль Ты мяне ведаеш? У адказ Ісус сказаў яму: перш, чым паклікаў цябе Філіп, калі ты быў пад смакоўніцаю, Я бачыў цябе.

49. Нафанáил адказаў Яму: Равви! Ты Сын Божы, Ты Цар Ізраілеў.

50. У адказ Ісус сказаў яму: ты верыш, бо Я сказаў табе: “Я бачыў цябе пад смакоўніцаю”; убачыш большае за гэта.

51. І кажа яму: праўду, праўду кажу вам: з гэтага часу ўбачыце неба раскрытае і Ангелаў Божых, што ўзыходзяць і сыходзяць да Сына Чалавечага.

РАЗДЗЕЛ II.

1. А на трэці дзень было вяселле ў Кане Галілейскай, і Маці Ісусава была там.

2. Запрошаны таксама быў Ісус і вучні Яго на вяселле.

3. І калі не хапіла віна, Маці Ісусава кажа Яму: віна не маюць.

4. Λέγει Αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· τί Ἔμοι καὶ σοί, Γύναι; οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου.

5. Λέγει ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· ὁ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὕδριαί λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνά μετρητάς δύο ἢ τρεῖς.

7. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὕδριας ὕδατος. Καὶ ἐγένισαν αὐτάς ἕως ἄνω.

8. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.

9. Ὡς δὲ ἐγένεσато ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, καὶ οὐκ ἤδει, πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ· φωνεῖ τὸν νομφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος

10. καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσων· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν Αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς Αὐτὸν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ.

12. Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ Αὐτὸς καὶ ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ Αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

ἃ. Γλα Ἐἷ Ἰῆς: τιτὸ (ἔστω)*
 Ἰηῆ ἢ Γεβῆ, Ζῆνο; νε οὔ πρίιδε
 χῆς Μῶ. *нвтъ и въ Н. З. Св. А.

ἔ. Γλῆόλα Μῆτι Ἐγῶ ελδῆμκ:
 ἔβε ἄμε γλῆτχ βάνκ, εοτκωρήτε.

἖. Βῆχδ же тδ водонόсы κά-
 менни шестъ, лежаше по ѡчи-
 щенію Ἰδῆεκδ, вмѣстѣмъ по
 двѣмъ ἢ ἢ трѣмъ мѣрамъ.

἗. Γλα Ἰῆς: ναπόλνιτε
 водонόсы воды. Ἰ ναπόλνιша Ἰχ
 до βερχᾶ.

Ἰ. Ἰ γλα Ἰῆς: ποчерпите
 нῆῆ ἢ принеси́те ἀρχιτρικλίνови.
 Ἰ принесоша.

ἰ. Ἰῆκοже βκδῆ ἀρχιτρικλίνκ
 κῖνᾶ βίβшагw ὡ воды, ἢ не κῆδα-
 ше, ὡκδᾶ ἔсть: ελδῆ же βῆδαχδ
 ποчерпшн вода: пригласи женихᾶ
 ἀρχιτρικλίνκ

ἱ. ἢ γλαῆόλα ἔμδ: βῆκк че-
 ловѣкк прѣжде* дѡброε κῖно ποла-
 гаетч, ἢ ἔγᾶ ὡπῖόгсᾶ, тогᾶ
 χδκдше: тῆ (же)** сованᾶк εῆн
 дѡброε κῖно догелѣ. *пѣрвѣ **ость
 и въ Н. З. Св. А.

ἱι. Θε* εοτκωρή начѣтокк знѣ-
 меніемк Ἰῆς вк Канѣ Галілеѣ-
 стῆ** ἢ πᾶн ελᾶδ θεοῖ: ἢ
 κῆроваша вк Негῶ οὔннцѣ Ἐгῶ.

*εἰ **Γαλιλέηστῆμα

ἱιι. По εемк снῖде вк Ка-
 пернаомк Ḅамк ἢ Μῆτι Ἐгῶ, ἢ
 βᾶгῆᾶ Ἐгῶ ἢ οὔннцѣ Ἐгῶ:
 ἢ тδ не мнῶгн днῆ прεβῆша.

4. Іисусъ говорить Ей: что Мнѣ и Тебѣ, Жѣно? еще не пришелъ часть Мой.

5. Матерь Его сказала служителямъ: что скажетъ Онъ вамъ, то сдѣлайте.

6. Было же тутъ шесть каменныхъ водоносовъ, стоявшихъ по обычаю очищенія Іудейскаго, вмѣщавшихъ по двѣ или по три мѣры.

7. Іисусъ говоритъ имъ: наполните сосуды водою. И наполнили ихъ до верха.

8. И говоритъ имъ: теперь почерпните и несите къ распорядителю пира. И понесли.

9. Когда же распорядитель отвѣдалъ воды, сдѣлавшейся виномъ, — а онъ не зналъ, откуда *это вино*, знали только служители, почерпавшіе воду, — тогда распорядитель зоветъ жениха

10. и говоритъ ему: всякій человекъ подастъ сперва хорошее вино, а когда напьются, тогда худшее; а ты хорошее вино сберегъ доселѣ.

11. Такъ положилъ Іисусъ начало чудесамъ въ Канѣ Галилейской и явилъ славу Свою; и увѣровали въ Него ученики Его.

12. Послѣ сего пришелъ Онъ въ Капернаумъ, Самъ и Матерь Его, и братья Его и ученики Его; и тамъ пробыли немного дней.

4. Кажа ёй Іісус: што Мне і Табе, Жанчына? яшчэ не прыйшоў час Мой.

5. Кажа Яго Маці слугам: што скажа Ён вам, зрабіце.

6. Было ж там шэсць каменных пасудзін для вады, якія стаялі дзеля ачышчэння Іудзейскага і змяшчалі па дзве ці па тры меры.

7. Кажа ім Іісус: напоўніце пасудзіны вадою. І напоўнілі іх да верху.

8. І кажа ім: цяпер чэрпайце і нясіце да распарадчыка застолля. І яны панёслі.

9. Калі ж распарадчык пакаштаваў вады, што зрабілася віном, — а ён не ведаў, адкуль яно, ведалі толькі слугі, якія налівалі ваду, — кліча жаніха распарадчык застолля

10. і кажа яму: кожны чалавек спачатку добрае віно падае, а калі нап'юцца, тады горшае; ты ж добрае віно захаваў дагэтуль.

11. Так паклаў Іісус пачатак цудам у Кане Галілейскай і явіў славу Сваю, і ўверавалі ў Яго вучні Яго.

12. Пасля гэтага прыйшоў Ён у Капернаўм, Сам і Маці Яго, і браты Яго, і вучні Яго, і там заставаліся некалькі дзён.

13. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Ἰησοῦς

14. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους·

15. καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλουβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·

16. καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, [καὶ]* μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς Μου οἶκον ἐμπορίου. *въ вныхъ сн. пѣтъ

17. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου Σου κατέφαγέ Με.

18. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

19. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

20. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;

21. Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Σώματος αὐτοῦ.

22. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐ-

Γι. Ἦ βλίζ βῆ πάσχα Ἰδείσκα, ἢ βζίδε κο Ἰερλίμζ Ἰήσζ

Δι. ἢ ὠβρέτε βζ цѣркви проданъ. цыа сѣцы ἢ воли ἢ γῶλθεν, ἢ πῆнажники сѣдѣцыз:

Ει. ἢ εοτворѣвз * бнчь ὠ κέρвйῃ, βεῶ ἠζγнᾶ ἠζᾶ цѣркве **, сѣвцыз† ἢ во- лы: ἢ торжникиуыз разсѣпа пῆнази ἢ дскн ὠпровѣрке: * створъ ** ὠ свѣтлнцыз † сѣвца же (Н. З. Св. А.)

Σι. ἢ проданѣцыз γῶλден речѣ: возмнѣте сῖλ ὠсῖдᾶ, ἢ не творѣте дῶмᾶ сѣлᾶ Моεγῶ дῶмᾶ κῶπленαγῶ * κῶπѣнαγῶ

Ζι. Поманѣша же οὔчнῖцыз ἔγῶ, ἰᾶκῶ πῆσανο ἔсῖт: жалостъ дῶмᾶ Твоεγῶ снῖсῖтᾶ Μᾶ.

Ἠι. Ὠβῆцῖша же Ἰδῆεε ἢ рῆсша ἔмᾶ: кое знáмѣнѣе ἰβлѣешн нáмᾶз, ἰᾶκῶ сῖλ творѣшн;

Δι. Ὠβῆцῖша Ἰήсζ ἢ речѣ ἦмᾶ: разорнῖтѣ цѣрковь сῖю, ἢ трѣмн дѣмнн * воздвῖгнῖтᾶ ю. * ἢ βз трн днῖ

Ἰι. Рῆсша же Ἰδῆεε: четыредесятъ ἢ шестῖю лῆтῶз создана вῖсῖтᾶ цѣрковь сῖл, ἢ Тῷ лн трѣмн дѣмнн воздвῖгнῖешн ю;

Κα. сῖнз же гῖлаше ὠ цѣрквн Тῆла βвоεγῶ.

Κβ. ἔγδᾶ οὔβο воετᾶ ὠ мѣрт. вῖлчз, поманѣша οὔчнῖцыз ἔγῶ,

13. Приближалась пасха Іудейская, и Іисусъ пришелъ въ Іерусалимъ	13. І набліжалася Пасха Іудзейская, і прыйшоў Іісус у Іерусалім
14. и нашель, что въ храмъ продавали воловъ, овецъ и голубей, и сидѣли мѣновщики денегъ;	14. і знайшоў, што ў храме прадавалі валоў і авечак, і галубоў, і сядзелі мянялы грошай;
15. и сдѣлавъ бичъ изъ веревокъ, выгналъ изъ храма всѣхъ, также и овецъ и воловъ, и деньги у мѣновщиковъ рассыпалъ, а столы ихъ опрокинулъ;	15. і, зрабіўшы біч з вяролак, усіх выгнаў з храма, і авечак, і валоў, і парассыпаў грошы мянялаў і сталы перавярнуў;
16. и сказалъ продающимъ голубей: возьмите это отсюда, и дома Отца Моего не дѣлайте домомъ торговли.	16. і прадаўцам галубоў сказаў: забярыце гэта адсюль, не рабіце дом Айца Майго домам гандлю.
17. При семъ ученики Его вспомнили, что написано: ревность по домъ Твоемъ снѣдаетъ Меня.	17. І ўспомнілі вучні Яго, што напісана: "клопат пра дом Твой паглынае Мяне".
18. На это Іудеи сказали Ему въ отвѣтъ: какимъ знаменіемъ докажешь Ты намъ, что имѣешь власть такъ поступать?	18. На гэта Іудзеі сказалі Яму: якім знаменнем Ты пакажаш нам, што маеш права гэта рабіць?
19. Іисусъ сказалъ имъ въ отвѣтъ: разрушьте храмъ сей, и Я въ три дня воздвигну его.	19. У адказ Іісус сказаў ім: разбурыце храм гэты, і Я за тры дні ўзвяду яго.
20. На это сказали Іудеи: сей храмъ строился сорокъ шесть лѣтъ, и Ты въ три дня воздвигнешь его?	20. І сказалі Іудзеі: сорак шэсць гадоў будаваўся храм гэты, а Ты за тры дні ўзвядзеш яго?
21. А Онъ говорилъ о храмъ Тѣла Своего.	21. Ён жа гаварыў пра храм Цела Свайго.
22. Когда же воскресъ Онъ изъ мертвыхъ, то ученики Его вспо-	22. Калі ж Ён уваскрэс з мёртвых, успомнілі вучні Яго, што Ён гэта казаў,

τοῦ, ὅτι τοῦτο ἔλεγεν, καὶ ἐπί-
στευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ,
ὃ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23. Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱερο-
σολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ
ἐορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ
ὄνομα Αὐτοῦ, θεωροῦντες Αὐτοῦ
τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει.

24. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ
ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ
Αὐτὸν γινώσκειν πάντας,

25. καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν,
ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀν-
θρώπου· Αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε, τί
ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (τρίτον).

Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν φα-
ρισαίων, Νικοδήμους ὄνομα
αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων·

2. οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν
νοκτὸς καὶ εἶπεν Αὐτῷ· Ῥαββί,
οἶδαμεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας
Διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ
σημεῖα δύναται ποιεῖν, ἢ Σὺ ποι-
εῖς, ἐὰν μὴ ἦ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

3. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἄμην, ἄμην λέγω σοι· ἐὰν
μὴ τις γεννηθῆ ἄνωθεν, οὐ δύνα-
ται ἰδεῖν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4. Λέγει πρὸς Αὐτὸν ὁ Νικό-
δημος· πῶς δύναται ἄνθρωπος
γεννηθῆναι γέρον ὢν; μὴ δύναται
εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ
δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;

ἰῆκω ἐὲ γλῆσι, ἢ ἐβροκασα πι-
λάνιῳ ἢ σλοκεσι, ἔσκε ρεχὲ Ἰῆς.

ἱγ. Ἐγδά же * βѣ ко Ἰερῆλίμѣхъ
вз прѣзданикѣ пѣхѣ, мнѣзи вѣро-
ваша во ἡμα Ἐγῶ, κῆδαще знѣ-
менїа Ἐγῶ, ἡже творѣше. * ἡкоже
(Нов. Зав. Св. Алексїя)

ἱδ. Ἐλμз же Ἰῆсз не вдалѣше
θεбѣ вз вѣрѣ ἡхъ*, занѣ Ἐλμз
вѣдалѣше всѣ, * не οῦφѣралѣше θεбѣ ἡмх

ἱε. ἢ ἰῆκω не трѣбоваше, да
кτѣ свидѣтелствуетъ ѿ челоуѣ-
цѣхъ*: Ἐλμз ко вѣдалѣше, чтѣ вѣ
вз челоуѣцѣхъ. * ѿ челоуѣцѣхъ

Γ Δ Ε Η Γ.

Εὲ же челоуѣкз ѿ фарїсѣн, Нї-
кодѣмїхъ ἡμα Ἐмδ, κнѣзь Жн-
дѣкїтїи*: * ἡοуѣкїкз

ἱ. εῆн прїѣде ко Ἰῆсѣ нѣмїю ἢ
ρεчѣ Ἐмδ: Раввї, вѣлмз*, ἰῆкω ѿ
Ἐгѣ прншѣлз εсѣ Оυѣтѣл: ннктѣже
ко мѣжетъ знѣменїи ἡхъ творїтн,
ἡже Тлї творїши, ἡще не всѣ-
детъ† Ἐгѣ сз нїмз. * вѣмѣ† влї

ἱ. Ἐвѣшѣ Ἰῆсз ἢ ρεчѣ Ἐмδ:
ἄмїнь, ἄмїнь глїо чевѣ: ἡще
кτѣ не родїтѣлз свѣше, не мѣ-
жетъ κῆдѣтн Цѣтѣлѣ Ἐжїл.

ἱ. Γλαгола кз Немд Нїкодѣмїх:
κῆкω мѣжетъ челоуѣкз родїтѣлз
стѣрз снї; Ἐдѣ мѣжетъ втѣрѣ
κнїтн ко οῦτѣрѣδ μῆтѣре свѣлѣ
ἢ ρодїтѣлз;

мили, что Онъ говорилъ это, и повѣрили писанію и слову, которое сказалъ Иисусъ.

23. И когда Онъ былъ въ Иерусалимѣ на праздникъ пасхи, то многіе, видя чудеса, которыя Онъ творилъ, увѣровали во имя Его.

24. Но Самъ Иисусъ не ввѣрялъ Себя имъ, потомучѣто зналъ всѣхъ,

и не имѣлъ нужды, чтобы кто засвидѣтельствовалъ о человѣкѣ; ибо Самъ зналъ, чѣто въ чело-
вѣкѣ.

Г Л А В А 3 .

Между фарисеями былъ нѣкто, именемъ Никодимъ, *одинъ* изъ начальниковъ Иудейскихъ;

2. онъ пришелъ къ Иисусу ночью и сказалъ Ему: Равви! мы знаемъ, что Ты—Учитель, пришедшій отъ Бога; ибо такихъ чудесъ, какія Ты творишь, никто не можетъ творить, если не будетъ съ нимъ Богъ.

3. Иисусъ сказалъ ему въ отвѣтъ: истинно, истинно говорю тебѣ: если кто не родится свыше, не можетъ увидѣть Царствія Божія.

4. Никодимъ говоритъ Ему: какъ можетъ чело-вѣкъ родиться, будучи старъ? неужели можетъ онъ въ другой разъ войти въ утробу матери своей и родиться?

і паверылі Писанню і слову, яке сказаў Іісус.

23. А калі Ён быў у Іерусаліме на свята Пасхі, многія ўверавалі ў імя Яго, бачачы чуды, якія Ён тварыў.

24. Але Сам Іісус не давяраўся ім, таму што Сам ведаў усіх,

і не меў патрэбы, каб хто сведчыў пра чалавека, бо Сам ведаў, што было ў чалавеку.

РАЗДЗЕЛ III.

1. Быў жа чалавек з фарысеяў, імя яму Нікадзім, начальнік Іудзейскі;

2. ён прыйшоў да Іісуса ўначы і сказаў Яму: Равві! мы ведаем, што Ты Вучыцель, Які прыйшоў ад Бога, бо ніхто не можа тварыць такіх чудаў, якія Ты творыш, калі Бог не будзе з ім.

3. У адказ Іісус сказаў яму: праўду, праўду кажу табе: калі хто не народзіцца звыш, не можа ўбачыць Царства Божлага.

4. Кажы Яму Нікадзім: як можа чалавек нарадзіцца, калі ён стары? хіба можа ён другі раз увайсці ва ўлонне маці сваёй і нарадзіцца?

5. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι· ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἔξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·

6. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμά ἐστι.

7. Μὴ θαυμάσης, ὅτι εἶπόν σοι· δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας, πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

9. Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν· Αὐτῷ· πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;

11. Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἠρώων οὐ λαμβάνετε·

12. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· πῶς, ἐὰν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε;

13. Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ·

14. καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθηναὶ δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου,

ε. Ὠκτιμὰ Ἰησ: ἀμίνη, ἀμίνη γλῶ τρεβῆ: ἄμε κτὸ νε ροδίτσα βοδόμ ἢ Ἀχόμζ*, νε μόζετς κνήτη κο Πρῆτῆε Βπῆτε: * ὦ воды ἢ дха (Нов. Зав. Св. Алексія)

ε. ροждένное ὦ λόττι πλότγ ἐστγ, ἢ ροждένное ὦ Ἀχα δχз ἐστγ.

ζ. Не дивѣса*, τᾱκω ρῆχз τῆ: ποδωбѣтз κᾱмз ροδίтца свѣше.

* чюднѣса

η. Ἀχз ἠδῆζε χόμѣтз дλшѣтз, ἢ глѣзз ἐгῶ κλѣшншн, но не вѣсн, ὠκдѣд прнχόднтз ἢ κᾱмш ἠдѣтз: τᾱκω ἐστγ вѣкз (человѣкз)* ροждένный ὦ Ἀха. *нѣтъ и у Св. А.

θ. Ὠκτιμὰ Πικόδημз ἢ ρεχῆ ἐμδ: κᾱкω μόρδтз εἰδ κῆтн;

ι. Ὠκτιμὰ Ἰηсз ἢ ρεчῆ ἐμδ: тγῆ ἐсн ογчῆтѣл Ἰηлѣвз, ἢ снчз лн не вѣсн;

αἰ. Ἰμίνη, ἀμίνη γλῶ τρεβῆ, τᾱкω ἔже вѣкшн глѣмз, ἢ ἔже κᾱдῆчомз свидѣтелствѣмз, ἢ свн-дѣтелства Нашегω не прѣмлетε:

βῑ. ἄμε земнѣл ρεκόчз вᾱмз, ἢ не вѣрδѣте: κᾱкω, ἄше ρекд вᾱмз нѣнѣл, ογвѣрδѣте;

γῑ. Ἦ ннктѡже взыде на нѣо, тѡκшм шедлшн сз нѣсῆ Ὠчз Члвѣческш, свш* на нѣсн: * Ἦже свш

δῑ. ἢ τᾱкоже Мωυῆсῆ вознесе* смшῶ вз нѣстшнн, τᾱкω ποδωбѣтз вознесѣтсᾱ Ὠчз Члвѣческомз,

* взышн † взышешз свштн

5. Іисусъ отвѣчалъ: истинно, истинно говорю тебѣ: если кто не родится отъ воды и Духа, не можетъ войти въ Царствіе Божіе:

6. рожденное отъ плоти есть плоть, а рожденное отъ Духа есть духъ.

7. Не удивляйся тому, что Я сказалъ тебѣ: должно вамъ родиться свыше.

8. Духъ дышетъ, гдѣ захочетъ, и голосъ его слышишь, а не знаешь, откуда приходитъ и куда уходитъ: такъ бываетъ со всякимъ, рожденнымъ отъ Духа.

9. Никодимъ сказалъ Ему въ отвѣтъ: какъ это можетъ быть?

10. Іисусъ отвѣчалъ и сказалъ ему: ты — учитель Израилевъ, и этого ли не знаешь?

11. Истинно, истинно говорю тебѣ: Мы говоримъ о томъ, что знаемъ, и свидѣтельствуемъ о томъ, что видѣли, а вы свидѣтельства Нашего не принимаете;

12. если Я сказалъ вамъ о земномъ, и вы не вѣрите, — какъ повѣрите, если буду говорить вамъ о небесномъ?

13. Никто не восходилъ на небо, какъ только спедшій съ небесъ Сынъ Человѣческій, сущій на небесахъ;

14. и какъ Моисей вознесъ змію въ пустынь, такъ должно вознесены быть Сыну Человѣческому,

5. Адказаў Іісус: праўду, праўду кажу табе: калі хто не народзіцца ад вады і Духа, не можа ўвайсці ў Царства Божэ:

6. народжанае ад плоці ёсць плоть, а народжанае ад Духа ёсць дух.

7. Не здзіўляйся, што Я сказаў табе: “трэба вам нарадзіцца звыш”.

8. Вецер вее*, дзе хоча, і голас яго чуеш, а не ведаеш, адкуль прыходзіць і куды адыходзіць; так і з кожным народжаным ад Духа.

9. Тады Нікадзім сказаў Яму: як гэта можа быць?

10. У адказ Іісус сказаў яму: ты вучыцель Ізраілеў, і гэтага не ведаеш?

11. Праўду, праўду кажу табе: штó Мы ведаем, пра тое гаворым, і штó бачылі, пра тое сведчым, і вы сведчаньня Нашэга не прымаеце;

12. калі Я пра зямное сказаў вам, і вы не верыце, як паверыце, калі скажу вам пра нябеснае?

13. Ніхто не ўзыходзіў на неба, толькі Сын Чалавечы, Які, будучы на небе, сышоў з неба;

14. і, як Маісей узяў змея ў пустыні, так належыць быць узятым Сыну Чалавечаму,

* Альбо “Дух дыхае, дзе хоча”. Адно і тое ж грэчаскае слова азначае “дух” і “вецер”.

15. дабы всякій, вѣрующій въ Него, не погибъ, но имѣлъ жизнь вѣчную.

16. Ибо такъ возлюбилъ Богъ міръ, что отдалъ Сына Своего Единороднаго, дабы всякій, вѣрующій въ Него, не погибъ, но имѣлъ жизнь вѣчную;

17. ибо не послалъ Богъ Сына Своего въ міръ, чтобы судить міръ, но чтобы міръ спасенъ былъ чрезъ Него;

18. вѣрующій въ Него не судится, а невѣрующій уже осужденъ, потомучто не увѣровалъ во имя Единороднаго Сына Божія.

19. Судъ же состоитъ въ томъ, что свѣтъ пришелъ въ міръ; но люди болѣе возлюбили тьму, нежели свѣтъ, потомучто дѣла ихъ были злы;

20. ибо всякій, дѣлающій злое, ненавидитъ свѣтъ и не идетъ къ свѣту, чтобы не обличились дѣла его, потомучто они злы;

21. а поступающій по правдѣ идетъ къ свѣту, дабы явны были дѣла его, потомучто они въ Богѣ содѣланы.

22. Послѣ сего пришелъ Иисусъ съ учениками Своими въ землю Іудейскую; и тамъ жилъ съ ними и крестилъ.

23. А Іоаннъ также крестилъ въ Енонѣ близъ Салима, потомучто тамъ было много воды; и приходили *туда* и крестились;

15. каб кожны, хто веруе ў Яго, не загінуў, але меў жыццё вечнае.

16. Бо так узлюбіў Бог свет, што Сына Свайго Адзінароднага даў, каб кожны, хто веруе ў Яго, не загінуў, але меў жыццё вечнае;

17. бо не паслаў Бог Сына Свайго ў свет, каб судзіць свет, але каб свет быў збаўлены праз Яго;

18. хто веруе ў Яго, не будзе асуджаны, а хто не веруе, той ужо асуджаны, бо не ўвераваў у імя Адзінароднага Сына Богага.

19. А суд у тым, што святло прыйшло ў свет, але палюбілі людзі цемру больш за святло, бо ўчынкі іх былі ліхія;

20. бо кожны, хто робіць зло, той ненавідзіць святло і не ідзе да святла, каб не былі выкрыты ўчынкі яго, бо яны ліхія;

21. а хто робіць па праўдзе, той ідзе да святла, каб выявіліся ўчынкі яго, бо яны ў Богу зроблены.

22. Пасля гэтага прыйшоў Ісус і вучні Яго ў Іудзейскую зямлю; і там Ён жыў з імі і хрысціў.

23. Іаан жа таксама хрысціў у Эноне, недалёка ад Саліма, бо там было многа вады, і прыходзілі *туды* і хрысціліся;

(17) Лк. 9, 56. Ін. 8, 15; 12, 47. 1 Ін. 4, 14. (18) Ін. 5, 24. (19) Ін. 1, 5, 9-11; 8, 12. 1 Ін. 2, 9. (20) Эф. 5, 13; (21) Эф. 5, 8-9, 13.

24. ибо Іоаннъ еще не былъ заключенъ въ темницу.

25. Тогда у Іоанновыхъ учениковъ произошелъ споръ съ Иудеями объ очищеніи;

26. и пришли къ Іоанну и сказали ему: равви! Тотъ, Который былъ съ тобою при Іорданѣ, о Которомъ ты свидѣтельствовалъ, вотъ, Онъ крестить, и всѣ идутъ къ Нему.

27. Іоаннъ сказалъ въ отвѣтъ: не можетъ человекъ ничего принимать *на себя*, если не будетъ дано ему съ неба.

28. Вы сами мнѣ свидѣтели въ томъ, что я сказалъ: не я Христосъ, но я посланъ предъ Нимъ.

29. Имѣющій невѣсту есть женихъ; а другъ жениха, стоящій и внимающій ему, радостью радуется, слыша голосъ жениха: сия-то радость моя исполнилась:

30. Ему должно расти, а мнѣ умяляться.

31. Приходящій свыше *и* есть выше всѣхъ; *а* сущій отъ земли земный *и* есть и говоритъ *какъ сущій* отъ земли; Приходящій съ небесъ есть выше всѣхъ,

32. и что Онъ видѣлъ и слышалъ, о томъ *и* свидѣтельствуеть, и никто не принимаетъ свидѣтельства Его;

33. принявшій Его свидѣтельство *симъ* запечатлѣлъ, что Богъ истиненъ.

24. таму што не быў яшчэ пасаджаны ў цямніцу Іаан.

25. І ўзнікла спрэчка ў вучняў Іаанавых з Іудзеямі пра ачышчэнне;

26. і прыйшлі да Іаана і казалі яму: равви! Той, Хто быў з табою на тым баку Іардана і пра Каго ты сведчыў, вось, Ён хрысціць, і ўсе ідуць да Яго.

27. У адказ Іаан сказаў: не можа чалавек нічога браць *на сябе*, калі не будзе дадзена яму з неба.

28. Вы самі мне сведчыце, што я сказаў: “я не Хрыстос, але я пасланы перад Ім”.

29. Хто мае нявесту, той жаніх, а друг жаніха, які стаіць і слухае яго, радасцю радуецца, чуючы голас жаніха; гэтая вось радасць мая споўнілася;

30. Яму налёжыць узрастаць, а мне мёншаць.

31. Хто прыходзіць з вышыні, Той над усімі, а хто ад зямлі, той зямны і пазямному гаворыць; Хто прыходзіць з неба, Той над усімі,

32. і што Ён бачыў і чуў, пра тое сведчыць, ды сведчання Яго ніхто не прымае;

33. хто прыняў Яго сведчанне, той сцвердзіў, што Бог ісцінны.

34. Ὁν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου διδωσιν ὁ Θεός τὸ Πνεῦμα.

35. Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ Αὐτοῦ.

36. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ Υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (τέταρτον).

Ος οὖν ἔγνω ὁ Ἰησοῦς*, ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι, ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει, ἢ Ἰωάννης· * Κύριος (въ нѣк. оп.)

2. καίτοιγε Ἰησοῦς Αὐτὸς οὐκ ἐβάπτισεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ·

3. ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4. Ἦδει δὲ Αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

5. Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου, ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ·

6. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἕκτη.

7. Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι πιεῖν.

8. Οἱ γὰρ μαθηταὶ Αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφᾶς ἀγοράσωσι.

λδ. Ἐγὼ κε βο послѣ Бгъ, глголы Бгѣа глголетъ: не въ мѣрѣ во* Бгъ даѣтъ Дха. * не во ѿ мѣры (Нов. Зав. Св. Алексія)

λε. Σῶζ (βο) ἀνιττз θῆα ἡ βιλ даδѣ въ рѣцѣ Ἐγῶ.

λς. Бгѣрданъ въ θῆа ἡматъ жи-
вотъ вѣчний*: а ἡже не вѣрѣтъ
въ θῆа, не оузнитъ животѣ, но
гнѣвъ Бгѣи пребывѣтъ на немъ.
* жизнь вѣчною † живи

Γ Λ Ι Β Ι Δ.

Εγὼ* οἶκω ραζδμѣ Ἰηεζ, ἰάκω οἰεμаша фарисѣε, ἰάκω Ἰηεζ мнѡжайшыа оучнѣи творитъ ἡ κрѣмѣтъ, неже Ἰωάνнъ: * ἰάκω

β. Ἰηεζ же Сѣмъ не κрѣмѣше, но оучнѣи Ἐγῶ: * ἡ οἶκω Ἰηεζ

γ. ὡстѣи Ἰδѣю ἡ ἡде πάνι въ Γαλιлаю.

δ. Подѡбаше же Ἐмδ пронтѣ сквотѣ Сαμαρίю.

ε. Прѣиде* οἶκω во градъ Сαμαρίи κѣи, глаголемыи Сѣхаръ, блѣз κѣи, ἡже дадѣ Ἰάκωвъ Ἰωσήφ сκнδ своемδ: * прнхѡитъ

ς. вѣ же тδ истѡчникъ Ἰάκωбъ. Ἰηεζ же оутрѣдѣа ѿ пѣтѣ сѣдѣше τάκω на истѡчницѣ: вѣ (же) ἰάκω чѣсз шестѣи.

ζ. Прѣиде женѣ ѿ Сαμαρίи по черпѣти водѣ. Γλα ἔи Ἰηεζ: даждь ἡи πѣти.

η. Оучнѣи бо Ἐγῶ ѿшлѣ блѣхъ во градъ, да брѣшно κрѣпатъ.

34. Ибо Тотъ, Котораго послалъ Богъ, говоритъ слова Божіи; ибо не мѣрою даетъ Богъ Духа.

35. Отець любитъ Сына и все далъ въ руку Его.

36. Вѣрующій въ Сына имѣетъ жизнь вѣчную; а не вѣрующій въ Сына не увидитъ жизни, но гнѣвъ Божій пребываетъ на немъ.

Г Л А В А 4.

Когда же узналъ Иисусъ о дошедшемъ до фарисеевъ слухѣ, что Онъ болѣе пріобрѣтаетъ учениковъ и креститъ, нежели Іоаннъ,—

2. хотя Самъ Иисусъ не крестилъ, а ученики Его,—

3. то оставилъ Іудею и пошелъ опять въ Галилею.

4. Надлежало же Ему проходить чрезъ Самарію.

5. Итакъ приходитъ Онъ въ городъ Самарійскій, называемый Сихарь, близъ участка земли, данаго Іаковомъ сыну своему Іосифу;

6. тамъ былъ колодезь Іаковлевъ. Иисусъ, утрудившись отъ пути, сѣлъ у колодезя; было около шестаго часа.

7. Приходитъ женщина изъ Самаріи почерпнуть воды. Иисусъ говоритъ ей: дай Мнѣ пить.

8. Ибо ученики Его отлучились въ городъ купить пищи.

34. Бо Той, Каго паслаў Бог, словы Божья гаворыць, таму што не мераю дае Бог Духа.

35. Бо Айцец любіць Сына і ўсё даў у рукú Яго.

36. Хто веруе ў Сына, той мае жыццё вечнае, а хто не веруе ў Сына, той не ўбачыць жыцця, але гнеў Божы застаецца на ім.

РАЗДЗЕЛ IV.

1. Калі ж даведаўся Іісус, што пачулі фарысеі пра тое, што Іісус больш вучняў набывае і хрысціць, чым Іаан, —

2. хоць Сам Іісус не хрысціў, а вучні Яго, —

3. пакінуў Ён Іудзею і пайшоў зноў у Галілею.

4. А трэба было Яму праходзіць праз Самарыю.

5. Вось, прыходзіць Ён у горад Самарыйскі пад назвай Сіхар, паблізу зямлі, якую даў Іакаў Іосіфу, сыну свайму;

6. і быў там калодзеж Іакава. Іісус, стаміўшыся ад дарогі, сеў ля калодзежа; было каля шостага гадзіны.

7. Прыходзіць жанчына з Самарыі набраць вады. Кажы ёй Іісус: дай Мне піць.

8. Бо вучні Яго адышлі ў горад, каб купіць ежы.

(36) Ав. 2, 4. Мк. 16, 16. Ін. 3, 15-16, 18; 6, 47. 1 Ін. 5, 10. Рым. 1, 17. (1) Ін. 3, 22, 26. (5) Быц. 33, 19; 48, 22. Нав. 24, 32.

9. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· πῶς Σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὐσης γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις.

10. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ἤδεις τὴν ὄρωρὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι· δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν.

11. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κύριε, οὔτε ἀντλήμα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12. μὴ Σὺ μεῖζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

13. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν·

14. ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

15. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνή· κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθέ ἐνθάδε.

ἄ. Γλαγόλα† Ἐμδ̄ жєна̄ Самара-
нына: кākω Ты Жидовинъ сый̄ ѿ
менѣ пити прѣснши, жєны̄ Сама-
раніни сѣиєи*· не прикажѣтвѣса
Жидѣве Самараншнх. † глагѣла ѡубо
сѣиѣа (Нов. Зав. Св. Алексіа)

ἱ. Ѡвѣѣм̄а̄ Іисъ н̄ речѣ̄ єӣ: аще
бы вѣдала єӣ дѣрхъ Бж̄їӣ, н̄ вѣтѣ
єсть глѣбѣнн̄ тн̄: дѣждь мн̄ пити:
тѣ бы прѣснла ѡу Нєгѡу, н̄ дѣлхъ
бы тн̄ бѣдѣ жн̄вѣ.

ἂι. Γλαγόλα Ἐμδ̄ жєна̄: гѣспѣди,
ни почерпѣла* ѡнаши, н̄ сѣдѣнѣцх†
єсть глѣбѣкк̄: ѡубѣдѣ ѡубо ѡнаши
бѣдѣ жн̄вѣ; * почерпѣннн̄ка † кѣдѣзѣ

ἂι. Ἐδ̄а Ты бѣлѣӣ єӣ сѣтѣа н̄а̄-
шегѡ Іакѡба, ѡже дѣдѣ н̄амхъ сѣд̄-
денѣцх єӣ*, н̄ тѣѣ† н̄з̄ нєгѡу питѣх
н̄ єӣнѣве єгѡу н̄ єкѣтн̄** єгѡу;

* кѣдѣзѣ † сн̄я ** питѣна̄

ἱ. Ѡвѣѣм̄а̄ Іисъ н̄ речѣ̄ єӣ:
вєлѣкх пїлн̄ ѿ водѣ сєд̄ вѣжѣдѣтєлє
пѣкн̄:

ἂι. ἂ н̄жє* пїтѣх ѿ водѣ, ѡже
н̄з̄к дѣлхъ єм̄д̄, не вѣжѣдѣтєлє вѣ
вѣкн̄: нѣ водѣ, ѡже (н̄з̄к) дѣлхъ єм̄д̄,
вѣдѣтѣ вѣ нѣмхъ н̄сѣтѣнн̄кк̄ водѣ
тєкѣсн̄а† вѣ жн̄вѣтѣх вѣчн̄н̄н̄.

* н̄жє аще † н̄з̄мѣнѣємы

ἂι. Γλαγόλα кѣ Нєм̄д̄ жєна̄: гѣ-
спѣди, дѣждь мн̄ єӣ бѣдѣ, да ни
жѣждѣ, ни прн̄хѣждѣ сѣм̄ѡ почер-
пѣтн̄.

ἂι. Γλᾱ єӣ Іисъ: н̄д̄н̄, прн̄-
гласн̄* мѣжа тѣвѣгѣ н̄ прїнд̄н̄ сѣм̄ѡ.
* гласн̄

9. Жѣнщина Самарянская говорить Ему: какъ Ты, будучи Іудей, просишь пить у меня Самарянки? ибо Іудеи съ Самарянами не сообщаются.

10. Іисусъ сказалъ ей въ отвѣтъ: еслибы ты знала даръ Божій, и Кто говоритъ тебѣ: дай мнѣ пить,—то ты сама просила бы у Него, и Онъ далъ бы тебѣ воду живую.

11. Жѣнщина говоритъ Ему: господинь! Тебѣ и почерпнуть не чѣмъ, а колодезь глубокъ: откуда же у Тебя вода живая?

12. неужели Ты больше отца нашего Іакова, который далъ намъ этотъ колодезь, и самъ изъ него пилъ и дѣти его и скоть его?

13. Іисусъ сказалъ ей въ отвѣтъ: всякій пьющій воду сію возжаждетъ опять;

14. а кто будетъ пить воду, которую Я дамъ ему, тотъ не будетъ жаждать во-вѣкъ; но вода, которую Я дамъ ему, сдѣлается въ немъ источникомъ воды, текущей въ жизнь вѣчную.

15. Жѣнщина говоритъ Ему: господинь! дай мнѣ этой воды, чтобы мнѣ не имѣть жажды и не приходиться сюда черпать.

16. Іисусъ говоритъ ей: пойди, позови мужа твоего и приди сюда.

9. Кажа Яму жанчына Самаранка: як Ты, Іудзей, просіш піць у мяне, жанчыны Самаранскай? бо Іудзеі ж не маюць зносін з Самарянамі.

10. У адказ Іісус сказаў ёй: калі б ты ведала дар Божы, і Хто Той, што кажэ табе: “дай Мне піць”, то ты сама прасіла б у Яго, і Ён даў бы табе ваду жывую.

11. Кажэ Яму жанчына: Гаспадар! у Цябе і зачарпнуць няма чым, а калодзеж глыбокі; адкуль жа ў Цябе вада жывая?

12. хіба́ Ты большы за айца нашага Іакава, які даў нам гэты калодзеж і сам з яго піў, і сыны яго, і статак яго?

13. У адказ Іісус сказаў ёй: кожны, хто п'е гэтую ваду, будзе адчуваць прагу зноў;

14. а хто будзе піць ваду, якую Я дам яму, не сасмагне ніколі; але вада, якую Я дам яму, стане ў ім крыніцаю вады, што цячэ ў жыццё вечнае.

15. Кажэ Яму жанчына: Гаспадар! дай мне гэтай вады, каб мне не мець смагі і не прыходзіць сюды чэрпаць.

16. Кажэ ёй Іісус: ідзі, пакліч мужа свайго і прыходзь сюды.

17. Жєнщина сказала вѣ отвѣтъ: у меня нѣтъ мужа. Іисусъ говорить ей: правду ты сказала, что у тебя нѣтъ мужа;

18. ибо у тебя было пять мужей, и тотъ, котораго нынѣ имѣешь, не мужъ тебѣ; это справедливо ты сказала.

19. Жєнщина говоритъ Ему: Господи! вижу, что Ты пророкъ;

20. отцы наши поклонялись на этой горѣ; а вы говорите, что мѣсто, гдѣ должно поклоняться, находится въ Іерусалимѣ.

21. Іисусъ говоритъ ей: повѣрь Мнѣ, что наступаєть время, когда и не на горѣ сей, и не въ Іерусалимѣ будете поклоняться Отцу;

22. вы не знаете, чему кланяетесь; а мы знаемъ, чему кланяемся, ибо спасеніе отъ Іудеевъ;

23. но настанєть время, и настало уже, когда истинные поклонники будутъ поклоняться Отцу въ духѣ и истинѣ, ибо такихъ поклонниковъ Отецъ ищетъ Себѣ:

24. Богъ *єсть* духъ, и поклоняющіеся Ему должны поклоняться въ духѣ и истинѣ.

25. Жєнщина говоритъ Ему: знаю, что придетъ Мессія, то єсть, Христосъ; когда Онъ придетъ, то возвѣститъ намъ все.

26. Іисусъ говоритъ ей: это Я, Который говорю съ тобою.

17. У адказ жанчына сказала Яму: у мяне няма мужа. Кажа ёй Іісус: добра ты сказала, што ў цябе мужа няма;

18. бо пяць мужоў у цябе было, і той, якога цяпер маеш, не муж табе; гэта праўдзіва сказала ты.

19. Кажа Яму жанчына: Гаспадар! бачу, што Ты прарок;

20. айцы нашы на гары гэтай пакланяліся, а вы кажаце, што ў Іерусаліме тое месца, дзе належыць пакланяцца.

21. Кажа ёй Іісус: жанчына, павер Мне, што настає час, калі не на гары гэтай і не ў Іерусаліме будзеце пакланяцца Айцу;

22. вы пакланяецеся таму, чаго не ведаеце; мы пакланяемся таму, што ведаем, бо збаўленне ад Іудзеяў;

23. але настає час, ды і цяпер ёсць, калі ісцінныя паклоннікі будуць пакланяцца Айцу ў духу і ісціне, бо такіх паклоннікаў Айцец і шукае Сябе;

24. Бог ёсць дух, і тыя, што пакланяюцца Яму, павінны пакланяцца ў духу і ісціне.

25. Кажа Яму жанчына: ведаю, што прыйдзе Месія, Якога называюць Хрыстос; калі Ён прыйдзе, то абвѣсціць нам усё.

26. Кажа ёй Іісус: гэта Я, што размаўляю з табою.

27. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασαν, ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε· τί ζητεῖς; ἢ· τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28. Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἢ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·

29. δεῦτε, ἴδετε ἀνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα, ὅσα ἐποίησα· μήτι Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

30. Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς Αὐτόν.

31. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἡρώτων Αὐτόν οἱ μαθηταί, λέγοντες· Ῥαββί, φαγε.

32. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

33. Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν Αὐτῷ φαγεῖν;

34. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρώμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ Πατέρα μου καὶ τελειώσω Αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμός ἐρχεται; Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν· ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.

36. καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπεύρων ὁμοῦ χαίρη καὶ ὁ θερίζων.

κζ. Ἦ τογδά* πρῖνδόσα οὔνημι
 ἔγω ἢ χδλάχδεα, ἰάκω εκ γενόου
 γλῆσι: σβάχε νικτόζετ ρερέ: че-
 εὼ ἡμεση; ἡλ: чтò γλῆση
 εκ νέου; * по έмз † ни έдннз же оἔво
 (Нов. Зав. Св. Алексія)

κν. Угтáки же водонóзк экóй
 женá ἢ ἡде* ко гράдз, ἢ глагола
 челоу'έκωмиз:
 * ὠνάε

κδ. πρῖνδάτε (ἢ) κῆντε члка,
 ἡже ρερέ ми влá, ελῆка сотворῆхз:
 έдá Тóу' έсть Хрῑтóсз;

λ. Ἰζυιόσα же ἡ'з гράда ἢ
 градáχδ' кз Немδ.

λα. Межд' же е́мз молáχδ
 ἔγò οὔνημι (ἔγω), глаголюще:
 Рабвῖ, ἰάждь.

לב. Снз же ρερέ ἡмз: Ἰ'зз
 брáшно ἡмаиז ἰáгтн, έгώже вῖ не
 в'эсте.

лг. Глаголáчδ' оἔво οὔνημι
 кз еεб'*: έдá ктò принесе' ἔмδ
 ἰáгтн: * дрэгз кз дрэгδ

лд. Глá ἡмз Ἰ'сз: Моé брá-
 шно'эсть, да сотворῆ вóлю Послáв-
 шáгво Мl ἢ совершδ' д'έло ἔгво.

лє. Не вῖ ли глаголете, ἰáкω
 έпé чегтῖри мῖшῖ е'сть, ἢ жáткв
 прῖндетз; Гè, глῖо вáмз: козведῖ-
 те с'чи вáши ἢ κῆнте нῆвῖ, ἰáкω
 плáкы е'сть* кз жáтв'ε' оἔже:
 * ε'влá е'сть ἢ

лѕ. ἢ жнáἡ мзδδ' прéмлетз ἢ
 соврáетз плóдз кз жнбóтз в'εч.
 нῖш, да ἢ ε'влá κῖзп'ε' рáд'детсl ἢ
 жнáἡ: * κῖпнв

27. Въ это время пришли ученики Его и удивились, что Онъ разговаривалъ съ женщиною; однакожь ни одинъ не сказалъ: чего Ты требуешь? или: о чемъ говоришь съ нею?

28. Тогда женщина оставила водоносъ свой и пошла въ городъ, и говоритъ людямъ:

29. пойдите, посмотрите чело-вѣка, который сказалъ мнѣ все, что я сдѣлала: не Онъ ли Христосъ?

30. Они вышли изъ города и пошли къ Нему.

31. Между тѣмъ ученики просили Его, говоря: Равви! ѣшь.

32. Но Онъ сказалъ имъ: у Меня есть пища, которой вы не знаете.

33. Посему ученики говорили между собою: развѣ кто принесъ Ему ѣсть?

34. Иисусъ говоритъ имъ: Моя пища есть творить волю Пославшаго Меня и совершить дѣло Его.

35. Не говорите ли вы, что еще четыре мѣсяца, и наступитъ жатва? А Я говорю вамъ: возведите очи ваши и посмотрите на нивы, какъ онѣ побѣлѣли и постыли къ жатвѣ;

36. жнущій получаетъ награду и собираетъ плодъ въ жизнь вѣчную, такъ-что и сѣющій и жнущій вмѣстѣ радоваться будутъ;

27. У гэты час прыйшлі вучні Яго і здзівіліся, што Ён размаўляе з жанчынаю, але ні адзін не сказаў: што Табе трэба? ці: пра што Ты размаўляеш з ёю?

28. Пакінула тады жанчына сваю паводзіну для вады і пайшла ў горад, і кажа людзям:

29. ідзіце і пабачце Чалавека, Які сказаў мне пра ўсё, што я зрабіла: ці не Хрыстос Ён?

30. Яны выйшлі з горада і пайшлі да Яго.

31. Між тым прасілі Яго вучні, кажу-чы: Равві! еш.

32. Ён жа сказаў ім: у Мяне ёсць ежа, каб есці, якой вы не ведаеце.

33. Тады вучні гаварылі паміж сабою: хіба нехта прынес Яму есці?

34. Кажа ім Іісус: Мая ежа — тое, каб здзяйсняць волю Таго, Хто паслаў Мяне і завяршыць справу Яго.

35. Ці не кажаце вы, што яшчэ чатыры месяцы, і настане жніво? Дык вось, кажу вам: узвядзіце вочы вашы і паглядзіце на нивы, як яны ўжо пабялелі для жніва;

36. і хто жне, той атрымае ўзнагароду і збірае плён у жыццё вечнае, каб і той, хто сее, і той, хто жне, разам радаваліся;

37. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπεύρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων·

38. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

39. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς Αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυροῦσης, ὅτι εἶπέ μοι πάντα, ὅσα ἐποίησα.

40. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς Αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων Αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας,

41. καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον Αὐτοῦ·

42. τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστευόμενοι· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἶδαμεν, ὅτι Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43. Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν·

44. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προσφῆτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.

45. Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο Αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐρωακότες, ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσόλοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46. Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ.

ἄβ. Ὡς ἐμὲν βο ελόβο ἔετῃ ἡστίννορε, ἰάκω ἦνκ ἔετῃ εἰκῆ ἦ ἦνκ (ἔετῃ) κηλίη:

ἄη. Ἰζκ ποελάχ βῆ ἰάτιν, ἡδέ· κε βῆ νε τρδῆτεσα: ἡνίη τρδῆ· σασα, ἦ βῆ βκ τρδχ ἦχκ κνηδόστε.

ἄδ. Ὡ γράδα κε τογὸ μνόζη κῆροβασα βκ Ὡνη Ὡ θαμαράνη, ζα ελόβο κηνὶ κκηδέτελεσθνοίη, ἰάκω ρεχέ μη βεῶ, εἰήκη εοτβορήχκ.

ἄε. Ἐγὰ οἴβο πρίδαση βκ Ηεμδ θαμαράνε*, μολάχδ Ἐγὸ, δαβὶ πρεβύλκ οἴ ἡήχκ: ἦ πρεβύετῃ τδ δβᾶ δηῆ, * θαμαρίτε (Нов. Зав. Св. Алексіа)

ἄσ. ἦ μνόζω* πάχε κῆροβασα ζα ελόβο Ἐγὼ: * μνόζέμκ

ἄβ. κηνέ κε γαλόλαχδ: ἰάκω νε κτομδ ζα τβοῦ βερέδ* κῆρδεμκ: εἰμὶ βο κέμσαχμκ ἦ κῆμκ, ἰάκω βῆ ἔετῃ κνηστίνηδ ἠῖεκ μίρδ, ἤρτὸεκ. * οἴπε νε τβοεᾶ ράδη βερέδκ

ἄγ. Πο δβοῦ κε δηῆ ἡζῖδε Ὡτῶδ ἦ ἡδε* βκ Γαλιλείου:

* Ὡδε † εβοῆ Ὡχῖζη

ἄδ. Ἐμκ βο Ἰήκ κκηδέτελεσθνοκ, ἰάκω ἡρρόκκ βο εβοέμκ εὔτέρετβῖη† κέετῃ νε ἦματῃ.

ἄε. Ἐγὰ κε πρίδε βκ Γαλιλείου, πρίάση Ἐγὸ Γαλιλέανε*, βεῶ κηδέ· σε, ἰάκε εοτβορή βο Ἰερλίμῆχκ βκ πρᾶζδνικκ: ἦ τίη βο πρίδαση βκ πρᾶζδνικκ. * Γαλιλέη

ἄς. Πρίδε κε πάκη Ἰήκ βκ Κᾶ ηδ Γαλιλέηκδῖο, ἡδέκε πρετβορή βόδδ βκ βῖοδ. ἦ βῆ ἡέκῖη κᾶρέκκ μδκκ, εἰγῶκε κῖηκ βολάσε βκ Κᾶ περναδῆ.

37. ибо въ этомъ случаѣ справедливо изрѣченіе: одинъ сѣть, а другой жнетъ;

38. Я послалъ васъ жать тѣ, надъ чѣмъ вы не трудились: другіе трудились, а вы вошли въ трудъ ихъ.

39. И многіе Самаряне изъ города того увѣровали въ Него по слову женщины, свидѣтельствовавшей, что Онъ сказалъ ей все, что она сдѣлала.

40. И потому, когда пришли къ Нему Самаряне, то просили Его побыть у нихъ; и Онъ пробылъ тамъ два дня,

41. и еще большее число увѣровали по Его слову;

42. а женщинѣ той говорили: уже не по твоимъ рѣчамъ вѣруемъ, ибо сами слышали и узнали, что Онъ истинно Спаситель міра, Христосъ.

43. По прошествіи же двухъ дней Онъ вышелъ оттуда и пошелъ въ Галилею;

44. ибо Самъ Іисусъ свидѣтельствовавъ, что пророкъ не имѣетъ чести въ своемъ отечествѣ.

45. Когда пришелъ Онъ въ Галилею, то Галилеяне приняли Его, видѣвши все, что Онъ сдѣлалъ въ Іерусалимѣ въ праздникъ, — ибо и они ходили на праздникъ.

46. Итакъ Іисусъ опять пришелъ въ Кану Галилейскую, гдѣ претворилъ воду въ вино. Въ Капернаумѣ былъ некоторый царедворецъ, у котораго сынъ былъ боленъ.

37. бо тут апраўдваецца выслоўе: адзін сее, а другі жне;

38. Я паслаў вас жаць тое, над чым вы не працавалі: іншыя працавалі, а вы ўвайшлі ў працу іх.

39. З горада таго многія Самаране ўверавалі ў Яго па слову жанчыны, якая сведчыла: Ён сказаў мне пра ўсё, што я зрабіла.

40. Таму, калі прыйшлі да Яго Самаране, то прасілі Яго пабыць у іх, і Ён прабываў там два дні,

41. і намнога больш людзей уверавалі па слову Яго;

42. а жанчыне казалі: ужо не па твайму апавяданню веруем, бо самі чулі і ведаем, што гэта сапраўды Збавіцель свету, Хрыстос.

43. А праз два дні Ён адышоў адтуль і пайшоў у Галілею;

44. бо Сам Іісус сведчыў, што прарок на сваёй бацькаўшчыне пашаны не мае.

45. Калі ж Ён прыйшоў у Галілею, то Галілеяне прынялі Яго, бачыўшы ўсё, што зрабіў Ён у Іерусаліме на свята; бо і яны хадзілі на свята.

46. Дык вось, прыйшоў зноў Іісус у Кану Галілейскую, дзе ператварыў ваду ў віно. І быў адзін царадворац, сын якога быў хворы ў Капернауме.

47. Οὗτος ἀκούσας, ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς Αὐτὸν καὶ ἠρώτα Αὐτὸν, ἵνα καταβῆ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.

48. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐ μὴ πιστεῦσητε.

49. Λέγει πρὸς Αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου, ὁ υἱός σου ζῆ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ, ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο.

51. Ἦδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες, ὅτι ὁ παῖς σου ζῆ.

52. Ἐπόθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν, ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε, καὶ εἶπον αὐτῷ, ὅτι χθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53. Ἔγνω οὖν ὁ πατήρ, ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ υἱός σου ζῆ. Καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54. Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (πέμπτον).

Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα.

ἄβ. Βεῖν κελίσακς, ἰάκω Ἰῆσκ πρῆιδε ᾧ Ἰδλέν κς Γαλιλαίω, ἦδε κς Ηεμδ ἡ μολάσε βγδ, да снїдегъ ἡ ἡεϋεῖντх сїна εἰω: ἡμϋ-аше* во οὔρεггн. * χοτάше (Н.З.С.А.)

ἡν. Речѣ οὔβο Ἰῆσκ κς ηεμδ: ἄψε знάменїи ἡ чдлѣкх не бѣдїте, не ἡмате κ'κροвати.

ἡδ. Γλαгола κς ηεμδ царѣвк мѣжк: Гдѣ, снїдн, прѣжде дѣже не οὔреггх сѣтрома мре.

ἡ. Гла εμδ Ἰῆσκ: ἡдн, сннз τκὸν жнѣк εсгъ. Ἦ κ'кροка чело-κ'ѣкх словеи, εсже речѣ εμδ Ἰῆσκ, ἡ ἡдлше.

ἡλ. Ἄβѣ* же вχοδάμδ† εμδ, (се,) рабн εἰω ερѣтѣоша εἰо ἡ возк'ε сгнша (εμδ) глаголюше, ἰάκω сннз τκὸν жнѣк εсгъ. * οὔже † εχοδάμδ ἡв. впоρшаше οὔβο ᾧ ннхх ᾧ часѣ, κς котѣрїи лєгчїе* εμδ вкїсгъ, ἡ рѣша εμδ, ἰάκω вчєрѣ κς члѣк седмїи ѡсгѣви εἰо сгнъ.

* годїны, вх нїѡже οὔне

ἡг. Раздмѣ же сѣтѣкх, ἰάκω τѣн вѣ члѣк, вх сннъже* речѣ εμδ Ἰῆσκ, ἰάκω сннз τκὸν жнѣк εсгъ. Ἦ κ'кροка εμк ἡ вѣсѣ дѡмк εἰω†.

* вх τѣ годїнѣ, вх нїѡже † ἡ домашнїи εἰω вн

ἡд. Стѣ пѣкн втѣрѣе знáменїе сѣтвѣрн Ἰῆσκ, прншедх ᾧ Ἰδлѣн κς Γαλιлаїω.

Γ Λ Ι Β Ἰ ε.

Πο снхх (же)* вѣ прѣздннкх Ἰδлѣн-скїи, ἡ вкзїде Ἰῆσκ во Ἰєрлїмк. * вѣтъ и у Св. А.

47. Онъ, услышавъ, что Іисусъ пришелъ изъ Іудеи въ Галилею, пришелъ къ Нему и просилъ Его придти и исцѣлить сына его, который былъ при смерти.

48. Іисусъ сказалъ ему: вы не увѣруете, если не увидите знаменій и чудесъ.

49. Царедворецъ говоритъ Ему: Господи! приди, пока не умеръ сынъ мой.

50. Іисусъ говоритъ ему: пойді, сынъ твой здоровъ. Онъ повѣрилъ слову, которое сказалъ ему Іисусъ, и пошелъ.

51. На дорогѣ встрѣтили его слуги его и сказали: сынъ твой здоровъ.

52. Онъ спросилъ у нихъ: въ которомъ часу стало ему легче? Ему сказали: вчера въ седьмомъ часу горячка оставила его.

53. Изъ этого отецъ узналъ, что это былъ тотъ часъ, въ который Іисусъ сказалъ ему: сынъ твой здоровъ. И увѣровалъ самъ и весь домъ его.

54. Это второе чудо сотворилъ Іисусъ, возвратившись изъ Іудеи въ Галилею.

Г Л А В А 5.

Послѣ сего былъ праздникъ Іудейскій, и пришелъ Іисусъ въ Іерусалимъ.

47. Ён, пачуўшы, што Іісус прыйшоў з Іудзеі ў Галілею, пайшоў да Яго і прасіў Яго прыйсці і ацаліць сына яго, бо той быў пры смерці.

48. І сказаў яму Іісус: калі знаменняў і цудаў не ўбачыце, вы не ўверуеце.

49. Кажа Яму царадворац: Госпадзі! прыйдзі, пакуль не памерла дзіця маё.

50. Іісус кажа яму: ідзі, сын твой жывы. І паверыў чалавек слову, якое сказаў яму Іісус, і пайшоў.

51. І ўжо калі ён ішоў, рабы яго сустрэлі яго і абвѣсцілі: сын твой жывы.

52. Тады ён спытаўся ў іх, у каторай гадзіне стала яму лягчэй; і сказалі яму: учора ў сем гадзін гарачка пакінула яго.

53. Зразумеў тады бацька, што *гэта было ў тую гадзіну*, калі Іісус сказаў яму: ідзі, сын твой жывы. І ўвераваў сам і ўвесь дом яго.

54. Гэта ўжо другі цуд сатварыў Іісус, прыйшоўшы з Іудзеі ў Галілею.

РАЗДЗЕЛ V.

1. Пасля гэтага было свята Іудзейскае, і прыйшоў Іісус у Іерусалім.

2. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολουμβήθρα, ἢ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθσεδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα·

3. ἐν ταύταις κατέκειτο πλήθος (πολὸν)* τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· * вѣ нѣк. списк. опущено

4. Ἄγγελος γὰρ (Κυρίου)* κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολουμβήθρα καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν παραχρῆν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο, ᾧ δὴποτε κατείχετο νοσήματι.

* вѣ нѣк. спискахъ опущено

5. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ, τριάκοντα ὀκτώ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ.

6. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον καὶ γνοὺς, ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;

7. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν (ναί)*, Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν παραχρῆν τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολουμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. * вѣ нѣк. сп. нѣтъ

8. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει.

9. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἤρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

10. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐστι, (καί)* οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον (σοῦ)*. * вѣ нѣк. сп. нѣтъ

β. Ἔστι же во Ἱερουσαλίμѣхъ ѿбчала κδπηль, ἵαже глаголетсѧ * Еврейски бѣ, седа, пѧтъ притворѣхъ ѡмѣши: на ѿвн κδπηль глаголемѣ ѡ (Н. З. С. А.)

γ. вѣ τѣхъ лежаше множество болашихъ, слѣпыхъ, хромихъ, сѣхихъ, мѡщнихъ дѣлженѣа воды:

† аггъа во на время †† ѡже ѡбѣ ѡ вѣзѣ

δ. Ἄγγελοσ во Γδнь на (κελκο) λѣτο† εχοждаше вѣ κδπηль ѡ возмѣшѣ водѣ: (ѡ) ѡже перѣѣ вѣзашѣ †† по возмѣшенѣи водѣ, здравѣс вѣбашѣ, мѡщѣхъ же недѣгомихъ ѡдержѣнѣи вѣбашѣ*.

* когда ѡдержашѣсѧ недѣгомѣ

ε. Бѣ же τδ нѣкѣи человекѣхъ, τρηдѣсѧтъ ѡ сѣмѣ лѣтъ ѡмѣи вѣ недѣзѣ (сѣоѣмѣ)* * вѣ нѣмоши

ς. Вего бѣдѣвѣ Ἰѣсѣ лежѣшѣ ѡ раздѣвѣс, ἵακѡ мнѡга лѣта ѡжѣ ѡмѣше (вѣ недѣзѣ)*, гѣа ѣмѣ: χѡщѣши ли ѡѣлѣс бѣти; * нѣтъ у Св. Α.

ζ. Ὀβѣκѣмѣ ѣмѣ недѣжнѣи*· εη†, Γδн, человекѣа не ѡманѣс, да, εγδα возмѣтѣтѣа вода, вѣержетѣ мѣ вѣ κδπηль: εγδα же прѣходѣс азѣ, ѡнѣхъ прѣжде менѣ слѣзѣтѣ.

* волѣи † нѣтъ у Св. Α.

η. Γѣа ѣмѣ Ἰѣсѣ: востѣни, возмѣ сѣдрѣ твоѣ ѡ χοδι.

θ. Ἰ ἄβѣε здравѣс вѣстѣ человекѣхъ: ѡ вѣзѣмѣ* сѣдрѣ сѣοѣ ѡ χοждаше. Бѣ же сѣбѣвѣтѣа вѣ τѣѣ дѣнь. * вѣзѣтѣ

ι. Глаголахѣ же Жѣдове ѡцѣлѣвѣшемѣ: сѣбѣвѣтѣа εѣтѣ, ѡ не доτѣѣтѣ τѣ вѣзѣти сѣдрѣ (твоѣгѣ)*.

* нѣтъ и у Св. Α.

2. Есть же въ Іерусалимѣ у овечьихъ *воротъ* купальня, называемая по-Еврейски Виѳезда, при которой было пять крытыхъ ходовъ:

3. въ нихъ лежало *великое* множество больныхъ, слѣпыхъ, хромыхъ, изсохшихъ, ожидающихъ движенія воды;

4. ибо Ангелъ Господень по временамъ сходилъ въ купальню и возмущалъ воду; и кто первый входилъ *въ нее* по возмущеніи воды, тотъ выздоравливалъ, какою бы ни былъ одержимъ болѣзнию.

5. Тутъ былъ человекъ, находившійся въ болѣзни тридцать восемь лѣтъ.

6. Іисусъ, увидѣвъ его лежащаго и узнавъ, что онъ лежитъ уже долгое время, говоритъ ему: хочешь ли быть здоровъ?

7. Больной отвѣчалъ Ему: такъ, Господи; но не имѣю человека, который опустилъ бы меня въ купальню, когда возмутится вода; когда же я прихожу, другой *уждѣ* сходить прежде меня.

8. Іисусъ говоритъ ему: встань, возьми постель твою и ходи.

9. И онъ тотчасъ выздоровѣлъ, и взялъ постель свою и пошелъ. Было же это въ день субботній.

10. Посему Іудеи говорили исцѣленному: сегодня суббота; не должно тебѣ брать постели.

2. Ёсць жа ў Іерусалиме каля Авечыхъ варотъ купальня, што называецца паяўрэйску Віѳезда, і мае пять крытыхъ хадоў;

3. у іх ляжала вялікае мноства хворых, сляпых, кульгавых, ссохлых, што чакалі руху вады;

4. бо Ангелъ Гасподні час ад часу сыходзіў у купальню і ўзрушаў ваду; і хто першы ўваходзіў *у яе* пасля ўзрушэння вады, той выздараўліваў, якой бы хваробай ні быў апанаваны.

5. Быў жа тут нейкі чалавек, што трыццаць восем гадоў пакутаваў ад хваробы сваёй.

6. Іісус, убачыўшы яго ляжачым і даведаўшыся, што ўжо доўгі час ён хварае, кажа яму: хочаш стаць здоровым?

7. Адказаў Яму хворы: так, Гаспадар, але не маю чалавека, які апусціў бы мяне ў купальню, калі ўзрушыцца вада; а пакуль я прыходжу, іншы сыходзіць раней за мяне.

8. Кажа яму Іісус: устань, возьмі пасцель тваю і хадзі.

9. І адразу выздаравеў чалавек; і ўзяў пасцель сваю і пайшоў. Была ж субота ў той дзень.

10. Таму казалі Іудзеі ацалёнаму: сёння субота, і нельга табе браць пасцелі тваёй.

11. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ Ποιήσας με ὑγιῆ, Ἐκεῖνός μοι εἶπεν ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει.

12. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει;

13. Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει, τίς ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.

14. Μετὰ ταῦτα εὕρισκε αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοι τι γένηται.

15. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας με ὑγιῆ.

16. Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ.

17. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.

18. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

19. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιῶντα· ἃ γὰρ ἂν Ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ·

11. Ὠηζ (же) ѡбѣщавъ ѿ мнѣ: ѿже мѧ сотвори цѣла*, τὸν μνηε ρече: возми ѡдръ твоѧ ѧ ходи.

* ѡтворивый мѧ здрава (Н. З. С. А.)

12. Впросиша же εἰς: κτὸ ἔсть члвчскъ рекнѣи ти: возми ѡдръ твоѧ ѧ ходи;

13. Писца члвчскъ же не бѣдаше, κτὸ ἔсть: Ἰηсζ во ѡуκλονица, на рѡдѣ εψиѢ на мѣстѣ.

14. Потѡмъ (же)* ѡбрѣте εἰς Ἰηсζ въ цѣркви† ѧ ρече εμѣ: εε, здрава еси: κτομѢ не** согрѣшиѧ, да не гѡрше†† ти чтѡ бѣдетъ. * по снхъ † сватѣлши ** не еше †† пше

15. Ἴде (же) челоуѣкскъ ѧ повѣда Ἰδѣемъ, гѧкѡ Ἰηсζ ἔсть, ѿже мѧ сотвори цѣла.

16. Ἰ сего рѧди гонѧхъ Ἰηса Ἰдѣе ѧ неκѧхъ εἰς ѡубѣти, зане сѧ τвѡраше въ сѡбвѡтѣ.

17. Ἰηсζ же ѡбѣщаваше ѿ мнѣ: ѡцъ мѡѧ доелѣѣ дѣлаетъ, ѧ ѧзъ дѣлаю.

18. Ἰ сего рѧди пѧче неκѧхъ εἰς Ἰдѣе ѡубѣти, гѧкѡ не τѡсмиу разорѧше сѡбвѡтѣ, но ѧ ѡцѧ θεοεἰς глѧше бѣга, ρѧкенса* τвѡра бѣгѣ. * ρѧвна θεε

19. ѡбѣщавъ* же Ἰηсζ ѧ ρече ѿ мнѣ: ѧмѣнь, ѧмѣнь глѡу вѧмъ, не мѡжетъ бѣη τвѡрѣти ѡ θεεѣ ницесѡже, пше не еше† κнѣитъ ѡцѧ τвѡраца: гѧже во ѡηз τвѡрѣтъ, сѧ ѧ бѣη τѧкоже** τвѡрѣтъ: * ѡбѣщаваше † чтѡ ** ποδѡсно

11. Онъ отвѣчалъ имъ: Кто меня исцѣлилъ, Тотъ мнѣ сказалъ: возьми постель твою и ходи.

12. Его спросили: кто Тотъ человекъ, Который сказалъ тебѣ: возьми постель твою и ходи?

13. Исцѣленный же не зналъ, кто Онъ; ибо Іисусъ скрылся въ народѣ, бывшемъ на томъ мѣстѣ.

14. Потомъ Іисусъ встрѣтилъ его въ храмѣ и сказалъ ему: вотъ, ты выздоровѣлъ; не грѣши больше, чтобы не случилось съ тобою чего хуже.

15. Человекъ сей пошелъ и объявилъ Іудеямъ, что исцѣливший его есть Іисусъ.

16. И стали Іудеи гнать Іисуса и искали убить Его за то, что Онъ дѣлалъ такія *дѣла* въ субботу.

17. Іисусъ же говорилъ имъ: Отецъ Мой донинѣ дѣлаетъ, и Я дѣлаю.

18. И еще болѣе искали убить Его Іудеи за то, что Онъ не только нарушалъ субботу, но и Отцемъ Своимъ называлъ Бога, дѣлая Себя равнымъ Богу.

19. На это Іисусъ сказалъ: истинно, истинно говорю вамъ: Сынъ ничего не можетъ творить Самъ отъ Себя, если не увидитъ Отца творящаго: ибо чтó творитъ Онъ, то и Сынъ творитъ также;

11. Ён адказаў ім: Той, Хто мяне ацаліў, сказаў мне: “вазьмі пасцель тваю і хадзі”.

12. Тады спыталіся ў яго: хто Той Чалавек, Які сказаў табе: “вазьмі пасцель тваю і хадзі”?

13. Ацалёны ж не ведаў, хто Ён, таму што Іісус скрыўся, бо натоўп быў на тым месцы.

14. Пасля таго Іісус сустрэў яго ў храме і сказаў яму: вось, ты стаў здаровым; больш не грашы, каб не здарылася з табою чаго горшага.

15. Пайшоў чалавек гэты і паведаміў Іудзеям: гэта Іісус ацаліў мяне.

16. І таму Іудзеі сталі гнаць Іісуса і імкнуліся забіць Яго, што Ён рабіў гэта ў суботу.

17. Іісус жа казаў ім: Айцец Мой дагэтуль дзёе, і Я дзёю.

18. І з-за таго яшчэ больш імкнуліся Іудзеі забіць Яго, што Ён не толькі парушаў суботу, але і Айцом Сваім называў Бога, робячы Сябе роўным Богу.

19. На гэта Іісус сказаў ім: праўду, праўду кажу вам: не можа Сын рабіць Сам ад Сябе нічога, калі не будзе бацьчы, што Айцец робіць, бо што Ён робіць, тое і Сын робіць таксама;

20. ὁ γὰρ Πατήρ φιλεῖ τὸν Υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν Αὐτῷ, ἃ Αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μεῖζονα τούτων δεῖξει Αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὁμοῦς θαυμάζητε·

21. ὡσπερ γὰρ ὁ Πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ·

22. οὐδὲ γὰρ ὁ Πατήρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ,

23. ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα· ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμφαντα Αὐτόν.

24. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον Μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ Πέμφαντί Με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

25. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται·

26. ὡσπερ γὰρ ὁ Πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ·

27. καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν Αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς Ἀνθρώπου ἐστίν.

28. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ*, *Αὐτοῦ

ἦ. **Ωῦζ** βο **ἀφῆνιτς** θῆα ἡ **βελ** **ποказѣтсѣ** **ѣмѣ**, **ѣже** **ѣмѣ** **тѣ** **творѣтсѣ**, ἡ **βῶλшя** **ѣнч** **показѣтсѣ** **ѣмѣ** **дѣлѣ**, **да** **вѣ** **чѣднѣтсѣ**·

ἦα. **ѣже** **во** **Ωῦζ** **воскрѣсѣтсѣ** **мертѣвѣ** ἡ **живѣтсѣ**, **тѣкѣ** ἡ **ѣнч** **ѣже** **чѣсѣтсѣ** **живѣтсѣ**·

ἦβ. **Ωῦζ** **βο** **не** **ѣднѣтсѣ** **ни** **ко** **лиже***, **но** **ѣдѣ** **вѣ** **дадѣ** **ѣнѣ** **во**,
* **ниже** **во** **Ωῦζ** **ѣднѣтсѣ** **ни** **ѣднѣ** **ново**
(Новый Заветъ Св. Алексія)

ἦγ. **да** **вѣ** **чѣдѣтсѣ** **ѣнѣ**, **ѣже** **чѣдѣтсѣ** **Ωῦζ**: (д) **ѣже** **не** **чѣтѣтсѣ*** **ѣнѣ**, **не** **чѣтѣтсѣ** **Ωῦζ** **послѣ** **шавшю** **ѣгѣ**. * **не** **чѣтѣ**

ἦδ. **ѣмѣнѣ**, **ѣмѣнѣ** **гѣю** **ѣмѣнѣ**, **ѣкѣ** **ѣдѣ** **шавшю** **словесѣ** **ѣво** **ѣ** **вѣрѣ** **послѣ** **шавшю** **ѣ** **ѣмѣнѣ** **живѣтсѣ** **вѣчнѣнѣ**, ἡ **на** **ѣдѣ** **не** **прѣдѣтсѣ**, **но** **прѣдѣтсѣ** **ѣ** **мерѣ** **вѣ** **живѣтсѣ**.

ἦε. **ѣмѣнѣ**, **ѣмѣнѣ** **гѣю** **ѣмѣнѣ**, **ѣкѣ** **градѣтсѣ** **чѣсѣтсѣ**, ἡ **ниѣ** **ѣсть**, **ѣгѣ** **мерѣ** **ѣнѣ** **ѣдѣ** **шавшю** **гѣ** **ѣнѣ** **ѣ** **ѣ**, ἡ **ѣдѣ** **шавшю*** **ѣ** **живѣтсѣ**:
† **годѣ** **ѣ** **ѣдѣ** **шавшю**

ἦς. **ѣже** **во** **Ωῦζ** **ѣ** **живѣтсѣ*** **вѣ** **ѣвѣ**, **тѣкѣ**† **дадѣ** ἡ **ѣнѣ** **живѣтсѣ*** **ѣ** **вѣ** **ѣ**
* **жизнѣ** † **ѣ**

ἦз. ἡ **ѣ** **дадѣ** **ѣ** **творѣ** **тсѣ**, **ѣкѣ** **ѣ** **чѣ** **ѣ** **ѣ** **ѣ**·

ἦи. **не** **днѣ** **тсѣ** **ѣ**: **ѣкѣ** **градѣтсѣ** **чѣсѣтсѣ**, **вѣ** **ѣ** **ѣ** **ѣ** **во** **гровѣ** **ѣ** **ѣ** **гѣ** **ѣ** **ѣ** **ѣ** **ѣ** **ѣ** **ѣ**·
* **ѣ** **вѣ** **ѣ** **ѣ** **ѣ** **ѣ**·

20. ибо Отець любить Сына и показываеъ Ему все, что творитъ Самъ, и покажетъ Ему дѣла больше сихъ, такъ-что вы удивитесь;

21. ибо какъ Отець воскрешаетъ мертвыхъ и оживляетъ, такъ и Сынъ оживляетъ, кого захочетъ;

22. ибо Отець и не судитъ ни кого, но весь судъ отдалъ Сыну,

23. дабы всѣ чтили Сына, какъ чтутъ Отца; кто не чтитъ Сына, тотъ не чтитъ и Отца, пославшаго Его.

24. Истинно, истинно говорю вамъ: слушающій слово Мое и вѣрующій въ Пославшаго Меня имѣетъ жизнь вѣчную, и на судъ не приходитъ, но перешелъ отъ смерти въ жизнь.

25. Истинно, истинно говорю вамъ: наступаетъ время, и настало уже, когда мертвые услышатъ гласъ Сына Божія, и услышавши оживутъ:

26. ибо какъ Отець имѣетъ жизнь въ Самомъ Себѣ, такъ и Сыну далъ имѣть жизнь въ Самомъ Себѣ

27. и далъ Ему власть производить и судъ, потомучто Онъ есть Сынъ Человѣческій.

28. Не дивитесь сему: ибо наступаетъ время, въ которое всѣ, находящіеся въ гробахъ, услышатъ гласъ Сына Божія,

20. бо Айцець любіць Сына і показвае Яму ўсё, што Сам робіць; і большыя за гэтыя пакажа Яму справы, так што вы дзівіцца будзеце;

21. бо як Айцець уаскрашае мёртвых і ажыўляе, так і Сын ажыўляе, каго хоча;

22. бо Айцець і не судзіць нікога, але суд увесь аддаў Сыну,

23. каб усе шанавалі Сына, як шануюць Айца; хто не шануе Сына, той не шануе і Айца, Які паслаў Яго.

24. Праўду, праўду кажу вам: хто слухае слова Маё і верыць Таму, Хто паслаў Мяне, мае жыццё вечнае і на суд не прыходзіць, але перайшоў ад смерці ў жыццё.

25. Праўду, праўду кажу вам: настае час, ды і цяпер ёсць, калі мёртвыя пачуюць голас Сына Божага і, пачуўшы, ажывуць,

26. бо як Айцець мае жыццё ў Самім Сабе, так даў і Сыну жыццё мець у Сабе,

27. і ўладу даў Яму суд чыніць, бо Ён ёсць Сын Чалавечы.

28. Не здзіўляйцеся гэтаму: бо настае час, калі ўсе, што ў магілах, пачуюць голас Сына Божага,

(25) Ін. 5, 28. Эф. 5, 14. (27) Дан. 7, 13-14. Ін. 5, 22. Дзеян. 10, 42; 17, 31. 1 Сал. 4, 16. (28) Іс. 26, 19. Дан. 12, 2. Ін. 5, 25. 1 Кар. 15, 52. 1 Сал. 4, 16.

29. καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30. Οὐ δύναμαι Ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' Ἐμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ Ἐμὴ δίκαια ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ Ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός Με Πατρός.

31. Ἐάν Ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ Ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία Μου οὐκ ἔστιν ἀληθής·

32. ἄλλος ἐστίν ὁ μαρτυρῶν περὶ Ἐμοῦ, καὶ οἶδα, ὅτι ἀληθής ἐστίν ἡ μαρτυρία, ἣν μαρτυρεῖ περὶ Ἐμοῦ·

33. ὁμεῖς ἀπεστάλακετε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34. Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὁμεῖς σωθῆτε·

35. ἐκεῖνος ἦν ὁ λόγνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὁμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὄψραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36. Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα, ἃ ἔδωκέ Μοι ὁ Πατήρ, ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα, ἃ Ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ Ἐμοῦ, ὅτι ὁ Πατήρ Με ἀπέσταλκε,

37. καὶ ὁ πέμψας Με Πατήρ Αὐτός μεμαρτύρηκε περὶ Ἐμοῦ. Οὔτε φωνὴν Αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος Αὐτοῦ ἐωράκατε,

ἱ.δ. ἡ ἡζυίδετχ σοτκόρωιη βλγλα
εκ κοσιρσένιη жηкотл, ἂ σοτκόρωи
сала* ек косиρσένιη еддл.

* сала же едѣвснн (Н. З. С. А.)

ἱ. Не могу азъ ѡ себѣ тво-
рѣти ннчеюже. Ижеже салшд,
еджд, ἡ едлк Моѣ прѣнх естѣ,
ѣкѡ не ѡиѣд вѣли Моѣ, но вѣли
послѣвшегѡ Мл Сѡѣ.

ἱλ. Ἰψе азъ свидѣтелствѡ ѡ
Мнѣ, свидѣтелствѡ Моѣ нестѣ
нстинно:

ἱв. ἦнх естѣ свидѣтелствѡи
ѡ Мнѣ, ἡ вѣмх, ѣкѡ нстинно
естѣ свидѣтелствѡ, ἔже свидѣтел-
ствѡетч ѡ Мнѣ:

ἱг. вл̄ послѣстѣ ко Ἰωάνнѣ, ἡ
свидѣтелствѡѡ ѡ нстинѣ.

ἱд. азъ же не ѡ челоѡвѣка
свидѣтелствѡ прѣмаю, но еѣ гл̄ю,
да вл̄ еп̄сѣнн едѡетѣ*:

* еп̄етѣѡ

ἱе. Снх вѣ свѣтлнннх горл̄
ἡ свѣтл̄: вл̄ же кохотѣте коз-
рѣдокатнса ек чѣсч свѣтѣннѡ егѡ*.

* См. въ Разночтеніяхъ

ἱс. азъ же ѡмаиъ свидѣтелствѡ
вѣлѣ Ἰωάνново: дѣл̄ вѡ, ѣже дадѣ
Мнѣ Сѡѣ, да совершд ἂ, тл̄ дѣл̄,
ѣже азъ творю, свидѣтелствѡетч
ѡ Мнѣ, ѣкѡ Сѡѣ Мл̄ послл,
* нн гл̄са же егѡ салшастѣ когдл̄

ἱз. ἡ послѣвн̄ Мл̄ Сѡѣ ел̄мх
свидѣтелствѡѡ ѡ Мнѣ. Нн гл̄са
егѡ ннгдѣже салшастѣ*, нн кндѣ-
ннл̄т̄ егѡ вл̄дѣтѣ, тннжѣ вл̄дл̄

29. и изыдутъ творившіе добро въ воскресеніе жизни, а дѣлавшіе зло въ воскресеніе осужденія.

30. Я ничего не могу творить Самъ отъ Себя. Какъ слышу, такъ и сужу, и судъ Мой праведенъ, ибо не ищу Моей воли, но воли пославшаго Меня Отца.

31. Если Я свидѣтельствую Самъ о Себѣ, то свидѣтельство Мое не есть истинно:

32. есть другой, свидѣтельствующій о Мнѣ, и Я знаю, что истинно то свидѣтельство, которымъ онъ свидѣтельствуеть о Мнѣ;

33. вы посылали къ Іоанну, и онъ засвидѣтельствовалъ объ истинѣ.

34. Впрочемъ Я не отъ чловека принимаю свидѣтельство, но говорю это для того, чтобы вы спаслись:

35. онъ былъ свѣтильникъ горящій и свѣтящій; а вы хотѣли малое время порадоваться при свѣтѣ его.

36. Я же имѣю свидѣтельство больше Іоаннова: ибо дѣла, которыя Отецъ далъ Мнѣ совершить, самыя дѣла *сн*, Мною творимыя, свидѣлствуютъ о Мнѣ, что Отецъ послалъ Меня,

37. и пославшій Меня Отецъ Самъ засвидѣтельствовалъ о Мнѣ. А вы ни гласа Его никогда не слышали, ни лица Его не видѣли,

29. і выйдучъ тыя, што рабілі дабро, ва ўваскрасенне жыцця, а тыя, што рабілі зло, ва ўваскрасенне суду.

30. Не магу Я рабіць Сам ад Сябе нічога. Як чую, так суджу, і суд Мой праведны, бо не шукаю волі Маёй, але волі Айца, Які паслаў Мяне.

31. Калі б Я сведчыў пра Сябе, то сведчанне Маё непраўдзівае;

32. іншы ёсць, які сведчыць пра Мяне, і Я ведаю, што праўдзівае тое сведчанне, якім Ён сведчыць пра Мяне;

33. вы пасылалі да Іаана, і ён засведчыў пра ісціну.

34. Я не ад чалавека сведчанне прымаю, але кажу гэта, каб вы збаўлены былі;

35. ён быў свяцільнікам, які гарэў і свяціў, а вы хацелі пацешыцца нейкі час пры святле яго.

36. Але Я маю сведчанне, большае за Іаанава: бо справы, што даў Мне Айцец, каб здзейсніць, самі справы, якія Я раблю, сведчаць пра Мяне, што Айцец паслаў Мяне,

37. і Айцец, Які паслаў Мяне, Сам засведчыў пра Мяне. Вы ні голасу Яго ніколі не чулі, ні аблічча Яго не бачылі,

38. καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν, ὅτι Ὁν ἀπέστειλεν Ἐκεῖνος, Τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.

39. Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ Ἐμοῦ.

40. Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς Με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

41. Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω,

42. ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

43. Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς Μου, καὶ οὐ λαμβάνετε Με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψασθε.

44. Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ Μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

45. Μὴ δοκεῖτε, ὅτι Ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν Πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίζατε·

46. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσῆ, ἐπιστεύετε ἂν Ἐμοί· περὶ γὰρ Ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν·

47. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γραμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς Ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

ἄν. ἢ славосе εἶσι γιὼ не ἡμате пребывающа въ вѣсѣ, зане ѳиоже тоѳи послѣ, сеиѣ вѣи вѣри не ѣмате.

ἄδ. Испытайте писанiи, ꙗко вѣи мнiте вѣи нѣхъ и мѣти живѳтѣ вѣчннiи: ἢ тѣ сѣтъ снѣдѣтелствѣ юща ѿ Мнѣ.

ἄε. ἢ не хѳимете прѣитнѣ ко Мнѣ, да живѳтѣ ἡмате.

ἄα. Славы ѿ челоѳѣкѣ не прѣемлю,

ἄκ. но раздѣлѣхъ* вѣи, ꙗко любѣѣ Бѣѳи не ἡмате вѣи сѣтѣ. * познахъ (Новый Заѳѣтъ Св. Алексiя)

ἄγ. Ἄзъ прѣидѳхъ во ἡма ѿѳѣ Моεγѳ, ἢ не прѣемлете Мene: ἄμe ἡнхъ прѣидетѣ ко ἡма сѣε, тоγѳ прѣемлете*.

* прѣимете

ἄδ. Кѳкѣ вѣи мѳжете вѣѳровати, слаѳѣ дрѣгѣ ѿ дрѣга прѣемлюще, ἢ слакѣи, ꙗже ѿ ѳѣдинагѣ Бѣѳа, не ἡмате; * ѿτѳόлю вѣи

ἄε. Не мнiте, ꙗко Ἄзъ на вѣи рекѣ* ко ѿѳѣ: ἔсѣтъ, ἡже на вѣи глагѳлетѣтѣ, Μωϋσѣи, нѣнѣже вѣи οὔповѣрате: τѳόγλѳόδαἡ вѣи

ἄς. ἄμe во вѣитѣ вѣѳровали Μωϋσѣεѳи, вѣѳровали вѣитѣ (οὔκѣ ἢ)* Μнѣ: ѿ Μнѣ ко тоѳи писѣ:

* нѣтъ у Св. Α.

ἄζ. ἄμe ли* тоγѳ писанiε.мѣ не вѣѳрете, кѳкѣ Μοиμѣ γ᳚όλωμѣ вѣѳѣ ἡмете†; * же τѣѳрете

38. и не имѣете слова Его пре-
бывающаго въ васъ, потомучто вы
не вѣруете Тому, Котораго Онъ
послалъ.

39. Изслѣдуйте Писанія, ибо вы
думаете чрезъ нихъ имѣть жизнь
вѣчную; а они свидѣлствуютъ
о Мнѣ.

40. Но вы не хотите придти ко
Мнѣ, чтобы имѣть жизнь.

41. Не принимаю славы отъ
человѣковъ,

42. но знаю васъ: вы не имѣ-
те въ себѣ любви къ Богу.

43. Я пришелъ во имя Отца
Моего, и не принимаете Меня; а
если иной придетъ во имя свое,
его примете.

44. Какъ вы можете вѣрвать,
когда другъ отъ друга прини-
маете славу, а славы, которая отъ
Единого Бога, не ищете?

45. Не думайте, что Я буду обви-
нять васъ предъ Отцемъ: есть на
васъ обвинитель Моисей, на кото-
раго вы уповаете;

46. ибо еслибы вы вѣрили Мои-
сею, то повѣрили бы и Мнѣ, по-
томучто онъ писалъ о Мнѣ;

47. если же его писаніямъ не
вѣрите,—какъ повѣрите Моимъ
словамъ?

38. і не маеце слова Яго, яке было
б у вас, бо Таму, Каго Ён паслаў, вы
не верыце.

39. Даследуйце Писанні, бо вы ду-
маеце праз іх мець жыццё вечнае, а
яны сведчаць пра Мяне.

40. Але вы не хочаце прыйсці да
Мяне, каб мець жыццё.

41. Славы ад людзей Я не прымаю,

42. але ведаю вас, што любові да
Бога вы не маеце ў сабе.

43. Я прыйшоў у імя Айца Майго, і
вы не прымаеце Мяне; а калі іншы
прыйдзе ў імя сваё, яго прымеце.

44. Як вы можаце вераваць, калі сла-
ву адзін ад аднаго прымаеце, а славы,
якая ад Адзінага Бога, не шукаеце?

45. Не думайце, што Я буду абвіна-
вачваць вас перад Айцом; ёсць той,
хто абвінавачвае вас, Маісей, на яко-
га вы спадзеяецеся.

46. Бо калі б верылі вы Маісею, то
верылі б і Мне, бо ён пісаў пра Мяне.

47. Калі ж вы яго пісанням не веры-
це, як Маім словам паверыце?

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς' (ἕκτον).

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος·

2. καὶ ἠκολούθει Αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώρων Αὐτοῦ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3. Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ.

4. Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5. Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θεασάμενος, ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς Αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

6. Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· Αὐτὸς γὰρ ᾔδει, τί ἔμελλε ποιεῖν.

7. Ἀπεκρίθη Αὐτῷ Φίλιππος· διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ.

8. Λέγει Αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·

9. ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσούτους;

10. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πενταχισχίλιοι.

Γ Λ Η Β Ἰ ᾤ.

Πο εἶπεν ἦδε* Ἰῆσζ να ὦνη πόλζ μὲρα Γαλιλέη Τιβεριάδσκα†:

*ὦηδε †Γαλιλέησκαγω ἡ Τιβεριάδσκαγω (Новый Заветъ Св. Алексія)

β. ἡ πο Ηέιζ ηδάσθε ναρόδζ μινόγζ, ἰκω βίδαχδ' ζνάμενῖα ἔγω, ἰᾶζε τρωράσθε ναδ' ηεδάζηνιμι*.

*να ηεμοцннῖчζ

γ. Ηζύιδε же на горѣ Ἰῆсζ ἡ τῆ σῑδάσθε εο οὔчнῖкῖ θεοῖμн.

δ. Ηῑ же βλῖζ πάсча, прыздникζ Жидόвскῖй*.

*Ἰудейскῖй

ε. Ηοζβέδζ οὔγω Ἰῆсζ σῑчн ἡ βίδ'ῑεζ, ἰκω μινόγζ ναρόδζ гρადѣтζ κζ Ηεμδ, гла κζ Φίλιπδ: чῖμῖζ* κδπнмῖζ χλῑбы, да ἰάδᾶтζ εἰн;

*ὦηδᾶ

ς. Βῖε же глаше ηεκδῑάα ἔγδ: Βᾶμζ εο κῑδάше, что χόсметζ* εοтворῖтн.

*χοτῑάше

ζ. Ὠῑῑῑῑῑ Βῖμδ Φίλιπζ: δεῑε. μᾶ στόμα πῑεпаζει χλῑбы ηе до- влῑетζ ἡмζ, да κῖηждо ἦчζ μᾶло что прῑῖметζ.

η. Γαγόλα Βῖμδ ἔδῖηζ ὦ οὔчнῖкζ ἔγω ἄνδρέη, βράтζ Βῖμωна Петρᾶ:

θ. ἔсть σῑтרוчншζ здῑ ἔдῖηζ, ἡже ἡмᾶтῑ пᾶтῑ χлῑбζ ἰᾶчнῖннῖчζ* ἡ δεῑῑ ρῖеῑе: но εἰн что εῑтῑ на толико; ἰᾶчнᾶηчζ

ἰ. Ρεῑе же Ἰῆсζ: εοтворῖте чε. локῑкн возлепῖн. Ηῑ же тρᾶδᾶ μнó- га на мῑεтῑе. Ηοζλεже οὔγω мῖδжен* чнелóнῖчζ ἰκω пᾶтῑ тысῑцῖчζ.

*βοζλεгошᾶ мῖδжн

Г Л А В А 6.

Послѣ сего пошелъ Іисусъ на ту сторону моря Галилейскаго, въ окрестности Тиверіады;

2. за Нимъ послѣдовало множество народа, потому что видѣли чудеса, которыя Онъ творилъ надъ больными.

3. Іисусъ взошелъ на гору и тамъ сидѣлъ съ учениками Своими.

4. Приближалась же пасха, праздникъ Іудейскій.

5. Іисусъ, возведъ очи и увидѣвъ, что множество народа идетъ къ Нему, говоритъ Филиппу: гдѣ намъ купить хлѣбовъ, чтобы ихъ накормить?

6. Говорилъ же это, испытывая его; ибо Самъ зналъ, что хотѣлъ сдѣлать.

7. Филиппъ отвѣчалъ Ему: имъ на двѣсти динаріевъ не довольно будетъ хлѣба, чтобы каждому изъ нихъ досталось хотя по-немногу.

8. Одинъ изъ учениковъ Его Андрей, братъ Симона Петра, говоритъ Ему:

9. здѣсь есть у одного мальчика пять хлѣбовъ ячменныхъ и двѣ рыбки; но что это для такого множества!?

10. Іисусъ сказалъ: велите имъ возлечь. Было же на томъ мѣстѣ много травы. И такъ возлегло людей числомъ около пяти тысячъ.

РАЗДЕЛ VI.

1. Пасля гэтага пайшоў Іісус на той бок мора Галілейскага, Тыверыядскага;

2. і за Ім ішло мноства народу, таму што бачылі цуды Яго, якія Ён рабіў над хворымі.

3. І ўзышоў на гару Іісус і там сядзеў з вучнямі Сваімі.

4. А набліжалася Пасха, свята Іудзейскае.

5. Іісус, узвёўшы вочы і ўбачыўшы, што мноства народу ідзе да Яго, кажа Філіпу: дзе нам купіць хлеба, каб яны паелі?

6. Казаў жа Ён гэта, выпрабюваючы яго, бо Сам ведаў, што меўся зрабіць.

7. Адказаў Яму Філіп: на дзвесце дынарыяў не хопіць ім хлеба, каб кожны з іх хоць трохі атрымаў.

8. Кажа Яму адзін з вучняў Яго, Андрэй, брат Сімана Пятра:

9. ёсць тут адзін хлопчык, які мае пяць хлябоў ячменных і дзве рыбіны; але што гэта для такога мноства?

10. І сказаў Іісус: загадайце людзям узлэгчы. Было ж многа травы на тым месцы. І вось узляглі людзі ў колькасці каля пяці тысяч.

11. Іисусъ, взявъ хлѣбы и воздавъ благодареніе, роздавъ ученикамъ, а ученики возлежавшимъ, также и рыбы, сколько кто хотѣлъ;

12. и когда насытились, то сказали ученикамъ Своимъ: соберите оставшіеся куски, чтобы ничего не пропало.

13. И собрали и наполнили двѣнадцать коробовъ кусками отъ пяти ячменныхъ хлѣбовъ, оставшимися у тѣхъ, которые ѣли.

14. Тогда люди, видѣвшіе чудо, сотворенное Іисусомъ, сказали: это истинно Тотъ Пророкъ, Которому должно придти въ міръ.

15. Іисусъ же, узнавъ, что хотятъ придти, нечаянно взявъ Его и сдѣлать царемъ, оный удалился на гору одинъ.

16. Когда же насталь вечеръ, то ученики Его сошли къ морю

17. и, вошедши въ лодку, отправились на ту сторону моря въ Капернаумъ. Становилось темно, а Іисусъ не приходилъ къ нимъ;

18. дулъ сильный вѣтеръ, и море волновалось.

19. Проплывши около двадцати пяти или тридцати стадій, они увидѣли Іисуса, идущаго по морю и приближающагося къ лодкѣ, и испугались;

11. Узяў жа хлябы Іісус і, узнёсны падзяку, раздаў вучням, а вучні — тым, што ўзляжалі; таксама і рыбы, колькі хто хацеў;

12. і калі насыціліся, сказаў вучням Сваім: збярыце кавалкі, якія засталіся, каб нічога не прапала.

13. І сабралі яны і напоўнілі дванаццаць кашоў кавалкамі ад пяці хлябоў ячменных, якія засталіся ў тых, што елі.

14. Тады людзі, якія бачылі чуд, зроблены Іісусам, казалі: Ён сапраўды Той Прарок, што павінен прыйсці ў свет.

15. Іісус жа, даведаўшыся, што хочучь прыйсці, каб сілаю ўзяць Яго і зрабіць царом, адышоў ізноў на гару адзін.

16. Калі ж настаў вечар, спусціліся вучні Яго да мора

17. і, увайшоўшы ў лодку, паплылі на той бок мора ў Капернаўм. І ўжо сцямнела, а Іісус не прыходзіў да іх;

18. і мора з-за таго, што дзьмуў моцны вецер, хвалявалася.

19. Праплыўшы каля дваццаці пяці ці трыццаці стадый, яны ўбачылі Іісуса, Які ішоў па моры і набліжаўся да лодкі, і спалохаліся;

20. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

21. Ἦθελον οὖν λαβεῖν Αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑπῆγον.

22. Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν, ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἔν ἐκεῖνο, εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ ἀπῆλθον·

23. Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου. *^{καὶ}††^{χαί}εκα

24. ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος, ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ, ἐνέβησαν (καὶ)* αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν, *^{въ} нвк. сп. нѣтъ

25. καὶ εὐρόντες Αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον Αὐτῷ· Ραββί, πότε ὧδε γέγονας;

26. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ζητεῖτέ Με, οὐχ ὅτι εἶдете σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε·

27. ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· Τοῦτον γὰρ ὁ Πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός.

κ. Снх же гла нмх: Язъ емь, не боитесь.

κα. Хотѣхъ ѳвѣω прїати ѳгѡ въ корабль: ѱ дѣте корабль вїсты на землї, въ нїже ндѣхъ.

κв. Кодрїѱ (же) нарѡдъ, ѱже стоаше * ѡѳ ѡнх полъ мѡра, вїдѣкъ, ѳκω корабль ** ѱнѡгѡ не вѳ тѳ, тѡκμω ѳдїнх тѡѱ, въ сѡнже внидѡша ѡѳнїцї ѳгѡ, ѱ ѳκω не вниде ѡ ѡѳнїкї ѳвоїмї ѱсх въ корабль, но ѳдїннї ѡѳнїцї ѳгѡ ндѡша: *^{στολї} **^{корабельца} (Н. З. С. А.)

κγ. ѱ ѱнн прїндѡша кораблї * ѡ Τїберїადѣ влїзъ мѳста, ндѣже ** ндѡша χλѳβι††, χвалѡ коздѡше Γλѳκї†: *^{корабельцн} тѳлѡдарнѣшо бѳ

κδ. ѳгдѡ же вїдѣша нарѡдн * ѳκω ѱсх не вїсты тѳ, нн ѡѳнїкъ ѳгѡ, влѳзѡша ѳмнї въ кораблї ѱ прїндѡшатъ въ Капернаѳμн, ѱψѡше ѱсх,

*^{вндѣ} нарѡдъ †^{ндѡша}

κε. ѱ ѡβѳѳтше ѳгѡ ѡѳ ѡнх полъ мѡра, ϳѳша ѳмδ: Ραββї, κοгда здѳ вїсты;

κς. ѳѳѳцїѡ нмх ѱсх ѱ ϳечѳ: ἀμїнъ, ἀμїнъ гла вѡмх: ѱщѳτε Μενѳ, не ѳκω вїдѳѳτε знѡменїѳ, но ѳκω ѳлн ѳтѳ χλѳβι * ѱ насѳлѳтнѳѳѳ: *^{ндѡѳѳѳ} ѡ χλѳѳѳ

κζ. δѳλѡнѳѳ не вѳрѡшно гнѳлѡμѳѳ * , но вѳрѡшно ϳревѳкѡμѳѳѳѳѳ въ жнκѡтѳ вѳѳннї†, ѳже ѳнх Члѳѳѳ ѳескїѳ вѡмх дѡѳѳ: ѳεγѡ ѡ Сѡѳзнѡμεна ** Бѳѳ. *^{гнѳвѳѳѳѳ} †^{жнзнн} вѳѳнѳѳѳ **^{печѳѳѳѳѳ}

20. но Онъ сказалъ имъ: это Я, не бойтесь.

21. Они хотѣли принять Его въ лодку; и тотчасъ лодка пристала къ берегу, куда плыли.

22. На другой день народъ, стоявшій по ту сторону моря, видѣлъ, что тамъ, кромѣ одной лодки, въ которую вошли ученики Его, иной не было, и что Іисусъ не входилъ въ лодку съ учениками Своими, а отплыли одни ученики Его;

23. между тѣмъ пришли изъ Тиверіады другія лодки близко къ тому мѣсту, гдѣ ѣли хлѣбъ по благословеніи Господнемъ;

24. итакъ когда народъ увидѣлъ, что тутъ нѣтъ Іисуса, ни учениковъ Его, то вошли въ лодки и приплыли въ Капернаумъ, ища Іисуса,

25. и нашедши Его на той сторонѣ моря, сказали Ему: Равви! когда Ты сюда пришелъ?

26. Іисусъ сказалъ имъ въ отвѣтъ: истинно, истинно говорю вамъ: вы ищете Меня не потому, что видѣли чудеса, но потому, что ѣли хлѣбъ и насытились;

27. старайтесь не о пищѣ тлѣнной, но о пищѣ, пребывающей въ жизнь вѣчную, которую дастъ вамъ Сынъ Человѣческой; ибо на Немъ положилъ печать Свою Отець, Богъ.

20. але Ён сказаў ім: гэта Я, не бойцеся.

21. Яны хацелі ўзяць Яго ў лодку; і адразу лодка прыстала да берага, куды яны плылі.

22. На другі дзень народ, які стаяў па той бок мора, убачыў, што там не было іншай лодкі, апрача адной той, у якую ўвайшлі вучні Яго, і што Іісус не ўваходзіў з вучнямі Сваімі ў лодку, але вучні Яго адплылі адны;

23. і іншыя лодкі прыплылі з Тыверыяды блізка да таго месца, дзе елі хлеб, калі Гасподзь узнёс быў падзяку;

24. калі ўбачылі людзі, што там няма ні Іісуса, ні вучняў Яго, то ўвайшлі самі ў лодкі і паплылі ў Капернаум, шукаючы Іісуса,

25. і, знайшоўшы Яго на тым баку мора, сказалі Яму: Равві! калі Ты сюды прыбыў?

26. У адказ ім Іісус сказаў: праўду, праўду кажу вам: вы шукаеце Мяне не таму, што бачылі цуды, а таму, што елі хлеб і насыціліся;

27. дбайце не пра ежу тленную, а пра ежу, што застаецца на жыццё вечнае, якое дасць вам Сын Чалавечы, бо Айцец вызначыў Яго пячаццю Сваёю, Бог.

28. Εἶπον οὖν πρὸς Αὐτόν· τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς Ὁν ἀπέστειλεν Ἰησοῦς.

30. Εἶπον οὖν Αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς Σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν Σοι; τί ἐργάζῃ;

31. οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατήρ Μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν·

33. ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ Καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν Διδοῦς τῷ κόσμῳ.

34. Εἶπον οὖν πρὸς Αὐτόν· Κύριε, πάντοτε ὀδὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. †πεινάσει

35. Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς Με οὐ μὴ πεινάσῃ†, καὶ ὁ πιστεύων εἰς Ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ* *διψήσει

36. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ ἐωράκατέ Με, καὶ οὐ πιστεύετε·

37. πᾶν, ὃ δίδωσί Μοι ὁ Πατήρ, πρὸς Ἐμὲ ἤξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς Με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω,

κн. Рѣша же къ Немѹ: что сотворимъ, да дѣлаемъ дѣла Бжїа;

κδ. Ὁβέκμα Ἰησὺς ἡ ρεχέ ἡμικ: ἐέ εετγ δ'ελο Βηίτε, да β'ερετε βκ Το. γό, β'εόже послā Ὡηκ.

λ. Рѣша же ѿмѹ: кое* оубо Тлї творїши знаменїе, да вїдїмъ ѡ β'ерѹ ἡмемк† Тебѣ; что дѣлаешї; *что т'вѣрѹемъ (Н. З. С. А.)

λα. сѹтцл нāши пāдѹшā* мāннѹ βκ пѣстїнїи, ѡкоже εεтγ пїсано: χ'εβκ сκ† нѣсѣ дадѣ ἡмк пāсти. *ѣша тѹ

λв. Речѣ оубо ἡмк Ἰηсκ: λнїнѹ, λнїнѹ глѹ вλнκ: не Мωυсѣн дадѣ вλнκ χ'εβκ сκ* нѣсѣ, но Ὡцк Мѹн даѣтγ вλнκ χ'εβκ ἡстїннїи сκ* нѣсѣ:

*ѹ
λг. χ'εβκ во Бжїѡ εεтγ εχодλї сκ* нѣсѣ ἡ Δαλї жївѹтγ† мїрѹ.
*ѹ †жїзнѹ

λδ. Рѣша оубо къ Немѹ: Γλн, βсегдā дλждѹ нλмκ χ'εβκ сѣн.
†не вζλκчтγ

λε. Речѣ же ἡмк Ἰηсκ: Ἀзκ εεтγ χ'εβκ жївѹтнїи: граднїи ко Мнѣ не ἡматъ вζλκчтисλ†, ἡ β'εрѹλн βκ Μλ не ἡматъ вжλ-ждλтисλ* нїкогдλже: *не вжλждтγ

λς. но рѣчκ вλнκ, ѡκѹ ἡ вн. д'εтє Μλ, ἡ не β'εрѹεтє:

λз. вѣε, εεже даѣтγ Μнѣ Ὡцκ, ко Μнѣ прїїдтγ, ἡ градсцпго ко Μнѣ не ἡзженѹ вѹнκ,

28. И такъ сказали Ему: что намъ дѣлать, чтобы творить дѣла Божіи?

29. Исусъ сказалъ имъ въ отвѣтъ: вотъ, дѣло Божіе, чтобы вы вѣрвали въ Того, Кого Онъ послалъ.

30. На это сказали Ему: какое же Ты дашь знаменіе, чтобы мы увидѣли и повѣрили Тебѣ? что Ты дѣлаешь?

31. отцы наши ѣли манну въ пустынѣ, какъ написано: хлѣбъ съ неба далъ имъ ѣсть.

32. Исусъ же сказалъ имъ: истинно, истинно говорю вамъ: не Моисей далъ вамъ хлѣбъ съ неба, а Отецъ Мой дастъ вамъ истинный хлѣбъ съ небесъ;

33. ибо хлѣбъ Божій есть Тотъ, Который сходитъ съ небесъ и даетъ жизнь міру.

34. На это сказали Ему: Господи! подавай намъ всегда такой хлѣбъ.

35. Исусъ же сказалъ имъ: Я есмь хлѣбъ жизни: приходящій ко Мнѣ не будетъ алкать, и вѣрующій въ Меня не будетъ жаждать никогда;

36. но Я сказалъ вамъ, что вы и видѣли Меня, и не вѣруете;

37. все, что даетъ Мнѣ Отецъ, ко Мнѣ придетъ, и приходящаго ко Мнѣ не изгону вонъ,

28. Яны ж сказали Яму: што нам рабиць, каб здзяйсняць справы Божыя?

29. У адказ Іісус сказаў ім: вось справа Божая: каб вы веравалі ў Таго, Каго паслаў Ён.

30. Яны ж сказали Яму: якое Ты зробіш знаменне, каб мы ўбачылі і паверылі Табе? што Ты здзейсніш?

31. айцы нашы елі манну ў пустыні, як напісана: “хлеб з неба даў ім есці”.

32. Сказаў жа ім Іісус: праўду, праўду кажу вам: не Маісей даў вам хлеб з неба, а Айцец Мой дае вам з неба хлеб ісцінны;

33. бо хлеб Божы — гэта Той, Хто сыходзіць з неба і дае жыццё свету.

34. Яны ж сказали Яму: Госпадзі! заўсёды давай нам хлеб гэты.

35. І сказаў ім Іісус: Я — хлеб жыцця; хто прыходзіць да Мяне, не зведае голаду, і хто веруе ў Мяне, не будзе мець смагі ніколі;

36. але Я сказаў вам, што і бачылі вы Мяне, і не веруеце;

37. усё, што дае Мне Айцец, да Мяне прыйдзе, і таго, хто прыходзіць да Мяне, Я не выганю вон,

38. ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ Ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμφαντός Με [Πατρός]*. *нигдѣ нѣтъ

39. τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμφαντός Με Πατρός, ἵνα πᾶν, ὃ δέδωκέ Μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40. τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ Πέμφαντός Με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς Αὐτὸν ἔχη ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν Ἐγὼ (ἐν)* τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. *въ нѣк. сп. нѣтъ

41. Ἐγγύζουσιν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ Αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

42. καὶ ἔλεγον· οὐχ Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ, Οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν Μητέρα; πῶς οὖν λέγει Οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

43. Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων· *въ нѣк. сп. нѣтъ

44. οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς Με, ἐὰν μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμφας Με ἐλκύσῃ αὐτὸν, καὶ Ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν* τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45. ἐστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· καὶ ἔσονται πάντες διδασκατοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς [οὖν] ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς Με.

46. οὐχ ὅτι τὸν Πατέρα τις ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ, Οὗτος ἑώρακε τὸν Πατέρα.

λί. ἰκω снндоѳк ех нѣсѣ, не да теорѣ колю Моѹ, но колю послѣшагво Мл̄ Ὡца*: *слова Ὡца нѣтъ у Св. А.

λδ. εέ же есѣтѣ кола послѣшагво Мл̄ Ὡца, да вѣсѣ, εже даде Мн̄, не погубѣю ѿ негѡ, но воскресѣю ε̄ вк послѣднѣи денѣ:

λι. εέ же есѣтѣ кола Послѣшагво Мл̄, да вѣсѣк вѣдаѣ ὅна ἢ вѣрѡаѣ вк негѡ ἡматѣ жнкоѳтѣ вѣчнннѣ, ἢ воскресѣю ε̄гѡ ἄзк вк послѣднѣи денѣ.

λια. Роптѣаѣ оѳво Ἰδѣε ѡ Нѣмк, ἰκω речѣ: ἄзк ε̄мѣ χѣбк снѣднѣи ех нѣсѣ:

λιβ. ἢ глаголаѣ: не вѣѣ ли есѣтѣ Ἰнѣк ὅн̄ Ἰѡснѡвк, ε̄гѡже мн̄ знѣемк сѡтѣа ἢ Μτ̄р̄; кѣкω оѳво глѣтѣ вѣѣ, ἰκω ех нѣсѣ снндоѳк;

λиг. Ὡкѣσᾱ оѳво Ἰнѣк ἢ речѣ ἡмк: не ропцнѣте междѣ собоѡ:

λιδ. ннктѡже мѡжетѣ прнптн̄ ко Μнѣ, ἄме не Ὡца послѣвн̄ Μл̄ прнвлечѣтѣ ε̄гѡ, ἢ ἄзк воскресѣю ε̄гѡ вк послѣднѣи денѣ:

λιε. есѣтѣ пнѣано ко прѡѳѣтѣ: ἢ вѣдѣтѣ вѣн наѡчѣнн̄ Бѣгомк*. вѣсѣк снѣшавн̄ ѡ† Ὡца ἢ на-вѣκк прнѣдетѣ** ко Μнѣ: *ε̄гѡ †вѣсѣк оѳво ἡже снѣшан̄ оѳ** градеѣтѣ

λис. не ἰκω Ὡца вѣдѣтѣ ε̄сѣтѣ* κтѡ, τѡκμω вѣн̄ ѡ Бѣга†, вѣѣ вѣдѣ Ὡца. *вѣдѣ †Ὡца

38. ибо Я сошелъ съ небесъ не для того, чтобы творить волю Мою, но волю пославшаго Меня Отца;

39. воля же пославшаго Меня Отца есть та, чтобы изъ того, что Онъ Мнѣ даль, ничего не погубить, но все то воскресить въ послѣдній день;

40. воля Пославшаго Меня есть та, чтобы всякій, видящій Сына и вѣрующій въ Него, имѣлъ жизнь вѣчную, и Я воскрешу его въ послѣдній день.

41. Возроптали на Него Иудеи за то, что Онъ сказалъ: Я есмь хлѣбъ, спшедшій съ небесъ, —

42. и говорили: не Іисусъ ли это, Сынъ Іосифовъ, Котораго отца и Мать мы знаемъ? какъ же говорить Онъ: Я шельъ съ небесъ?

43. Іисусъ сказалъ имъ въ отвѣтъ: не ропщите между собою:

44. никто не можетъ придти ко Мнѣ, если не привлечетъ его Отецъ, пославшій Меня, и Я воскрешу его въ послѣдній день;

45. у пророковъ написано: и будутъ всѣ научены Богомъ. Всякій, слышавшій отъ Отца и научившійся, приходитъ ко Мнѣ;

46. это не то, чтобы кто видѣлъ Отца, кромѣ Того, Кто есть отъ Бога: Онъ видѣлъ Отца.

38. бо Я сышоу з неба не дзеля таго, каб чынiць волю Сваю, але волю Айца, Якi паслау Мяне;

39. а воля Айца, Якi паслау Мяне, у тым, каб з усяго, што Ён дау Мне, Я нічога не загубiу, але ўваскрасiу гэта ў апошнi дзень;

40. воля Таго, Хто паслау Мяне, у тым, каб кожны, хто бачыць Сына і веруе ў Яго, меу жыццё вечнае, і Я ўваскрашу яго ў апошнi дзень.

41. Абурыліся гады Іудзеі на Яго за тое, што Ён сказау: “Я ёсць хлѣб, які сышоу з неба”,

42. і гаварылі: ці не Іісус гэта, сын Іосіфау, бацьку і Маці Якога мы ведаем? як жа Ён кажа: “з неба Я сышоу”?

43. На гэта Іісус сказау ім: не абурайцеся паміж сабою;

44. ніхто не можа прыйсці да Мяне, калі Айцец, Якi паслау Мяне, не прывядзе яго, і Я ўваскрашу яго ў апошнi дзень;

45. напісана ў праракау: і будуць усе навучаны Богам. Кожны, хто пачуў ад Айца і навучыўся, прыходзіць да Мяне;

46. гэта не значыць, што Айца бачыў нехта, апроча Таго, Хто ад Бога: Ён бачыў Айца.

47. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς Ἐμεῖ ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48. Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς·

49. οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον·

50. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγη καὶ μὴ ἀποθάνῃ·

51. Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ, ὃν Ἐγὼ δώσω, ἡ Σὰρξ Μου ἐστίν, ἣν Ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

52. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· πῶς δύναται Οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν Σάρκα φαγεῖν;

53. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν· ἐάν μὴ φάγητε τὴν Σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου καὶ πίητε Αὐτοῦ τὸ Αἶμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς·

54. ὁ τρώγων Μου τὴν Σάρκα καὶ πίνων Μου τὸ Αἶμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ Ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν (ἐν) τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·

55. ἡ γὰρ Σὰρξ Μου ἀληθῶς ἐστι βρώσις, καὶ τὸ Αἶμά Μου ἀληθῶς ἐστι πόσις·

56. ὁ τρώγων Μου τὴν Σάρκα καὶ πίνων Μου τὸ Αἶμα ἐν Ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ·

Ἰβ. Аминь, аминь глаголю: вѣрѣвшій въ Мѧ ѡматъ живѣтъ вѣчный.

Ἰν. Язъ емль хлѣбъ животный:

Ἰδ. ѿтца къ сннъ адѣша* маннѣ въ ѡдѣтъини ѡ ѡмрѣша:
*ѣша (Н. З. С. А.)

ἢ. сѣи ѣсть хлѣбъ счоданъ сз нѣсѣ, да, ѡце ктѣ ѡ негѡ ѡстѣ, не ѡмретѣ:

ἢа. Язъ емль хлѣбъ животный, ѡже сшѣднъ сз нѣсѣ: ѡце ктѣ снѣсѣтъ ѡ хлѣба сего, живъ бѣдетѣ во вѣки: ѡ хлѣбъ, егѣже Язъ дамъ. Плтѣ Моѧ ѣсть, ѡже Язъ дамъ за живѣтъ мира*.
*мирскій животъ

ἢк. Прѣхѣл* же междѣ сокоѡ Жидовеѣ, глаголюще: како мѡжетѣ бѣи намъ дати Плтѣ (Скоѡ)** ѡстѣ;
*свѣрхѣлъ Ἰюдаѣи **нѣтъ и у Св. А.

ἢг. Ре мѣ же ѡмъ Ἰѣсз: аминь, аминь глаголю: ѡце не снѣсѣте Плтѣ Снѧ Члѣвѣскагѡ, ни пѣте Крѣве Ἐгѡ, живѣтѧ не ѡмате въ сѣбѣ:

ἢд. адѣи Моѡ Плтѣ ѡ пѣи Моѡ Крѣвѣ ѡматъ живѣтъ вѣчный, ѡ Язъ воиѣшнѣ егѣ въ послѣднѣи дѣнь:

ἢе. Плтѣ ко Моѡ ѡстиннѡ ѣсть брѣшино, ѡ Крѣвѣ Моѡ ѡстиннѡ ѣсть пѣко:

ἢс. адѣи Моѡ Плтѣ ѡ пѣи Моѡ Крѣвѣ ко Мнѣ прѣывѣетѣ, ѡ Язъ въ нѣмъ:

47. Истинно, истинно говорю вамъ: вѣрующій въ Меня имѣеть жизнь вѣчную.

48. Я есмь хлѣбъ жизни:

49. отцы ваши ѣли манну въ пустынѣ и умерли;

50. хлѣбъ же, сходящій съ небесъ, таковъ, что ядущій его не умретъ;

51. Я—хлѣбъ живой, спедшій съ небесъ: ядущій хлѣбъ сей будетъ жить во-вѣкъ; хлѣбъ же, который Я дамъ, есть Плоть Моя, которую Я отдамъ за жизнь міра.

52. Тогда Іудеи стали спорить между собою, говоря: какъ Онъ можетъ дать намъ ѣсть Плоть Свою?

53. Іисусъ же сказалъ имъ: истинно, истинно говорю вамъ: если не будете ѣсть Плоти Сына Человѣческаго и пить Крови Его, то не будете имѣть въ себѣ жизни:

54. ядущій Мою Плоть и піющій Мою Кровь имѣеть жизнь вѣчную, и Я воскрешу его въ послѣдній день:

55. ибо Плоть Моя истинно есть пища, и Кровь Моя истинно есть питіе;

56. ядущій Мою Плоть и піющій Мою Кровь пребываетъ во Мнѣ, и Я въ немъ;

47. Праўду, праўду кажу вам: хто веруе ў Мяне, мае жыццё вечнае.

48. Я — хлеб жыцця;

49. айцы вашы елі манну ў пустыні і памерлі;

50. а хлеб, які сыходзіць з неба, такі, што той, хто яго есць, не памрэ;

51. Я — хлеб жывы, які сышоў з неба; хто есць хлеб гэты, жыць будзе вечна; і хлеб, які Я дам, ёсць Плоць Мая, якую Я аддам за жыццё свету.

52. І спрачаліся між сабою Іудзеі, гаворачы: як можа Ён даць нам Плоць Сваю есці?

53. Іісус жа сказаў ім: праўду, праўду кажу вам: калі не будзеце есці Плоці Сына Чалавечага і піць Крыві Яго, то жыцця не будзеце мець у сабе;

54. хто есць Маю Плоць і п'е Маю Кроў, той мае жыццё вечнае, і Я ўваскрашу яго ў апошні дзень;

55. бо Плоць Мая сапраўды ёсць ежа, і Кроў Мая сапраўды ёсць пітво;

56. хто есць Маю Плоць і п'е Маю Кроў, той ува Мне застаецца і Я ў ім;

57. καθὼς ἀπέστειλέ Με ὁ ζῶν Πατήρ, καὶ γὰρ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα· καὶ ὁ τρώγων Με, καὶ κεῖνος ζήσεται δι' Ἐμέ·

58. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

59. Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναούμ.

60. Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ, εἶπον· σκληρὸς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκοῦειν;

61. Εἶδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62. ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;

63. τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιῶν, ἢ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα, ἃ Ἐγὼ λαλῶ* ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστίν·

* въ нѣк. сп.: лелѣхъ

64. ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες, οἳ οὐ πιστεύουσιν. Ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἳ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδώσων Αὐτὸν,

65. καὶ ἔλεγε· διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς Με, ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ Πατρὸς Μου.

ἦζ. ἰαкоже послѣ Мѧ живѣи ѿ ѿца, и ѡзѣ живѣ ѿца радн: и гдѣи Мѧ, и тои живѣ вѣдетъ Менѣ радн:

ἦη. εἰη ἔετѣ χλѣβѣ сшѣдѣи сѣ нѣсѣ: не іакоже іадоша* ѿтца бѣши мѣннѣ и ѡмрѣша: гдѣи χλѣбѣ εἰη живѣ вѣдетъ во вѣки†. *ѣша † вѣкѣ (Н. З. Св. Алексія)

ἦδ. вѣд речѣ на сѣнници, ѡчѣ вѣ Капернаѣмѣ.

ἦε. Μνόзи ѡѣво сѣишавше ѿ ѡчѣнкѣ ѣгѡ, рѣша: жѣстоко ἔετѣ сѣво сѣ: (и)* κтѡ мѡжетъ ѣгѡ по сѣшати; *нѣтъ и у Св. А.

ἦε. вѣдѣи же іηсѣ вѣ вѣѣ, іакѡ рѣпѣтѣ ѡ ѣмѣ ѡчѣнѣи ѣгѡ, речѣ ἦмѣ: сѣ ли вѣ блѣзнитѣ;

ἦε. ἄще ѡѣво ѡзрѣте вѣна Чѣ вѣчѣскаго коѣχοδάμα, и дѣже вѣ прѣждѣ* *пѣрѣѣ

ἦε. дѣх ἔετѣ, иже ѡживѣѣтѣ*, плѣтъ не поѣлѣзѣтѣ† ничѣтоже: гѣгѣлы, іаже іηсѣ гѣлѣх** бѣмѣ, дѣх сѣтъ и живѣтѣ сѣтъ:

* живѣтворѣи † ѡсѣпѣтѣ ** гѣю

ἦε. но сѣтъ ѿ вѣсѣ нѣѣци, иже не вѣрѣѣтѣ. вѣдѣше во иѣ конѣ іηсѣ, кѣи сѣтъ не вѣрѣѣѣи, и κтѡ ἔετѣ прѣдѣи ѣгѡ,

ἦε. и гѣашѣ: сѣгѡ радн рѣхѣ бѣмѣ, іакѡ никѣтоже мѡжетѣ прѣнтѣ ко Μнѣ, ἄще не вѣдетѣ ѣмѣ данѡ ѿ ѿца Μοεγѡ.

57. какъ послалъ Меня живый Отець, и Я живу Отцемъ, такъ и ядущій Меня жить будетъ Мною;

58. сей-то есть хлѣбъ, спедшій съ небесъ; не такъ, какъ отцы ваши ѣли манну и умерли: ядущій хлѣбъ сей жить будетъ во-вѣкъ.

59. Сіе говорилъ Онъ въ синагогѣ, уча въ Капернаумѣ.

60. Многіе изъ учениковъ Его, слыша то, говорили: какія страшныя слова! кто можетъ это слушать?

61. Но Іисусъ, зная Самъ въ Себѣ, что ученики Его ропшутъ на то, сказалъ имъ: это ли соблазняетъ васъ?

62. чтожь, если увидите Сына Человѣческаго восходящаго туда, гдѣ былъ прежде?

63. духъ животворить, плоть не пользуется ни мало; слова, которыя говорю Я вамъ, суть духъ и жизнь;

64. но есть изъ васъ нѣкоторые невѣрующіе. Ибо Іисусъ отъ начала зналъ, кто суть невѣрующіе, и кто предасть Его,

65. и еказалъ: для того-то и говорилъ Я вамъ, что никто не можетъ придти ко Мнѣ, если то не дано будетъ ему отъ Отца Моего.

57. як паслаў Мяне жывы Айцец і Я жыву Айцом, так і той, хто есць Мяне, жыць будзе Мною;

58. гэта і ёсць хлеб, які сышоў з неба; не так, як айцы вашы елі манну і памерлі; хто есць хлеб гэты, жыць будзе вечна.

59. Гэта сказаў Ён у сінагозе, наву-чаючы ў Капернауме.

60. І многія з вучняў Яго, пачуўшы гэта, казалі: жудасныя гэта словы; хто можа іх слухаць?

61. Ісус жа, ведаючы ў Сабе, што абураюцца гэтым вучні Яго, сказаў ім: хіба гэта вас спакушае?

62. а што, калі ўбачыце Сына Чалавечага, Які ўзыходзіць туды, дзе быў раней?

63. дух дае жыццё, плоть не прыносіць ніякай карысці; словы, якія Я кажу вам, ёсць дух і жыццё;

64. але ёсць сярод вас некаторыя, што не веруюць. Бо ведаў ад пачатку Ісус, хто няверуючыя і хто выдасць Яго,

65. і сказаў: дзеля таго Я і гаварыў вам, што ніхто не можа прыйсці да Мяне, калі не будзе яму дадзена Айцом Маім.

66. Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' Αὐτοῦ περιεπάτουν.

67. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

68. Ἀπεκρίθη (οὖν)* Αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, *въ нѣк. сп. нѣтъ

69. καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔγω ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν.

71. Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἤμελλεν Αὐτὸν παραδιδοῖναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (ἑβδομον).

Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐξήτουν Αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

2. Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία.

3. Εἶπον οὖν πρὸς Αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ Αὐτοῦ· μετάβηθι ἐντευθεὶν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ Σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα Σου, ἃ ποιεῖς·

ἄς. Ὡ εγω μнознѣ ω οὐχῆς ἐγω ἠδρόμα κπατѣ, ἡ κτομαδ не* χοждаχѣ εх Нѣмах.

не еше (Н. З. Св. Алексія)

ἄς. Рече же Ἰηсх σѣѣманάδε-
сатѣ*: ἐὰν ἡ καὶ χόμετε ἡτή;
δѣѣманάδεσате

ἄн. Ὡѣсѣα οὔβο* ἔмаδ θίμωнх
Πέτρх: Γᾶн, κх κомδ ἡдемх; гᾶгᾶ-
лы жнкога вѣчнаго нмаши,
*не

ἄд. ἡ мѣ κѣроваχомх ἡ познѣ-
χомх, ѡкω Ты еси Хрѣтох, бнх
Бга жнκᾶгω.

σ. Ὡѣсѣα ἡмах Ἰηсх: не ἦзх
ли бѣсх дванаδέсате ἡзбрѣхх; ἡ
ἐдᾶнх ω* бѣсх дѣволах есѣ.
нз

σᾶ. Гᾶше же Ἰсдѣθ θίμωнοκᾶ*
Ἰсκαριᾶта: сѣн во χοτѣше предѣти
ѣго, ἐдᾶнх снѣн ω σѣвоηνάδεсате.
θίμωнᾶ

Γ Λ Η Η Ἰ Ἔ.

Ἦχοждаше Ἰηсх по снхх εх Га-
лѣен: не χοτѣше во во Ἰсдѣн
χοдѣти, ѡкω нскачѣ ѣго Ἰсдѣе
οὔбнѣти.

ἄ. Бѣ же блнз прѣздннκх Ἰсдѣн-
скнѣн, потчѣннѣ сѣнн*. *скнпопнγία

ἄ. Рѣсѣа οὔβο κх Немд вратѣа
ѣгᾶ: прѣдн* ѡскад ἡ ἡдн во Ἰс-
дѣн, да ἡ οὔчннцѣ Твоѣн бндатѣ
дѣла Твоѣа, ѡже тѣворнши:
*взыдн

66. Съ этого *времени* многіе изъ учениковъ Его отошли отъ Него и уже не ходили съ Нимъ.

67. Тогда Іисусъ сказалъ двѣнадцати: не хотите ли и вы отойти?

68. Симонъ Петръ отвѣчалъ Ему: Господи! къ кому намъ идти? Ты имѣешь глаголы вѣчной жизни,

69. и мы увѣровали и познали, что Ты—Христосъ, Сынъ Бога живаго.

70. Іисусъ отвѣчалъ имъ: не двѣнадцать ли васъ избралъ Я? но одинъ изъ васъ дьяволъ.

71. *Это* говорилъ Онъ объ Іудѣ Симоновѣ Искаріотѣ; ибо сей хотѣлъ предать Его, будучи одинъ изъ двѣнадцати.

Г Л А В А 7.

Послѣ сего Іисусъ ходилъ по Галилеѣ, ибо по Іудеѣ не хотѣлъ ходить, потомучто Іудеи искали убить Его.

2. Приближался праздникъ Іудейскій—поставленіе кушей.

3. Тогда братья Его сказали Ему: выйди отсюда и пойдѣ въ Іудею, чтобъ и ученики Твои видѣли дѣла, которыя Ты дѣлаешь;

66. З таго часу многія з вучняў Яго адышлі і ўжо не хадзілі з Ім.

67. Сказаў тады Іисус дванаццаці: ці не хочаце і вы адысці?

68. Адказаў Яму Сіман Пётр: Госпадзі! да каго мы пойдзем? Ты маеш словы жыцця вечнага,

69. і мы ўверавалі і спазналі, што Ты Хрыстос, Сын Бога жывога.

70. Адказаў ім Іисус: ці не Я вас дванаццаць абраў? але адзін з вас — дывявал.

71. Гаварыў жа Ён пра Іуду Сіманава Іскарыёта, бо той меўся выдаць Яго, будучы адным з дванаццаці.

РАЗДЗЕЛ VII.

1. І хадзіў Іисус пасля гэтага па Галілеі, бо не хацеў па Іудзеі хадзіць, таму што Іудзеі шукалі, як забіць Яго.

2. А было блізка свята Іудзейскае — пастаўленне кушчаў.

3. Сказалі тады Яму браты Яго: пайдзі адсюль і ідзі ў Іудзею, каб і вучні Твае бачылі справы Твае, якія Ты робіш;

4. οὐδείς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον Σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

5. Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ Αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς Αὐτόν.

6. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὁ καιρὸς ὁ Ἐμὸς οὐπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἔτοιμος·

7. οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, Ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι Ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἐστίν·

8. ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, Ἐγὼ οὐπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ Ἐμὸς οὐπω πεπλήρωται. *въ нѣк. сп. есть

9. Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, [Αὐτὸς]* ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10. Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ Αὐτοῦ, τότε καὶ Αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν*, οὐ φανερώς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. *въ нѣк. сп. εἰς τὴν ἑορτὴν послѣ Αὐτοῦ.

11. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν Αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον· ποῦ ἐστίν Ἐκεῖνος;

12. Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ Αὐτοῦ ἦν ἐν ταῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθὸς ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13. Οὐδείς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ Αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

Ἰ. НИКОГЖЕ БО ВЪ ТАЙНѢ ТВО-
РІТЪ ЧТОТЪ, НѢ ИЩЕТЪ СЯМЪ ТАКѢ*
БЫТИ: АЩЕ СЯ ТАКОРШИ, ТАВѢ ТЕМЕ
МІРОВА.

†НѢЧТО * ВЪ ДЕРЗОВЕНІИ (Н.З.Св.А.)

Ἔ. НН ΒΡΑΤΙΑ ΒΟ ΘΓΩ ΚΒΡΟΧΑΧΘ
ΒΖ ΗΕΓΔ.

Ἔ. ΓΛΑ ΟΥΒΟ ΗΜΧ ΗΗΣ: ΚΡΕΜΑ
ΜΟΕ ΝΕ ΟΥ ΠΡΗΔΕ*, ΚΡΕΜΑ ЖЕ ΚΑШЕ
ΒΣΕΓΔΑ ΓΟΤΟΚΟ ἜΕΤЪ:
НАСТА

Ἔ. ΝΕ ΜΟЖЕТЪ ΜΙΡΧ ΝΕΝΑΚІДѢТИ
ΚΑСХ, ΜΕΝΕ ЖЕ ΝΕΝΑΚІДІТЪ, ІАКΩ
ΑΖΧ ΒΝІДѢТЕΛСТВѢЮ Ω ΝΕΜΧ, ІАКΩ
Δ'ΚΛΑ ΕΓΩ ΣΛΑ ΕΥΤЪ:

Η. ΒΥ ΒΖΥІДІТЕ ΒΧ* ΠΡΑΖДНІКΧ
СЕН, ΑΖΧ НЕТЪ ΒΖΥІДѢ ΒΧ* ΠΡΑΖДНІКΧ
СЕН, ІАКΩ ΚΡΕΜΑ ΜΟΕ ΝΕ ΟΥ ΗΠΟΛ-
ННІА.

*на тне оу

Ἰ. ΘІА* ΡΕΚΧ ΗΜΧ, ΩСГΔТ ΒΧ ΓΑ-
ΛІАЕН. *СІА ЖЕ †ΠΡΕВІСІТЬ

Ἰ. ΘΓΔΑ ЖЕ ΒΖΥІДІША ΒΡΑΤΙΑ
ΘΓΩ ΒΧ ΠΡΑΖДНІКΧ*, ΤΟΓΔΑ Η ΘΑМΧ
ΒΖΥІДЕ, ΝΕ ІАКѢ, ΝΟ ІАКΩ ΤΑΗ.
ΒΧ ΠΡΑΖДНІКΧ ПОСЛѢ ΒΖΥІДЕ

ἸΙ. ЖІДОВЕ* ЖЕ НІКАΧΘ ΘΓΟ ΒΧ
ΠΡΑΖДНІКΧ Η ΓΛΑГОΛΑΧΘ: ΓΔ'Ε ἜΕΤЪ
ΩНХ; *Іудѣи

ΚΙ. Η ΡΟΠΟТΧ ΜНОГХ ВѢ Ω ΗΕΜΧ
ΒΧ ΝΑΡΟДѢΧТ: СΩІИ* ΓΛΑГОΛΑΧΘ, ІАКΩ
БЛГΧ ἜΕΤЪ: ΗΝІИ ЖЕ ΓΛΑГОΛΑΧΘ: НН,
НО ЛСГТІТЪ ΝΑΡΟДІТТ. *СΩІИ ОΥΚΟ
†НАРОДѢ †† ΝΑΡΟДΧ

ΓΙ. НИКОГЖЕ ОΥΒΟ ΙΑΒ'Ε* ΓΛΑГОΛΑШЕ
Ω ΗΕΜΧ, СТРАΧА РАДН ІУДѢИКАГΩ.
*НН ΕΔННХ ЖЕ СХ ДЕРЗОВЕНІЕМΧ

4. ибо никто не дѣлаеть чего-либо втайнѣ, и ищетъ самъ быть извѣстнымъ; если Ты творишь такія дѣла, то яви Себя міру.

5. Ибо и братья Его не вѣровали въ Него.

6. На это Іисусъ сказалъ имъ: Мое время еще не настало, а для васъ всегда время;

7. васъ мѣръ не можетъ ненави-дѣть, а Меня ненавидеть, потому-что Я свидѣтельствую о немъ, что дѣла его злы;

8. вы пойдите на праздникъ сей, а Я еще не пойду на сей празд-никъ, потомучто Мое время еще не исполнилось.

9. Сіе сказавъ имъ, остался въ Галилеѣ.

10. Но когда пришли братья Его, тогда и Онъ пришелъ на праздникъ, не явно, а какъ-бы тайно.

11. Іудеи же искали Его на праздникъ и говорили: гдѣ Онъ?

12. И много толковъ было о Немъ въ народѣ: одни говорили, что Онъ добръ, а другіе говорили: нѣтъ, но обольщаетъ народъ.

13. Впрочемъ, никто не говорилъ о Немъ явно, боясь Іудеевъ.

4. бо ніхто ўпотай не робіць нічога і стараецца сам навідавоку быць; калі Ты такое робіш, пакажы Сябе свету.

5. Бо і браты Яго не веравалі ў Яго.

6. Сказаў жа ім Іісус: час Мой яшчэ не прыйшоў, а ваш час заўсёды наяўны;

7. не можа свет ненавідзецъ вас, Мяне ж ён ненавідзіць, бо Я сведчу пра яго, што справы яго ліхія;

8. вы пайдзіце на гэтае свята, а Я яшчэ не пайду на свята гэтае, таму што час Мой яшчэ не настаў.

9. І, сказаўшы гэта ім, Ён застаўся ў Галілеі.

10. Калі ж пайшлі браты Яго, тады і Ён пайшоў на свята, не адкрыта, а нібы ўпотай.

11. А Іудзеі шукалі Яго на свяце і гаварылі: дзе Ён?

12. І многа спрэчак было пра Яго ў народзе: адны казалі, што Ён добры, а іншыя казалі: не, Ён жа ўводзіць у зман народ.

13. Ніхто, аднак, адкрыта не гаварыў пра Яго з-за страху перад Іудзеямі.

14. Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς με-
σοῦσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ
ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε·

15. καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι,
λέγοντες· πῶς οὗτος γράμματα
οἶδε μὴ μεμαθηκώς;

16. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ εἶπεν· ἡ Ἐμὴ διδασχὴ
οὐκ ἔστιν Ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ Πέμ-
φαντός Με·

17. ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα
αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς
διδασχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἔστιν, ἢ Ἐγὼ ἀπ' Ἐμαυτοῦ λαλῶ·

18. ὁ ἀπ' ἑαυτοῦ λαλῶν τὴν
δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ, ὁ δὲ Ζητῶν
τὴν δόξαν τοῦ Πέμφαντος αὐτόν,
οὗτος ἀληθής ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν
αὐτῷ οὐκ ἔστιν·

19. οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν
τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
ποιεῖ τὸν νόμον. Τί Με ζητεῖτε
ἀποκτεῖναι;

20. Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ
εἶπε· δαιμόνιον ἔχεις· τίς Σε
ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

21. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ἐν ἔργον ἐποίησα,
καὶ πάντες θαυμάζετε·

22. διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν
ὑμῖν τὴν περιτομὴν, οὐχ ὅτι ἐκ
τοῦ Μωϋσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν
πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περι-
τέμνετε ἄνθρωπον·

23. εἰ περιτομὴν λαμβάνει
ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ

Δι. Ἰβτε γε βχ πρεπολοβέντε πράζ-
νικα* βχίδε Ἰησx κο ζέρκοβτῖ ἡ
οὔχιάσε: οὔγε γε πράζνικὸν πρεπολόβλυσος
τῆβαντῆλινσε (Нов. Заб. Св. Алексія)

εἰ. ἡ δικλαχῆσα Ἰδδέε, γλαγόλυ-
ψε: κάκω θεῖ κνήτη βῆετῆ νε
οὔχίκεα;

σι. Ὠβῆμα (οὔγω) ἡμx Ἰησx
ἡ ρεχέ: Μοέ οὔχῆτε ηῆετῆ Μοέ,
но Ποελάβшагw Мλ:

σι. ἄμε κτὸ χόφιετx βόλυ Ἐγὼ
τκορῆτη, ραζδμῆετx ὦ οὔχῆτη,
κόε ὦ Ἡγᾶ ἔετῆ, ἡλῆ Ἰηx ὦ θεβέ*
γῆλυ: * ὦ θεβῆ

ηι. γλαγόλη ὦ θεβέ* ελάβυ ββοεᾶ
ἡψετx, ἂ Ἰψᾶῖ ελάβυ Ποελάβшагw
Ἐγὼ, θεῖ ἡστῆνηεηx ἔετῆ, ἡ ηῆετῆ
непράвды βx Ἡέμx:

* ὦ θεβῆ

δι. не Μωνῆεῖ λη δαδέ* βάμx
законx; ἡ никтὸже ὡτῖ κάεx τκο-
рῆтx законa. Чтὸ Менεῖтῖ ἡψετε
οὔβῆти; * ἀλλx τῆη ἐάνηx γε ἡз τῖα
κ. Ὠβῆμα нарѠдx ἡ ρεχέ: βῆεα
λη ἡμαши; κтὸ Тебé ἡψεтx οὔβῆти;

κα. Ὠβῆμα Ἰηсx ἡ ρεχέ ἡμx:
ἐδῆно δῆλο сотворѠхx, ἡ βεῖ дивн-
тῆεа:

κε. сегὼ рᾶдн Μωνῆεῖ δαδέ* βάμx
ὡβῆεῖηте, не ἱάκω ὦ Μωνῆεᾶ
ἔετῆ, но ὦ сῶтῆεx, ἡ βx сῶбвѠтῖδ
ὡβῆεῖεте челоβῆка:

* ἀλλx

κη. ἄμε ὡβῆεῖηте πῆεμлетx
челоβῆкx βx сῶбвѠтῖδ, да не ραz-

14. Но въ половинѣ уже праздника вошелъ Иисусъ въ храмъ и училъ;

15. и дивились Іудеи, говоря: какъ Онъ знаетъ Писанія, не учившись?

16. Иисусъ, отвѣчая имъ, сказалъ: Мое ученіе—не Мое, но Пославшаго Меня;

17. кто хочетъ творить волю Его, тотъ узнаетъ о семъ ученіи, отъ Бога ли оно, или Я Самъ отъ Себя говорю;

18. говорящій самъ отъ себя ищетъ славы себѣ; а Кто ищетъ славы Пославшему Его, Тотъ истиненъ, и нѣтъ неправды въ Немъ;

19. не далъ ли вамъ Моисей закона? и никто изъ васъ не поступаетъ по закону. За что ищите убить Меня?

20. Народъ сказалъ въ отвѣтъ: не бѣсъ ли въ Тебѣ? кто ищетъ убить Тебя?

21. Иисусъ, продолжая рѣчь, сказалъ имъ: одно дѣло сдѣлалъ Я, и всѣ вы дивитесь;

22. Моисей далъ вамъ обрѣзаніе, —хотя оно не отъ Моисея, но отъ отцевъ,—и въ субботу вы обрѣзываете чловѣка;

23. если въ субботу принимаетъ чловѣкъ обрѣзаніе, чтобы не былъ

14. Калі ж свята дайшло ўжо да паловы, увайшоў Іісус у храм і вучыў;

15. і здзіўляліся Іудзеі, гаворачы: як Ён ведае Пісанні, не вучыўшыся?

16. У адказ ім Іісус сказаў: Маё вучэнне — не Маё, а Таго, Хто паслаў Мяне;

17. калі хто хоча волю Яго выконваць, то даведаецца пра гэтак вучэнне, ці ад Бога яно, ці Я Сам ад Сябе гавару;

18. хто гаворыць сам ад сябе, той уласнай славы шукае, а Хто шукае славы Таму, Хто паслаў Яго, Той праўдзiвы, і няма няпраўды ў Ім;

19. ці не даў Маісей вам закон? і ніхто з вас не выконвае закону. Чаму вы хочаце забіць Мяне?

20. Народ адказаў: дэман у Табе; хто хоча забіць Цябе?

21. У адказ Іісус сказаў ім: адну справу зрабіў Я, і вы ўсе здзіўляецеся;

22. вось Маісей даў вам абрэзанне, — хоць яно і не ад Маісея, але ад айцоў, — і ў суботу вы абразаеце чалавека;

23. калі абрэзанне прымае чалавек у суботу, каб не быў парўшаны закон Маісееў,

λυθῆ ὁ νόμος Μωϋσέως, Ἐμοὶ
χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ
ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;

24. μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ
τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25. Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν
Ἱεροσολομιτῶν· οὐχ Οὗτός ἐστιν,
Ὅν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

26. καὶ ἶδε, παρρησία λαλεῖ,
καὶ οὐδὲν Αὐτῷ λέγουσι· μήποτε
ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες, ὅτι
Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς* ὁ Χριστός;

*вѣ нѣк. сп. нѣтъ

27. ἀλλὰ Τοῦτον οἶδαμεν, πόθεν
ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται,
οὐδεὶς γινώσκει, πόθεν ἐστίν.

28. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ
διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων·
κἀμὲ οἶδατε, καὶ οἶδατε, πόθεν
εἰμί· καὶ ἀπ' Ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλή-
λυθα, ἀλλ' ἐστίν ἀληθινὸς ὁ
Πέμφας Με, Ὅν ὁμεῖς οὐκ οἶδατε·

29. Ἐγὼ* οἶδα Αὐτὸν, ὅτι παρ'
Αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός Με ἀπέ-
στειλεν. *вѣ нѣк. сп.: Ἐγὼ δὲ

30. Ἐζήτησαν οὖν Αὐτὸν πιάσαι,
καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' Αὐτὸν
τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ
ῥα Αὐτοῦ.

31. Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου
ἐπίστευσαν εἰς Αὐτὸν καὶ ἔλεγον,
ὅτι ὁ Χριστὸς, ὅταν ἔλθῃ, μήτι
πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει,
ᾧν Οὗτος ἐποίησεν;

ορήτεια законъ Моϋсѣевъ, на МѢ
ли гнѣбаются, ꙗко въсегò челоуѣ-
ка здѣла сотворѣхъ въ савватѣ;

ѡд. не судите на лица, но прѣ-
ныи* судъ судите.
*правъ (Нов. Заб. Св. Алексія)

ѡе. Глаголахъ ѡбъво нѣцимъ ѡ
Иерѣималнхъ: не вѣи ли ѣсть, вѣгоже
ншдѣтъ ѡбѣти; †гъ дерзновѣнемъ

ѡс. ѡ сѣ, не ѡвнѣдасѣ† глѣтъ, ѡ
ничеюже * ѡмд не ** глаголютъ: ѣдѣ
кѣкѡ раздѣмѣшѣ†† кнѣзи, ꙗко вѣи
ѣсть††† Хрѣтѡсъ; *ничѣгоже **нѣтъ
у Св. А. ††ѣдѣ кѣкѡ ѡстнннѡ познѣша
†††послѣ ѣтъ—воистинѣ

ѡз. но вѣгò вѣемъ, ѡкѣдѣ ѣтъ:
Хрѣтѡсъ же ѣдѣ прѣидѣтъ, никѣгоже
вѣѣтъ, ѡкѣдѣ вѣдѣтъ†. †ѣтъ

ѡи. вѡззѣѡ ѡбѡ въ цѣркѡи * ѡгѣ
Иѣсъ ѡ гѣл: ѡ Менѣ вѣѣте, ѡ
вѣѣте, ѡкѣдѣ ѣемъ: ѡ ѡ вѣѣѣ не
прѣидѣтъ, но ѣтъ ѡстнннѡ Поелѣ-
вѣи МѢ, ѣгѣюже вѣи не вѣѣте:

*свѣтннѡцин

ѡд. Иъз вѣемъ ѣгò, ꙗко ѡ
Негѡ ѣемъ, ѡ Тѡи МѢ поелѣ.

л. Искѣхъ ѡбѡ да ѡмдѣтъ ѣгò,
ѡ никѣгоже возложѣ Нѣнѣ рѡкѣи, ꙗко
не ѡгѣ вѣѣ прѣшѣлѣ чѣсъ ѣгѡ.

лѡ. Мнѡзи же ѡ нарѡда вѣѣро-
вашѡ въ Негò ѡ глаголахъ, ꙗко
Хрѣтѡсъ, ѣдѣ прѣидѣтъ, ѣдѣ* вѡль-
шѡ знѣменѣѡ** сотворѣтъ, ꙗже вѣи
тѣорѣтъ; *ѣдѣ чѣтò **знѣменѣѡ сѣхъ

нарушенъ законъ Моисеевъ,—на Меня ли негодуєте за тò, что Я всего чловѣка исцѣлилъ въ субботу?

24. не судіте по наружности, но судіте судомъ праведнымъ.

25. Тутъ нѣкоторые изъ Іерусалимлянъ говорили: не Тотъ ли это, Котораго ищутъ убить?

26. вотъ, Онъ говоритъ явно, и ничего не говорятъ Ему: не удостовѣрились ли начальники, что Онъ подлинно Христось?

27. но мы знаемъ Его, откуда Онъ; Христось же когда придетъ, никто не будетъ знать, откуда Онъ.

28. Тогда Іисусъ возгласилъ въ храмѣ, уча и говоря: и знаете Меня, и знаете, откуда Я; и Я пришелъ не Самъ отъ Себя, но истиненъ Пославшій Меня, Котораго вы не знаете;

29. Я знаю Его, потомучто Я отъ Него, и Онъ послалъ Меня.

30. И искали схватить Его, но никто не наложилъ на Него руки, потомучто еще не пришелъ часъ Его.

31. Многіе же изъ народа увѣровали въ Него и говорили: когда придетъ Христось, неужели сотворить больше знаменій, нежели сколько Сей сотворилъ?

— *чаму* на Мiane вы гневаецeся, што ўсяго чалавека Я ацаліў у суботу?

24. не судзіце па выглядзю, а праведным судом судзіце.

25. Гаварылі тады некаторыя з Іерусалімян: ці не Той гэта, Якога шукаюць, каб забіць?

26. і вось, Ён адкрыта гаворыць, і нічога Яму не кажуць; няўжо на самай справе дазналіся начальнікі, што Ён сапраўды Хрыстос?

27. але Гэтага мы ведаем, адкуль Ён; калі ж Хрыстос прыйдзе, ніхто не будзе ведаць, адкуль Ён.

28. Прамовіў голасна тады Іісус у храме, вучачы і гаворачы: і Мiane ведаеце, і ведаеце, адкуль Я; і не Сам ад Сябе Я прыйшоў, але ісцінны Той, Хто паслаў Мiane, Якога вы не ведаеце;

29. Я ведаю Яго, таму што Я ад Яго, і Ён паслаў Мiane.

30. Тады шукалі, як схапіць Яго, але ніхто не падняў на Яго рукі, бо яшчэ не прыйшоў час Яго.

31. А многія з народу ўверавалі ў Яго і казалі: калі прыйдзе Хрыстос, хіба Ён больш цудаў зробіць, чым Гэты зрабіў?

32. Ἦκουσαν οἱ φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ Αὐτοῦ ταῦτα, καὶ ἀπέστειλαν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρετάς, ἵνα πιάσωσιν Αὐτόν. *въ нѣк. сп. нвѣтъ

33. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς* ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν Πέμφαντά Με·

34. ζητήσατέ Με, καὶ οὐχ εὐρήσατέ· καὶ ὅπου εἰμι Ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰσεῖναι.

35. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· ποῦ Οὗτος μέλλει πορευέσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν Αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορευέσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;

36. τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος, ὃν εἶπε· ζητήσατέ Με, καὶ οὐχ εὐρήσατέ· καὶ ὅπου εἰμι Ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰσεῖναι;

37. Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραζε λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς Με καὶ πινέτω·

38. ὁ πιστεῶν εἰς Ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιτίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

39. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστευόντες εἰς Αὐτόν· οὕτω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.

40. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον*, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

*въ нѣк. сп.: τῶν λόγων τούτων

ἄβ. Слышаша фарисѣеи народъ ропщѣи ѡ Немъ εἶλ, ἢ послѣша фарисѣеи ἢ ἀρχιερεεε сλδгн, да ѡмдѣтѣ εἰδῶ.

ἄγ. Рецѣ оубо Ἰѣсѣ: εἰμὲ μάλο βρέμια сѣ вѣлми εἶμѣ, ἢ ἡδδ кѣ По- славшешд Мѣ:

ἄδ. взыщете Менѣ, ἢ не ѡбръщете: ἢ ἡдѣже εἶмѣ ἤзѣ, вѣ не мѡжете прѣити.

ἄε. Рѣша же Ἰδѣе кѣ сѣкѣ: кѣ мѡ* вѣи хѡщете ѡтѣ, ἡкѡ мѣ не ѡбръщѣмѣ εἰгѡ; εἰδѣ вѣ разсѣкѣтѣ Ἑллинѣкоε хѡщете ἡтѣ ἢ οὔχѣтѣ Ἑллинѣи;

*каѣ (Н. З. Св. А.)

ἄς. чтѡ εἶтъ εἰε слѡво, εἴже рецѣ: взыщете Менѣ, ἢ не ѡбръщете: ἢ ἡдѣже εἶмѣ ἤзѣ, вѣ не мѡжете прѣити;

ἄз. εἰѣ послѣднѣи же дѣнѣ велѣкѣи прѣзднѣи сѡсѡше Ἰѣсѣ ἢ звѡше гѣл: ἡше кѣтѡ жѡждѣтѣ, да прѣидѣтѣ* ко Μηѣ ἢ πѣтѣ:

*градѣтѣ

ἄи. вѣрдѡи вѣ Μѣ, ἡкѡже рецѣ πηλѡнѣ, рѣкѣи ѡ чрѣва εἰгѡ ἡсѣкѣтѣ водѣи жѣвѣи. *прѣити

ἄδ. вѣе же рецѣ ѡ Δѣѣ, εἴгѡже хѡтѣхѣ прѣимѡтѣ* вѣрдѡиѣи во ἡмѣ εἰгѡ†: не οὔ во вѣ Δѣѣ εἰγѣи**, ἡкѡ Ἰѣсѣ не οὔ вѣ†† προσλѡвѣнѣ. †вѣ Οηѣ **Δѣѣ εἰγѡ†† вѣтъ у Св. А.

ἄι. Μηѡзи же ѡ народѣ слышавше слѡво*, глаголахѣ: вѣи εἶтъ во ἡсѣтѣнѣи прѣрѡкѣ.

*слобѣѣ

32. Услышали фарисеи такіе толки о Немъ въ народѣ, и послали фарисеи и первосвященники служителей—схватить Его.

33. Иисусъ же сказалъ имъ: еще не долго быть Мнѣ съ вами, и пойду къ Пославшему Меня;

34. будете искать Меня, и не найдете; и гдѣ буду Я, *туда* вы не можете придти.

35. При семь Іудеи говорили между собою: куда Онъ хочетъ идти, такъ-что мы не найдемъ Его? не хочетъ ли Онъ идти въ Еллинское разсѣяніе и учить Еллиновъ?

36. что значать сіи слова, которыми Онъ сказалъ: будете искать Меня, и не найдете; и гдѣ буду Я, *туда* вы не можете придти?

37. Въ послѣдній же великій день праздника стоялъ Иисусъ, и возгласилъ, говоря: кто жаждетъ, иди ко Мнѣ и пей;

38. кто вѣруетъ въ Меня, у того, какъ сказано въ Писаніи, изъ чрева потекутъ рѣки воды живой.

39. Сіе сказалъ Онъ о Духѣ, Котораго имѣли принять вѣрующіе въ Него; ибо еще не было *на нихъ* Духа Святаго, потомучто Иисусъ еще не былъ прославленъ.

40. Многіе изъ народа, услышавши сіи слова, говорили: Онъ точно пророкъ.

32. Пачулі фарысеі, што народ так спрачаецца пра Яго; і паслалі фарысеі і першасвятары слуг, каб схапілі Яго.

33. Сказаў тады ім Іісус: яшчэ нядоўга Я буду з вамі, і пайду да Таго, Хто паслаў Мяне;

34. будзеце шукаць Мяне, і не знойдзеце, і дзе буду Я, *туды* вы не можаце прыйсці.

35. І гаварылі Іудзеі паміж сабою: куды Ён збіраецца ісці, што мы не знойдем Яго? ці не да расселеных між Грэкамі збіраецца Ён ісці і навучаць Грэкаў?

36. што значаць гэтыя словы, якія Ён сказаў: “будзеце шукаць Мяне, і не знойдзеце, і дзе буду Я, *туды* вы не можаце прыйсці”?

37. У апошні ж вялікі дзень свята стаяў Іісус і ўсклікнуў, кажучы: калі хто мае смагу, няхай прыходзіць да Мяне і п'е;

38. хто веруе ў Мяне, як сказана ў Пісанні, у таго з нутра пацякуць рэкі вады жывой.

39. А сказаў Ён гэта пра Духа, Якога меліся прыняць веруючыя ў Яго; бо не было яшчэ *на іх* Духа Святага, таму што Іісус яшчэ не быў праслаўлены.

40. Многія з народу, пачуўшы гэтыя словы, казалі: Ён сапраўды прарок.

41. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· μὴ γάρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἔρχεται;

42. οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστός ἔρχεται;

43. Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' Αὐτόν.

44. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι Αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' Αὐτόν τὰς χεῖρας.

45. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἠγάγετε Αὐτόν;

46. Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς Οὗτος ὁ Ἄνθρωπος.

47. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

48. μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς Αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων;

49. ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι.

50. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς Αὐτόν, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν.

51. μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ, τί ποιεῖ;

52. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας

ἴα. Арзѣи глаголахѹ: вѣн ѣсть Хрѣтога. Сѡн же глаголахѹ: едѹ ѡ Галилѣи Хрѣтога прихѡдитѹ;*
*прѣдетѹ (Н. З. С. А.)

ἴβ. не пианѣ ли рече, іакѹ ѡ сѣмене Дѣдова нѣ ѡ бѣтлѣемскѣ вѣси, нѣтѣ вѣ Дѣдѹ, Хрѣтога прѣдетѹ;

ἴγ. Рѣспра оѹбо вѣстѹ вѹ нарѡдѣ ѣгѡ рѣди.

ἴδ. Нѣцим же ѡ* нѣхѹ хотѣхѹ іѣти ѣгѡ: но никтѡже вѡзложѣ на нѣм рѡцѣ. *нѣ тнн едѣнѹ же

ἴε. Прѣдѡша же сѣдѣнѣ ко архѣреѡмѣ нѣ фарѣеѡмѣ: нѣ рѣша нѣмѣ тѣн: почтѡ не приведѡсте ѣгѡ;

ἴς. Ѣвѣѣша сѣдѣнѣ: никѡлѣже тѣкѹ ѣсть глаголаѹ челоѣкѣ, іакѹ вѣн Чѣѣкѣ.

ἴз. Ѣвѣѣша оѹбо нѣмѣ фарѣеѣ: едѹ нѣ вѣ прельѣнѣнѣ вѣстѣ;

ἴи. едѹ ктѡ ѡ кнѣдѹ вѣрова вѹ Сѡнѣ, нѣнѣ ѡ фарѣеѣ;

ἴѡ. но нарѡдѹ еѣн, нѣже не вѣстѹ законѡ, прѡклатѣ сѣтѣ.

ἵ. Глагола Нѣкодѣмѣс кѹ нѣмѣ, нѣже приѣдѣнѣ кѹ Немѣ нѡѣтѣ, едѣнѣ сѣнѣ ѡ нѣхѹ:

ἵа. едѹ законѣс нѣшѹ сѣдѣтѣ челоѣкѣдѣ, нѣже не сѣшѣтѣ ѡ негѡ прѣжде нѣ разѣмѣетѣ, чтѡ тѣорѣтѣ;

ἵб. Ѣвѣѣша нѣ реѡша еѣмѣ: едѹ нѣ тѣ ѡ Галилѣи еѣн; нѣспѣтѣн

41. Другіе говорили: это Христосъ. А иные говорили: развѣ изъ Галилеи Христосъ придетъ?

42. не сказано ли въ Писаніи, что Христосъ придетъ отъ сѣмени Давидова и изъ Вифлеема, изъ того мѣста, откуда былъ Давидъ?

43. Итакъ произошла о Немъ распря въ народѣ.

44. Нѣкоторые изъ нихъ хотѣли схватить Его; но никто не наложилъ на Него рукъ.

45. Итакъ служители возвратились къ первосвященникамъ и фарисеямъ; и сіи сказали имъ: для чего вы не привели Его?

46. Служители отвѣчали: никогда человекъ не говорилъ такъ, какъ Этотъ Человекъ.

47. Фарисеи сказали имъ: неужели и вы прельстились?

48. увѣровалъ ли въ Него кто изъ начальниковъ, или изъ фарисеевъ?

49. но этотъ народъ невѣжда въ законѣ, проклятъ онъ.

50. Никодимъ, приходившій къ Нему ночью, будучи одинъ изъ нихъ, говоритъ имъ:

51. судить ли законъ нашъ человека, если прежде не выслушаютъ его и не узнаютъ, что онъ дѣлаеть?

52. На это сказали ему: и ты не изъ Галилеи ли? разсмотри, и

41. Иншыя казали: гэта Хрыстос. А другія казали: хіба ж з Галілеі Хрыстос прыйдзе?

42. ці ж не сказана ў Пісанні, што з семені Давідавага і з Віфлеема, таго паселішча, адкуль быў Давід, Хрыстос прыйдзе?

43. Дык вось нязгода ўзнікла ў народзе з-за Яго.

44. Некаторыя ж з іх хацелі схіпіць Яго, але ніхто не падняў на Яго рукі.

45. І вось прыйшлі слугі да першасвятароў і фарысеяў, і тыя казалі ім: чаму вы не прывялі Яго?

46. Слугі адказалі: ніколі чалавек не гаварыў так, як Гэты Чалавек.

47. На гэта фарысеі казалі ім: няўжо і вас увялі ў зман?

48. хіба хто з начальнікаў увераваў у Яго, ці з фарысеяў?

49. а народ гэты, што не ведае закону, — пракляты ён.

50. Кажа ім Нікадзім, які прыходзіў да Яго ўначы і быў адзін з іх:

51. хіба закон наш судзіць чалавека, не выслухаўшы яго спачатку і не даведаўшыся, што ён робіць?

52. У адказ казалі яму: ці не з Галілеі і ты? даследуй і пабач, што з Галілеі

εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προ-
φήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγή-
γερται.

53. Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (ὄγδοον).

Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος
τῶν Ἐλαιῶν·

2. ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο
εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας
ἐδίδασκεν αὐτούς.

3. Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν
γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατελιγμένην,
καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,

4. λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε,
αὕτη ἡ γυνὴ κατελιγθῆσα ἐπαυτο-
φώρῳ μοιχευομένη·

5. ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωϋσῆς
ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας
λιθοβολεῖσθαι· Σὺ οὖν τί λέγεις;

6. Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες
αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐ-
τοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας,
τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν
(μὴ προσποιούμενος)*.

* во многихъ спискахъ нѣтъ

7. Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες
αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς·
ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν
λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8. Καὶ πάλιν κάτω κύψας,
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9. Οἱ δὲ, ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ
τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι,

ἢ κίηждь, ἵκω прѳокъ ѿ Галілен не
прхѳодитъ*.

НЕ ВСТАѢТЪ (Н. З. Св. А.)

НГ. И ИДЕ КИИЖДО ВЪ ДОМѢ СВОѢ.

Г Λ Ι Κ Α Η.

Ἰῆς же ἴδε вх горѢ ἘλαιѳнскѢ:

β. ЗѢТРА* же пѢки прѢиде
кх цѢрковѢ†, и вѣн лѢдѢ иДѢХѢ
кх НЕМЪ: и сѢДѢ о҃чѢше и҃хъ.

* о҃трѣ сѢвѢтнѢше

γ. ПриведѢша же кнѢжници и
фарїсеѢ кх НЕМЪ жѢнѢ кх прѢлюбо-
дѢкѢнѢи и҃тѢ, и постѢвѢвшѢ ю̄ по-
грѢдѢ,

δ. глаголаша ѢмѢ: О҃чѢлю, сѢ
жѢнѢ и҃та Ѣсть нѢѢ* вх прѢлюбо-
дѢкѢнѢи: и҃та сѢдѢ нощи

ε. вх законѣ же нѢмъ МоѡсѢи
повѢлѢ такѡвѢла кѢменѢемъ повѢ-
дѢти: Ты же чтѢ глѢши;

ς. СтѢ же рѣша и҃сѢдѢиѡице ѢгѢ,
да вѢша и҃мѢли чтѢ глаголати* НѢнѢ.
Иῆς же долѢ прѢклѡнѢсѢ†, пѢрѢстоμъ
пѢсѢше на†† зѢмѢи, не слагѢл
(и҃мъ)** * да и҃мѢтѢ рѣчь† понѢкъ
** не прѢтварѢл†† по

ζ. Иῆже прилѢкѢхѢ вопрошѢиѡице
ѢгѢ, вѡсклѡнѢсѢ речѢ кх нѢмъ: и҃же
Ѣсть вѢз грѣхѢ вх вѢсѢ, прѢжде
вѢрзи кѢмень на нѢ.

η. И пѢки долѢ прѢклѡнѢсѢ*, пѢ-
сѢше на† зѢмѢи. * понѢкъ† по

θ. О҃нѢ же, сѢдѢшавѢше и҃ сѡвѢ-
стѢиѡ ѡβλѢнѢемѢи, и҃сχοждѢхѢ ѢдѢнѢхъ по

увидишь, что изъ Галилеи не приходитъ пророкъ.

53. И разошлись всѣ по домамъ.

Г Л А В А 8.

Іисусъ же пошелъ на гору Елеонскую,

2. а утромъ опять пришелъ въ храмъ, и весь народъ шелъ къ Нему; Онъ сѣлъ и училъ ихъ.

3. Тутъ книжники и фарисеи привели къ Нему женщину, взятую въ прелюбодѣянїи, и поставивши ее посреди,

4. сказали Ему: Учитель! эта женщина взята въ прелюбодѣянїи;

5. а Моисей въ законѣ заповѣдалъ намъ побивать такихъ камнями. Ты что скажешь?

6. Говорили же это, искушая Его, чтобы найти *что-нибудь* къ обвиненїю Его. Но Іисусъ, наклонившись низко, писалъ перстомъ на землѣ, не обращая *на нихъ* вниманїя.

7. Когда же продолжали спрашивать Его, Онъ восклонившись сказалъ имъ: кто изъ васъ безъ грѣха, первый брось на нее камень.

8. И опять, наклонившись низко, писалъ на землѣ.

9. Они же, услышавши *тѣ* и будучи обличаемы совѣстью, стали

пророкъ не приходзіць.

53. І пайшли кожны ў свой дом.

РАЗДЗЕЛ VIII.

1. Іісус жа пайшоў на гару Елеонскую;

2. а раніцаю зноў прыйшоў у храм, і ўсе людзі ішлі да Яго; і Ён сеў і вучыў іх.

3. І прывялі кніжнікі і фарысеі да Яго жанчыну, якую засталі за пралюбадзействам, і, паставіўшы яе пасярэдзіне,

4. кажуць Яму: Настаўнік, гэтую жанчыну засталі падчас пралюбадзейства;

5. у законе Маісеі загадаў нам такіх пабіваць камянямі, а Ты што скажаш?

6. Гаварылі ж яны гэта, спакушаючы Яго, каб было ў чым абвінаваціць Яго. Але Іісус, нізка нагнуўшыся, пальцам пісаў на зямлі, не зважаючы *на іх*.

7. Калі ж яны працягвалі пытацца ў Яго, Ён, разагнуўшыся, сказаў ім: хто з вас без граху, няхай першы кіне камень у яе.

8. І зноў, нізка нагнуўшыся, пісаў на зямлі.

9. Яны ж, пачуўшы гэта і адчуваючы дакоры сумлення, сталі выходзіць

ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἰς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἐστῶσα.

10. Ἀνακύβας δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ μηδὲνα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ· ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδεὶς σε κατέκρινεν;

11. Ἡ δὲ εἶπεν οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ Ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου; καὶ μηκέτι ἀμάρτανε.

12. Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν Ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι· Σὺ περὶ Σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία Σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἄν Ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ Ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία Μου· ὅτι οἶδα, πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω, ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε, πόθεν ἔρχομαι καὶ ποῦ ὑπάγω·

15. Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, Ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα·

16. καὶ ἐὰν κρίνω δὲ Ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ Ἐμὴ ἀληθής ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' Ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας Με Πατὴρ·

17. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν·

ἐάνηομδ, наченше ѿ старецз до послѣднихъ: ѡ ѡста єдннх ѡнх ѡ женѧ поредѣ сѡшн.

1. Воскрѡнса * же ѡнх ѡ нн єдннго бѣдѣкз, точѣю женѧ, речѣ єн: жєно, гдѣ сѣтъ, ѡже влждѧхѧ на тѧ; нн кѣнже лн тѣбѣ ѡсѧдѧ; * вѣзнѣкѧ тѡнн ѡгалгольннца тѡнн (Новый Заветъ Св. Алексія)

11. ѡнѧ же речѣ: ннкѣтѣже, гдѧ. Речѣ же єн ѡнх: нн ѡзк тѣбѣ ѡсѧдѧю: ѡдѧ, ѡ (ѡсѣлѣ) * ктѡмд не согрѣшѧн. * нѣтъ у Св. А.

12. Пѧкн же ѡнх ѡнх речѣ, гѧл: ѡзк єльмъ свѣтъ мѣрд: хѡдѧн по мнѣ не ѡмѧтъ хѡдѣтн во тмѣ, но ѡмѧтъ свѣтъ жнкѡтннѧй.

13. Рѣша ѡѣбо ємд фарѣсѣе: Тѧ ѡ тѣбѣ вѧмѧ свнѣтѣлѣтѣвѣшн: свнѣтѣлѣтѣво тѡбѣ нѣсѣтъ ѡсѣннно.

14. ѡвѣкѧ ѡнх ѡ речѣ ѡнх: ѡмѣ ѡзк * свнѣтѣлѣтѣвѡ ѡ тѣбѣ, ѡсѣннно єсѣтъ свнѣтѣлѣтѣво мѡбѣ: ѡкѡ вѣмѧ, ѡкѡдѧ прѣндѡхѧ ѡ кѧмѡ ѡдѧ, вѧ же не вѣсѣте, ѡкѡдѧ прнхѡждѧ ѡ кѧмѡ грѧдѧ: * ѡмѣ ѡзк ѡ

15. вѧ по плѡтн сѧднте, ѡзк не сѧждѧ нн комѣже:

16. ѡ ѡмѣ сѧждѧ ѡзк, сѧдѧ мѡбѧ ѡсѣнннѧ єсѣтъ, ѡкѡ єдннх нѣльмѧ, но ѡзк ѡ послѧкѧнѧ мѧ ѡѡх:

17. ѡ вѧ зѧкѡнѣ же вѧшѣмѧ прѣсѧно єсѣтъ, ѡкѡ двѡѡ чѣлѡвѣкѡ свнѣтѣлѣтѣво ѡсѣннно єсѣтъ:

уходить одинъ за другимъ, начиная отъ старшихъ до послѣднихъ; и остался одинъ Іисусъ и женщина, стоящая посреди.

10. Іисусъ, восклонившись и не видя ни кого кромѣ женщины, сказалъ ей: женщина! гдѣ твои обвинители? никто не осудилъ тебя?

11. Она отвѣчала: никто, Господи! Іисусъ сказалъ ей: и Я не осуждаю тебя; иди, и впредь не грѣши.

12. Опять говорилъ Іисусъ къ народу, и сказалъ имъ: Я свѣтъ міру; кто послѣдуетъ за Мною, тотъ не будетъ ходить во тьмѣ, но будетъ имѣть свѣтъ жизни.

13. Тогда фарисеи сказали Ему: Ты Самъ о Себѣ свидѣтельствуешь, свидѣтельство Твое не истинно.

14. Іисусъ сказалъ имъ въ отвѣтъ: если Я и Самъ о Себѣ свидѣтельствую, свидѣтельство Мое истинно, потомучто Я знаю, откуда пришелъ и куда иду; а вы не знаете, откуда Я, и куда иду;

15. вы сѣдите по плоти, Я не сужу ни кого;

16. а если и сужу Я, то судъ Мой истиненъ, потомучто Я не одинъ, но Я и Отець, пославшій Меня;

17. а и въ законѣ вашемъ написано, что двухъ чловѣкъ свидѣтельство истинно;

адзін за адным, пачынаючы ад старэйшых і да апошніх; і застаўся адзін Іісус і жанчына, што стаяла пасярэдзіне.

10. Іісус, разагнуўшыся і не ўбачыўшы нікога, акрамя жанчыны, сказаў ёй: жанчына! дзе абвінаваўцы твае? ніхто цябе не асудзіў?

11. Яна адказала: ніхто, Госпадзі! Сказаў ёй Іісус: і Я не асуджаю цябе; ідзі і больш не грашы.

12. І зноў прамовіў да іх Іісус, кажучы: Я святло свету; хто пойдзе за Мною, той не будзе хадзіць у цемры, а будзе мець святло жыцця.

13. Тады сказалі Яму фарысеі: Ты Сам пра Сябе сведчыш; сведчанне Тваё непраўдзівае.

14. На гэта Іісус сказаў ім: калі Я і Сам сведчу пра Сябе, то сведчанне Маё праўдзівае, бо Я ведаю, адкуль Я прыйшоў і куды іду; а вы не ведаеце, адкуль Я прыходжу і куды іду.

15. Вы па плоці сѣдзіце; Я не сужу нікога;

16. а калі і сужу Я, то суд Мой праўдзівы, бо Я не адзін, а Я і Айцец, Які паслаў Мяне;

17. і ў законе ж вашым напісана, што сведчанне двух чалавек праўдзівае;

18. Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ Ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ Ἐμοῦ ὁ πέμψας Με Πατῆρ.

19. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστὶν ὁ Πατῆρ Σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὔτε Ἐμε οἴδατε, οὔτε τὸν Πατέρα Μου· εἰ Ἐμε ᾔδειτε, καὶ τὸν Πατέρα Μου ᾔδειτε ἄν.

20. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδασκῶν ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίστανεν αὐτόν, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ Με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου Ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

22. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ Ἐαυτὸν, ὅτι λέγει· ὅπου Ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

23. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, Ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, Ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου·

24. εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε, ὅτι Ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν, ἧ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν·

26. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ Πέμψας Με ἀληθὴς ἐστὶ, καὶ γὰρ, ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

ἢι. Ἄζκ ἔσμεβ σβηδ'ετλεστβεδαῖ ὦ Μἠτῆ βαιόμκζ, ἢ σβηδ'ετλεστβεδετζ ὦ Μἠτῆ ποσλάβκῖη Μὰ Σῶκζ.

ἢι. Γλαγόλαχδ ζε βκδζ: γδτῆ ἔσῆτῆ Σῶκζ τβκῶ; ὄβκτῆκὰ Ἰἠεζ: ἢκ Μενε βῆετῆ, ἢκ Σῶκὰ Μοεγῶ: ἄκκῆ Μὰ βκῖετῆ βῆδλκἠ, ἢ Σῶκὰ Μοεγῶ βῆδλκἠ βκῖετῆ.

ἢ. Βκδ γλγόλκῖ γλἠ Ἰἠεζ βκ γαζοφνἠκῖκῖ, οῦγἠ βκ κῆρβκῖ: ἢ ἢκκῖτῶζε ἰἄτκ ἔγῶ, ἰἄκκῖ ἢε οὔ βῆτῆ πῖκῖελκζ κἠεζ ἔγῶ.

* σβκτῆκῖκῖ (Π. 3. Σβ. Α.)

ἢα. Ρεχέ ζε ἢκζ ἢκῖκῖ Ἰἠεζ: Ἄζκ ἢδδ, ἢ βκζκῖετῆ Μενε, ἢ βκ γρῆετῆ βἠκῖεκῖ οὔκῖετῆ: ἄκκῖε* Ἄζκ ἢδδ, βκῖ ἢε κῖζετῆ πῖκῖτῆ.

* ἢδ'εζε

ἢβ. Γλαγόλαχδ οὔβκ Ἰδδε: ἔδλ βἠ βἠκζ οὔβῆετῆ, ἰἄκκῖ γλῆετῆ: ἄκκῖε* Ἄζκ ἢδδ, βκῖ ἢε κῖζετῆ πῖκῖτῆ;

* κλτῆ

ἢγ. ἢ ρεχέ ἢκζ: βκῖ ὦ ἢκῖκῖκῖκῖ ἔετῆ, Ἄζκ ὦ βκῖκῖκῖκῖκῖ ἔετῆ: βκῖ ὦ κῖκῖκῖκῖκῖ ἔετῆ, Ἄζκ ἢεβκῖε ὦ κῖκῖκῖκῖκῖ:

ἢδ. ρῆκζ οὔβκ βἠκζ, ἰἄκκῖ οὔκῖετῆ βκ γρῆετῆ βἠκῖκῖκῖ: ἄκκῖ βκ ἢε ἢκῖετῆ βῆκῖ,* ἰἄκκῖ Ἄζκ ἔετῆ, οὔκῖετῆ βκ γρῆετῆ βἠκῖκῖκῖ.

* ἢε βῆρδετῆ

ἢε. Γλαγόλαχδ οὔβκ βκδζ: τκῖ κτῶ ἔετῆ; ἢ ρεχέ ἢκζ Ἰἠεζ: ἢκῖκῖκῖκῖκῖ, ἰἄκκῖ ἢ γλῶ βἠκζ:

ἢς. κῖκῖκῖκῖκῖ ἢκῖκῖκῖκῖ ὦ βἠεζ γλῆκῖ ἢ εδἠτῖκῖ: ἢκῖκῖκῖκῖκῖ Μὰ ἢετῖκῖ. ἢεκζ ἔετῆ, ἢ Ἄζκ, ἰἄκῖε κῖκῖκῖκῖκῖκῖ ὦ Πεγῶ, εἰδ γλῶ βκ κῖκῖκῖ.

18. Я Самъ свидѣтельствую о Себѣ, и свидѣтельствуеть о Мнѣ Отець, пославшій Меня.

19. Тогда сказали Ему: гдѣ Твой Отець? Иисусъ отвѣчалъ: вы не знаете ни Меня, ни Отца Моего; еслибы вы знали Меня, то знали бы и Отца Моего.

20. Сіи слова говорилъ Иисусъ у сокровищницы, когда училъ въ храмѣ; и никто не взялъ Его, потомучто еще не пришелъ часъ Его.

21. Опять сказалъ имъ Иисусъ: Я отхожу, и будете искать Меня, и умрете во грѣхѣхъ вашемъ; куда Я иду, *туда* вы не можете придти.

22. Тутъ Іудеи говорили: неужели Онъ убьетъ Самъ Себя, что говоритъ: куда Я иду, вы не можете придти?

23. Онъ сказалъ имъ: вы отъ нижнихъ, Я отъ вышнихъ; вы отъ міра сего, Я не отъ сего міра;

24. потому Я и сказалъ вамъ, что вы умрете во грѣхахъ вашихъ: ибо если не увѣруете, что это Я, то умрете во грѣхахъ вашихъ.

25. Тогда сказали Ему: Кто же Ты? Иисусъ сказалъ имъ: отъначала Сущій, какъ и говорю вамъ;

26. много имъю говорить и судить о васъ; но Пославшій Меня есть истиненъ, и что Я слышалъ отъ Него, то и говорю міру.

18. Я Самъ сведчу пра Сябе, і сведчыць пра Мяне Айцец, Які паслаў Мяне.

19. Тады казалі Яму: дзе Айцец Твой? Адказаў Іісус: вы не ведаеце ні Мяне, ні Айца Майго; калі б вы Мяне ведалі, то ведалі б і Айца Майго.

20. Гэтыя словы гаварыў Іісус каля скарбніцы, вучачы ў храме; і ніхто не схпіў Яго, бо яшчэ не прыйшоў час Яго.

21. І зноў сказаў ім Іісус: Я адыходжу, і будзеце шукаць Мяне, і памраце ў граху сваім; куды Я іду, вы не можаце прыйсці.

22. Іудзеі тады гаварылі: ці не заб'е Ён Сам Сябе, калі кажа: "куды Я іду, вы не можаце прыйсці"?

23. Ён сказаў ім: вы ад нізу, а Я з вышні; вы з гэтага свету, Я не з гэтага свету;

24. таму і сказаў Я вам, што памраце ў грахах сваіх; бо калі не ўверуеце, што гэта Я, то памраце ў грахах сваіх.

25. Тады казалі Яму: хто Ты? І сказаў ім Іісус: Той, Хто ад пачатку, як і кажу вам;

26. многа маю Я пра вас гаварыць і судзіць; але Той, Хто паслаў Мяне, ісцінны, і што Я чуў ад Яго, тое і кажу свету.

27. Οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι τὸν Πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑφώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε, ὅτι Ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' Ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ Με ὁ Πατήρ Μου*, ταῦτα λαλῶ· *вѣ нвк. сп. нвтъ

29. καὶ ὁ Πέμφας Με μετ' Ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφῆκέ Με μόνον ὁ Πατήρ, ὅτι Ἐγὼ τὰ ἀρεστά Αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30. Ταῦτα Αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν.

31. Ἐλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας Αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ Ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ Μου ἐστέ,

32. καὶ γνώσεσθε τὴν ἀληθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33. Ἀπεκρίθησαν Αὐτῷ· σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς Σὺ λέγεις, ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

34. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας·

35. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα·

36. ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε·

κβ. Не раздѣлиша (οὔβο)*, ἵκω
Сѡца ѱма глѣше.

* нвтъ у Св. Алексія

κγ. Рече же ѱма Іисз: егда вознеете бѣа Члвчвеккаго, тогда оураздѣкете*, ѱкω ѱзз ѣмь, ѱ ѡ бевѣ ничевѡже† творѡ, но, ѱкωже на днѣ Ма Сѡцз Моѡ, еѣ гѣо:
*раздѣкете †ничѡже

κδ. ѱ Πολλάκι ѱα со Моѡ ѡετѣ: не ѡстаѣи Менѣ εδѣнагω Сѡцз, ѱкω ѱзз ουγѡднаѣ ѣмδ вевдѣ творѡ.

λ. Бѣѣ ѣмδ гѣωшδ, мнѡзи вѣ рокаша вз Невδ.

λα. Глѣше οὔβο Іисз кз вѣроκавшкѣмз ѣмδ Іδѣемѣз: ѡψε вѣ прεβδετε во εловεѣи Моѣмз, κѡ ѱετѣннѣ ουγѣнѣи Моѡ вδδετε,

λβ. ѱ οураздѣкете ѱετѣнδ, ѱ ѱετѣна κωбодѣтѣ вѣ.

* нвтъ и у Св. А. †κωгда

λγ. Ѳвѣκѣѣша (ѱ ρѣκѣшѣ)* ѣмδ: κѣ ма ѱκράмѣε ѣмѣ, ѱ ни κѡмδже ρεбѡтѡκѡмз нѣκѡлѣкѣ†: κѣκω Ты глѣши, ѱκω κωбѡднѣ вδδετε;

λδ. Ѳвѣκѣѣ ѱма Іисз: ѡмѣнѣ, ѡмѣнѣ гѣо вѣмз, ѱκω κεѣκз творѡѡн гρѣχз ρѣκз ѣετѣ гρѣχѣ:

λε. ρѣκз же не прεβεκѣεтѣз вз до-мδ κѡ вѣκз: κѣнз прεβεκѣεтѣз κѡ вѣκз:

λς. ѡψε οὔβο бѣнз вѣ κωбодѣтѣз, κѡѱετѣннѣ κωбѡднѣ вδδετε:

27. Не поняли, что Онъ говорилъ имъ объ Отцѣ.

28. Итакъ Іисусъ сказалъ имъ: когда вознесете Сына Человѣческаго, тогда узнаете, что это Я, и что ничего не дѣлаю отъ Себя, но какъ научилъ Меня Отецъ Мой, такъ и говорю;

29. Пославшій Меня есть со Мною; Отецъ не оставилъ Меня одного, ибо Я всегда дѣлаю то, что Ему угодно.

30. Когда Онъ говорилъ это, многіе увѣровали въ Него.

31. Тогда сказалъ Іисусъ къ увѣровавшимъ въ Него Іудеямъ: если пребудете въ словѣ Моёмъ, то вы истинно Мои ученики,

32. и познаете истину, и истина сдѣлаетъ васъ свободными.

33. Ему отвѣчали: мы сѣмя Авраамово, и не были рабами ни кому никогда; какъ же Ты говоришь: сдѣлаетесь свободными?

34. Іисусъ отвѣчалъ имъ: истинно, истинно говорю вамъ: всякій, дѣлающій грѣхъ, есть рабъ грѣха;

35. но рабъ не пребываетъ въ домѣ вѣчно: сынъ пребываетъ вѣчно;

36. итакъ если Сынъ освободитъ васъ, то истинно свободны будете;

27. Не зразумелі яны, што Ён гаварыў ім пра Айца.

28. І сказаў ім Іісус: калі ўздымеце Сына Чалавечага, тады даведаецеся, што гэта Я і што ад Сябе Я нічога не раблю, але як навучыў Мяне Айцец Мой, так і гавару;

29. і Той, Хто паслаў Мяне, са Мною; Айцец не пакінуў Мяне аднаго, бо Я заўсёды раблю ўгоднае Яму.

30. Калі Ён гаварыў гэта, многія ўверавалі ў Яго.

31. Казаў тады Іісус Іудзеям, якія ўверавалі ў Яго: калі застаняцеся ў слове Маім, то вы сапраўды вучні Маё,

32. і спазнаеце ісціну, і ісціна вызваліць вас.

33. Яны адказалі Яму: мы сямя Аўраамава і нікому не былі рабамі ніколі; як жа Ты кажаш: “станеце вольнымі”?

34. Адказаў ім Іісус: праўду, праўду кажу вам: кожны, хто грашыць, ёсць раб граху;

35. але раб не застаецца ў доме вечна — сын застаецца вечна;

36. дык вось, калі Сын вызваліць вас, то сапраўды вольнымі будзеце;

37. οἶδα, ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε, ἀλλὰ ζητεῖτέ Με· ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ Ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν·

38. Ἐγὼ, ὃ ἐώρακα παρὰ τῷ Πατρὶ Μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς οὖν, ὃ ἐώρακατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

39. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον Αὐτῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἄν·

40. νῦν δὲ ζητεῖτέ Με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον, ὅς τὴν ἀληθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν·

41. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν Αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννημένοι· ἓνα Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν·

42. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ ὁ Θεὸς Πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἄν Ἐμέ· Ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' Ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' Ἐκεῖνός Με ἀπέστειλε·

43. διατί τὴν λαλίαν τὴν Ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν Ἐμόν· *въ нѣк. сп. τοῦ οὐπυщено

44. ὑμεῖς ἐκ τοῦ* πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστη·

ἄβ. β'κμз, ἰάκω ς'κμα ἰβραάμλε ἔετ'ε, но ἡμ'ετε Μενέ οὐβῆτι, ἰάκω ς'όβο Μοέ не βμ'εμ'άετ'εα βз βι:·

ἄν. ἰβз, ἔβε κ'ιδ'εχз οὐ Ὡῶὰ Μοεγῶ, γλι, ἡ βι οὐ'κο, ἔβε βη- δ'εετ'ε οὐ Ὡτ'α κάшегω, творит'е.

ἄδ. Ὡ'εμ'άша ἡ ρ'εша ἔμδ: Ὡт'ечз н'аиш ἰβραάμз ἔετ'ь. Г'ла ἡмз ἰнсз: ἄше ч'ада ἰβραάмлз β'и'сте β'и'ли, д'ε'л'а ἰβραάмлз β'и'сте т'во- р'и'ли:

ἄ. н'н'ѣ же ἡμ'ετε Μενέ οὐβῆτι, Ч'лв'ѣка, Иже ἡстинд' β'амз г'лашз, ἰже с'л'ышашз ἡ* Б'га: сегῶ ἰβραάμз н'ѣт'ь с'от'вор'и'л'х'т': *оὐ т'не с'т'вори (Новый Заветъ Св. Алексія)

ἄα. βι т'ворит'е д'ε'л'а Ὡт'и'а κάшегω. Р'εша же ἔμδ: м'и ἡ лю- в'од'ѣн'и'а* н'ѣс'мы р'ожд'ен'и: ἔд'наго Ὡῶὰ ἡмамы, Б'га. *β'л'д'а

ἄк Р'ε'е же ἡмз ἰнсз: ἄше Б'гз Ὡῶз β'ашз (βι)* β'и'лз, л'юβ'и'ли β'и'сте (οὐ'κω)* Μενέ: ἰβз во ἡ Б'га ἡзы- д'о'чз ἡ р'и'нд'о'чз: не ἡ β'еб'ѣ во р'и'нд'о'чз, но Т'о'и М'а по'л'а:

*вът'ь у Св. А.

ἄг. по'чт'о β'еб'ѣды Μοε'л' не ρ'з- δ'м'ѣте; ἰάκω не м'о'жете с'л'ыш'ати* сл'ове'е Μοεγῶ:

*с'л'ш'ати

ἄд. βι Ὡт'и'а (κάшегω)* д'ι'а'во'ла ἔετ'е ἡ πό'ч'ωт'и'т' Ὡт'и'а κάшегω χ'о- м'е'те т'вор'и'ти: Ὡнз ч'ел'ов'ѣк'од'б'и'и'ца β'ѣ ἡск'он'и'т'т' ἡ во ἡстин'ѣ не с'т'о'и'т'з, ἰάκω** н'ѣт'ь ἡстин'и βз н'емз: ἔ'г'д'а

37. знаю, што вы сѣмя Авраамово: однако пщете убитъ Меня, потомучто слово Мое не вмѣщается въ васъ;

38. Я говорю тò, чтò видѣлъ у Отца Моего; а вы дѣлаете тò, чтò видѣли у отца вашего.

39. Сказали Ему въ отвѣтъ: отецъ нашъ есть Авраамъ. Іисусъ сказалъ имъ: еслибы вы были дѣти Авраама, то дѣла Авраамовы дѣлали бы;

40. а теперь пщете убить Меня, Человѣка, сказавшаго вамъ истину, которую слышаль отъ Бога: Авраамъ этого не дѣлаль;

41. вы дѣлаете дѣла отца вашего. На это сказали Ему: мы не отъ любодѣянія рождены; одного Отца имѣемъ, Бога.

42. Іисусъ сказалъ имъ: еслибы Богъ былъ Отецъ вашъ, то вы любили бы Меня, потомучто Я отъ Бога исшелъ и пришелъ; ибо Я не Самъ отъ Себя пришелъ, но Онъ послаль Меня;

43. почему вы не понимаете рѣчи Моей? потомучто не можете слышать слова Моего:

44. вашъ отецъ діаволь, и вы хотите исполнять похоти отца вашего; онъ былъ чловѣкоубійца отъ начала и не устоялъ въ истинѣ, ибо нѣтъ въ немъ истины; когда

37. ведаю, што вы семя Аўраамава; аднак вы шукаеце, як забіць Мяне, бо слова Маё не ўмяшчаецца ў вас;

38. Я кажу тое, што бачыў у Айца Майго; а вы робіце тое, што бачылі ў айца вашага.

39. Яны казалі Яму ў адказ: айцец наш — Аўраам. Кажа ім Іісус: калі б вы былі дзецьмі Аўраама, то рабілі б учынкi Аўраамавы;

40. а цяпер шукаеце, як забіць Мяне, Чалавека, што сказаў вам ісціну, якую чуў ад Бога; Аўраам гэтага не рабіў;

41. вы робіце ўчынкi айца вашага. На гэта казалі Яму: мы не ад блуду народжаныя; адзін Айцец у нас — Бог.

42. Сказаў жа ім Іісус: калі б Бог быў Айцом вашым, то вы любілі б Мяне, бо Я ад Бога выйшаў і прыйшоў; бо не Сам ад Сябе Я прыйшоў, а Ён паслаў Мяне;

43. чаму вы не разумееце мовы Маёй? бо не можаце чуць слова Майго;

44. вы — ад айца вашага дывала, і хочаце выконваць жаданні айца вашага; ён быў чалавеказабойцам ад пачатку і не ўстаяў у ісціне, таму што няма ісціны ў ім; калі ён ілжэ, то сваё гаворыць,

κεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλήῃ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

45. Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε Μοι·

46. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει Με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε Μοι;

47. ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ.

48. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον Αὐτῷ· οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ Σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49. Απεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα Μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε Με·

50. Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν Μου· ἔστιν ὁ Ζητῶν καὶ Κρίνων·

51. ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐάν τις τὸν λόγον τὸν Ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52. Εἶπον οὖν Αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ Σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγον Μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα·

53. μὴ Σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα Σεαυτὸν Σὺ ποιεῖς;

ΓΛΑΓΟΛΕΤ' ΑΠΘ, Ὡ ΚΟΗΧ ΓΛΑΓΟΛΕΤ',
 ἸΑΚΩ ΛΟЖЬ ἔΤ' ἢ ὩΤΕΤ' ΑΠΗ***:

*у Св. А. нвтъ ꙗвлѣнїа ꙗѡ начала
 зане *εγω

Ἰε. Ἰζκ же зане истинѣ глаю,
 не κ'ѣрдете Μηѣ:

Ἰς. κτὸ Ὡ* βάσκ ὠβληαέτ' Μλ
 Ὡ гр'ѣѣ; Ἰμε нт ꙗстинѣ глаю, по-
 чтὸ κλ не κ'ѣрдете Μηѣ;

*нз ꙗже

Ἰз. Ἰже ἔτ' * Ὡ Б'га, г'г'омовз
 Б'п'нхх посл'шаэт': сег'ω р'дн κλ
 не посл'шаэт'т, Ἰκω Ὡ Б'га н'к'ет'.
 *κλн ꙗс'ш'аэт'

Ἰн. Ὠκ'ѣш'а οὔβο Ἰδ'έε ἢ ρ'ѣ-
 ша Б'нѣ: не д'ор'ѣ ли м'л г'л'г'о-
 лемх, Ἰκω θ'амаран'нх * ἐσ'н Т'γ ἢ
 б'ѣса Ἰ'машн; ꙗсамар'нх

Ἰд. Ὠк'ѣш'а Ἰнх: Ἰζκ б'ѣса не
 Ἰ'машх, но ч'т' С'ц'а Моєг'о, ἢ
 κλ не ч'т'ет' * Мен'е:

*в'еѣт'вн'т'е (=в'езч'еѣт'н'т'е)

Ἰ. Ἰζκ же не Ἰψ'δ' с'л'б'ы Моєл':
 ἔт' Ἰψ'δ' ἢ С'д'д'а*:

*Ἰψ'д'н ἢ С'д'д'аἢ

Ἰа. Ἰн'нѣ Ἰм'нѣ глаю б'амх:
 Ἰме κтὸ с'л'обо Моє с'об'л'ад'эт',
 с'м'ѣртн не Ἰ'м'ат' в'д'ѣктн во в'ѣкн*.
 *во в'ѣкз

Ἰκ. Р'ѣша οὔβο Б'нѣ Ж'д'ове:
 н'н'ѣ р'аз'д'ѣч'омх, Ἰκω в'ѣса Ἰ'ма-
 шн: Ἰβ'ра'л'нх οὔ'мре ἢ π'р'р'оц'ы, ἢ
 Т'γ г'л'ешн: Ἰме κтὸ с'л'обо Моє
 с'об'л'ад'эт', с'м'ѣртн не Ἰ'м'ат' в'κ'ѣ-
 с'н'т'и* во в'ѣкн'т': *не в'κ'с'н'т'х ꙗво в'ѣкз

Ἰг. Ἐд'а Т'γ в'ол'їη ἐс'н с'т'ц'а н'а-
 шег'ω Ἰβ'ра'л'на, Ἰже οὔ'мре; ἢ π'р'р'оц'ы
 οὔ'мр'оша: κог'о в'еб'ε б'амх Т'γ ꙗво.
 ρ'н'шн;

говорить онъ ложь, говорятъ свое,
ибо онъ лжець и отецъ лжи;

45. а какъ Я истину говорю, то
не вѣрите Мнѣ;

46. кто изъ васъ обличить Меня
въ неправдѣ? если же Я говорю
истину, почему вы не вѣрите
Мнѣ?

47. кто отъ Бога, тотъ слушаетъ
слова Божіи; вы потому не слу-
шаете, что вы не отъ Бога.

48. На это Іудеи отвѣчали и
сказали Ему: не правду ли мы
говоримъ, что Ты Самарянинъ и
что бѣсъ въ Тебѣ?

49. Іисусъ отвѣчалъ: во Мнѣ
бѣса нѣтъ, но Я чту Отца Моего,
а вы безчестите Меня;

50. впрочемъ Я не ищу Моей
славы: есть Ищущій и Судящій;

51. истинно, истинно говорю
вамъ: кто соблюдеть слово Мое,
тотъ не увидитъ смерти во-вѣкъ.

52. Іудеи сказали Ему: теперь
узнали мы, что бѣсъ въ Тебѣ:
Авраамъ умеръ и пророки, а Ты
говоришь: кто соблюдеть слово
Мое, тотъ не вкуситъ смерти во-
вѣкъ;

53. неужели Ты больше отца
нашего Авраама, который умеръ?
и пророки умерли: чѣмъ Ты Себя
дѣлаешь?

бо ён ілгун і айцец ілжы;

45. а паколькі Я ісціну гавару, то не
верыце Мне;

46. хто з вас выкрые Мяне ў ня-
праўдзе? калі ж Я ісціну гавару, чаму
вы не верыце Мне?

47. хто ад Бога, той словы Божыя слу-
хае; вы таму не слухаеце, што вы не ад
Бога.

48. Адказалі на гэта Іудзеі і сказалі
Яму: хіба ня правільна мы кажам, што
Ты Самаранін і дэман у Табе?

49. Адказаў Іісус: ува Мне дэмана
няма, але Я шаную Айца Майго, а вы
зневажаеце Мяне;

50. Я ж не шукаю славы Сваёй; ёсць
Той, Хто шукае і судзіць;

51. праўду, праўду кажу вам: хто за-
хавае слова Маё, той не ўбачыць смерці
давеку.

52. Тады сказалі Яму Іудзеі: цяпер
даведаліся мы, што ў Табе дэман: Аў-
раам памёр і прарокі, а Ты кажаш: "хто
захавае слова Маё, той не спазнае
смерці давеку";

53. няўжо Ты большы за айца наша-
га Аўраама, які памёр? і прарокі па-
мерлі; каго Ты з Сябе робіш?

54. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἐὰν Ἐγὼ δοξάζω Ἐμαυτὸν, ἡ δόξα Μου οὐδὲν ἐστίν· ἐστὶν ὁ Πατὴρ Μου ὁ δοξάζων Με, Ὁν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι Θεὸς ὑμῶν* ἐστί,

*вѣ нвк. сп.: ἡμῶν

55. καὶ οὐκ ἐγνώκατε Αὐτόν, Ἐγὼ δὲ οἶδα Αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω, ὅτι οὐκ οἶδα Αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα Αὐτόν καὶ τὸν λόγον Αὐτοῦ τηρῶ·

56. Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν Ἐμήν· καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη.

57. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς Αὐτόν· πενήτηντα ἔτη οὕτω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας;

58. Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν· πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, Ἐγὼ εἰμι.

59. Ἦραν οὖν λίθους, ἵνα βάλωσιν ἐπ' Αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ παρήγεν οὕτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' (ἔννατον).

Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2. Καὶ ἠρώτησαν Αὐτόν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ, λέγοντες· Ραββί, τίς ἤμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆι;

3. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἤμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ·

ἦδ. Ὠκρίθη Ἰησ: ἄπε ἄζκ ελ-
κωσα ελνκ*, ελκω Μοδ ннчсэωжкѣ
ѣстк: ѣстк Ὠκ Μοδ ελκω Μδ,
ѣгѡже κѣ глгѡлсѣте, гѣкω ἦгѣ κѣшк**
ѣстк, *ελκω сеεѣ тнчтѡже
**нѣшк (Новый Заветъ Св. Алексія)

ἦε. ἡ не познѣте ѣгѡ, ἄζк
же κѣшк ѣгѡ: ἡ ἄπε рекѣ, гѣкω не
κѣшк ѣгѡ, вѣдѣ подѡбенк вѣшк,
лѡжк: но вѣшк ѣгѡ ἡ слѡво ѣгѡ
сѡблѡдѡю:

ἦс. ἄврѣшк сѡтѣчк κѣшк рѡдк вѣ
вѣшк, давѣ вѣдѣлк денк Μοδ: ἡ
вѣдѣ ἡ возрѡдовѣса,

ἦз. Рѣшѡ οὔѡ Ἰδѣс κк Немд:
патѣдесѣтѣ лѣтѣ не οὔ ἡмѡшн, ἡ
ἄврѣшѡ лн εсн вѣдѣлк;

ἦн. Речѣ (же)* ἡшк Ἰηс: ἄмнѣ,
ἄмнѣ глѡ вѣшк: прѡжде дѣже ἄв-
рѣшк не вѣстѣтѣ, ἄζк ѣсмѣ.

*нѣтѣ у Св. А. тѣврѣшѡд вѣгѣн

ἦд. Вѣшѡ οὔѡ κѣмнѣте, да вѣр-
гѣтѣ* Нѣшк: Ἰηс же скрѣсѣ ἡ ἡзкѣ-
де ἡзѣ цѣрквѣт, прѡшѣдк посрѣдѣ
ἡгѣ, ἡ мнѡχοждѣше тѣкω.

*мѣшѣтѣ тѡ свѣтнѣшѡ

Γ Λ Ι Β Η ἁ.

Ἰμнѡндѣн вѣдѣк чѡлѡвѣкѡ слѣ-
па ѡ рѡждѣствѣ.

б. Ἰвопрѡснѣша ѣгѡ οὔчнѣκѣ
ѣгѡ, глгѡлѡшѣ: Рѡвкѣ, κтѡ сѡгрѣ-
шнѣ, εсн лн, ἡлн рѡднѣтелѡ ѣгѡ,
гѣкω* εлѣшк рѡднѣс; *да

г. Ὠκρίθη Ἰηс: нн εсн сѡгрѣшнѣ,
нн рѡднѣтелѡ ѣгѡ, но да гѣвѣтѣлѡ
дѣтѣлѡ ἦгѣлѡ на нѣмк:

54. Ісусъ отвѣчалъ: если Я Самъ Себя славлю, то слава Моя ничто: Меня прославляетъ Отець Мой, о Которомъ вы говорите, что Онъ Богъ вашъ,

55. и вы не познали Его, а Я знаю Его; и если скажу, что не знаю Его, то буду подобный вамъ лжець; но Я знаю Его и соблюдаю слово Его;

56. Авраамъ отецъ вашъ радъ былъ увидѣть день Мой: и увидѣлъ и возрадовался.

57. На это сказали Ему Іудеи: Тебѣ нѣтъ еще пятидесяти лѣтъ, —и Ты видѣлъ Авраама?

58. Ісусъ сказалъ имъ: истинно, истинно говорю вамъ: прежде нежели былъ Авраамъ, Я есмь.

59. Тогда взяли каменя, чтобы бросить на Него; но Ісусъ скрылся и вышелъ изъ храма, прошедъ посреди нихъ, и пошелъ далѣе.

Г Л А В А 9.

И проходи увидѣлъ чловѣка, слѣпаго отъ рожденія.

2. Ученики Его спросили у Него: Раввй! кто согрѣшилъ, онъ или родители его, что родился слѣпымъ?

3. Ісусъ отвѣчалъ: не согрѣшилъ ни онъ, ни родители его, но это для того, чтобы на немъ явились дѣла Божіи;

54. Адказаў Ісус: калі Я праслаўляю Сам Сябе, то слава Мая нішто; ёсць Айцец Мой, Які праслаўляе Мяне, Той, пра Каго вы гаворыце, што Ён Бог ваш;

55. і вы не пазналі Яго, а Я знаю Яго; і калі Я скажу, што не знаю Яго, то буду падобны да вас ілгун; але Я знаю Яго і захоўваю слова Яго;

56. Аўраам, айцец ваш, рады быў, што ўбачыць дзень Мой; і ўбачыў, і ўзрадаваўся.

57. На гэта сказалі Яму Іудзеі: Табе няма яшчэ пяцідзсяці гадоў, і Ты бачыў Аўраама?

58. Сказаў ім Ісус: праўду, праўду кажу вам: перш чым быў Аўраам, Я ёсць.

59. Тады ўзялі яны камяні, каб кінуць у Яго, але Ісус знік і выйшаў з храма, прайшоўшы між імі; і пайшоў так.

РАЗДЗЕЛ ІХ.

1. І, праходзячы, убачыў Ён чалавека сляпога ад нараджэння.

2. І спыталіся ў Яго вучні Яго, кажучы: Раввй! хто саграшыў: ён ці бацькі яго, што ён сляпым нарадзіўся?

3. Адказаў Ісус: ні ён не саграшыў, ні бацькі яго, але гэта дзеля таго, каб выявіліся дзеі Божыя на ім;

4. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ Πέμφαντός Με, ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι·

5. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.

6. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ,

7. καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων.

8. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς* ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; *въ нѣк. сп.: просящій

9. Ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ, ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅτι ἐγὼ εἰμι. * вѣ нѣк. сп.: сѹ

10. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς ἀνεψώθησάν σοι* οἱ ὀφθαλμοί;

11. Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι· ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νίψάμενος, ἀνέβλεψα.

12. Εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστίν Ἐκεῖνος; Λέγει· οὐκ οἶδα.

13. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν.

ἁ. **Μηδὲ** ποδοβάεττ δέλατι δέλα ἡ Ποδαβάεττ **Μὰ**, δόνδεже дѣнь **ἔεττ**: прѣидетт нощь, ἐγδὰ νηκτὸ- **же** μόжетт дέлати:

ἔ. ἐγδὰ **εκ** μίρετ **ἔεμ**, ἐκέττ **ἔεμ** μίρετ.

ἔ. **Θιά** ρέκτ, πλόνδ **на** ζέμλн **ἡ** сотворѣ брѣнѣ **ἡ** плнновѣнѣ, **ἡ** помѣза **ᾠчн** брѣнѣмт **ελѣпомδ***, * брѣнѣ **на** ᾠчн **ελѣпаго** (Н. З. С. А.)

ἔ. **ἡ** ρετέ **ἔμδ**: ἡδῆ, οὔμμῖεμ **εκ** κδпѣлн **θιλωάμн**тѣ, **ἔ**же **εκα** ζάεττ **πό**εлант. **Ἦ**де οὔεο **ἡ** οὔμμῖεμ, **ἡ** прѣнѣ **β**ῖδα.

ἡ. **Θοε**κдн **же** **ἡ** ἡже **ε**άχδ **β**ῖ- **δέ**λн * **ε**γὸ **π**ρέκде, **ἡ**κω **ε**λѣпт **ε**тѣ, **γ**λαγὸλαχδ: **не** **ε**ῆн **лн** **ἔ**εττ **ε**тдᾶн **ἡ** **пр**οεᾶн;

* ἡ **β**ηδέβншн

ἁ. **ᾠ**εῖн **γ**λαγὸλαχδ, **ἡ**κω **ε**ῆн **ἔ**εττ. **Ἦ**нн **же** (**γ**λαγὸλαχδ)*, **ἡ**κω **πο**δοβενт **ἔ**μδ **ἔ**εττ. **ᾠ**нз (**же**)* **γ**ла- **γ**олаше, **ἡ**κω **ᾶ**з **ἔ**εμ. * **н**ѣтѣ **у** С. В. А.

ἱ. **γ**λαγὸλαχδ **же** **ἔ**μδ: **κ**άκω **тн** **ᾠ**ερзὸεтѣс **ᾠ**чн*; * **т**воῦ **ᾠ**чн

ἱι. **ᾠ**ετѣм **ᾠ**нз **ἡ** ρετέ: **Ч**ᾶεεε **нарн**цаέμн * **Ἦ**сз **брѣ**нѣ **с**οтворѣ **ἡ** **п**омѣза **ᾠ**чн **мо**н, **ἡ** ρετέ **лн**: **ἡ**дῆ **εκ** **κ**δпѣлн **θ**ιλωάμн **ἡ** οὔμμῖεμ. **Ш**έдх† **же** **ἡ** οὔμμῖεμ, **пр**озрѣчт. * **ἡ**εμн† **ᾠ**иэдх

κ. **Р**ѣша **οὔ**εο **ἔ**μδ: **κ**τὸ* **Т**ὸн **ἔ**εττ; **γ**λαγὸла: **не** **ε**ῆнз. * **κ**дѣ† **ε**сшго

ἱι. **β**εδόша (**же**) **ε**γὸ **εκ** **φ**арисε- **ω**мт, **ἡ**же **ε**тѣ† **ἡ**ноεдᾶ **ε**λѣпт*. * **ε**лѣпа

4. Мнѣ должно дѣлать дѣла Поставшаго Меня, доколыъ есть день; приходитъ ночь, когда никто не можетъ дѣлать;

5. доколыъ Я въ мірѣ, Я свѣтъ міру.

6. Сказавъ это, Онъ плюнуль на землю, сдѣлалъ брение изъ плюновения и помазалъ брениемъ глаза слѣпому,

7. и сказалъ ему: пойдѣ, умойся въ купальнѣ Силоамъ, что значить: посланный. Онъ пошелъ и умылся, и пришелъ зрячимъ.

8. Тутъ сосѣди и видѣвшіе прежде, что онъ былъ слѣпъ, говорили: не тотъ ли это, который сидѣлъ и просилъ милостыни?

9. Иные говорили: это онъ. А иные: похожъ на него. Онъ же говорилъ: это я.

10. Тогда спрашивали у него: какъ открылись у тебя глаза?

11. Онъ сказалъ въ отвѣтъ: Человѣкъ, называемый Іисусъ, сдѣлалъ брение, помазалъ глаза мои и сказалъ мнѣ: пойдѣ на купальню Силоамъ и умойся. Я пошелъ, умылся и прозрѣлъ.

12. Тогда сказали ему: гдѣ Онъ? Онъ отвѣчалъ: не знаю.

13. Повели сего бывшаго слѣпца къ фарисеямъ.

4. Мне налѣжыць рабѣць справы Таго, Хто паслаў Мяне, пакуль яшчэ дзень; надыходзіць ноч, калі ніхто не можа дзейнічаць;

5. пакуль Я ў свеце, Я святло свету.

6. Сказаўшы гэта, Ён плюнуў на зямлю і зрабіў глей са сліны, і памазаў глеем вочы сляпому,

7. і сказаў яму: ідзі, умыйся ў купальні Сілаам (што азначае: Пасланы). Той пайшоў і ўмыўся, і прыйшоў відушчым.

8. Суседзі ж і тыя, хто бачыў яго раней, што ён быў сляпы, гаварылі: ці не той гэта, які сядзеў і жабраваў?

9. Адно казалі: гэта ён. А другія: падобны да яго. Ён жа казаў: гэта я.

10. Тады казалі яму: як у цябе адкрыліся вочы?

11. І сказаў ён у адказ: Чалавек, Якога завуць Іісус, зрабіў глей, памазаў вочы маé і сказаў мне: "ідзі ў купальню Сілаам і ўмыйся". Я пайшоў, умыйся і стаў бачыць.

12. Тады казалі яму: дзе Ён? Той кажа: не ведаю.

13. Вядуць яго да фарысеяў, таго былога сляпца.

14. Ἦν δὲ σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέφξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.

15. Πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

16. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ Ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ Αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι προφήτης ἐστίν.

18. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέφαντος

19. καὶ ἡρώτησαν αὐτοὺς, λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;

20. Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἶδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

21. πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.

22. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰου-

δι. Бѣ же сдѣвѣвѣта, ἐγδὰ сотво- ρή κρένιε Ἰῆςκ ἢ ὠκέρζε ἐμδ ὦχι.

εἰ. Πάκι же κοπροσιάχδ ἐγὸ ἢ φαρίεε, κάκω προζρѣ. ὦχι же ρεχέ ἡμζ; κρένιε ποложῆ мнѣ на ὦчи, ἢ οὔμυχέα, ἢ βήηδ.

εἰ. Γλαγόλαχδ οὔκο ὠ φαρίεῖ ἡѣци: ηκѣтъ Гѣн ὠ Бѣа Чѣкк, ἰάκω сдѣвѣвѣтδ не χρανῆтѣ*. ὦχῖн глагόлаχδ: κάκω можѣтѣ челокѣкк гѣкшѣнѣкк инцѣвѣл знѣмѣнῆл тѣворῆтῖ; ἢ рѣспра бѣ вѣ нῆчк.

* κηοδῆтѣ (Н. З. Св. А.)

ζι. Γλαγόλαχδ (οὔκο)* сѣѣпчδ πάκι: тѣлῖ чтδ глагόлешн ὠ Нѣмѣк, ἰάκω ὠκέρζε ὦчи тѣкоῖ; ὦчи же ρεчѣ, ἰάκω прѣокк ἔсѣтѣ. * нѣтѣ и у Св. А.

ἦι. Не ἰѣша οὔκο вѣрѣи* Ἰδѣε ὠ нѣмѣк, ἰάκω сѣѣпѣ бѣ ἢ проζрѣ, дондѣже возгласῆша† ρодῆтѣлѣ тѣгῶ проζрѣшῆгῶ

* не вѣрѣоваша † гласῆша

δι. ἢ κοπροεῖша ἄ, глагόлачѣ: εἰῖ лн ἔсѣтѣ сѣнѣк вѣю, ἐгѣже кѣ глагόлѣтѣ, ἰάκω сѣѣпѣ ρодῆсѣ; κάκω οὔκω нῆѣ βῆднѣтѣ;

ἦ. ὦкѣшῆсѣта (же) ἡμζ ρодῆтѣлѣ ἐгῶ ἢ ρѣсѣта: вѣмы, ἰάκω εἰῖ ἔсѣтѣ сѣнѣк нѣю ἢ ἰάκω сѣѣпѣ ρодῆсѣ:

κα. κάκω же нῆѣ βῆднѣтѣ, не вѣмы, нῆн ктὸ ὠκέρζε ἐμδ ὦчи, мῖ не вѣмы: сѣмѣк вѣзрѣсѣтѣ ἡмѣтѣ, самогὸ κοπροεῖтѣ, сѣмѣк ὠ сѣвѣ да глагόлѣтѣ.

κβ. Βῖλ ρεκόсѣта* ρодῆтѣлѣ ἐгῶ, ἰάκω вѣсѣсѣлѣ Жндѣкк: οὔкѣ во

14. А была суббота, когда Іисусъ сдѣлалъ брєніе и отверзъ ему очи.

15. Спросили его также и фарисеи, какъ онъ прозрѣлъ. Онъ сказалъ имъ: брєніе положилъ Онъ на мои глаза, и я умылся, и вижу.

16. Тогда нѣкоторые изъ фарисеевъ говорили: не отъ Бога Этотъ Человѣкъ, потому что не хранитъ субботы. Другіе говорили: какъ можетъ человѣкъ грѣшный творить такіа чудеса? И была между ними распря.

17. Опять говорятъ слѣпому: ты что скажешь о Немъ, потому что Онъ отверзъ тебѣ очи? Онъ сказалъ: это пророкъ.

18. Тогда Іудеи не повѣрили, что онъ былъ слѣпъ и прозрѣлъ, доколѣ не призвали родителей сего прорѣвшаго

19. и спросили ихъ: это ли сынъ вашъ, о которомъ вы говорите, что родился слѣпымъ? какъ же онъ теперь видитъ?

20. Родители его сказали имъ въ отвѣтъ: мы знаемъ, что это сынъ нашъ и что онъ родился слѣпымъ;

21. а какъ теперь видитъ, не знаемъ, или кто отверзъ ему очи, мы не знаемъ: самъ въ совершенныхъ лѣтахъ, самого спросите, пусть самъ о себѣ скажетъ.

22. Такъ отвѣчали родители его, потому что боялись Іудеевъ; ибо

14. А была субота, калі Іисус зрабіў глей і адкрыў яму вочы.

15. Таксама пыталіся ў яго і фарысеі, як ён стаў бачыць. Ён жа сказаў ім: глей паклаў Ён на вочы маё, і я ўмыўся, і бачу.

16. Гаварылі тады некаторыя з фарысеяў: не ад Бога Гэты Чалавек, бо не прытрымліваецца суботы. Іншыя казалі: як можа чалавек грэшны такіа цуды рабіць? І была нязгода паміж імі.

17. Кажуць сляпому зноў: а ты што скажаш пра Яго, бо Ён адкрыў твае вочы? І той сказаў: гэта прарок.

18. Не паверылі аднак Іудзеі ў тое, што ён быў сляпы і стаў бачыць, пакуль не паклікалі бацькоў таго, хто стаў бачыць,

19. і спыталіся ў іх, кажучы: гэта сын ваш, пра якога вы кажаце, што ён нарадзіўся сляпым? як жа ён цяпер бачыць?

20. У адказ ім бацькі яго сказалі: мы ведаем, што гэта сын наш, і што ён сляпым нарадзіўся;

21. а як ён цяпер бачыць, не ведаем, і хто адкрыў яму вочы, мы не ведаем; сам ён дарослы, у яго спытайцеся; сам пра сябе няхай скажа.

22. Так сказалі бацькі яго, таму што баяліся Іудзеяў, бо Іудзеі ўжо

δαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα, ἐάν τις Αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος γένηται·

23. διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον, ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· ὁὗς ὁόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι ὁ Ἄνθρωπος Οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστίν.

25. Απεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. * нѣтъ и у Св. А.

26. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;

27. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκοῦειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε Αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

28. Ἐλοιδορήσαν οὖν* αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἰ μαθητῆς Ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμεν μαθηταί· * въ нѣк. сп. нѣтъ

29. ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι Μωϋσῆ λέλαλῆκεν ὁ Θεὸς, Τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν, πόθεν ἐστίν.

30. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε, πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς·

31. οἶδαμεν δὲ, ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾗ καὶ τὸ θέλημα Αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει·

βαχδ̄ сложилса Жидове, да, аще кто въгд̄ исповѣется Хр̄та, ѡтлъченъ ѡ сѡнница вѣдетъ:

* рѣчѣта † иъзианъ (Н. З. Св. А.)

κ̄γ. сегѡ радн̄ родителѣ егѡ рекѡста*, а̄κω вѡзрагѣтѣ ӣматѣ, сѣмогѡ вѡпроситѣ. * рѣчѣта

κ̄δ. вѡзгласиша же вѡторичею челоуѣка, ӣже вѣ сѣлѣпъ ӣ рѣша ем̄δ: даждѣ с̄лѡвд̄ вгѡδ: мѣ вѣлмы, а̄κω Чѡвѣкъ вѣи грѣшенъ* естъ. * грѣшникъ

κ̄ε. Ὡς вѣчѣм̄ οὐ̄νω с̄нх̄ ӣ речѣ: а̄же грѣшенъ** естъ, не вѣлмы: ε̄дн̄но вѣлмы, а̄κω сѣлѣпъ вѣх̄†, нн̄тѣ (же)* в̄н̄д̄. ** грѣшникъ † сѣлѣпѣжъ с̄н̄и

κ̄ς. Рѣша же ем̄δ πάκη: чтѡ сѡтвѡрн̄ тѣвѣ; к̄κω ѡκѣрзе с̄чи тѡн̄;

κ̄з. Ὡς вѣчѣм̄ ӣм̄х̄: рекѡчѣ в̄лмы οὐ̄гѣ, ӣ не с̄лн̄шастѣ: чтѡ πάκη χ̄ομ̄ιетѣ с̄лн̄шати; ε̄дн̄ ӣ в̄и οὐ̄γн̄чн̄ц̄ι вгѡ χ̄ομ̄ιетѣ в̄н̄ти;

κ̄н. (С̄н̄и же)* οὐ̄κѡрн̄ша ε̄гѡ ӣ рѣша (ε̄м̄δ)*: τн̄ οὐ̄γн̄нк̄ ε̄н̄ι τѡгѡ, м̄κ̄и же Ӣων̄т̄ε̄ω̄в̄и ε̄л̄м̄ι οὐ̄гн̄ениц̄ι: * нѣтъ у Св. А.

κ̄д. м̄κ̄и вѣлмы, а̄κω Ӣων̄т̄ε̄ω̄в̄и г̄л̄а вгѡ, вгѡ же не вѣлмы, ѡκ̄δ̄ δ̄б̄ е̄тъ.

λ. Ὡς вѣчѣм̄ челоуѣкѣ ӣ речѣ ӣм̄х̄: ѡ̄ ε̄л̄м̄х̄ вѡ дн̄вно е̄тъ, а̄κω в̄и не вѣкетѣ, ѡκ̄δ̄δ̄б̄ е̄тъ, ӣ ѡκ̄ѣрзе с̄чи мѡн̄:

λ̄а. вѣлмы же, а̄κω грѣшники вгѡ не послѡшастѣ, но а̄же кто в̄гѡчтѣжъ е̄тъ ӣ вѡлѡ вгѡ тѡрн̄тѣ, чтѡгѡ послѡшастѣ:

Іудеи сговорились уже, чтобы, кто признаёт Его за Христа, того отлучать отъ синагоги;

23. посему-то родители его и сказали: онъ въ совершенныхъ лѣтахъ, самого спросите.

24. И такъ вторично призвали человека, который былъ слѣпъ, и сказали ему: воздай славу Богу; мы знаемъ, что Человекъ Тотъ грѣшникъ.

25. Онъ сказалъ имъ въ отвѣтъ: грѣшникъ ли Онъ, не знаю; одно знаю, что я былъ слѣпъ, а теперь вижу.

26. Снова спросили его: что сдѣлалъ Онъ съ тобою? какъ отверзъ твои очи?

27. Отвѣчалъ имъ: я уже сказалъ вамъ, и вы не слушали; что еще хотите слышать? или и вы хотите сдѣлаться Его учениками?

28. Они же укорили его и сказали: ты ученикъ Его, а мы Моисеевы ученики;

29. мы знаемъ, что съ Моисеемъ говорилъ Богъ, Сего же не знаемъ, откуда Онъ.

30. Человекъ *прозрѣвшій* сказалъ имъ въ отвѣтъ: это и удивительно, что вы не знаете, откуда Онъ, а Онъ отверзъ мнѣ очи;

31. но мы знаемъ, что грѣшниковъ Богъ не слушаетъ, но кто чтитъ Бога и творить волю Его, того слушаетъ;

змовіліся, каб таго, хто признае Яго за Христа, адлучыць ад сінагогі;

23. таму бацькі яго і сказалі: ён дарослы, у яго спытайцеся.

24. І вось паклікалі другі раз чалавека, што быў сляпым, і сказалі яму: уздай славу Богу; мы ведаем, што Чалавек Той грэшны.

25. Ён жа ў адказ ім сказаў: ці грэшны Ён, не ведаю; адно ведаю, што я быў сляпы, а цяпер бачу.

26. І сказалі яму зноў: што Ён зрабіў табе? як Ён адкрыў твае вочы?

27. Той адказаў ім: я сказаў вам ужо, і вы не слухалі; што яшчэ хочаце пацуць? хіба і вы хочаце стаць Яго вучнямі?

28. Яны ж зганілі яго, кажучы: гэта ты вучань Яго, а мы Маісеевы вучні;

29. мы ведаем, што з Маісеем гаварыў Бог; а пра Яго не ведаем, адкуль Ён.

30. У адказ чалавек той сказаў ім: гэта і дзіўна, што вы не ведаеце, адкуль Ён, а Ён адкрыў мае вочы;

31. мы ж ведаем, што грэшнікаў Бог не слухае; а хто шануе Бога і выконвае волю Яго, таго слухае;

32. отъ вѣка не слышано, чтобы кто отверзъ очи слѣпорожденному;

33. еслибы Онъ не былъ отъ Бога, не могъ бы творить ничего.

34. Сказали ему въ отвѣтъ: во грѣхахъ ты весь родился, и ты ли насъ учишь? И выгнали его вонъ.

35. Іисусъ, услышавъ, что выгнали его вонъ, и нашедъ его, сказалъ ему: ты вѣруешь ли въ Сына Божія?

36. Онъ отвѣчалъ и сказалъ: а кто Онъ, Господи, чтобы мнѣ вѣровать въ Него?

37. Іисусъ сказалъ ему: и видѣлъ ты Его, и Онъ говоритъ съ тобою.

38. Онъ же сказалъ: вѣрую, Господи! И поклонился Ему.

39. И сказалъ Іисусъ: на судъ пришелъ Я въ міръ сей, чтобы невидящіе видѣли, а видящіе стали слѣпы.

40. Услышавши это, *некоторые* изъ фарисеевъ, бывшихъ съ Нимъ, сказали Ему: неужели и мы слѣпы?

41. Іисусъ сказалъ имъ: еслибы вы были слѣпы, то не имѣли бы на себѣ грѣха; но какъ вы говорите, что видите, то грѣхъ остается на васъ.

32. адвеку не чуваць было, каб хто адкрыў вочы сляпому ад нараджэння;

33. калі б не быў Ён ад Бога, не мог бы нічога зрабіць.

34. У адказ яны казалі яму: у грахах увесь ты нарадзіўся, і ты вучыш нас? І выгналі яго вон.

35. Пачуў Іісус, што выгналі яго вон, і, знайшоўшы яго, сказаў яму: ты веруеш у Сына Божлага?

36. У адказ той сказаў: а хто Ён, Госпадзі, каб я ўвераваў у Яго?

37. Сказаў яму Іісус: і бачыў ты Яго, і Той, Хто гаворыць з табою, — гэта Ён.

38. Ён жа сказаў: верую, Госпадзі! І пакланіўся Яму.

39. І сказаў Іісус: на суд Я ў свет гэты прыйшоў, каб невідучыя бачылі, а відучыя сляпымі сталі.

40. І пачулі гэта *некаторыя* з фарысеяў, што былі з Ім, і казалі Яму: няўжо і мы сляпыя?

41. Сказаў ім Іісус: калі б вы сляпыя былі, то не мелі б граху; але паколькі вы кажаце, што бачыце, то грэх ваш застаецца.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄ (δέκατον).

Ἄμην, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶ καὶ ληστής·

2. ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων·

3. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά·

4. καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ·

5. ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν·

6. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.

7. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων· *въ пн. сп. и у Св. А. нвъ

8. πάντες, ὅσοι (πρὸ Ἐμοῦ)* ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα·

9. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' Ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει·

Γ Λ Η Β Η Ἰ.

Ἰμῖν, ἀμῖν γλιό βάμζ: не вхо-
да́н дверни во двѣрзъ сѣкчѣи, но
прела́за и́ндѣѣ, то́н тѣтѣ ѣсть и́
разбо́нникъ:

κ. ἃ входа́н дверни па́счѣи *
ѣсть сѣкчѣи: * пагѣчѣ (Н. З. Св. А.)
†† и́звѣдѣтѣ

γ. εεδ̄ дверникъ ѡберзѣтѣ, и́
сѣкчѣи гла́сз̄ ε̄гѡ сльшѣтѣ*, и́ сѣкчѣи
сѣкчѣи глашѣтѣ† по и́мени и́ и́згѡ-
ниѣтѣ†† и́чх: * сльшѣтѣ † зѡвѣтѣ

λ. и́ ε̄гд̄ сѣкчѣи и́женѣтѣ,
пред̄ и́ни чѡдѣтѣ: и́ сѣкчѣи по
не́мз̄ и́дѣтѣ*, іакѡ вѣдѣтѣ гла́сз̄
ε̄гѡ: * ε̄мд̄ послѣдѣтѣ

ε. по чѡдѣтѣ же не и́дѣтѣ*, но
вѣжѣтѣ ѡ негѡ, іакѡ не знѣтѣ
чѡдѣтѣ гла́сз̄. * чѡжѣмд̄ же не вѣлѣ-
дѣтѣ † не вѣдѣтѣ чѡжѣчѣ

ς. βιὸ πρήτχδ̄ ρεχέ и́мз̄ и́нз̄.
сѡнѣ же не развѣмѣша, чѡд̄ бѣше*,
іакѣ гла́ше и́мз̄.
* нѣл вѣ

ζ. Рече же пакн и́мз̄ и́нз̄:
ἀμῖν, ἀμῖν γλιό βάμζ, іакѡ Ἰζз̄
ε̄сль дверъ сѣкчѣи:
† ε̄лнчн прѣдѣтѣ

и. βει, ε̄лнч (и́чх) прѣдѣт̄ пре́жде
Менѣ, тѣтѣ сѣтѣ и́ разбо́нникъ:
но не послѣдѣша и́чх сѣкчѣи:

δ. Ἰζз̄ ε̄сль дверъ: и́ноію ἄше
кѡд̄ внидѣтѣ, ε̄сѣтѣ, и́ внидѣтѣ
и́ и́зѣдѣтѣ, и́ пакнѣтѣ ѡберѣтѣ:

Г Л А В А 10.

Истинно, истинно говорю вамъ: кто не дверью входитъ во дворъ овчій, но перелазить индѣ, тотъ воръ и разбойникъ;

2. а входящій дверью есть пастырь овцамъ:

3. ему придверникъ отворяетъ, и овцы слушаются голоса его, и онъ зоветъ своихъ овецъ по имени и выводитъ ихъ;

4. и когда выведетъ своихъ овецъ, идетъ передъ ними; а овцы за нимъ идутъ, потомучто знаютъ голосъ его;

5. за чужимъ же не идутъ, но бѣгутъ отъ него, потомучто не знаютъ чужаго голоса.

6. Сію притчу сказалъ имъ Іисусъ. Но они не поняли, что такое Онъ говорилъ имъ.

7. Итакъ опять Іисусъ сказалъ имъ: истинно, истинно говорю вамъ, что Я дверь овцамъ;

8. всѣ, сколько *изъ ни* приходило предо Мною, суть воры и разбойники; но овцы не послушали ихъ;

9. Я есмь дверь: кто войдетъ Мною, тотъ спасется, и войдетъ и выйдетъ, и пажить найдетъ;

РАЗДЗЕЛ Х.

1. Праўду, праўду кажу вам: хто не праз дзверы ўваходзіць у двор авечы, а ўлазіць інакш, той злодзей і разбойнік;

2. а хто ўваходзіць праз дзверы, той пастух авечак;

3. яму прыдзвернік адчыняе, і авечкі голасу яго слухаюцца, і сваіх авечак ён кліча па імёнах і выводзіць іх;

4. і калі сваіх авечак выпусціць, ідзе перад імі, і авечкі за ім ідуць, бо ведаюць голас яго;

5. за чужым жа не пойдучь, а будучь уцякаць ад яго, бо не ведаюць чужаго голасу.

6. Гэтую прытчу сказаў ім Іісус. Яны ж не зразумелі значэння таго, што Ён гаварыў ім.

7. Тады зноў сказаў ім Іісус: праўду, праўду кажу вам: Я — дзверы для авечак;

8. усе, колькі іх ні прыходзіла перада Мною, былі зладзеі ды разбойнікі; але авечкі не паслухаліся іх;

9. Я — дзверы; хто ўвойдзе праз Мяне, збаўлены будзе; і ўвойдзе, і выйдзе, і пашу знойдзе;

10. ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· Ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν·

11. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων,

12. ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λόκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λόκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα·

13. ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστί, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ Ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν Ἐμῶν·

15. καθὼς γινώσκει Με ὁ Πατήρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν Μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων·

16. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, κάκεινά Με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς Μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς Ποιμὴν·

17. Διὰ τοῦτο ὁ Πατήρ Με ἀγαπᾷ, ὅτι Ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν Μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν·

18. οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' Ἐμοῦ, ἀλλ' Ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' Ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρὸς Μου.

Ἱ. τὰτῃ не прихóдитъ, рáзвѣ* да οὐκράдетъ ἢ οὐβίетъ† ἢ погубитъ: **Ἰζκ** прѣидóхъ, да живóтъ** ἡμóτѣ ἢ λίшише ἡμóτѣ:

* аще не †закóлетъ** жéзнь (Н. З. Св. А.)

Ἱι. **Ἰζκ** ἔсмь пástырь дóбрыхъ: пástырь дóбрыхъ дѣшѣ своò полагаетъ за сѡвцы,

Ἱι. ἃ наéмникъ, ἡже нѣтъ пástырь*, εἰδѣже не εἶтъ сѡвцы своò, вѣдитъ вóлка градѣца ἢ устáвалаетъ сѡвцы ἢ вѣгáетъ, ἢ вóлкъ рáчнитъ ἡхъ ἢ рáспóдитъ сѡвцы:

* наéмникъ же ἢ не сѣи пástýхъ

Ἱι. ἃ наéмникъ вѣжítъ, ἡκω наéмникъ ἔсть, ἢ нерадítъ* ὡ сѡвцáхъ. * неврещи́ емò

Ἱι. **Ἰζκ** ἔсмь пástырь* дóбрыхъ, ἢ знáю **Μοῦ**, ἢ знáютъ **Μὰ Μοῦ**:

* пástýхъ

Ἱι. ἡκωже знáетъ **Μὰ Σῶζ**, ἢ **Ἰζκ** знáю **Σῶζ**, ἢ дшѣ **Μοῦ** полагáю за сѡвцы*:

* ὡ сѡвцáхъ

Σι ἢ ἡны сѡвцы ἡмамъ, ἡже не εἶтъ ὡ двора сегоῦ, ἢ тѣл **Μ**η подокáетъ привести: ἢ глáз **Μοῦ** οὐгелѣшатъ, ἢ вѣдетъ ἑдíно стáдо (ἡ)* ἑдíнъ Пástырь. * вѣтъ у Св. А.

Σι. Вегὼ рáди **Μὰ Σῶζ** лóбитъ, ἡκω **Ἰζκ** дшѣ **Μοῦ** полагáю, да пáки прѣймѣ ю:

† εἰ

ἡι. никтóже вóзметъ ю† ὡ **Μενε**, но **Ἰζκ** полагáю ю ὡ **Вегѣ**: сѡласть* ἡмамъ положítи ю ἢ сѡласть* ἡмамъ пáки прѣáти ю: сῶζáповѣдъ прѣáхъ ὡ **Σῶζ** **Μοεγῶ**.

* вáстѣ

10. воръ приходитъ только для того, чтобы украсть, убить и погубить; Я пришелъ для того, чтобы имѣли жизнь и имѣли съ избыткомъ;

11. Я есмь пастырь добрый: пастырь добрый полагаетъ жизнь свою за овецъ,

12. а наемникъ, не пастырь, которому овцы не свои, видитъ приходящаго волка и оставляетъ овецъ и бѣжитъ, и волкъ расхищаетъ овецъ и разгоняетъ ихъ;

13. а наемникъ бѣжитъ, потому что наемникъ, и не радить обь овцахъ.

14. Я есмь пастырь добрый, и знаю Моихъ, и Мои знаютъ Меня:

15. какъ Отець знаетъ Меня, такъ и Я знаю Отца, и жизнь Мою полагаю за овецъ;

16. есть у Меня и другія овцы, которыя не сего двора, и тѣхъ надлежитъ Мнѣ привести: и онѣ услышатъ голосъ Мой, и будетъ одно стадо и одинъ Пастырь.

17. Потому любитъ Меня Отець, что Я отдаю жизнь Мою, чтобы опять принять ее;

18. никто не отнимаетъ ея у Меня, но Я Самъ отдаю ее: имѣю власть отдать ее и власть имѣю опять принять ее; сію заповѣдь получилъ Я отъ Отца Моего.

10. злодзей прыходзіць толькі каб украсці і забіць, і загубіць; Я прыйшоў, каб жыццё мелі, і ўдосталь мелі;

11. Я — Пастыр добры; пастыр добры жыццё сваё аддае за авечак,

12. а найміт, які не пастыр і якому авечкі не свае, бачыць, як прыходзіць воўк, і пакідае авечак і ўцякае, і воўк хапае авечак і разганяе іх;

13. а найміт уцякае, бо ён найміт і не дбае пра авечак.

14. Я — Пастыр добры і ведаю Маіх, і Маё ведаюць Мяне;

15. як ведае Мяне Айцец, так і Я ведаю Айца, і жыццё Маё аддаю за авечак;

16. ёсць у Мяне і іншыя авечкі, якія не з гэтага двара, і тых Мне трэба прывесці; і голас Мой яны пачуюць, і будзе адно стада і адзін Пастыр.

17. За тое Айцец Мяне любіць, што Я аддаю жыццё Маё, каб зноў прыняць яго;

18. ніхто не адбірае яго ў Мяне, а Я аддаю яго Сам; уладу маю аддаць яго і ўладу маю зноў прыняць яго; гэтую заповедзь атрымаў Я ад Айца Майго.

19. Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους·

20. ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί Αὐτοῦ ἀκούετε;

21. Ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύνатаι τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22. Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν·

23. καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

24. Ἐκώκλωσαν οὖν Αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον Αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπέ ἡμῖν παρρησία.

25. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα, ἃ Ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς Μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ Ἐμοῦ·

26. ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν Ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν·

27. τὰ πρόβατα τὰ Ἐμὰ τῆς φωνῆς Μου ἀκούει, καὶ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί Μοι,

28. καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς Μου·

29. ὁ Πατὴρ Μου, Ὃς δέδωκέ Μοι, μείζων πάντων ἐστί, καὶ οὐδεὶς δύνатаι ἀρπάξαι αὐτὰ* ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρὸς Μου·

ἱ. ῥάσπρ* же πάκι βύсть κο Ἰδᾶέεχз за словеса εἰλάτ:

* прѣт словоѣз рѣди еѣхз (Н. З. Св. А.)

κ. γλαγόλαχδ же μινόзи ὦ νήχх: βῆεα ἦνать ἡ нѣнговз ἔετѣ: чтѡ ἔγѡ послѣдѣаеτѣ*;

* εἰσшаετѣ
κб. Ἰνίν γλαγόλαχδ: εἰν γλῆωλн не εѣтѣ βῆенδѡмагѡса: εἰδᾶ μόжетѣз βῆεз слѣпѣлнз сѡчн ὡβѣретн;

κв. Бѣша же (тогда)* ѡбновленѣа ко ἱεράνμᾶεχх, ἡ змѣа βῆ:

* нѣтѣ у Св. Алексіа

κг. ἡ χοждѣаше Ἰῆεз кз цѣркнн*, кз прнѣговѣтѣ βολομῶннн. * свѣтнннѣтѣ

κд. Ὠβѣдѡша* же ἔγѡ Ἰδᾶεε ἡ γλαγόλαχδ ἔμδ: докѡлѣтѣ дѣшнн нѣшнл† βзѣмѣешн; ἄше τѣлᾶ εἰн Χρῆтѡсз, рцѣ** нѣлнз не ѡбннздѣа.

* ѡкрѣжнша † дѣшнн нѣшнн ** рцн

κε. Ὠβῆεα ἦлнз Ἰῆεз: ρῆεχз βῆлнз, ἡ не βῆρδѣте: дᾶлᾶ, ἰѣже ἦεз тѣорѡ ὡ ἦменн сѡдᾶ μοεгѡ, τᾶ βнδᾶεтѣεлѣεδѡтѣ ὡ μнᾶ:

κς. но вы не βῆρδѣте, нᾶεтѣ ко ὡ сѡβѣεз моᾶεчх, ἰѣкоже ρῆεчз βῆлнз:

κз. сѡεцы моᾶ глᾶса моεгѡ εἰсшаεтѣ, ἡ ἦεз знѣю ἦεч, ἡ по μнᾶ гρᾶдѣтѣ*, * послѣдѣютѣ μнᾶ

κн. ἡ ἦεз жнвѡтѣз βῆεчннн дᾶлнз ἦлнз, ἡ не погнᾶнδѣтѣ во βῆεнн*, ἡ не βεεχнтнтѣ ἦεч нннᾶтѡже† ὡ ρδкнᾶ моεл: * βῆεз † ктѡ ἦεч

κδ. сѡдᾶ моᾶ, ἰже дадѣ μнᾶ, βᾶлнᾶ βῆεчх ἔεтѣ, ἡ нннᾶтѡже μόжетѣ βεεχнтнтн ἦεч ὡ ρδкнᾶ сѡдᾶ моεгѡ: * вѣ нѣк. сн. нѣтѣ

19. Отъ этихъ словъ опять про-
изошла между Іудеями распря;

20. многіе изъ нихъ говорили:
Онъ одержимъ бѣсомъ и безум-
ствуетъ; что слушаете Его?

21. Другіе говорили: это слова
не бѣсноватаго; можетъ ли бѣсъ
отверзати очи слѣпымъ?

22. Насталъ же *тогда* въ Іеру-
салимѣ *праздникъ* обновленія, и
была зима;

23. и ходилъ Іисусъ въ храмъ,
въ притворъ Соломоновомъ.

24. Тутъ Іудеи обступили Его
и говорили Ему: долго ли Тебѣ
держати насъ въ недоумѣніи? если
Ты Христосъ, скажи намъ прямо.

25. Іисусъ отвѣчалъ имъ: Я
сказалъ вамъ, и не вѣрите; дѣла,
которыя творю Я во имя Отца
Моего, они свидѣлствуютъ о
Мнѣ;

26. но вы не вѣрите, ибо вы
не изъ овецъ Моихъ, какъ Я ска-
залъ вамъ;

27. овцы Мои слушаются голоса
Моего, и Я знаю ихъ, и онѣ идутъ
за Мною,

28. и Я даю имъ жизнь вѣчную,
и не погибнуть во-вѣкъ, и никто
не похититъ ихъ изъ руки Моей;

29. Отецъ Мой, Который далъ
Мнѣ *ихъ*, больше всѣхъ, и никто
не можетъ похититъ ихъ изъ руки
Отца Моего:

19. І нязгода зноў узнікла паміж Іудзе-
ямі з-за гэтых слоў;

20. гаварылі многія з іх: Ён мае ў
Сабѣ дэмана і шалее; чаго вы Яго слу-
хаеце?

21. Іншыя гаварылі: гэта словы не
апантанага, хіба можа дэман адкры-
ваць вочы сляпым?

22. І настала ў Іерусаліме *свята* ад-
наўлення, і была зіма;

23. і хадзіў Іісус у храме, у прытво-
ры Саламонавым.

24. Абступілі Яго Іудзеі і казалі Яму:
дакуль Ты будзеш таміць душы нашы?
калі Ты Хрыстос, скажы нам адкрыта.

25. Адказаў ім Іісус: Я сказаў вам, і
вы не верыце; справы, якія Я раблю ў
імя Айца Майго, яны сведчаць пра
Мяне;

26. але вы не верыце, бо вы не з аве-
чак Маіх, як Я сказаў вам;

27. авечкі Маё голасы Майго слуша-
юцца, і Я ведаю іх, і яны ідуць за
Мною,

28. і Я жыццё вечнае даю ім, і не
загінуць давеку, і не вырве іх ніхто з
рукі Маёй;

29. Айцец Мой, Які даў Мне *іх*, боль-
шы за ўсіх, і ніхто не можа вырваць іх
з рукі Айца Майго;

30. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἑσμεν.

31. Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς Μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάσετε Με;

33. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν Σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι Σὺ, ἄνθρωπος ὢν, ποιεῖς Σαυτὸν Θεόν.

34. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἔστε;

35. εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·

36. Ὃν ὁ Πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

37. εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ Πατρὸς Μου, μὴ πιστεύετε Μοι·

38. εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἔγωγε ἔμοι μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἔμοι ὁ Πατὴρ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

39. Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν,

40. καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41. Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγον, ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδὲν πάν-

λ. Ἄζκ ἢ Ὡϊζ ἐδίηνο ἐμίλ.

λα. Вэ́аша же ка́мение па́ки ѿδѣе, да по́вѣотъ ἐγὼ.

לב. Ὡβ'εψα ἡμζ Ἰἡεζ: μνωγα δοβρά δ'ελά ἰαβήκζ βάμκζ ὦ Ὡϊζ Ἰοεγῶ: за ко́е ἡζκ δ'έλο κάμενιε μέψεγε на* Μλ; *поκнвѣете (Н.З.С.А.)

λγ. Ὡβ'εψάша ἔμδ Ἰδδέε, гла γόακμие: ὦ δοβρѣ δ'ελέ κάμεнιе не μέψеμζ на* Тλ, но ὦ χδλѣ, ἰακω† Тλ, члв'εκζ еμῖ, творѣши себѣ Бга. *поκнвѣемζ † ἡ ἰακω

λδ. Ὡβ'εψα ἡμζ Ἰἡεζ: η'εεετ' λι πῖεαно εκ ζακόνѣ βάшеμζ: Ἄζκ ρέεζκ, βόзи εεετ'ε;

λε. ἄψе Ὡнннх ρεεε βογῶεκζ, εκ ηἡμнже ελόво Бжѣε βῖεετ', ἡ не мόжетъ ρазорѣтнса πнεаніе:

λς. Ἐγόже Ὡϊζ ετῆ ἡ ποελά εκ μῖρζ, βῖ глаголетε, ἰακω χδλδ γλешн, занѣ ρέεζк: Βἡζ Бжѣн ἔемь: * не вѣрѣете мн

λζ. ἄψе не творю δ'ελά Ὡϊζ Ἰοεγῶ, не ἡμῖте мн вѣрѣи*: † же лн. ἄψе лн† творю, ἄψе ἡ мнѣ не вѣрѣете, δ'εлѡμζ (μοῖμζ) вѣρδῖте, да ρаздмѣете ἡ вѣρδете, ἰακω во мнѣ Ὡϊζ, ἡ Ἄζк εκ ηέμζ.

λθ. Ἰεкаχδ οἴβο πακн ἰατн ἐγὼ, ἡ ἡζыде ὦ ρεεζκ ἡζк,

λλ. ἡ ἡде* πακн на ὡнζ πόлζ Ἰορδана, на мѣεεε, ἡδ'εкет' вѣ ἰω-аннх прѣждε†† крестл: ἡ прεвῖεεт' тδ** *ὡнде †кадѣ ††пѣрѣεεε **тамω

лма. Ἰ μнόзи πρῖνδόша εκ ηεμδ ἡ глаголаχδ, ἰακω Ἰωάνнх οἴεω знл. менил не* сотворѣ нн εднннэгω: влδ

30. Я и Отець—одно.

31. Тутъ опять Іудеи схватили каменья, чтобы побить Его.

32. Іисусъ отвѣчалъ имъ: много добрыхъ дѣлъ показалъ Я вамъ отъ Отца Моего; за которое изъ нихъ хотите побить Меня камнями?

33. Іудеи сказали Ему въ отвѣтъ: не за доброе дѣло хотимъ побить Тебя камнями, но за богохульство и за то, что Ты, будучи чelовѣкъ, дѣлаешь Себя Богомъ.

34. Іисусъ отвѣчалъ имъ: не написано ли въ законѣ вашемъ: Я сказалъ: вы боги?

35. если Онъ назвалъ богами тѣхъ, къ которымъ было слово Божіе, и не можетъ нарушиться Писаніе,—

36. Тому ли, Котораго Отець освятилъ и послалъ въ міръ, вы говорите: богохульствуешь, потому что Я сказалъ: Я Сынъ Божій?

37. если Я не творю дѣлъ Отца Моего, не вѣрьте Мнѣ;

38. а если творю, то, когда не вѣрите Мнѣ, вѣрьте дѣламъ *Моимъ*, чтобы узнать и повѣрить, что Отець во Мнѣ и Я въ Немъ.

39. Тогда опять искали схватить Его, но Онъ уклонился отъ рукъ ихъ

40. и пошелъ опять за Іорданъ, на то мѣсто, гдѣ прежде крестилъ Іоаннъ; и остался тамъ.

41. Многіе пришли къ Нему и говорили, что Іоаннъ не сотворилъ ни какого чуда; но все, что

30. Я і Айцец — адно.

31. І ўзялі зноў камянямі Іудзеі, каб пабіць Яго.

32. Сказаў ім Іісус: многа добрых спраў паказаў Я вам ад Айца Майго; за якую з гэтых спраў вы *хочаце* пабіць Мяне камянямі?

33. Адказалі Яму Іудзеі, гаворачы: не за добрую справу мы *хочам* пабіць Цябе камянямі, а за блюзнерства і за тое, што Ты, будучы чалавекам, робіш Сябе Богам.

34. Адказаў ім Іісус: хіба не напісана ў законе вашым: “Я сказаў: вы багі”.

35. Калі Ён назваў багамі тых, да каго было *звернута* слова Божэе, а Пісанне не можа быць парушана,

36. тады як жа Таму, Каго Айцец асвятіў і паслаў у свет, вы кажаце: “блюзнерыш”, паколькі Я сказаў: “Я Сын Божы”?

37. калі Я не раблю спраў Айца Майго, не верце Мне;

38. а калі раблю, то, калі Мне не верыце, дык справам верце, каб вы спазналі і ўверавалі, што Айцец ува Мне і Я ў Ім.

39. Тады шукалі зноў, як схпіць Яго, але Ён унік рук іх

40. і пайшоў зноў за Іардан, на тое месца, дзе раней хрысціў Іаан, і застаўся там.

41. І многія прыйшлі да Яго і гаварылі, што Іаан не зрабіў ніякага чуду;

τα δὲ, ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ
Τούτου, ἀληθῆ ἦν.

42. Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ
εἰς Αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' (ἐνδέκατον).

Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν Λάζαρος
ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης
Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς
αὐτῆς.

2. Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα
τὸν Κύριον μύρω καὶ ἐμάξασα
τοὺς πόδας Αὐτοῦ ταῖς θριξίν
αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος
ἠσθένει.

3. Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ
πρὸς Αὐτόν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε,
ὄν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

4. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς
θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ
Θεοῦ, ἵνα δοξασθῆ ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς
καὶ τὸν Λάζαρον·

6. ὡς οὖν ἤκουσεν, ὅτι ἀσθενεῖ,
τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπω
δύο ἡμέρας·

7. ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς
μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
πάλιν.

8. Λέγουσιν Αὐτῷ οἱ μαθηταί·
Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν Σε λιθάσαι
οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις
ἐκεῖ;

же, ἐλῆκα ρεχὲ Ἰωάννηκ ὦ θέμιζ,
ἡστίννη βαχχδ. *вьтъ у Св. А.

Ἰβ. Ἦ μινόζη β'ερωλша βх Негό
тδ.

Γ Λ Η Κ Ἰ αἰ.

Βε же η'ε'κ'το βολα Λάζαρη ὦ βι-
δ'άνητι, ὦ βέση Μαρίννη ἢ
Μάρδ'ηι σεστρ'αῖ ἐλ'.

ἦ. Βε'ε' же Μαρία πομάζавша
Γ'λα μύρωμκ ἢ ὠτέρηша νόζ'ε' β'ε'γ'ω
βλασ'κῖ σ'βοήμн, ἐά'же β'ρά'т'з Λάζαρη
βολάше.

ῖ. Посл'ае'т'ε' οὔ'βο σεστρ'ε' κз Нε-
μδ, глаголюш'ε'т'· Γ'д'и, се, ἐγ'ό'же
λ'όβншн, βολ'ή'т'з.

Ἰ. β'λ'ышавк' же Ἰ'ηс'к' ρεч'е: с'л'а
βол'е'знь н'е'сть κз см'ерти, но ὦ
сла'в'е'т' β'ж'и'тн, да просла'вн'т'са β'н'х
β'ж'и'т' ἐλ' р'ади*.

* ἔ'ιο

ἔ. Л'юβ'л'аше же Ἰ'ηс'к' Μάρ'δ'η
ἢ σεστρ'δ' ἐλ' ἢ Λάζαρη:

† ἰα'κ'ω οὔ'βο

ἔ. ἐγ'δ'ά же'т' οὔ'ε'λ'ыш'а, ἰ'а'κ'ω βολ'ή'т'з,
тог'д'а* пр'ев'ыс'т'ъ на н'е'м'же β'ε'т' м'ε'-
с'т'ε' дв'а д'н'и: *тог'д'а οὔ'βο

ἔ. πο'т'ό'μ'к' же г'л'а οὔ'ч'и'к'и'ό'μ'к'·
ἡ'де'м'к' во Ἰ'уд'е'ю п'аки.

ἦ. Глаголаша β'н'δ' οὔ'ч'и'ц'и: Раβ'β'и,
н'н'ε'т' η'и'κ'ά'χ'δ' Теβ'ε' κά'με'ν'ε'μ'к' пов'и'тн
Ἰ'уд'е'е, ἢ п'аки лн * ἡ'де'шн т'ά'μ'ω;

*вьтъ у Св. А.

сказалъ Іоаннъ о Немъ, было пегинно.

42. И многіе тамъ увѣрвали въ Него.

Г Л А В А 11.

Былъ боленъ нѣкто Лазаръ изъ Виваніи, изъ селенія, *гдѣ жили* Марія и Марѳа, сестра ея.

2. Марія же, которой братъ Лазаръ былъ боленъ, была та, которая помазала Господа муромъ и отерла ноги Его волосами своими.

3. Сѣстры послали сказать Ему: Господи! вотъ, кого Ты любишь, боленъ.

4. Іисусъ, услышавъ *тѣ*, сказалъ: эта болѣзнь не къ смерти, но къ славѣ Божіей, да прославится чрезъ нее Сынъ Божій.

5. Іисусъ же любилъ Марѳу и сестру ея и Лазаря;

6. когда же услышалъ, что онъ боленъ, то пробылъ два дня на томъ мѣстѣ, гдѣ находился;

7. послѣ этого сказалъ ученикамъ: пойдѣмъ опять въ Іудею.

8. Ученики сказали Ему: Равві! давно ли Іудеи искали побить Тебя камнями, и Ты опять идешь туда?

але ўсѣ, што сказаў Іаан пра Яго, праўдзівае было.

42. І многія там уверавалі ў Яго.

РАЗДЗЕЛ XI.

1. Быў жа хворы нейкі Лазар з Віваніі, з паселішча Марыі і Марфы, сястры яе.

2. Марыя ж была тая, што помазала Госпада мірам і абцерла ногі Яго валасамі сваімі; яе брат Лазар быў хворы.

3. Тады паслалі сёстры сказаць Яму: Госпадзі! вось, той, каго Ты любіш, хворы.

4. Пачуўшы *гэта*, Іісус сказаў: гэтая хвароба не на смерць, а дзеля славы Божай, каб праслаўлены быў Сын Божы праз яе.

5. А Іісус любіў Марфу, і сястру яе, і Лазара;

6. калі ж пачуў, што той хворы, тады прабыў у тым месцы, дзе знаходзіўся, два дні;

7. пасля гэтага кажа вучням: пойдзем у Іудзею зноў.

8. Кажуць Яму вучні: Равві! нядаўна Іудзеі шукалі пабіць Цябе камянямі, і Ты зноў ідзеш туды?

9. Ἀπεκριθῆ ὁ Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει·

10. ἐάν δέ τις περιπατῆ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ·

11. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τούτου λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι, ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν·

12. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται·

13. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν, ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει·

14. Τότε οὖν* εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρήρησι· Λάζαρος ἀπέθανε·

* ВЪ НѢК. СП. НѢТЬ

15. καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν·

16. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' Αὐτοῦ·

17. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ·

18. Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε,

19. καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίας, ἵνα παραμυθῶνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν·

ἄ. Ὡκ'εῖμα Ἰῆςκ: не двѣ ли нѣдесате часа ἔста во днѣ*; ἄψε κτὸ χόδιτζ во днѣ, не πότкнетεа, ἱάκω свѣтъ мѣра сегῶ вѣдѣитъ:

* сѣтъ часа дневнаѣ (Н. З. Св. А.)

ἱ. ἄψε же κτὸ χόδιτζ вѣ ноци, πόткнетεа, ἱάκω нѣтъ свѣта вѣ нѣмѣ.

ἱι. Вѣд рече, н поѣмѣ глѣ нѣмѣ: Лѣзарѣ дрѣгѣ нѣшѣ оῦѣпе, но нѣдѣ, да возвѣдѣт ѣгῶ.

ἱιι. Рѣша оῦбо оῦчнѣцѣ ἔгῶ: Глѣн, ἄψε оῦѣпе, спасѣнѣ вѣдѣтѣ.

ἱιιι. Рече же Ἰῆсκ ω смерти ἔгῶ: снѣ же мнѣша†, ἱάκω ω оῦѣпѣнѣн снѣ глѣтѣ.

† мнѣхѣ

ἱιιιι. Тогдѣ* рече нѣмѣ Ἰῆсκ не ωвнѣдѣса**: Лѣзарѣ оῦѣре:

* тогдѣ оῦбо ** сѣ дерзновѣнѣмѣ

ἱιιιιι. н рѣдѣса вѣсѣ рѣдн, да вѣрѣте, ἱάκω не вѣхѣ тѣмѣ: но нѣдемѣ вѣ немѣ.

ἱιιιιιι. Рече же Θωма, глаголемый влѣзнѣцѣ, оῦчнѣкѣмѣ: ндемѣ н мѣ, да оῦѣремѣ сѣ Нѣмѣ.

ἱιιιιιιι. Пришѣдѣ же Ἰῆсκ, ωвѣрѣте ἔгῶ четѣри днѣ оῦжѣ нѣмѣца во грѣбѣ.

ἱιιιιιιιι. Бѣ же вѣдѣнѣа вѣнѣ Ἰερлѣма, ἱάκω стадѣнѣ патнѣдѣсатѣ,

ἱιιιιιιιιι. н мнѣзи ω Ἰдѣнѣ вѣхѣ пришлѣ* вѣ Марѣтѣ н Марѣн, да оῦтѣшатѣ† нхѣ ω вѣтѣтѣ ἔнѣ.

* придоша ἱάκω да оῦтѣшатѣ оῦхѣ

9. Іисусъ отвѣчалъ: не двѣнадцать ли часовъ во днѣ? кто ходить днемъ, тотъ не спотыкается, потомучто видитъ свѣтъ міра сего;

10. а кто ходить ночью, спотыкается, потомучто нѣтъ свѣта съ нимъ.

11. Сказавъ это, говоритъ имъ потомъ: Лазарь другъ нашъ уснуль, но Я іду разбудить его.

12. Ученики Егосказали: Господи! если уснуль, то выздоровѣть.

13. Іисусъ говорилъ о смерти его; а они думали, что Онъ говорить о снѣ обыкновенномъ.

14. Тогда Іисусъ сказалъ имъ прямо: Лазарь умеръ;

15. и радуюсь за васъ, что Меня не было тамъ, дабы вы увѣрвали; но пойдѣмъ къ нему.

16. Тогда Ѳома, *иначе* называемый близнецъ, сказалъ ученикамъ: пойдѣмъ и мы умремъ съ Нимъ.

17. Іисусъ пришедъ нашель, что овъ уже четыре дня въ гробѣ.

18. Вѣнанія же была близъ Іерусалима, стадіяхъ въ пятнадцати,

19. и многіе изъ Іудеевъ пришли къ Марѣ и Маріи—утѣшать ихъ *въ печали* о братѣ ихъ.

9. Адказаў Іісус: хіба не дванаццаць гадзін у дні? хто ходзіць удзень, той не спатыкаецца, бо святло свету гэтага бачыць;

10. а хто ходзіць уначы, той спатыкаецца, бо няма святла ў ім.

11. Сказаў Ён гэта і потым гаворыць ім: Лазар, друг наш, заснуў, але Я іду, каб разбудзіць яго.

12. Сказалі тады вучні Яго: Госпадзі! калі заснуў, то выздаравее.

13. Гаварыў Іісус пра смерць яго; а яны думалі, што Ён гаворыць пра спачынак у сне.

14. Тады сказаў ім Іісус адкрыта: Лазар памёр;

15. і Я рады за вас, што Мяне там не было, каб вы ўверавалі; але пойдзем да яго.

16. Тады Фама, якога называлі Блізнюк, сказаў іншым вучням: пойдзем і мы, каб памерці з Ім.

17. Прышоўшы, Іісус даведаўся, што *Лазар* ужо чатыры дні ў магіле.

18. Вѣфанія ж была блізка ад Іерусаліма, стадыяў за пятнаццаць,

19. і многія з Іудзеяў папрыходзілі да Марфы і Марыі, каб суцешыць іх *у смутку* па браце іх.

20. Ἡ οὖν Μάρθα, ὡς ἤκουσεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθήζετο.

21. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει·

22. ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει· Σοὶ ὁ Θεός.

23. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24. Λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· οἶδα, ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς Ἐμὲ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται·

26. καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς Ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

27. Λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28. Καὶ ταῦτα εἰπούσα, ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰπούσα· ὁ Διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε.

29. Ἐχεινὴ ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30. Οὕτω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.

κ̄. Μάρθα οὔκο, ἐγδὰ οὔελεῖσα*,
ἰάκω Ἰῆσκ γραδέτζ, ερῆτε ἔγδ̄:
Μαρία же дома̄т еѳдѣше.

*ἰάκω слыша τὸν дом̄ (Н. З. Св. А.)

ἰα. Рече же Μάρθα ко Ἰῆс̄:
Гд̄и, аще бы есӣ здѣ былъ, не
ка̄ вратъ моӣ оумретъ:

κ̄в. но ѱ нн̄к вѣмъ, ἰάκω ἐλεῖκα
ἰме πρόσимӣ ѱ εῳ̄, дѣстъ тебѣ
εῳ̄.

κ̄г. Гла̄ εἶ Ἰῆс̄: воскрѣнетъ*
вратъ тво̄и. * встанетъ

κ̄д. Глагола̄ εἰс̄ Μάρθα: вѣмъ,
ἰάκω воскрѣнетъ* въ воскресеніе̄т̄,
въ послѣдній̄ день. † во встанѣ

κ̄ε. Рече̄ (же)* εἶ Ἰῆс̄: азъ εἰмъ
воскрѣненіе̄ ѱ животъ: вѣрѣа̄и въ
Мл̄ аще ѱ оумретъ, ѱживетъ:

* нвѣт и у Св. Ал. † вѣрѣши ли

κ̄с. ѱ всѣкъ живѣӣ ѱ вѣрѣа̄и
въ Мл̄ не оумретъ ко вѣкӣ*.
εἰмѣши ли вѣрѣт̄ се̄м̄; * вѣкъ

κ̄з. Глагола̄ εἰс̄: εἶ, Гд̄и: азъ
вѣровахъ, ἰάκω τѣ есӣ Χρ̄тос̄ εἶс̄
εἰс̄, Иже въ мірѣ грады̄и.

κ̄и. Ἰ εἰλ̄ рѣкши, ѱде ѱ пригласӣ*
Μαρίю сестрѣ̄ свою̄ тѣӣ, рѣкши:
Οὔчѣтъ прише̄лъ е̄сть ѱ глашѣт̄†
тѣ.

* ѱде ѱ глашѣше † стонѣт̄ ѱ глашѣт̄

κ̄д. Ὡна̄ (же)* ἰάκω οὔελεῖσα,
коста̄ е̄корѣ ѱ ѱде κ̄з Нεμδ̄.

* нвѣт и у Св. Ал.

λ. Не оῡжѣ ко вѣ прише̄лъ* Ἰῆс̄
въ кѣсь, но вѣ на мѣстѣ̄т̄, ѱдѣже
ερῆте ἔγδ̄ Μάρθα.

* не оῡжѣ прише̄л̄

20. Марѳа, услышавшы, што идеть Іисусъ, пошла на встрѣчу Ему; Марія же сидѣла дома.

21. Тогда Марѳа сказала Іисусу: Господи! еслибы Ты былъ здѣсь, не умеръ бы братъ мой;

22. но и теперь знаю, что чего Ты попросишь у Бога, дастъ Тебѣ Богъ.

23. Іисусъ говоритъ ей: воскреснетъ братъ твой.

24. Марѳа сказала Ему: знаю, что воскреснетъ въ воскресеніе, въ послѣдній день.

25. Іисусъ сказалъ ей. Я емь воскресеніе и жизнь; вѣрующій въ Меня, если и умретъ, оживетъ;

26. и всякій живущій и вѣрующій въ Меня не умретъ во-вѣкъ. Вѣришь ли сему?

27. Она говоритъ Ему: такъ, Господи! я вѣрую, что Ты Христосъ Сынъ Божій, грядущій въ міръ.

28. Сказавши это, пошла и позвала тайно Марію, сестру свою, говоря: Учитель здѣсь и зоветъ тебя.

29. Она, какъ скоро услышала, поспѣшно встала и пошла къ Нему.

30. Іисусъ еще не входилъ въ селеніе, но былъ на томъ мѣстѣ, гдѣ встрѣтила Его Марѳа.

20. Марфа, калі пачула, што Іісус ідзе, пайшла насустрач Яму; Марыя ж дома сядзела.

21. Сказала тады Марфа Іісусу: Госпадзі! калі б Ты быў тут, брат мой не памёр бы;

22. але я і цяпер ведаю, што ўсё, чаго Ты папросіш у Бога, дасць Табе Бог.

23. Кажа ёй Іісус: уваскрэсне брат твой.

24. Кажа Яму Марфа: ведаю, што ўваскрэсне ў час уваскрасення, у апошні дзень.

25. Сказаў ёй Іісус: Я — уваскрасенне і жыццё; хто веруе ў Мяне, калі і памрэ, будзе жыць;

26. і кожны, хто жыве і веруе ў Мяне, не памрэ давеку. Ты верыш у гэта?

27. Яна кажа Яму: так, Госпадзі! я ўверавала, што Ты Хрыстос, Сын Божы, Які прыходзіць у свет.

28. І сказаўшы гэта, яна пайшла і ўпотаі паклікала Марыю, сястру сваю, кажучы: Настаўнік тут і кліча цябе.

29. Тая, як толькі пачула, устала спешна і пайшла да Яго.

30. Іісус яшчэ не ўвайшоў у паселішча, а быў на тым месцы, дзе сустрэла Яго Марфа.

31. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν, ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες, ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32. Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν, ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα Αὐτόν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας Αὐτοῦ, λέγουσα Αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός.

33. Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν,

34. καὶ εἶπε· ποῦ τεθεύκατε αὐτόν; Λέγουσιν Αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.

35. Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς·

36. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε, πῶς ἐφιλεῖ αὐτόν.

37. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἠδύνατο Οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι, ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;

38. Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει Αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἦδη ὄζει· τεταρταῖος γὰρ ἐστί.

40. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι, ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

λλ. Ἰδᾶέε (же)* οὔβο εδμῖν сз нείо
вх до мѣд ἢ οὔτ'εψαίσιμετ' ἰῶ, κνδ'εκше
Марію, гакω ескору во сг'а ἢ нзвде,
по нείн ἠд'оша**, глг'олуше, гакω
ἠдет'з на гробѣ, да плачет'з т'аму.

* нѣтъ и у Св. Ал. † оὔт'εψаіошн
** поелѣдоваша еѣ

λβ. Маріа же гакω прїиде, ἠд'εже
вѣ Ἰѣсз, κнδ'εκши ег'о, паде ѣмѣ
на ногѣ, глг'олуши ѣмѣ: Г'лн, аше
кы еѣн в'ылз заѣ, не кы оὔмераз
моѣн врат'з.

λγ. Ἰѣсз οὔβο, гакω κнδ'ε ἰῶ пл'а-
ч'швса*, ἢ прншедшылз сз нείо Ἰδ'еи
пл'ач'шл, запретн д'х'д ἢ возмдтн-
са в'лнз†, *плачюшю † попрѣтн
д'ховн ἢ взмдтн вееѣ

λδ. ἢ рече: гд'ѣ положнте ег'о;
Глг'олаша* ѣмѣ: Г'лн, прїндн† ἢ
κнпдѣ. *глг'олушз † гралн

λε. Пролезнла Ἰѣсз:

λς. глг'олах'д οὔבו Жндове:
κнпдѣ, к'акω любл'аше ег'о.

λз. Н'ѣцын же ш ннхз р'ѣша:
не мож'аше лн в'ѣн, шб'ерзкн с'чн
сл'кп'омѣ, сотворнчн, да ἢ еѣн не
оὔмерет'з;

λн. Ἰѣсз же п'акн прет'а* вх вев'ѣ,
прїиде ко гробѣ†. Ев'ѣ же пел'ера**, ἢ
к'амень леж'аше на нείн.

* попрѣтнвз † на гробѣ ** вертѣнз

λд. Г'ла Ἰѣсз: возмнте к'амень.
Глг'ола ѣмѣ сестр'а оὔмершагω
Мар'та: Г'лн, оὔжѣ смертнч'з: че-
т'вероднѣвнз во ег'тѣ.

λн. Г'ла еѣн Ἰѣсз: не р'ѣхз лн тн,
гакω, аше в'ѣр'дешн, оὔзрншн сл'авѣ
Б'жїю;

31. Іудеи, которые были съ нею въ домъ и утѣшали ее, видя, что Марія поспѣшно встала и вышла, пошли за нею, полагая, что она пошла на гробъ—плакать тамъ.

32. Марія же, пришедши туда, гдѣ былъ Іисусъ, и увидѣвши Его, пала къ ногамъ Его и сказала Ему: Господи! еслибы Ты былъ здѣсь, не умеръ бы братъ мой.

33. Іисусъ, когда увидѣлъ ее плачущую и пришедшихъ съ нею Іудеевъ плачущихъ, Самъ возскорбѣлъ духомъ и возмутился,

34. и сказалъ: гдѣ вы положили его? Говорятъ Ему: Господи! пойдн и посмотри.

35. Іисусъ прослезился;

36. тогда Іудеи говорили: смотри, какъ Онъ любилъ его!

37. А нѣкоторые изъ нихъ сказали: не могъ ли Сей, отверзшій очи слѣпому, сдѣлать, чтобы и этотъ не умеръ?

38. Іисусъ же, опять скорбя внутренно, приходитъ ко гробу. Тò была пещера, и камень лежалъ на ней.

39. Іисусъ говоритъ: отнимите камень. Сестра умершаго, Марѳа, говоритъ Ему: Господи! уже смердитъ; ибо четыре дня, какъ онъ во гробъ.

40. Іисусъ говоритъ ей: не сказали ли Я тебѣ, что если будешь вѣровать, увидишь славу Божію?

31. Іудзеі ж, якія былі з ёю ў доме і суцяшалі яе, убачыўшы, як Марыя ўстала спешна і выйшла, пайшлі за ёю, кажучы, што яна ідзе на магілу, каб плакаць там.

32. А Марыя, калі прыйшла туды, дзе быў Іісус, убачыўшы Яго, упала Яму ў ногі і сказала Яму: Госпадзі! калі б Ты быў тут, не памёр бы брат мой.

33. Іісус жа, калі ўбачыў, што яна плача і плачуць Іудзеі, якія прыйшлі з ёю, Сам узрушыўся духам і расхваляваўся,

34. і сказаў: дзе вы паклалі яго? Кажуць Яму: Госпадзі! пайдзі і паглядзі.

35. Праслязіўся Іісус;

36. гаварылі тады Іудзеі: бач, як Ён любіў яго!

37. А некаторыя з іх казалі: хіба не мог Ён, Які адкрыў вочы сляпому, зрабіць, каб і гэты не памёр?

38. Іісус жа, зноў узрушаны ў Сабе, падыходзіць да магілы. Гэта была пячора, і камень ляжаў на ёй.

39. Кажа Іісус: адыміце камень. Кажа Яму сястра памерлага, Марфа: Госпадзі, ужо смярдзіць, бо чацвёрты дзень ляжыць.

40. Кажа ёй Іісус: ці не гаварыў Я табе, што, калі ўверуеш, то ўбачыш славу Божую?

41. Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκώς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἤκουσάς μου·

42. Ἐγὼ δὲ ᾔδειν, ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεῦσωσιν, ὅτι Σὺ με ἀπέστειλεις.

43. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκράυγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἕξω.

44. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύσατε αὐτὸν καὶ ἀφετε ὑπάγειν.

45. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θαεσάμενοι, ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

46. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς, ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.

47. Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον· τί ποιοῦμεν; ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ·

48. ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

49. Εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδὲν,

лѡ. Вѣдѣша оубо каменеъ, ѡдѣже вѣ оуби́ерѣи ѡѡ. Ἰη̅ς же возведѣ* сѡчи горѣ ѡ рече: О̅че, хвалѣ Те. вѣ воздаю, ѡкѡ оубелишала** ἐν̅ ΜΑ: * вьведѣ** погладшала ѡвѣдѣха (Св. А.)

лѡв. Ἰη̅ς же вѣдѣхѣ†, ѡкѡ вьведѣ ΜΑ погладшашин: но нарѡда радн стѡѡи҃агѡ* ѡкрестѣ рѣхѣ, да вѣрѡ ѡмдѣт** ѡкѡ Тѡ ΜΑ погладѣ бѣн̅.

* дѣла прѣстѡѡи҃агѡ ** вѣрѡютѣ

лѡг. Ἰ̅ εἰδ̅ ρѣхѣ, глѡсѡмѣ велѡ. кинѣ воззѡ: Λάζаре, градн̅ вѡнѣ.

лѡд. Ἰ̅ ѡзидѣ оуби́ерѣи, ѡбѡзанѣ рѡкама ѡ ногама оубрѡемѣ, ѡ лицѣ ἐγѡ оубрѡемѣ ѡбѡзано. Глѡ ѡмѣ Ἰη̅ς: разрѣшѣте ἐγѡ ѡ ѡстѡбнѣтѣ ѡтѣ.

лѡе. Μнѡзн̅ оубо ѡ Ἰδѣн̅ при шѣдѣи̅н̅ кѣ Мар̅и̅н̅ ѡ вѣдѣвше* ѡже сѡтворѣ Ἰη̅ς, вѣрѡбаша вѣ Негѡ: * вѣдѣвѣи̅н̅

лѡс. нѣѣци̅н̅ же ѡ† нѣхѣ ѡдѡша кѣ фар̅исѣемѣ ѡ рекѡша* ѡмѣ, ѡже сѡтворѣ Ἰη̅ς. τн̅з* ρѣша

лѡз. Вѡбрѡша оубо ἀρχιτερε̅ε̅ ѡ фар̅исѣε̅ сѡн̅мѣ* ѡ глѡγѡλѡδ̅: чѡ сѡтворѣмѣ; ѡкѡ Члѣвѣкѣ вѣн̅ мнѡ. га знѡменѣлѣ чѡворѣтѣ:

* сѡдѡмѣ

лѡн. ἄψε ѡстѡбнѣмѣ* Ἐγѡ τѡкѡ, вѣн̅ оубѣрѡютѣ вѣ Негѡ: ѡ пр̅ι̅δѣтѣ ρн̅м̅ланѣ†, ѡ вѡзмдѣтѣ мѣсѣтѡ ѡ пѡзѡикѣ нѡшѣ††. * п̅с̅ε̅тн̅мѣ† ρωμѣн††нѡс̅ ѡ мѣсѣтѡ ѡ пѡзѡикѣ

лѡд. Вѡднѣ же нѣсѣтѡ ѡ* нѣхѣ Καϊάφα, ἀρχιτερε̅и̅ сѡн̅ мѣτ̅δ̅ τѡμδ̅†, ρε̅чѣ ѡмѣ: вѣ не вѣсѣте нн̅με̅ο̅υ̅ѣ** * вѡтѡ ѡз̅† λѣτѣ τѡγѡ ** нн̅чѡѡѣ

41. И такъ отняли камень *отъ нешеры*, гдѣ лежалъ умершій. Іисусъ же возвелъ очи къ небу и сказалъ: Отче! благодарю Тебя, что Ты услышалъ Меня:

42. Я и зналъ, что Ты всегда услышишь Меня; но сказалъ *сіе* для народа, здѣсь стоящаго, чтобы повѣрили, что Ты послалъ Меня.

43. Сказавъ это, Онъ воззвалъ громкимъ голосомъ: Лазарь! иди вонъ.

44. И вышелъ умершій, обвитый по рукамъ и ногамъ погребальными пеленами, и лице его обвязано было платкомъ. Іисусъ говоритъ имъ: развяжите его, пусть идетъ.

45. Тогда многіе изъ Іудеевъ, пришедшихъ къ Маріи и видѣвшихъ, что сотворилъ Іисусъ, увѣровали въ Него;

46. а нѣкоторые изъ нихъ пошли къ фарисеямъ и сказали имъ, что сдѣлалъ Іисусъ.

47. Тогда первосвященники и фарисеи собрали совѣтъ и говорили: что намъ дѣлать? Этотъ Человѣкъ много чудесъ творить:

48. если оставимъ Его такъ, то всѣ увѣруютъ въ Него, — и придутъ Римляне, и овладѣютъ и мѣстомъ нашимъ и народомъ.

49. Одинъ же изъ нихъ, нѣкто Каіафа, будучи на тотъ годъ первосвященникомъ, сказалъ имъ: вы ничего не знаете,

41. Тады аднялі камень *ад пячоры*, дзе ляжаў памерлы. Іісус жа ўзвёў вочы ўгару і сказаў: Ойча, дзякую Табе, што Ты пачуў Мяне;

42. Я і ведаў, што Ты заўсёды Мяне чуеш, але сказаў *гэта* дзеля людзей, якія стаяць вакол, каб яны ўверавалі, што Ты Мяне паслаў.

43. І сказаўшы гэта, Ён моцным голасам усклікнуў: Лазарь! выйдзі сюды.

44. І выйшаў памерлы, абвіты па нагах і руках пахавальным палатном, і твар яго быў абвязаны хустою. Кажам Іісус: развяжыце яго і пусціце, *няхай* ідзе.

45. Тады многія з Іудзеяў, якія прыйшлі да Марыі і ўбачылі, што зрабіў Іісус, уверавалі ў Яго;

46. а некаторыя з іх пайшлі да фарысеяў і сказалі ім, што зрабіў Іісус.

47. Сабралі тады першасвятары і фарысеі раду і гаварылі: што нам рабіць? Чалавек Гэты многа цудаў рабіць;

48. калі пакінем Яго так, то ўсе ўверуюць у Яго; і прыйдуць Рымляне і захопяць месца наша і народ.

49. Адзін жа з іх, нехта Каіафа, які быў першасвятаром у той год, сказаў ім: вы не ведаеце нічога

50. οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

51. Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλ' ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προσεφῆτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους,

52. καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν.

53. Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο, ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

54. Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην πόλιν, κακεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

55. Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς.

56. Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων, ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες· τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57. Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐντολήν, ἵνα ἐάν τις γνῶ, ποῦ ἐστι, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

ἦ. нн* помышлѣете, ѣкѡ оῦне ѣсть† нѣмъ, да ѣдѣнъ человеѣкъ оῦмретъ за люди, а не вѣсь ѣзѣкъ погѣнетъ. *ниже† ѣкѡ полъзѣтъ (Св.А.)

ἦα. Вегѡ же ѡ себѣ не рече, но архіереѣ сѣи ѣкѣтѡ томѡ, прорече*, ѣкѡ хочѣше Ἰѣсѡ оῦмрѣти за люди†, *лѣтъ тогѡ, пророчествова ѣзѣки

ἦв. ἦ не τόκѡи за люди*, но да ἦ чѣда Бѣѡа расточѣнаѡ соверѣтъ во ѣдѣно.

*ѣзѣки
ἦг. ☩ тогѡ оῦбо днѣ соѡѡ. ѡѡша*, да оῦбѣѡтъ Вгѡ.

*соѡѡѡша
ἦд. Ἰѣсѡ же котѡи не ѣкѣ* хочѣше во Ἰдѣеѡ, но ἦде† ѡтѡдѡ во странѡ блѣзѡ пѡетѣни, во Вфрѣмѡ нариѡемѡи** грѡдѡ, ἦтѡ хочѣше†† со оῦчѣниѡ Ввоѡли. *не ѣше еѡ дерзновѣнѣмъ†† ѡнде ** глѡголемѡи†† живѡше

ἦε. Бѣ же блѣзѡ пѡсѡ Ἰдѣеѡсѡ, ἦ взыдѡша мнѡзи во Ἰерѡлиѡ ѡ странѡ* прѣжде пѡсѡ, да ѡчѣтѡтѡсѡ. *странѡ†† дрѡсѡ еѡ дрѡгомѡ,

вѡ свѡтѡлиѡи†† не придеѡтѡ ли

ἦς. Искѡхѡ оῦко Ἰѣсѡ ἦ глѡ. лѡхѡ еѡ себѣ, вѡ цѣркѡи†† стоѡше: чтѡ мнѣтѡ вѡмѡ, ѣкѡ не ἦмѡтѡ ли прѣнтѡ†† вѡ прѡздѡниѡсѡ;

ἦз. Дѡша же архіереѡ ἦ фарісеѡ за повѣдѡ, да ἰше котѡ ѡпѡдѡтѡтѡ (Вгѡ), гдѣ вѡдеѡтѡ, повѣстѡ*, ѣкѡ да ἦмѡтѡ Вгѡ. *оῦвѣстѡ, каѣ ѣсть, повѣдаѡтѡ

50. и не подумаєте, что лучше намъ, чтобы одинъ человекъ умеръ за людей, нежели чтобы весь народъ погибъ.

51. Сіе же онъ сказалъ не отъ себя, но, будучи на тотъ годъ первосвященникомъ, предсказалъ, что Іисусъ умретъ за народъ,

52. и не только за народъ, но чтобы и разсвѣянныхъ чадъ Божіихъ собрать во едино.

53. Съ этого дня положили убить Его.

54. Посему Іисусъ уже не ходилъ явно между Іудеями, а пошелъ оттуда въ страну близъ пустыни, въ городъ, называемый Ефраимъ, и тамъ оставался съ учениками Своими.

55. Приближалась пасха Іудейская, и многіе изъ *всей* страны пришли въ Іерусалимъ предъ пасхою, чтобы очиститься.

56. Тогда искали Іисуса и, стоя въ храмъ, говорили другъ другу: какъ вы думаете? не придетъ ли Онъ на праздникъ?

57. Первосвященники же и фарисеи дали приказаніе, что если кто узнаетъ, гдѣ Онъ будетъ, то объявить бы, дабы взять Его.

50. і не розумееце, што лепш нам, каб адзін чалавек памёр за людзей, а не ўвесь народ загінуў.

51. Гэта ж ён не ад сябе сказаў, а, паколькі быў першасвятаром у той год, прарочыў, што Іісусу належала памерці за народ,

52. і не толькі за народ, але каб і параскіданых дзяцей Божых сабраць у адно.

53. З таго дня яны паставілі забіць Яго.

54. Таму Іісус ужо не хадзіў адкрыта сярод Іудзеяў, а пайшоў адтуль у краіну каля пустыні, у горад, называны Ефраім, і там застаўся з вучнямі Сваімі.

55. А набліжалася Пасха Іудзейская, і прыйшлі многія ў Іерусалім з *усёй* краіны перад Пасхаю, каб ачысціцца.

56. Шукалі тады Іісуса і гаварылі паміж сабою, стоячы ў храме: як вы думаеце, ці не прыйдзе Ён на свята?

57. А першасвятары і фарысеі далі загад: калі хто даведаецца, дзе Ён, няхай данясе, каб схапіць Яго.

Г Л А В А 12.

За шесть дней до пасхи пришелъ Исусъ въ Вифанію, гдѣ былъ Лазарь умершій, котораго Онъ воскресилъ изъ мертвыхъ.

2. Тамъ приготовили Ему вѣчерю, и Марѳа служила, а Лазарь былъ однимъ изъ возлежавшихъ съ Нимъ.

3. Марія же, взявши фунтъ нардоваго чистаго драгоцѣннаго мѳра, помазала ноги Исуса и отерла волосами своими ноги Его; и домъ наполнился благоуханіемъ отъ мѳра.

4. Тогда одинъ изъ учениговъ Его, Іуда Симоновъ Искаріотъ, который хотѣлъ предать Его, сказалъ:

5. для чего бы не продать это мѳро за триста динаріевъ и не раздать нищимъ?

6. Сказалъ же онъ это не потому, чтобы заботился о нищихъ, но потому, что былъ воръ: онъ имѣлъ при себѣ денежный ящикъ, и носилъ чтò туда опускали.

7. Исусъ же сказалъ: оставьте ее; она сберегла это на день погребенія Моего;

8. ибо нищихъ всегда имѣете съ собою, а Меня—не всегда.

9. Многіе изъ Іудеевъ узнали, что Онъ тамъ, и пришли не только для Исуса, но чтобы видѣть и

РАЗДЗЕЛ XII.

1. Исусъ же за шѣсть дѣн да Паскѣ прійшоу у Вифанію, дзе быу Лазарь памерлы, якога Ён уваскрасіу з мѳртвыхъ.

2. І прыгатавалі Яму вѣчэру там, і Марфа прыслугоувала, а Лазарь быу адным з тых, што ўзляжалі з Ім.

3. Марыя ж, узяўшы фунт міра з нардучыстага, шматкаштоўнага, памазала ногі Ісусаваы і выцерла валасамі сваімі ногі Яго, і дом напоўніўся духмянасцю міра.

4. Тады кажа адзін з вучняў Яго, Іуда Сіманаў Іскарыёт, які меўся выдаць Яго:

5. чаму гэтае міра не прадалі за трыста дынарыяў і не раздалі ўбогім?

6. Сказаў жа ён гэта не таму, што клапаціўся пра ўбогіх, а таму, што быў злодзеем і, маючы скарбонку, краў тое, што туды клалі.

7. Сказаў тады Ісус: пакінь яе, каб на дзень пахавання Майго яна захавала гэта,

8. таму што ўбогіх заўсёды маеце з сабою, а Мяне не заўсёды маеце.

9. Даведалася ж мноства народу з Іудзеяў, што Ён там, і папрыходзілі не толькі дзеля Ісуса, але і каб пабачыць

ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

10. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν,

11. ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13. ἔλαβον τὰ βαῖτα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὁσσανά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

14. Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον·

15. μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

18. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν* τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

*ВЪ ВѢК. СП. ἤκουσε

Зара бѣдѣтъ, ἐγὼ же воскресѣтъ ѿ мѣрт-
выхъ. †ВЗДВИЖЕ (Н. З. Св. А.)

†. Воскрѣпаша же архієреѣ, да ѡ
Лазара οὐβίотъ,

αἰ. ἄκω μινόзи ἐγὼ ράδι ἡδάχθ
ѿ Ἰδαεῖ ἢ β'ερωαχθ' во Ἰῖσα.

βι. Во οὔτρηῖ (же) дѣнь* нарѡдъ
μινόгъ пришедыиъ вѣ прѣздникъ,
ελѣпаше, ἄκω Ἰῖсѣ градѣтъ во
Ἰεράμъ, *наѡтρη

γi. прѣпаша* вѣта ѿ φῖνίκъ† ἢ
ἡζυδѡша вѣ** ερѣтеніе β'мѡ, ἢ звѣ-
χѡ†† (глаголюще): Ὁσανна, β'г'вѣнъ
градъиῖ во ἡма Γ'д'не, Црѣ Ἰηлеву.
*взѡша †φῖνίκωвы **на ††вопѣаχθ'

δι. Ὁβρѣтъ же Ἰῖсѣ сѡсѡла, в'ε'ε.
де на не, ἄκωже ε'сѣтъ пѣсано:

*οἰώνова

εi. не вѡсѡла, дцѣ вῖώνα*: ε'ε,
Црѣ твоѡ градѣтъ, ε'ε'дѡ на жре-
вѡти сѡлит'. †в'ε'дѡ на жре'вѡ ε'ε'ε

στi. θήχη же не раз'мѣша οὔнѣцаῖ
ε'γὼ прѣжде*: но ε'г'дѡ проε'λѡвѡсѡ
Ἰῖсѣ, тог'дѡ поманѡша, ἄκω εἰἄ
вѡпѡшѡ ѿ Нѣмъ пѣсана, ἢ εἰἄ** εο-
творѡша β'мѡ.

*пѣрѡѣε †ε'ε'ша **τᾶ

ζi. Вви'дѣтелствѡваше οὔбо на-
рѡдъ, ἢже в'ε' (прѣжде) ε'з Нῖмъ, ε'г'дѡ
Лазара воз'г'лѡсѡ ѿ грѡба ἢ воскресѣ
ε'гὼ ѿ мѣртвѡхъ: *ε'нѣ

ηi. εεγὼ ράδι ἢ εрѣте ε'гὼ нарѡдъ,
ἄκω ελѣпаша* ε'гὼ εἰε εο'творѡша
знѡменіе.

*занѣ ελѣпаша

Лазаря, котораго Онъ воскресилъ изъ мертвыхъ.

10. Первосвященники же положили убить и Лазаря,

11. потомучто ради его многіе изъ Иудеевъ приходили и вѣровали въ Исуса.

12. На другой день множество народа, пришедшаго на праздникъ, услышавши, что Исусъ идетъ въ Иерусалимъ,

13. взяли пальмовыя вѣтви, вышли на встрѣчу Ему, и восклицали: Осанна! благословенъ грядущій во имя Господне, Царь Израилевъ!

14. Исусъ же, нашедъ молодаго осла, сѣлъ на него, какъ написано:

15. не бойся, дщерь Сионова! се, Царь твой грядетъ, сидя на молодомъ ослѣ.

16. Ученики Его сперва не поняли этого; но, когда прославился Исусъ, тогда вспомнили, что такъ было о Немъ написано, и это сдѣлали Ему.

17. Народъ, бывшій съ Нимъ прежде, свидѣтельствовалъ, что Онъ вызвалъ изъ гроба Лазаря и воскресилъ его изъ мертвыхъ;

18. потому и встрѣтилъ Его народъ, ибо слышалъ, что Онъ сотворилъ это чудо.

Лазаря, якога Ён уваскрасиў з мёртвых.

10. А першасвятары пастанавілі і Лазара забіць,

11. бо многія з Іудзеяў дзеля яго прыходзілі і веравалі ў Іісуса.

12. На другі дзень мноства людзей, якія прыйшлі на свята, пачуўшы, што Іісус ідзе ў Іерусалім,

13. узялі пальмавыя галіны і выйшлі насустрач Яму, і ўсклікалі: Асánна! Благаславёны Той, Хто прыходзіць у імя Гасподняе, Цар Ізраілеў!

14. Іісус жа, знайшоўшы асляня, сеў на яго, як напісана:

15. "не бойся, дачка Сіёна! вось Цар твой ідзе, сядзячы на маладым асле".

16. Гэтага спачатку не зразумелі вучні Яго, а калі праслаўлены быў Іісус, тады яны ўспомнілі, што гэта было пра Яго напісана і гэта зрабілі Яму.

17. Народ жа, які быў з Ім раней, сведчыў, што Ён выклікаў Лазара з магілы і ўваскрасіў Яго з мёртвых;

18. таму і выйшаў насустрач Яму народ, бо чуў, што Ён зрабіў гэты цуд.

19. Οἱ οὖν φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς· θεωρεῖτε, ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω Αὐτοῦ ἀπήλθεν.

20. Ἦσαν δὲ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

21. οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαιᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22. Ἐρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ.

23. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου.

24. ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

25. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

26. ἐὰν Ἐμοὶ διακονῇ τις, Ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμι Ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ Ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις Ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ.

27. νῦν ἡ ψυχὴ Μου τετάρακται· καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν Με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

δι. Φαρισεε οὔβο ρεψια κκ σεφ̄: βήνιτε, γάκω νη κάαζε πόλμζα ἔσ̄τ̄; εε, μίρζα πο Νέλιμζ ἡδέτ̄τ̄.

οφ̄επ̄ετ̄ε νηητ̄οζε τ̄άσεφ̄ακ̄ ἔγ̄ω ἡδε (Cv. A.)

ii. Πάχζ* же η̄εции ἑллини ἰω прииел̄иших̄т̄, да поклон̄аг̄са в̄з пр̄азд̄аник̄з: *ε̄ψια τ̄ωε̄δ̄иших̄з

ка. εἰи οὔβο приετ̄д̄ишиа κк Φι. λίππ̄, ἡже ε̄φ̄* ἰω βη. δ̄саῖды Γα. λί. λ̄еῖαῖа, ἡ мол̄аχ̄з† ε̄го глаго. лоуи: го. спод̄и, хо. щем̄з Ἰ̄иса κ̄ид̄ε. ти.

*вт̄т̄ в̄ Н. З. Cв. А. τ̄μοаиша

iv. Πρ̄ιδ̄ε* Φι. λίππ̄з ἡ глаго. ла† ἡ. н̄др̄еви: ἡ п̄аки ἡ. н̄др̄ей ἡ Φι. λίππ̄з глаго. ла. ста Ἰ̄исови. *при. хо. д̄и. т̄з

τ̄ε. глаго. ле. т̄з

iv. Ἰ̄ис̄з же ἰω. κ̄ε. ψ̄ια ἡ. ма, г̄ла: пр̄ид̄е ч̄ас̄з*, да про. сла. в̄и. т̄са ἑ. н̄з Ч̄л̄в̄е. ч̄е. κ̄е. ӣи:

*при. ш̄ла. го. д̄и. на

ка. а. м̄и. н̄ь, а. м̄и. н̄ь г̄лю б̄а. м̄з: а. ъ. це з̄ер̄но п̄ш̄е. н̄и. ч̄но* п̄а. д̄з на з̄е. м̄л̄и. не о. ъ. м̄ре. т̄з, то† ε̄. д̄и. но пре. в̄ы. в̄а. е. т̄з: а. ъ. це же о. ъ. м̄ре. т̄з, м̄но. г̄з п̄ло. д̄з со. т̄во. р̄и. т̄з**:

*п̄ш̄е. н̄и. ч̄но. е. τ̄ε. мо. **при. не. се. е. т̄з
iv. люб̄а̄и д̄с̄и. д̄. сво̄ю по. г̄д̄в̄и. т̄з ἰω, ἡ не. на. κ̄и. д̄а̄и д̄с̄и.и. сво. е. а. в̄з м̄ι. ρ̄ε. ε̄. м̄з в̄з жи. в̄о. т̄з в̄. ε̄. ч̄н̄и. ӣ со. х̄ра. н̄и. т̄з ἰω:

iv. а. ъ. це κ̄т̄ο Μ̄η. τ̄ε. с̄λ. ζ̄и. т̄з, Μ̄η. τ̄ε. да по. сла. в̄и. т̄ε. в̄ε. т̄з*, ἡ ἡ. д̄ε. же ε̄. с̄м̄ь ἡ. ζ̄з, τ̄δ̄ ἡ с̄λ. ζ̄а. Μ̄ο̄и. в̄δ̄ε. т̄з: ἡ а. ъ. це κ̄т̄ο Μ̄η. τ̄ε. с̄λ. ζ̄и. т̄з, по. ч̄т̄и. т̄з ε̄. го. С̄ω̄и. ζ̄ (Μ̄ο̄и): *по. сла. в̄и. т̄з

iv. η̄. η̄. τ̄ε. д̄и. ш̄а. Μ̄ο. а. воз. м̄д̄и. т̄и. са: ἡ ч̄т̄ο ρε. κ̄δ̄; С̄ω. че, εἰ. π̄и. Μ̄α ἰω ч̄а. са. а. с̄ε. γ̄ω: но с̄ε. γ̄ω ρ̄а. д̄и. пр̄и. до. х̄з на ч̄а. с̄з с̄ε. η̄:

19. Фарисеи же говорили между собою: видите ли, что не успѣваетъ ничего? *весь* міръ идетъ за Нимъ.

20. Изъ пришедшихъ на поклоненіе въ праздникъ были нѣкоторые Елліны;

21. они подошли къ Филиппу, который былъ изъ Вифсаиды Галилейской, и просили его, говоря: господинъ! намъ хочется видѣть Іисуса.

22. Филиппъ идетъ и говоритъ *о томъ* Андрею; и потомъ Андрей и Филиппъ сказываютъ *о томъ* Іисусу.

23. Іисусъ же сказалъ имъ въ отвѣтъ: пришелъ часъ прославиться Сыну Человѣческому;

24. истинно, истинно говорю вамъ: если пшеничное зерно, падши въ землю, не умретъ, то останется одно; а если умретъ, то принесетъ много плода;

25. любящій душу свою погубитъ ее, а ненавидящій душу свою въ мірѣ семъ сохранитъ ее въ жизнь вѣчную;

26. кто Мнѣ служитъ, Мнѣ да послѣдуетъ, и гдѣ Я, тамъ и слуга Мой будетъ; и кто Мнѣ служитъ, того почититъ Отецъ *Мой*;

27. душа Моя теперь возмутилась; и что Мнѣ сказать? Отче! избавь Меня отъ часа сего! но на сей часъ Я и пришелъ;

19. А фарысеі гаварылі між сабою: бачыце, што нічога не дапамагае? *вось, увесь* свет за Ім пайшоў.

20. Былі і некаторыя Эліны сярод тых, што прыйшлі, каб пакланіцца ў свята;

21. яны падышлі да Філіпа, які быў з Віфсаіды Галілейскай, і прасілі яго, кажучы: спадар, мы хочам Іісуса бачыць.

22. Прыходзіць Філіп і кажа *пра гэта* Андрэю; а потым Андрэй і Філіп кажуць Іісусу.

23. Іісус жа сказаў ім у адказ: надышоў час быць праслаўленым Сыну Чалавечаму;

24. праўду, праўду кажу вам: калі зерне пшанічнае, упаўшы ў зямлю, не памрэ, то яно застанецца адно, а калі памрэ, то багаты плён дасць;

25. хто любіць душу сваю, той загубіць яе, а хто ненавідзіць душу сваю ў свеце гэтым, для жыцця вечнага захаве яе;

26. калі хто Мне служыць, няхай ідзе ўслед за Мною; і дзе Я, там і слуга Мой будзе; і калі хто Мне служыць, ушануе яго Айцец *Мой*;

27. цяпер душа Мая ўстрывожана; і што Мне сказаць? Ойча, збаў мяне ад гадзіны гэтай! але дзеля гэтага Я прыйшоў, на гадзіну гэтую;

28. Отче! прославь имя Твое. Тогда пришелъ съ неба гласъ: и прославилъ, и еще прославлю.

29. Народъ, стоявшій и слышавшій то, говорилъ: это громъ. А другіе говорили: Ангелъ говорилъ Ему.

30. Иисусъ на это сказалъ: не для Меня былъ гласъ сей, но для народа;

31. нынѣ судъ міру сему; нынѣ князь міра сего изгнанъ будетъ вонъ;

32. и когда Я вознесень буду отъ земли, всѣхъ привлеку къ Себѣ.

33. Сіе говорилъ Онъ, давая разумѣть, какою смертию Онъ умретъ.

34. Народъ отвѣчалъ Ему: мы слышали изъ закона, что Христосъ пребываетъ во-вѣкъ; какъ же Ты говоришь, что должно вознесену быть Сыну Человѣческому? кто Этотъ Сынъ Человѣческій?

35. Тогда Иисусъ сказалъ имъ: еще на малое время свѣтъ есть съ вами; ходите, пока есть свѣтъ, чтобы не объяла васъ тьма, а ходящій во тьмѣ не знаетъ, куда идетъ;

36. доколѣ свѣтъ съ вами, вѣруйте въ свѣтъ, да будете сынами свѣта. Сказавъ это, Иисусъ отошелъ и скрылся отъ нихъ.

28. Ойча, праслаў імя Тваё! Прышоў тады голас з неба: і праславіў, і яшчэ праслаўлю.

29. Народ жа, які стаяў і чуў *тое*, казаў: гэта гром. Іншыя казалі: Ангел прамаўляў да Яго.

30. На гэта Іісус сказаў: не дзеля Мяне быў голас гэты, а дзеля вас;

31. цяпер суд свету гэтаму; цяпер князь свету гэтага выгнаны будзе вон;

32. і калі Я буду ўзнэсены ад зямлі, усіх прыцягну да Сябе.

33. Гэта Ён гаварыў, указваючы, якою смерцю Ён мае памерці.

34. Адказаў Яму народ: мы чулі з закону, што Хрыстос застаецца на векі; дык як жа Ты кажаш, што ўзнэсены павінен быць Сын Чалавечы? хто Гэты Сын Чалавечы?

35. Сказаў ім тады Іісус: яшчэ на малы час святло з вамі; хадзіце, пакуль святло маеце, каб цемра вас не агарнула; а хто ходзіць у цемры, той не ведае, куды ідзе;

36. пакуль святло маеце, веруйце ў святло, каб стаць сынамі святла. Прамовіў гэта Іісус і, адышоўшы, скрыўся ад іх.

37. Τοσαῦτα δὲ Αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς Αὐτόν,

38. ἵνα ὁ λόγος Ἡσαίου τοῦ προφήτου πληρωθῆ, ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;

39. Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαίας·

40. τετόφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπόρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοὺς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

41. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαίας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν Αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ Αὐτοῦ.

42. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνηγωγοὶ γένωνται· *νε ἠεποβεδαχδ

43. ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον, ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς Ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς Ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν Πέμφαντά Με·

45. καὶ ὁ θεωρῶν Ἐμὲ θεωρεῖ τὸν Πέμφαντά Με·

46. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μεῖνῃ·

λζ. Толіка [же]* знаменіа сотворшъ емѣ предъ нѣми, не вѣровахѣтъ въ Него, *есть въ Н. З. Св. А. вѣроваша ѿн. да вѣдѣте* слово Ісѣи пророка, еже рече: Гдѣ, ктѣ вѣрова слухѣ нашемѣ, и мѣшца Гдѣа ко- мѣ ѿкрыеа;

*ἠεπολннтεα

λδ. Вегѡ радн не можахѣтъ вѣ- ровати, ꙗкѡ пѣки рече Ісѣа:

лї. ѡслѣпн* сѣчи ѿчѣ и ѡкѣме ннлѣ єсть сѣрдѣѣ ѿчѣ†, да не вѣдѣтѣ сѣчѣннѣ, нн** раздѣлѣютѣ сѣрдѣцѣннѣ, и ѡбратѣтѣ, и ѡсѣлѣѡ ѿчѣ.

* ѡслѣпѡша вѣокаменѣ ѿчѣ сѣрдѣцѣ ** да єдѣ ѡтѣратѣ сѣчѣннѣ и

лїа. Вѣдѣ рече Ісѣа, єгдѣ вѣдѣтѣ слѡвѣ вѣгѡ и глагола* ѡ Немѣ.

* глаголаше

лїв. Сѡбѣче ѡгѣѡ и ѡ кнѣзѣ мнѡзи вѣроваша въ Него, но фѣрїсѣѣ радн не ѡпоβεѣдовахѣтъ*, да не ѡзѣ сѡнннѣѣ ѡзгнѣннѣ вѣдѣтѣ†:

† да не кромѣ сѡнннѣѣ вѣдѣтѣ

лїг. возлюбѣша бо пѣче слѡвѣ чѣловѣческѣѡ, нѣже слѡвѣ Бжїѡ.

лїд. Іѣсѣ же воззѡѣ и рече: вѣ- рѣѡѣ въ Мѣ не вѣрѣѣтѣ въ Мѣ, но въ Послѣѡвшѡго Мѣ:

лїє. и кѣдѡѣ Мѣ вѣдѣтѣ По слѡвѣѡѣго Мѣ:

лїς. ѿзѣ вѣѣтѣ въ мѣрѣ прї- нѡѡѣ, да вѣлѣѣ вѣрѣѡѣ въ Мѣ бо тѣѣ не прѣѣдѣтѣ:

37. Столько чудесъ сотворилъ Онъ предъ ними, и они не вѣровали въ Него,

38. да сбудется слово Исаіи пророка: Господи! кто повѣрилъ слышанному отъ насъ, и кому открылась мышца Господняя?

39. Потому не могли они вѣровать, что, *какъ* еще сказала Исаія,

40. *народъ сей* ослѣпилъ глаза свои и окаменилъ сердце свое, да не видятъ глазами, и не уразумѣютъ сердцемъ, и не обратятся, чтобъ Я исцѣлилъ ихъ.

41. Сіе сказала Исаія, когда видѣлъ славу Его и говорилъ о Немъ.

42. Впрочемъ и изъ начальниковъ многіе увѣровали въ Него, но ради фарисеевъ не исповѣдывали, чтобы не быть отлученными отъ синагоги;
† въ нѣк. сп.: de

43. ибо возлюбили больше славу человѣческую, нежели славу Божию.

44. Іисусъ же возгласилъ и сказалъ: вѣрующій въ Меня не въ Меня вѣруетъ, но въ Пославшаго Меня;

45. и видящій Меня видитъ Пославшаго Меня;

46. Я свѣтъ пришелъ въ міръ, чтобы всякій вѣрующій въ Меня не оставался во тьмѣ;

37. І хоць гѣтулькі судаў зрабіў Ён перад імі, яны не веравалі ў Яго,

38. каб збылося слова Ісаіі прарока, які казаў: Госпадзі! хто паверыў пачу- таму ад нас, і рука Гасподняя каму адкрылася?

39. З-за таго не маглі яны вераваць, што, як яшчэ сказаў Ісаія:

40. Ён асляпіў вочы іх і скамяніў сэрцы іх, каб не бачылі вачыма і не разумелі сэрцам, і не звярнуліся, каб Я ацаліў іх.

41. Гэта сказаў Ісаія, калі бачыў славу Яго і гаварыў пра Яго.

42. Аднак жа і з начальнікаў многія ўверавалі ў Яго, але з-за фарысеяў не прызнаваліся, каб іх не адлучылі ад сінагогі,

43. бо яны ўзлюбілі больш славу чалавечую, чым славу Божую.

44. Іісус жа ўсклікнуў і сказаў: хто веруе ў Мяне, не ў Мяне веруе, а ў Таго, Хто паслаў Мяне;

45. і хто бачыць Мяне, бачыць Таго, Хто паслаў Мяне;

46. Я — святло, у свет прыйшоў, каб кожны, хто веруе ў Мяне, не застаўся ў цемры;

47. καὶ ἐάν τις Μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, Ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἤλθον, ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον·

48. ὁ ἀθετῶν Ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά Μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·

49. ὅτι Ἐγὼ ἐξ Ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας Με Πατὴρ Αὐτός Μοι ἐντολὴν ἔδωκε, τί εἶπω καὶ τί λαλήσω· *зане

50. καὶ οἶδα, ὅτι ἡ ἐντολὴ Αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν· ἃ οὖν λαλῶ Ἐγὼ, καθὼς εἶρηκέ Μοι ὁ Πατὴρ, οὕτω λαλῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

(τρισκαιδέκατον).

Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐλήλυθεν Αὐτοῦ ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν Πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς Ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.

2. Καὶ δείπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκὸς εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα Αὐτὸν παραδῷ,

3. εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν Αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4. ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθει τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν Ἐαυτόν·

Ἰ.з. ἢ ἄπε κτὸ οὐκλίσηντ* γῆγό-
λυ Моῶ ἢ** не в'κ'рдетз, Ἰ.з. не
еджаδ ἐμδ†: не пр'идόхъ бо, да
еджаδ мірови, но да сп'ед мірз:
*сл'шннтз **а т'гѡ (Н. З. Св. А.)

Ἰ.и. ѡметάλησα **Μενε*** ἢ не
пр'εμлаη γῆγώλз Моῶхъ ἡмат' ед-
д'аμго ἐμδ: сл'бо, еке г'ахз, тѡ
еднтз ἐμδ† вк посл'дн'й денъ:

*ѡмет'аλη Менε † ѡс'днтз егѡ

Ἰ.д. Ἰακω* Ἰ.з. ѡ βερε не г'ахз
но посл'авн'й **Μα** **Ω**ῖз, **Т**οῦ†
Μηε ζ'апов'едъ даде**, ч'тѡ реч'д ἢ
ч'тѡ возг'аю††: т'в'ама **д'ахъ ††г'ю

ἢ. ἢ в'емз, Ἰακω ζ'апов'едъ ег'ѡ
ж'икѡтз в'ч'нн'й ег'тъ: Ἰаке оῦбо
Ἰ.з. г'ю, Ἰакоже рече **Μ**ηε **Ω**ῖз,
т'аκω г'ю.

Γ Λ Β Η Ἰ.

Πρὸς δὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐλήλυθεν Αὐτοῦ ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν Πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς Ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.

2. Καὶ δείπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκὸς εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα Αὐτὸν παραδῷ,

3. εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν Αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4. ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθει τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν Ἐαυτόν·

7) Ин. 3, 17. (48) Друг. 18, 18. Мк. 16, 16. Лк. 10, 16. Ин. 3, 18, 36. (49) Друг. 18, 15, 18. Ин. 8, 38; 14, 10. Разд. 13. (1) Мф. 26, 2. Мк. 14, 1. Лк. 22, 1.

47. и если кто услышитъ Мои слова и не повѣритъ, Я не сужу его: ибо Я пришелъ не судить мѣръ, но спасти мѣръ;

48. отвергающій Меня и не принимающій словъ Моихъ имѣеть судью себя: слово, которое Я говорилъ, оно будетъ судить его въ послѣдній день;

49. ибо Я говорилъ не отъ Себя, но пославшій Меня Отець, Онъ далъ Мнѣ заповѣдь, что сказать и что говорить;

50. и Я знаю, что заповѣдь Его есть жизнь вѣчная; итакъ, что Я говорю, говорю, какъ сказалъ Мнѣ Отець.

ГЛАВА 13.

Предъ праздникомъ пасхи Иисусъ, зная, что пришелъ часъ Его перейти отъ мѣра сего къ Отцу, *явилъ дѣломъ, что,* возлюбивъ Своихъ сущихъ въ мѣръ, до конца возлюбилъ ихъ.

2. И во время вечери, когда дѣволъ уже вложилъ въ сердце Иудѣ Симонову Искариоту предать Его,

3. Иисусъ, зная, что Отець все отдалъ въ руки Его, и что Онъ отъ Бога исшелъ и къ Богу отходитъ,

4. всталъ съ вечери, снялъ съ Себя верхнюю одежду и, взявъ полотенце, препоясался;

47. і калі хто пачуе словы Маé і не паверыць, Я не суджу яго, бо Я прыйшоў не судзіць свет, але збавіць свет;

48. хто адваргае Мяне і не прымае слоў Маіх, маé судзю сабе: слова, якое Я прамаўляў, яно будзе судзіць яго ў апошні дзень;

49. бо Я не ад Сябе прамаўляў, а Айцец, Які паслаў Мяне, Ён Мне за́паведзь даў, што казаць і што прамаўляць;

50. і Я ведаю, што за́паведзь Яго ёсць жыццё вечнае; таму тое, што Я кажу, як сказаў Мне Айцец, так і кажу.

РАЗДЗЕЛ XIII.

1. А перад святам Пасхі, ведаючы, што прыйшоў Яго час перайсці з гэтага свету да Айца, Ісус, узлюбіўшы Сваіх, якія ў свеце, да канца ўзлюбіў іх.

2. І падчас вячэры, калі дывявал ужо ўклаў у сэрца Іуды Сіманавага Искарыёта *намер* вы́даць Яго,

3. Ісус, ведаючы, што Айцец усё аддаў у рукі Яго, і што Ён ад Бога выйшаў і да Бога ідзе,

4. устае ад вячэры і здымае вопратку, і, узяўшы ручнік, падпяра́зваецца;

(2) Мф. 26, 14. Мк. 14, 2, 10. Лк. 22, 3. Ін. 13, 27. (3) Мф. 11, 27; 28, 18. Лк. 10, 22. Ін. 3, 35; 17, 2. 1 Кар. 15, 27. Яўр. 2, 8. (4) Мф. 20, 28. Мк. 10, 45. Лк. 12, 37; 17, 8; 22, 27. Флп. 2, 7.

5. потомъ влилъ воды въ умывальницу и началъ умывать ноги ученикамъ и отирать полотенцемъ, которымъ былъ препоясанъ.

6. Подходить къ Симону Петру, и тотъ говоритъ Ему: Господи! Тебѣ ли умывать мои ноги?

7. Иисусъ сказалъ ему въ отвѣтъ: что Я дѣлаю, теперь ты не знаешь, а уразумѣешь послѣ.

8. Петръ говоритъ Ему: не умоешь ногъ моихъ во-вѣкъ. Иисусъ отвѣчалъ ему: если не умою тебя, не имѣешь части со Мною.

9. Симонъ Петръ говоритъ Ему: Господи! не только ноги мои, но и руки и голову.

10. Иисусъ говоритъ ему: омытому нужно только ноги умытъ, потому что чистъ весь; и вы чисты, но не всё.

11. Ибо зналъ Онъ предателя Своего, потому и сказалъ: не всё вы чисты.

12. Когда же умылъ имъ ноги и надѣлъ одежду Свою, то, возлегши опять, сказалъ имъ: знаете ли, что Я сдѣлалъ вамъ?

13. вы называете Меня Учителемъ и Господомъ, и правильно говорите: ибо Я точно то;

14. итакъ если Я, Господь и Учитель, умылъ ноги вамъ, то и вы должны умывать ноги другъ другу:

5. потым налівае воду ва ўмывальніцу і пачынае абмываць ногі вучням і выціраць ручніком, якім быў падпяра́заны.

6. Падыходзіць Ён да Сімана Пятра, і той кажа Яму: Госпадзі! *няўжо* Ты будзеш мыць маё ногі?

7. У адказ Ісус сказаў яму: што Я раблю, ты цяпер не ведаеш, а зразумееш потым.

8. Кажа Яму Пётр: не будзеш мыць ног маіх давеку. Адказаў яму Ісус: калі не абмыю цябе, не будзеш мець супольнасці са Мною.

9. Кажа Яму Сіман Пётр: Госпадзі! не толькі ногі маё, але і рукі, і галаву.

10. Кажа яму Ісус: абмытага няма патрэбы мыць, хіба толькі ногі, а ўвесь ён чысты, і вы чыстыя, але не ўсе.

11. Ён ведаў, хто вѣдасць Яго, таму і сказаў: не ўсе вы чыстыя.

12. Калі ж абмыў ногі ім і ўзяў вяртаку Сваю, узлѣг Ён зноў і сказаў ім: ці ведаеце, што Я зрабіў вам?

13. Вы называеце Мяне Вучыцелем і Госпадам, і правільна кажаце, бо так і ёсць;

14. дык вось, калі Я, Гасподзь і Вучыцель, абмыў вам ногі, то і вы павінны адзін аднаму абмываць ногі,

15. ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα, καθὼς Ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε·

16. ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν·

17. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά·

18. οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· Ἐγὼ οἶδα, οὐς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ· ὁ τρώγων μετ' Ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπ-ῆρεν ἐπ' Ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ·

19. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα, ὅταν γένηται, πιστεύσητε, ὅτι Ἐγὼ εἶμι·

20. ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ λαμβάνων, ἐὰν τινα πέμψω, Ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ Ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν Πέμψαντά Με·

21. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει Με·

22. Ἐβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι, περὶ τί-
νος λέγει. †НЕДОУМІВАНІУМЕ

23. Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς·

24. νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι, τίς ἂν εἴη, περὶ οὗ λέγει. †КТО АЩЕ ВЪДЕТЪ

ἔι. Ἐβραεζ βο δάχχ βάμζ, δα, ἰάκοζε ἰζζ σοτκορήχχ βάμζ, ἦ βῆ τκορήτε:

σι. ἀμίνη, ἀμίνη γλίυ βάμζ: нѣсть рѣкъ вѣліи гѣспода *своегѡ, ни послѣнникѣ† вѣліи послѣвшаго єго: *господѣна †ниже а̀пѣстѣла (Н.З.Св.А.)

ζι. ἄψε εἰλ βέετε, βῆενη ἐετέ, ἄψε τκορητέ ἄ*: *εἰλ

ἦι. не ѡ вѣѣхъ вѣъз глію: ἰζζ (βο)* вѣмζ, ἦхже ἰзвѣрѣхъ: но да писѣните вѣдѣтѣ†: ἰдѣіи со Мнѡю хлѣъз воздѣнже на Мѣ пѣтѣ своѡ: *нѣтъ въ Н. З. Св. А. †исполнитѣ

δι. ὡελέτ γλίυ βάμζ, πρέζεδε δά-
ζε не вѣдѣтѣ*, δα, ἐγδά вѣдѣтѣ,
вѣрѣд ἦμεтѣ†, ἰάκω ἰζζ ἔεμь:

*прѣже дѣже вѣгги †вѣрѣните

κ. ἀμίνη, ἀμίνη γλίυ βάμζ: прѣмлаи, ἄψε κογὸ ποελιὸ, Μενὲ прѣмлетѣ: ἄ прѣмлаи* Μενὲ прѣмлетѣ Ποελѣвшаго Μѣ.

*прѣмлаи же

κα. βῆλ ρέκχ ἰίεζ βοζμδτίεα δχомζ, ἦ вивдѣтѣлетѣвова ἦ ρεиѣ: ἀμίνη, ἀμίνη γλίυ βάμζ, ἰάκω ἐδίνη ὡ* βάъз прѣдѣтѣ Μѣ.

*ἦζ

κβ. βζиράχδѣα οὔεο междѣ собѡю* οὔчнѣи, не доумѣкѡщѣтѣ†, ѡ κόμζ γлѣтѣ. *взирѣхъ же дрѣхъ на дрѣга

κγ. βέε же ἐδίνη ὡ οὔчнѣκζ ἐгѡ βοζлежѣ* на лѡнѣ ἰіεовѣ, ἐγѡже лѣвлѣше ἰіεζ: *взлежѣи

κδ. поманѣ* же сеиδ βίμωнζ Πέτρѣζ вопрѡсѣти, κтѡ вѣи вѣлѣтѣ†, ѡ нѣмже глѣтѣ. *помавѣтѣ

15. ибо Я далъ вамъ примѣръ, чтобъ и вы дѣлали то же, что Я сдѣлалъ вамъ;

16. истинно, истинно говорю вамъ: рабъ не больше господина своего, и посланникъ не больше пославшаго его;

17. если это знаете, блаженны вы, когда исполняете;

18. не о всѣхъ васъ говорю: Я знаю, которыхъ избралъ; но да сбудется Писаніе: ядущій со Мною хлѣбъ поднималъ на Меня пята свою;

19. теперь сказываю вамъ, прежде нежели то сбылось, дабы, когда сбудется, вы повѣрили, что это Я;

20. истинно, истинно говорю вамъ: принимающій того, кого Я пошлю, Меня принимаетъ; а принимающій Меня принимаетъ Пославшаго Меня.

21. Сказавъ это, Іисусъ возмутился духомъ, и засвидѣтельствовалъ и сказалъ: истинно, истинно говорю вамъ, что одинъ изъ васъ предастъ Меня.

22. Тогда ученики озирались другъ на друга, недоумѣвая, о комъ Онъ говоритъ.

23. Одинъ же изъ учениковъ Его, котораго любилъ Іисусъ, возлежалъ у груди Іисуса;

24. ему Симонъ Петръ сдѣлалъ знакъ, чтобы спросилъ, кто это, о которомъ говоритъ.

15. бо Я даю вамъ прикладъ, какъ такъ, какъ Я зраблю вамъ, рабілі і вы;

16. прауду, прауду кажу вамъ: рабъ не большы за гаспадара свайго, і пасла-нець не большы за таго, хто паслау яго;

17. ведаючы гэта, блажэнныя вы, калі робіце гэта;

18. не пра ўсіхъ васъ кажу, бо Я ведаю, каго выбрау; але няхай спраўдзіцца Писанне: “той, хто есць са Мною хлебъ, падняў на Мяне пята сваю”;

19. кажу вам гэта цяпер, раней, чым яно збылося, каб, калі збудзецца, вы ўверавалі, што гэта Я;

20. прауду, прауду кажу вамъ: хто прымае таго, каго Я пашлю, Мяне прымае, а хто прымае Мяне, прымае Таго, Хто паслау Мяне.

21. Сказаўшы гэта, Іісус узрушыўся духам, і засведчыў, і сказаў: прауду, прауду кажу вам, што адзін з вас выдасць Мяне!

22. Глядзелі тады адзін на аднаго вучні, недаўмяваючы, пра каго Ён гаворыць.

23. Адзін жа з вучняў Яго, якога любіў Іісус, узляжаў каля Іісуса;

24. тады ківае яму Сіман Пётр, каб спытаўся, хто той, пра якога Ён гаворыць.

25. Ἐπιπεσῶν* δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστίν; *въ нѣк. сп. ἀναπεσῶν

26. Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνός ἐστιν, ᾧ Ἐγὼ βάρφας τὸ φωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάρφας τὸ φωμίον, δίδωσιν Ἰουδα Σίμωνος Ἰσκαριώτη.

27. Καὶ μετὰ τὸ φωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ ποιεῖς, ποιήσον τάχιον.

28. Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων, πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ.

29. Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰουδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀγόρασσον, ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ.

30. Λαβὼν οὖν τὸ φωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν ἦν δὲ νύξ. Ὅτε οὖν* ἐξῆλθε, *вѣ нѣк. сп. нѣтъ

31. λέγει ὁ Ἰησοῦς· νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

32. εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

33. τεχνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὁμῶν εἶμι· ζητήσατέ Με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι ὅπου ὑπάγω Ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι·

34. ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους· κα-

ῖε. Нападъ же то́н* на пѣрси И́сусовы, глагола́тъ ѿмѣ: Глѣ, ктѡ ѣсть; *впадъ же ѡнъ тѣмъ глаголетъ

ῖς. Ѡбѣща́ ѿ И́сусъ: то́н ѣсть, ѣмѣже ѡзъ ѡмоуи́къ хлѣбъ, по-дѣмъ. Ἦ ѡмоу́къ хлѣбъ, дадѣ Ἰсдѣт ѿ симуновѣ Ἰскаριѡтискомѣ.

ῖз. Ἦ по хлѣбѣт тогдѣ вниде къ ѡнѣ сатана. Глѣ оубо ѣмѣ И́сусъ: ѣже творѣшии, сотворѣ скорѡ. *ни ѣниа познѣ (Н. З. Св. А.)

ῖи. Вегѡ же никтѡже разѡмѣ* ѡт козлѣтѣмъ, къ месѡмѣ* речѣ ѣмѣ. Глѣтъ въ Н. З. Св. А. **чѣмѣ

ῖѡ. Нѣкъи же* мнѣхѣ, помѣже кокѣжецъ ѣмѣше Ἰсда, тѣмъ глѣтъ ѣмѣ И́сусъ: кѡпѣ, ѣже трѣвѣмъ наτ прѣзѣдникъ: ѣлѣ** нѣцѣмъ да нѣтъто дѣтѣ. *во тѣхъже трѣвѣ ѣмамы въ** лѣ

ῖ. Прѣмъ* же ѡнъ хлѣбъ, ѣтѣ ѣзѣде: къ же нѡуѣ. Ἐгдѣ ѣзѣде, *взѣмъ

ῖа. глѣ* И́сусъ: нѣкъ прослѣвиса ѡнъ Члѣвѣческѣи, ἢ Гѣтъ прослѣвиса ѡ Нѣмъ:

*глѣтъ
ῖв. Ἰμε Гѣтъ прослѣвиса ѡ Нѣмъ, ἢ Гѣтъ прослѣвитѣт Ἐγѡ къ Вебѣ, ἢ ἄтѣ прослѣвитѣт Ἐγѡ:

ῖг. чѣдѣ, ѣмѣ сѣ κἀми мѣлѡ ѣсмъ: κзѣмѣτε Μενѣ, ἢ τѣкоже ρѣхъ Ἰδѣμѣмъ, τѣκω ἄμοже* Ἰзъ ἡδѣ, κѣ не мѡжете прѣнтѣ: ἢ κἀμъ глѡ нѣт: *ἡδѣже

ῖδ. Зѣповѣдѣ нѡκѣδѡ даѡ κἀμъ, да λѣκѣтѣ дрѣгъ дрѣга: τѣкоже κоз-

(26) Μφ. 26, 23. Μκ. 14, 20. Λκ. 22, 21. (27) Μφ. 26, 14. Μκ. 14, 2, 10. Λκ. 22, 3. Ιη. 13, 2. (29) Ιη. 12, 6. (31) Ιη. 12, 23, 28; 14, 13; 17, 1. 1 Πят. 4, 11. (32) Ιη. 12, 23; 17, 1, 4-5. (33) Ιη. 7, 34; 8, 21.

25. Онъ, припадши къ груди Іисуса, сказалъ Ему: Господи! кто это?

26. Іисусъ отвѣчалъ: тотъ, кому Я, обмокнувъ кусокъ хлѣба, подамъ. И, обмокнувъ кусокъ, подалъ Іудъ Симонову Искаріоту.

27. И послѣ сего куска вошелъ въ него сатана. Тогда Іисусъ сказалъ ему: чѣмъ дѣлаешь, дѣлай скорѣе.

28. Но никто изъ возлежавшихъ не понялъ, къ чему Онъ это сказалъ ему.

29. А какъ у Іуды былъ ящикъ, то нѣкоторые думали, что Іисусъ говоритъ ему: купи, чѣмъ намъ нужно къ празднику, или чтобы далъ что-нибудь нищимъ.

30. Онъ, принявъ кусокъ, тотчасъ вышелъ; а была ночь. Когда онъ вышелъ,

31. Іисусъ сказалъ: нынѣ прославился Сынъ Человѣческой, и Богъ прославился въ Немъ;

32. если Богъ прославился въ Немъ, то и Богъ прославитъ Его въ Себѣ, и вскорѣ прославитъ Его;

33. дѣти! не долго уже быть Мнѣ съ вами: будете искать Меня, и, какъ сказалъ Я Іудеямъ, что куда Я иду, вы не можете придти, *такъ* и вамъ говорю теперь;

34. заповѣдь новую даю вамъ, да любите другъ друга; какъ Я воз-

25. І ѓн, прыхіліўшыся да грудзей Іисуса, кажа Яму: Госпадзі! хто гэта?

26. Адказвае Іісус: гэта той, каму Я, абмакнуўшы, кавалак хлеба падам. І, абмакнуўшы хлеб, дае Іудзе Сіманаву Іскарыёту.

27. І тады, пасля гэтага кавалка, увайшоў у яго сатана. І кажа яму Іісус: што робіш, рабі хутчэй.

28. Але ніхто з тых, што ўзляжалі, не зразумеў, пра што Ён сказаў яму.

29. Бо некаторыя думалі, што, паколькі ў Іуды была скарбонка, то Іісус кажа яму: купі, што нам трэба на свята; альбо, каб убогім нешта даў.

30. Ён жа, узяўшы той кавалак хлеба, адразу выйшаў; а была ноч. Калі ён выйшаў,

31. кажа Іісус: цяпер праславіўся Сын Чалавечы, і Бог праславіўся ў Ім;

32. калі Бог праславіўся ў Ім, то і Бог праславіць Яго ў Сябе, і неўзабаве праславіць Яго;

33. дзеткі! ужо нядоўга Мне быць з вамі; будзеце шукаць Мяне, і як Я сказаў Іудзеям: “куды Я іду, вы не можаце прыйсці”, так і вам кажу цяпер;

34. заповедзь новую даю вам: каб вы любілі адзін аднаго; як Я ўзлюбіў

θώς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·

35. ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες, ὅτι Ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36. Λέγει Αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ* ὁ Ἰησοῦς· ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασαι Μοι νῦν ἀκολουθῆσαι· ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις Μοι.

*ВЪ НѢК. СП. НѢТЬ

37. Λέγει Αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί Σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ Σοῦ θήσω.

38. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ Ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ Με τρίς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' (τεσσαρεσκαιδέκατον).

Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς Ἐμέ πιστεύετε·

2. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς Μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορευόμαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν·

3. καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς Ἐμαυτὸν, ἵνα, ὅπου εἰμί Ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε·

4. καὶ ὅπου Ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.

ΛΟΙΠὸν ΚΑΙ, ΔΑ ἢ ΚΑΙ ΛΟΙΠὸν ΣΕΒΕΉ*
*АВЪГЪ АРЪГА ТЪАВЪГЪ КО АРЪГЪ (Н.З.С.А.)

ΛΕ. Ω ΕΙΜΗ ΡΑΖΔΑΚΕΙΟΥΤ* ΚΑΙ, ΓΑΙΩ
ΜΟΗ ΟΥΓΗΝΙΥΙ ΕΣΤΕ, ΑΙΜΕ ΛΥΟΒΟΚΗ
ΗΜΑΤΕ ΜΕΚΑΔ ΕΟΒΟΙΟΥΤ. *ΟΥΒΕΔΑΚΤ

ΛΣ. ΓΛΑΓΟΛΑ* ΕΜΔ ΒΙΛΙΩΝΑ ΠΕΤΡΟ:
ΓΛΗ, ΚΑΜΙΟΥΤ ΗΔΕΣΗ; ΕΒΕΤΙΑ ΕΜΔ
ΙΗΣΚ: ΑΜΟЖЕ (АВК)** ΗΔΔ, ΝΕ ΜΟЖЕШИ
ННѢ ПО ΜΗΤΕ ΗΤΗΤ: ПОΛΕΔΗ ЖЕ ПО
ΜΗΤΕ ΗΔΕΣΗ*** *ΓΛΑΓΟΛΕΥΑ ΤΙΕΔΕ
**НѢТЬ ВЪ Н. З. Св. А. ТТΛΗ ННѢ ПОΛΕ.

ΔΟΒΑΤИ ***ΚΕΛΕΔΕΣΗ ΜΗΤΕ

ΛΖ. ΓΛΑΓΟΛΑ* ΕΜΔ ΠΕΤΡΟ: ΓΛΗ,
ΠΟΜΤΟ* ΝΕ ΜΟΓΔ ΝΗΚΕ ΠΟ ΤΕΒΕΤ ΗΤΗΤ;
(ННѢ) ΔΩΔ ΜΟΟ ΖΑ ΤΑ ΠΟΛΟЖД.
**ЧТО РАДН ТТОВѢ ПОΛΕΔΟΒАТИ

ΛΗ. ΕΒΕΤΙΑ ΕΜΔ ΙΗΣΚ: ΔΩΔ ΛΗ
ΤΒΟΟ ΖΑ ΜΑ ΠΟΛΟЖИШИ; ΑΜΙΝΗ,
ΑΜΙΝΗ ΓΛЮ ΤΕΒΕΤ: ΝΕ ΒΟΖΓΛΑΙΟΥΤ
ΑΛΕΚΤΩΡ*, ΔΟΝΔΕЖЕ ΨΕΒΕЖЕШИСΑ
ΜΕΝΕ ΤΡΙΝΙΤ.

Γ Λ Η Β Α Δ Ι.

Δα νε εμδμιάετσα εέρτζε κάше:
Κεβέρδύτε εκ Βεγα, η εκ Μα
κεβέρδύτε:

Κ. εκ ΔΟΜΔ ΟΥΑ ΜΟΕΓΩ ΩΒΗ.
ΤΕΛΗ ΜΗΟΥΓΙ ΕΣΤΕ: ΑΙΜΕ ΛΗ ЖЕ* ΝΗ,
ΡΕΚΙΣ ΒΑΙΧΑ ΚΑΜΙΧ: ΗΔΔ ΟΥΓΟΤΟΒΑΤИ
ΛΗΚΕΤΟ ΚΑΜΙΧ: *ΑΙΜΕ ЖЕ ΛΗ

Γ. η ΑΙΜΕ ΟΥΓΟΤΟΒΟΚΛΗ* ΛΗΚΕΤΟ ΚΑΜΙΧ,
ΠΑΚΗ ΠΡΙΝΔΔ Η ΠΟΜΙΔ ΚΑΙ ΚΖ ΤΕΒΕΤ,
ΔΑ, ΗΔΕЖЕΤ ΕΣΜΕ ΑΒΚ, η ΚΑΙ ΕΒΔΕΤΕ:
*η ΑΙΜΕ ΗΔΔ ΔΑ ΟΥΓΟΤΟΒΑЮ ΤΙΕΔΕ

Δ. η ΑΜΟЖЕ* ΑΒΚ ΗΔΔ, ΚΕΚΕΤΕ, η
ΠΣΥΤΕ ΚΕΚΕΤΕ. *ΚΔΕ

любилъ васъ, *такъ* и вы да любите другъ друга;

35. по тому узнають всѣ, что вы Мои ученики, если будете имѣть любовь между собою.

36. Симонъ Петръ сказалъ Ему: Господи! куда Ты идешь? Иисусъ отвѣчалъ ему: куда Я иду, ты не можешь теперь за Мною идти, а послѣ пойдешь за Мною.

37. Петръ сказалъ Ему: Господи! почему я не могу идти за Тобою теперь? я душу мою положу за Тебя.

38. Иисусъ отвѣчалъ ему: душу твою за Меня положишь? истинно, истинно говорю тебѣ: не пропоеть пѣтухъ, какъ отречешься отъ Меня трижды.

Г Л А В А 14.

Да не смущается сердце ваше; вѣруйте въ Бога, и въ Меня вѣруйте;

2. въ домъ Отца Моего обителей много; а еслибы не такъ, Я сказалъ бы вамъ: Я иду приготовить мѣсто вамъ;

3. и когда пойду и приготовлю вамъ мѣсто, приду опять и возьму васъ къ Себѣ, чтобъ и вы были, гдѣ Я;

4. а куда Я иду, вы знаете, и путь знаете.

вас, так і вы любіце адзін аднаго;

35. па тым пазнаюць усе, што вы Маé вучні, калі любоў будзеце мець паміж сабою.

36. Кажа Яму Сіман Пётр: Госпадзі! куды Ты ідзеш? Адказаў яму Іісус: куды Я іду, ты не можаш за Мною цяпер ісці; але потым пойдзеш за Мною.

37. Кажа Яму Пётр: Госпадзі! чаму я не магу за Табою ісці цяпер? я душў* маю за Цябе палажу.

38. Адказаў яму Іісус: душў тваю за Мяне паложыш? праўду, праўду кажу табе: не прапяе певень, як ты адрачэшся ад Мяне тройчы.

РАЗДЗЕЛ XIV.

1. Няхай не трывожыцца сэрца ваша; веруйце ў Бога, і ў Мяне веруйце;

2. у доме Айца Майго абіцеляў многа; а калі б не так, Я сказаў бы вам: іду падрыхтаваць месца вам;

3. і калі пайду і падрыхтую месца вам, зноў прыйду і возьму вас да Сябе, каб там, дзе Я, былі і вы;

4. а куды Я іду, вы ведаеце, і шлях ведаеце.

* жыццё.

5. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν, ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἶδέναι;

6. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰ μὴ δι' Ἐμοῦ·

7. εἰ ἐγνώκειτέ Με, καὶ τὸν Πατέρα Μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσχετε Αὐτὸν καὶ ἐώρακατε Αὐτόν.

8. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἐγνώκας Με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακὼς Ἐμὲ ἐώρακε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα;

10. οὐ πιστεύεις, ὅτι Ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν Ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα, ἃ Ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' Ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν Ἐμοί μένων, Αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα· *ββ η. σπ. Ἐμοί ἐστιν

11. πιστεύετε Μοι, ὅτι Ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν Ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε Μοι·

12. ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς Ἐμὲ, τὰ ἔργα, ἃ Ἐγὼ ποιῶ, κακεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι Ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα Μου πορεύομαι·

13. καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί Μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ·

ε. Γλαγόλα * εἰμδ Θωμᾶς: Γῆι, не вѣмы, кѣмъ ѿдеши: ѿ кѣмъ мѡ- жемъ пѣтъ вѣдѣти; * глаголетъ (Св. А.)

ε. Γῆλ * εἰμδ Ἰησ: ἄζκ εἰμь πѣтъ ѿ ἱστίна ѿ живѡтъ: никтѡже прѣ- ѿдетъ† ко Ѿцѣ, τὸκμω Μνόου:

† прѣходитъ
ε. ἄψε Μλ βάστε знάμ, ѿ Ѿцѣ Μοεγδ знάμ βάστε (οἴβω)*: ѿ ἰβελѣτ позνάте† εγδ ѿ βιδѣкетε†† εγδ.
* нѣтъ у Св. А. † знάте †† βидѣте

η. Γλαγόλα εἰμδ Φιλίππ: Γῆι, покажи нѣмъ Ѿцѣ, ѿ довакетъ нѣмъ.

θ. Γῆλ εἰμδ Ἰηс: толико времѣ- сѣ кѣмъ εἰмь, ѿ не познѣлѣ еси* Мene, Філіппе; видѣвѣи Мene видѣ Ѿцѣ: ѿ кѣмъ ты глаголѣ- ши: покажи нѣмъ Ѿцѣ;
* нѣси познѣлѣ

ι. не вѣрдеши ли, кѣмъ ἄζк во Ѿцѣ, ѿ Ѿцѣ ко Μηѣ естъ: гῆγολы, кѣже ἄζк гῆю βάμъ, ѿ θεβѣ не гῆю: Ѿцѣ же ко Μηѣ превы- βάμъ, τὸν* творитъ дѣлѣ:
* βάμъ

κ. вѣрδѣте Μηѣ, кѣмъ ἄζк во Ѿцѣ, ѿ Ѿцѣ ко Μηѣ: ἄψε ли же * нн, за тѣ дѣлѣ вѣрδ ѿμнѣте† Μη: * ἄψε же ли † вѣрδѣте

βι. ἀμίνъ, ἀμίνъ гῆю βάμъ: вѣ- ρδѣи вѣ Μλ, дѣлѣ, кѣже ἄζк творю, ѿ τὸν* сотворитъ, ѿ кѣша еиъ сотворитъ: кѣмъ ἄζк ко Ѿцѣ Μοε- мδ градѣ†: * онъ гῆλδ ** у Св. А. нѣтъ

γι. ѿ εἰже ἄψε чτὸ πρόσите (ἰῶ Ѿцѣ)** ко ѿμλ Μοε, τὸ† сотворю, да прослѣвитѣ Ѿцѣ вѣ θηѣ: τῆ

5. Өома сказаль Ему: Господи! не знаемъ, куда идешь; и какъ можемъ знать путь?

6. Исусъ сказаль ему: Я есмь путь и истина и жизнь; никто не приходитъ къ Отцу, какъ только черезъ Меня;

7. елибы вы знали Меня, то знали бы и Отца Моего; и отнынѣ знаете Его и видѣли Его.

8. Филиппъ сказаль Ему: Господи! покажи намъ Отца, и довольно для насъ.

9. Исусъ сказаль ему: столько времени Я съ вами, и ты не знаешь Меня, Филиппъ? видѣвшій Меня видѣлъ Отца; какъ же ты говоришь: покажи намъ Отца?

10. развѣ ты не вѣришь, что Я въ Отцѣ, и Отецъ во Мнѣ? слова, которыя говорю Я вамъ, говорю не отъ Себя; Отецъ, пребывающій во Мнѣ, Онъ творить дѣла;

11. вѣрьте Мнѣ, что Я въ Отцѣ, и Отецъ во Мнѣ; а если не такъ, то вѣрьте Мнѣ по самымъ дѣламъ;

12. истинно, истинно говорю вамъ: вѣрующій въ Меня, дѣла, которыя творю Я, и онъ сотворить, и больше сихъ сотворить; потому что Я къ Отцу Моему иду;

13. и если чего попросите у Отца во имя Мое, то сдѣлаю, да прославится Отецъ въ Сынѣ;

5. Кажа Яму Фама: Госпадзі! мы не ведаем, куды Ты идеш; і як мы можам шлях ведаць?

6. Кажа яму Ісус: Я — шлях і ісціна, і жыццё: ніхто не прыходзіць да Айца інакш, як праз Мяне;

7. калі б ведалі вы Мяне, то і Айца Майго ведалі б; і з гэтага часу ведаеце Яго і бачылі вы Яго.

8. Кажа яму Філіп: Госпадзі! пакажы нам Айца, і дастаткова для нас.

9. Кажа яму Ісус: гэтулькі часу Я з вамі, і ты не пазнаў Мяне, Філіп? хто бачыў Мяне, той бачыў Айца; як жа ты кажаш: “пакажы нам Айца”?

10. ці не верыш, што Я ў Айцу і Айцец ўва Мне? словы, якія Я гавару вам, Я не ад Сябе гавару; Айцец, які ўва Мне, Ён здзяйсняе справы;

11. верце Мне, што Я ў Айцу і Айцец ува Мне; а калі не, то з-за самых спраў верце Мне;

12. праўду, праўду кажу вам: хто веруе ў Мяне, той здэісніць справы, якія Я здзяйсняю, і большыя за іх здэісніць; таму што Я да Айца Майго іду;

13. і чаго ні папросіце ў імя Маё, тое зраблю, каб праславіўся Айцец у Сыне;

14. ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματι Μου, Ἐγὼ ποιήσω·

15. ἐάν ἀγαπᾶτέ Με, τὰς ἐντολάς τὰς Ἐμὰς τηρήσατε,

16. καὶ Ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,

17. τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ Αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει Αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσχετε Αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται*· *ВЪ НВК. СП. ЕСТЬ

18. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὄρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς·

19. ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος Με οὐκέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ Με, ὅτι Ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε·

20. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι Ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ Μου, καὶ ὑμεῖς ἐν Ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν·

21. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς Μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν Με· ὁ δὲ ἀγαπῶν Με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς Μου, καὶ Ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ Ἐμαυτόν· *ВЪ НВК. СП.

22. Λέγει Αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσχαριώτης· Κύριε, τί* γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν Σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

23. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ Με, τὸν λόγον Μου τηρήσει· καὶ ὁ

ἄ. (ἦ) ἄμπε чевѣ прѣсите во ѿма Моѣ, Ἄзк сотворѣю:

ἔ. ἄμπε любите Мѧ, зѧповѣди Моѧ соблюдайте,

ἔ. ἢ Ἄзк ѡмолѣю Ѿца, ἢ ἰного Ѹтѣшителѧ дастъ вамъ, да бѣдетъ* съ вами въ вѣкъ,

*прѣдетъ (Н. З. Св. Ал.)

ἔ. Ἄзк истинны, вѣжже мѣръ не можеть прѣлти, ꙗкѡ не видеть вѣд, ниже знаеть* вѣд: въ же знае. теѣ вѣд, ꙗкѡ въ** вѣкъ прѣживѣеть ἢ въ вѣкъ бѣдетъ††:

*свѣдетъ †свѣдетъ **оу††етъ

ἦ. не ѡстаблю вамъ сѣры: прѣидѣ въ вѣкъ: *οὐζρητѧ **οὐζρηте

ἦ. ἐμѣ малѡ, ἢ мѣръ котѡд не οὐвидеть* Мене: въ же οὐвид. те** Мѧ, ꙗкѡ Ἄзк живѣ, ἢ въ живи бѣдете:

ἦ. въ тоѡ* денѣ οὐразумѣете† въ, ꙗкѡ Ἄзк во Ѿцѣ Моѣмъ, ἢ въ во Мнѣ, ἢ Ἄзк въ вѣкъ: *оуѧ †разумѣете

ἦ. ἢмѣѧ зѧповѣди Моѧ ἢ соблюдаѧи ꙗзк*, тоѡ вѣте любѧи Мѧ: ꙗ любѧи Мѧ возлюбленъ бѣдетъ Ѿцѣмъ Моимъ**, ἢ Ἄзк возлюбѧю вѣд ἢ ꙗвѧюсѧ емѣ вѣмъ. καὶ τί *ѧ **ѡ Ѿца Моѣго

ἦ. Глагола* емѣ Ἰуда, не Ἰскаριѡтскии: Гдѧ, ἢ чгѡ вѣсте, ꙗкѡ нѧмъ хощеши ꙗвѣтисѧ†, ꙗ не мѣрови: *глаголетъ †ꙗвѣти себѣ

ἦ. Ѿвѣща Ἰезк ἢ рече емѣ: ἄμπε котѡ любить Мѧ, слово Моѣ соблюдаеть: ἢ Ѿцѣ Моѣ возлюб.

14. если чего попросите во имя Мое, Я то́ сдѣлаю;

15. если любите Меня, соблюдайте Мои заповѣди,

16. и Я умолю Отца, и дастъ вамъ другаго Утѣшителя, да пребудеть съ вами во-вѣкъ,

17. Духа истины, Котораго міръ не можетъ принять, потомучто не видитъ Его и не знаетъ Его; а вы знаете Его, ибо Онъ съ вами пребываетъ и въ васъ будетъ;

18. не оставлю васъ сиротами: приду къ вамъ;

19. еще немного, и міръ уже не увидитъ Меня; а вы увидите Меня, ибо Я живу, и вы будете жить;

20. въ тотъ день узнаете вы, что Я въ Отцѣ Моємъ, и вы во Мнѣ, и Я въ васъ;

21. кто имѣетъ заповѣди Мои и соблюдаетъ ихъ, тотъ любитъ Меня; а кто любитъ Меня, тотъ возлюбленъ будетъ Отцемъ Моимъ, и Я возлюблю его и явлюсь ему Самъ.

22. Иуда, не Искариотъ, говоритъ Ему: Господи! что́ это, что Ты хочешь явить Себя намъ, а не міру?

23. Иисусъ сказалъ ему въ отвѣтъ: кто любитъ Меня, тотъ соблюдетъ слово Мое; и Отецъ Мой

14. калі чаго папросіце ў імя Маё, Я зраблю;

15. калі любіце Мяне, то заповедзі Мае выканайце,

16. і Я ўмалю Айца, і другога Уцяшителя Ён дасць вам, каб быў з вамі давеку,

17. Духа ісціны, Якога свет не можа прыняць, бо не бачыць Яго і не ведае Яго; а вы ведаеце Яго, бо Ён з вамі ёсць і ў вас будзе;

18. не пакіну вас сіротамі, прыйду да вас;

19. яшчэ трохі, і свет ужо не ўбачыць Мяне, а вы ўбачыце Мяне, бо Я живу, і вы жыць будзеце;

20. у той дзень даведаецеся вы, што Я у Айцу Маім, і вы ўва Мне, і Я ў вас;

21. хто мае заповедзі Маё і выконвае іх, той любіць Мяне, а таго, хто любіць Мяне, таго будзе любіць Айцец Мой, і Я ўзлюблю Яго і яўлю яму Сябе.

22. Кажа Яму Іуда, не Искарыёт: Госпадзі! што́ сталася, што Ты хочаш явіць Сябе нам, а не свету?

23. У адказ Іісус сказаў яму: хто любіць Мяне, той выканае слова Маё; і Айцец Мой узлюбіць яго,

Πατήρ Μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καὶ μονήν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν·

24. ὁ μὴ ἀγαπῶν Με τοὺς λόγους Μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος, ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν Ἑβραῖος, ἀλλὰ τοῦ πέμφσαντός Με Πατρός·

25. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων·

26. ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματι Μου, Ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν·

27. εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν Ἑβραῖοι δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, Ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω·

28. ἠκούσατε, ὅτι Ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπάτέ Με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι εἶπον*· πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ Μου μείζων Μου ἐστίν· *въ нѣк. сп. нѣтъ

29. καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν, πρὶν γενέσθαι, ἵνα, ὅταν γένηται, πιστεῦσητε· τῷ ἔρδντε

30. οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου* ἄρχων, καὶ ἐν Ἑβραῖοι οὐκ ἔχει οὐδέν· *въ нѣк. сп. нѣтъ

31. ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό Μοι ὁ Πατήρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

βητκ ἐγὸς, ἢ κκ немδ прїи́дема* ἢ ὠκн́тєль οὐ̄̄ негὼ σοτворїма†:

* прїидєтѣ τєтворнѣтѣ (Н. З. Св. А.)

ἱδ. не люблїи Мл̄̄ елюбєзк Мо-
нїх̄ не еоблюдѣтѣ: ἢ елюбѸ, ἔже
єлюбїастє*, н̄кєтѣ Моє̄, но послѣв-
шагѸ Мл̄̄ С̄Ѹд̄: *єлюбннтє

ἱε. еїд̄ г̄л̄ах̄ κ̄λнх̄ κ̄κ* в̄лєк̄ єκн̄†:

*οὐ̄̄ †прєєκн̄вїл̄

ἱε. οὐ̄̄†єκнннтєль жє, Δ̄х̄κ̄ θ̄т̄н̄ї, ἔгѸжє нѸєлєтѣ С̄Ѹд̄ κѸ ἡма Моє̄, То̄ї в̄ї н̄ад̄чн̄тѣ вєєнδ ἢ вєєп-
манєтѣ κ̄λнх̄ вєд̄, ї̄жє ρ̄ѣх̄ κ̄λнх̄:

ἱз. мн̄рх̄ ὠєтєвλїл̄ю κ̄λнх̄, мн̄рх̄
Мо̄ї д̄а̄ю κ̄λнх̄: не ї̄κѸжє мн̄рх̄
д̄лєтѣ, ἱ̄з̄κ̄ д̄а̄ю κ̄λнх̄: д̄а не єл̄δ-
чїлєтѣ єєрд̄цє κ̄λнх̄, нн̄* οὐ̄̄†т̄р̄аш̄лєтѣ:

*нн̄жє д̄а

ἱн. єлюбїастє, ї̄κѸκ̄ ἱ̄з̄κ̄ ρ̄ѣх̄
κ̄λнх̄: ἡδ̄ ἢ прїнд̄ κ̄κ κ̄λнх̄: ἄцє
в̄лїстє лѸблїи Мл̄̄, вѸзр̄аδѸвалнєл̄
в̄лїстє (οὐ̄̄̄κ̄)*, ї̄κѸκ̄ ρ̄ѣх̄κ̄: ἡδ̄ κѸ
С̄Ѹд̄: ї̄κѸκ̄ С̄Ѹд̄ Мо̄ї вѸлїї
Мєнє̄ ἔєтѣ: *γ̄ Св. А. нѣтъ

ἱδ. ἢ нн̄κ̄ ρ̄ѣх̄ κ̄λнх̄, прє̄ждє
д̄л̄жє не в̄δδєтѣ*, д̄а, ἔгд̄ в̄δδєтѣ,
в̄κ̄ρδ̄ ἡ̄мєтѣ†: *прє̄жє д̄л̄жє в̄лїтн̄

ἱ. κтѸмδ* не мн̄ѸгѸ г̄л̄ю єκ κ̄λ-
нн̄: гρ̄д̄лєтѣ κѸ єєгѸ мн̄р̄а† κ̄н̄д̄з̄ь,
ἢ κѸ Μн̄ѣ̄ не ἡ̄м̄атѣ нн̄чєєѸжє**:

*οὐ̄̄жє †μн̄ρєκн̄їн̄ **нн̄чтѸжє

ἱλ. но д̄а ρ̄αδ̄н̄ѣтѣ* мн̄рх̄, ї̄κѸκ̄
лѸблїю С̄Ѹд̄, ἢ ї̄κѸжє з̄αпѸв̄ѣд̄а
Мн̄ѣ̄ С̄Ѹд̄, т̄г̄κѸκ̄† т̄вѸрїю: вѸєт̄л̄-
нн̄чтє, ἡδ̄єлнх̄ ὠ̄єκ̄δ̄. *οὐ̄̄̄̄̄̄̄̄†єтѣ †єн̄чє

возлюбить его, и Мы придемъ къ нему и обитель у него сотворимъ;

24. нелюбящий Меня не соблюдаетъ словъ Моихъ; слово же, которое вы слышите, не есть Мое, но пославшаго Меня Отца;

25. сіе сказала Я вамъ, находясь съ вами;

26. Утѣшитель же, Духъ Святой, Котораго пошлетъ Отець во имя Мое, научитъ васъ всему и напомнитъ вамъ все, что Я говорилъ вамъ;

27. миръ оставляю вамъ, миръ Мой даю вамъ; не такъ, какъ миръ даетъ, Я даю вамъ; да не смущается сердце ваше, и да не устрашается;

28. вы слышали, что Я сказалъ вамъ: иду *отъ васъ* и приду къ вамъ; еслибы вы любили Меня, то возрадовались бы, что Я сказалъ: иду къ Отцу; ибо Отець Мой болѣе Меня;

29. и вотъ, Я сказалъ вамъ *о томъ*, прежде нежели сбылось, дабы вы повѣрили, когда сбудется;

30. уже немного Мнѣ говорить съ вами: ибо идетъ князь міра сего, и во Мнѣ не имѣетъ ничего;

31. но чтобы миръ зналъ, что Я люблю Отца, и какъ заповѣдалъ Мнѣ Отець, такъ и творю: встаньте, пойдемъ отсюда.

и Мы прийдзем да яго і абіцель у яго створым;

24. хто не лóбiць Мяне, той не выконвае слоў Маiх; слова ж, якое вы чуеце, не Маё, а Айца, Які паслаў Мяне;

25. гэта сказаў Я вам, будучы з вамі;

26. Уцяшiцель жа, Дух Святы, Якога пашле Айцец у iмiя Маё, навучыць вас усяму і напамнiць вам усё, што Я казаў вам;

27. мiр пакiдаю вам, мiр Мой даю вам; не так, як свет дае, Я даю вам; няхай не трывожыцца сэрца ваша і не баiцца;

28. вы чулі, што Я сказаў вам: адыходжу і прыду да вас; калi б вы любiлі Мяне, то ўзрадавалiся б, што Я сказаў: іду да Айца, бо Айцец Мой большы за Мяне;

29. і Я сказаў вам цяпер, перш, чым збылося, каб вы паверылі, калi збудзецца.

30. ужо няшмат Я буду гаварыць з вамі; бо iдзе князь свету гэтага і ўва Мне не мае нiчога;

31. але каб ведаў свет, што Я люблю Айца і, як заповедаў Мне Айцец, так раблю, — устаньце, пойдзем адгэтуль.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
(πεντεκαίδεκατον).

Ἐγὼ εἶμι ἡ Ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ Γεωργός ἐστι.

2. πᾶν κλῆμα ἐν Ἑμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3. Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν.

4. Μείνате ἐν Ἑμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν Ἑμοί μείνητε.

5. Ἐγὼ εἶμι ἡ Ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν Ἑμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς Ἑμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

6. ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν Ἑμοί, ἐβλήθη ἔξω, ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συναγάσουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.

7. ἐὰν μείνητε ἐν Ἑμοί καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

8. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε Ἑμοὶ μαθηταί.

Γ Λ Ι Β Ἰ εἰ.

Ἄζκ, ἔσμι Λοζά Ἰστίννα*, ἡ
Сѡѣкъ Моѡ Дѣлатель ἔстъ:
*Виноградъ истинный (Н. З. Св. А.)

ἔ. всѣмъ рѡзгѣмъ ѡ Мнѣ не тво-
рѣмъ* плодѣ, ѡзиметъ ѡ: ἡ всѣмъ
творѣмъ* плодѣ, ѡтребѣтъ ѡ, да
множайши** плодѣ принеетъ.
*принοσѣмъ †вземлетъ **множит

ἱ. Οὐκὲ βὶ χίεστι ἔστέ за слѡ-
во*, ἔπε глѡзъ вѣмъ. *слова рѣчи

ἱ. Вѣдѣте* во Мнѣ, ἡ Ἄζк
въ вѣсѣ. Ἰѡкоже розгѣ не мѡжетъ
плодѣ сотворити† ѡ себѣ, ἄще не
вѣдетъ на лозѣ**, τᾱκѡ ἡ†† βὶ,
ἄще во Мнѣ не превѣдете.

†принеетъ** въ виноградѣ ††ниже
ἔ. Ἄζк ἔсми Λοζά*, βὶ (же)
рѡзгѣ: (ἡ) ἡже вѣдетъ† во Мнѣ,
ἡ Ἄζк въ нѣмъ, τѡѡ сотворитъ**
плодѣ мнѡгѣ††, ἱѡкѡ вѣзъ Мнѣ не
мѡжете творити ничеѡже***:
съ принеетъ ††дѡрѣхъ* ничтѡже

ἔ. ἄще κτὸ во Мнѣ не пре-
вѣдетъ, ἡзкѣретъκᾱ κόνъ, ἱѡкоже
розгѣ, ἡ ἡзкѣшетъ*: ἡ собиравѣтъ ††
ἡ во Сѡгнь влагѡтъ, ἡ сгарѣтъ**:
*ἡзшетъ †ᾱ **ἡзгоритъ

ἔ. ἄще превѣдете во Мнѣ ἡ
гλῶσϋ* Моѡ въ вѣсѣ превѣδѣтъ,
ἔγѡже ἄще χῡмете, προσѣте, ἡ вѣ-
детъ вѣмъ: *гλῶσϋ †προσλѣбѣтъ

ἡ. ѡ ἔемъ προσλѣбѣ† Сѡѣкъ
Моѡ, да плодѣ мнѡгѣ сотворитѣ*,
ἡ вѣдете Моѡ ὡνѣи. *принеетѣ

Г Л А В А 15.

Я есмь истинная виноградная Лоза, а Отець Мой—Виноградарь;

2. всякую у Меня вѣтвь, не приносящую плода, Онъ отсѣкаетъ; и всякую, приносящую плодъ, очищаетъ, чтобы болѣе принесла плода.

3. Вы уже очищены чрезъ слово, которое Я проповѣдалъ вамъ.

4. Пребудьте во Мнѣ, и Я въ васъ. Какъ вѣтвь не можетъ приносить плода сама собою, если не будетъ на лозѣ; такъ и вы, если не будете во Мнѣ.

5. Я есмь Лоза, а вы вѣтви; кто пребываетъ во Мнѣ, и Я въ немъ, тотъ приноситъ много плода, ибо безъ Меня не можете дѣлать ничего;

6. кто не пребудетъ во Мнѣ, извергнется вонъ, какъ вѣтвь, и засохнетъ; а такія *отъви* собирають и бросаютъ въ огонь, и онѣ сгорають;

7. если пребудете во Мнѣ и слова Мои въ васъ пребудутъ, то, чего ни пожелаете, просите, и будетъ вамъ;

8. тѣмъ прославится Отець Мой, если вы принесете много плода, и будете Моими учениками.

РАЗДЗЕЛ XV.

1. Я — сапраўдная вінаградная Лаза, а Айцец Мой — Вінаградар;

2. усякую галіну на Мне, якая не прыносіць плоду, Ён адсякае; і ўсякую, што прыносіць плод, ачышчае, каб большы плод прыносіла.

3. Вы ўжо ачышчаны праз слова, якое Я гаварыў вам.

4. Будзьце ўва Мне, і Я ў вас. Як галіна не можа прыносіць плоду сама па сабе, калі не будзе на лазе, так і вы, калі ўва Мне не будзеце.

5. Я — вінаградная Лаза, вы — галіны; хто знаходзіцца ўва Мне, а Я ў ім, той прыносіць многа плоду, бо без Мяне не можаце рабіць нічога;

6. хто не будзе ўва Мне, той будзе выкінуты вон, як галіна, і засохне; і збіраюць іх, і кідаюць у агонь, і яны згараюць;

7. калі будзеце ўва Мне і словы Маё ў вас будуць, тады чаго хочаце прасіце, і будзе вам;

8. тым праславіцца Айцец Мой, калі вы многа плоду прынесаце і будзеце Маімі вучнямі.

9. Καθὼς ἠγάπησέ Με ὁ Πατήρ, καὶ γὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ Ἐμῇ·

10. ἐὰν τὰς ἐντολάς Μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ Μου, καθὼς Ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρὸς Μου τητήρηκα, καὶ μένω Αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ·

11. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ Ἐμῇ ἐν ὑμῖν μείνη καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ·

12. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ Ἐμῇ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς·

13. μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ·

14. Ὑμεῖς φίλοι Μου ἐστέ, ἐὰν ποιῆτε, ὅσα Ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν·

15. οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε, τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα, ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρὸς Μου, ἐγνώρισα ὑμῖν·

16. οὐχ ὑμεῖς Με ἐξελέξασθε, ἀλλ' Ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔδηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα, ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί Μου, δῶ ὑμῖν·

17. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·

18. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσχετε, ὅτι Ἐμεῖς πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν·

ἄ. Ἰᾶκοβε वोзаиби Ма ѿиъ, ἢ Ἰζз वोзаибиъхъ вѣсз: вѣднѣтѣ * вк любви Моѣи: * прѣвѣднѣтѣ

ἱ. ἄψε зѣповѣди Моѣ соблю дѣте, прѣвѣдѣте вк любви Моѣи, ἰᾶκοβε Ἰζз зѣповѣди ѿиѣ Моегѡ соблюдѡчхъ, ἢ прѣвѣкѡ вк ѣгѡ любви:

ἂι. εἰᾶ γλᾶхъ вѣиъ, да рѣдоств Моѣ вк вѣсз вѣдѣтѣ ἢ рѣдоств вѣша ииспѡниств:

ἔι. εἰᾶ ἔств зѣповѣдѣ Моѣ, да любнѣтѣ дрѣгз дрѣга, ἰᾶκοβε वोзаибиъхъ вк:

ἕι. вѡшн еѣ любвѣ * ниствѡже ѿмѡтѣ, да ктѡ дрѣшдрѣ вѡшн положѣтѣ за дрѣгн вѡшн. * зѣповѣдн

ἂι. вк дрѣгн Моѡ ἔств, ἄψε тѣорнѣтѣ, εἰᾶиᾶ Ἰζз зѡповѣданн вѣиъ:

ἔι. не ктѡмѡ вѣсз * глѡ рѡвѣи, ἰᾶкѡ рѡвѣ не вѣств, ктѡ тѣорнѣтѣ гѡспѡдѣ ѣгѡ: вѣсз же рѡкѡчхъ дрѣгн, ἰᾶкѡ вѣш, ἰᾶже сльшѡхъ ѡт ѿиѣ Моегѡ, еказѡхъ вѣиъ:

* ѡгжѣ вѣсз не тогѡ

ἔι. не вк Менѣ иѣврѣствѣ, но Ἰζз иѣврѣсзхъ вѣсз ἢ положѣхъ вѣсз, да вк иѣдѣте ἢ плѡдз прннесѣте, ἢ плѡдз вѣшз прѣвѣдѣтѣ, да, ѣгѡже ἄψε прѡснѣтѣ ѡ * ѿиѣ во ѿма Моѣ, дѡствѣтѣтѣ вѣиъ.

* ѡг тѡамъ

ἕι. вѣиᾶ зѡповѣданн вѣиъ, да любнѣтѣ дрѣгз дрѣга:

ἢι. ἄψε мѡрз вѣсз ненавѣднѣтѣ, вѣднѣтѣ, ἰᾶкѡ Менѣ прѣвѣдѣ * вѣсз वोзненавѣдѣтѣ: * прѣвѣтѣ

9. Какъ возлюбилъ Меня Отець, и Я возлюбилъ васъ; пребудьте въ любви Моей;

10. если заповѣди Мои соблюдете, пребудете въ любви Моей, какъ и Я соблюлъ заповѣди Отца Моего, и пребываю въ Его любви;

11. сіе сказалъ Я вамъ, да радость Моя въ васъ пребудетъ и радость ваша будетъ совершенна;

12. сія есть заповѣдъ Моя, да любите другъ друга, какъ Я возлюбилъ васъ;

13. нѣтъ больше той любви, какъ если кто положитъ душу свою за друзей своихъ.

14. Вы друзья Мои, если исполняете то, что Я заповѣдую вамъ;

15. Я уже не называю васъ рабами, ибо рабъ не знаетъ, что дѣлаетъ господинъ его; но Я назвалъ васъ друзьями, потому что сказалъ вамъ все, что слышалъ отъ Отца Моего;

16. не вы Меня избрали, а Я васъ избралъ и поставилъ васъ, чтобы вы шли и приносили плодъ, и чтобы плодъ вашъ пребывалъ, дабы, чего ни попросите отъ Отца во имя Мое, Онъ далъ вамъ.

17. Сіе заповѣдую вамъ, да любите другъ друга;

18. если мръ васъ ненавидитъ, знайте, что Меня прежде васъ возненавидѣлъ;

9. Як узлюбіў Мяне Айцец, так і Я ўзлюбіў вас; будзьце ў любові Маёй;

10. калі вы заповедзі Маё выканаеце, то будзеце ў любові Маёй, як і Я заповедзі Айца Майго выканаў і знаходжуся ў Яго любові;

11. гэта сказаў Я вам, каб радасць Маё ў вас была і каб радасць ваша была поўная;

12. вось заповедзь Маё: каб вы любілі адзін аднаго, як Я ўзлюбіў вас;

13. большай любові ні ў кога няма, як тая, калі хто душў сваю паложыць за сяброў сваіх.

14. Вы сябры Маё, калі робіце тое, што Я заповедую вам;

15. Я ўжо не называю вас рабамі, бо раб не ведае, што робіць гаспадар яго; а Я назваў вас сябрамі, бо ўсё, што чуў ад Айца Майго, Я паведаў вам;

16. не вы Мяне выбралі, а Я вас выбраў і паставіў вас, каб вы ішлі і плод прыносілі, і плод ваш заставаўся; каб, чаго ні папросіце ў Айца ў імя Маё, Ён даў вам.

17. Гэта заповедую вам: каб любілі адзін аднаго;

18. калі свет вас ненавідзіць, ведайце, што Мяне ён перш чым вас узненавідзеў;

19. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' Ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ Ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ Ἐμεῖ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον Μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν· ^{*πόμνητε}

21. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά Μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν Πέμφαντά Με·

22. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν·

23. ὁ Ἐμεῖ μισῶν καὶ τὸν Πατέρα Μου μισεῖ·

24. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ Ἐμεῖ καὶ τὸν Πατέρα Μου·

25. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν Με δωρεάν·

26. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὅν Ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὅ ὁ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, Ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ Ἐμοῦ,

27. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' Ἐμοῦ ἐστέ.

δι. ἄψε ὦ μίρα βίστετε βίλι, μίρζ οῦῶε εβοῒ λυβίλζ βι: ἴακοζε ὦ μίρα ηῖστετε, νο ἴζζ ηῖζβράχζ βι ὦ μίρα, σεγῶ ράδι ηεναβίδητζ βάζζ μίρζ.

κ. Поминайте* слово, еже **ИЗ** рѣхъ вѣмъ: нестьъ рабъ болѣе го-спода† своего: аще **Менѣ** ижегнаша, и вѣсѣ ижеженѣтъ** : аще слово **Моѣ** совакдоша, и вѣше совакдѣтъ: **Господина** **ижедеѣтъ (Н. З. Св. А.)

κα. νο εἶλ βεἶ τωοράτζ βίμζ ζα ἴμα **Μοῦ**, ἴακω ηε βῆδλτζ **Πολελίωαγω Μλ**:

κβ. ἄψε ηε βίχζ πηηίελζ ἡ γῆλζ ἡμζ, γρῆχᾶ ηε βίση ἡμῆβι: ηἡῖε κε βηνη* ηε ἡμδτζ ὦ γρῆεῖ εβοῒμζ: ^{*ηῖβεῖτα}

κγ. ηεναβίδη **Μενῆ** ἡ **Ὠῶ** **Μοεγῶ** ηεναβίδητζ: ^{*η} **Μενῆ**

κδ. ἄψε δῆλζ ηε βίχζ σοττωορίλζ βζ ηίχζ, ἡχζε ἡηζ ηηκτόζε σοττωορή, γρῆχᾶ ηε βίση ἡμῆβι: ηἡῖε κε ἡ βίδῆση, ἡ βοζηηεναβί-δῆση **Μενῆ*** ἡ **Ὠῶ** **Μοεγῶ**:

κε. νο δα σεβδετσα* εῶβο, πῆση-ηοε βζ ζακόνῖε ἡχζ, ἴακω βοζηηε-βίδῆση **Μλ** τῆνε. ^{*ηεπολνηετα}

κς. Ἐγδά κε πρῆίδετζ **Ὀῦτῆση**-**τελῆ**, Ἐγῶζε **ИЗ** ποελῶ. βίμζ ὦ **Ὠῶ**, **Δῆχ** ἡστρηνη, **Иже** ὦ **Ὠῶ** ἡσχοδητζ, **Τῶν*** βηδῆτελετβεδετζ ὦ **Μηῖ**,

^{*Ὠηζ}

κζ. ἡ βί κε βηδῆτελετβεδετε, ἴακω ἡεκοηι* σο **Μηῶ** ἐεῖε.

^{*ὦ} ηαχάλα

19. елибы вы были отъ міра, то міръ любилъ бы свое; а какъ вы не отъ міра, но Я избралъ васъ отъ міра, потому ненавидитъ васъ міръ.

20. Помните слово; которое Я сказалъ вамъ: рабъ не больше господина своего; если Меня гнали, будутъ гнать и васъ; если Мое слово соблюдали, будутъ соблюдать и ваше;

21. но все тò сдѣлають вамъ за имя Мое, потомучто не знаютъ Пославшаго Меня;

22. елибы Я не пришелъ и не говорилъ имъ, то не имѣли бы грѣха; а теперъ не имѣють извиненія во грѣхѣ своемъ;

23. ненавиждій Меня ненавидитъ и Отца Моего;

24. елибы Я не сотворилъ между ними дѣлъ, какихъ никто другой не дѣлалъ, то не имѣли бы грѣха; а теперъ и видѣли, и возненавидѣли и Меня и Отца Моего;

25. но да сбудетъ слово, написанное въ законѣ ихъ: возненавидѣли Меня напрасно.

26. Когда же придетъ Утѣшитель, Котораго Я пошлю вамъ отъ Отца, Духъ истины, Который отъ Отца исходитъ, Онъ будетъ свидѣтельствовать о Мнѣ,

27. а *также* и вы будете свидѣтельствовать, потомучто вы сначала со Мною.

19. калі б вы ад свету былі, то свет любіў бы сваё; але паколькі вы не ад свету, а Я выбраў вас ад свету, таму ненавідзіць вас свет.

20. Памятайце слова, якое Я сказаў вам: раб не большы за гаспадара свайго; калі Мяне гналі, і вас будуць гнаць; калі Маё слова выконвалі, і ваша будуць выконваць;

21. але ўсё гэта будуць рабіць вам за імя Маё, бо не ведаюць Таго, Хто паслаў Мяне;

22. калі б Я не прыйшоў і не гаварыў ім, то не мелі б граху; а цяпер не маюць апраўдання за грэх свой;

23. хто ненавідзіць Мяне, той і Айца Майго ненавідзіць;

24. калі б Я сярод іх не зрабіў спраў, якіх ніхто іншы не рабіў, то граху не мелі б яны; цяпер жа і бачылі, і ўзнавідзелі Мяне і Айца Майго;

25. але няхай збудзецца слова, напісанае ў законе іх: "узненавідзелі Мяне без прычыны".

26. Калі ж прыйдзе Уцяшыцель, Якога Я пашлю вам ад Айца, Дух Ісціны, Які ад Айца выходзіць, Ён будзе сведчыць пра Мяне,

27. і вы сведчыце, таму што вы ад пачатку са Мною.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ις'
(ἑκκαίδεκατον).

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ
σκανδαλισθῆτε·

2. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν
ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς
ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν
προσφέρειν τῷ Θεῷ·

3. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν*, ὅτι
οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ
'Εμεῖ. *въ нѣк. сп. добавлено: ὑμῖν

4. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημον-
εύητε αὐτῶν, ὅτι Ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς
οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην·

5. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν
Πέμφαντά Με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
ἔρωτᾷ Με· ποῦ ὑπάγεις;

6. Ἄλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν
τὴν καρδίαν.

7. Ἄλλ' Ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέ-
γω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν, ἵνα Ἐγὼ
ἀπέλθω· ἐὰν γάρ* μὴ ἀπέλθω, ὁ
Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς
ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω Αὐτὸν
πρὸς ὑμᾶς, *въ нѣк. сп.: γάρ Ἐγὼ

8. καὶ ἐλθὼν Ἐκεῖνος ἐλέγ-
ξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ
περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως·

9. περὶ ἀμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ
πιστεύουσιν εἰς Ἐμεῖ·

10. περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι
πρὸς τὸν Πατέρα Μου ὑπάγω, καὶ
οὐκέτι θεωρεῖτέ Με·

Γ Δ Η Β Η ΣΙ.

Γ Δ Η Β Η ΣΙ. *ГЛАГОЛЪ ГОДИНА (Св. А.)
НИТЯСА:

Б. ѿ сѡнницихъ ѡбидѣтъхъ вы: но
прїидетъ часъ*, да вѣдѣхъ, ѡже оу-
вѣдетъ вы, возмнїтъсѧ елѣже ѡ при-
носїти Бгѡ: †мнїтъ

Г. ѡ еїѧ сѡтворѣтъ, ѡкѡ не
познѧша Сѡѧ, ни Мене*.
*ни Менѣ же

Δ. Но еїѧ глагохъ вамъ, да, егдѧ
прїидетъ часъ*, возпоманете еїѧ,
ѡкѡ ѡзъ рѣхъ вамъ: еїхъ же вамъ
ѡсперѣѧ† не рѣхъ**, ѡкѡ ехъ вамъ
вѣхъ: *година †значѧла **рекѡхъ
††ни едина же ѡзъ ***впрѣснѧ †††кѧѣ

Б. нѣѧ же ѡдѧ кѧ Послѧвшеиѧ
Мѧ, ѡ ннктѡже ѡ†† вѣхъ копрѡ-
шѧетъ*** Мене: кѧмѡ††† ѡдеши;

Б. Но ѡкѡ еїѧ глагохъ вамъ,
скѡрби ѡспѡлнїхъ ердѧѧ вѧша*.
*печѧли ѡспѡлнїса вѧше ердѧѧ

З. Но ѡзъ ѡстинѧ вамъ глѡ:
οἴνε εἶτε* вамъ, да ѡзъ ѡдѧ: ѡце
во не ѡдѧ ѡзъ, οὔτ'εσннтелѧ не
прїидетъ кѧ вамъ: ѡце (ли)† же ѡдѧ,
послѧю εἰгѡ кѧ вамъ,
*пѡзѡдетъ †вѣтъ у Св. А.

Η. ѡ прншеѧхъ Сѡнхъ ѡблнчїтъхъ
мїрѧ ѡ грѣсѣѧ ѡ ѡ прѧвѣѧѧ ѡ ѡ εδѧѧ:

Δ. ѡ грѣсѣѧ οἴεѡ, ѡкѡ не вѣ-
рѡютъ кѧ Мѧ:

Г. ѡ прѧвѣѧѧ же, ѡкѡ ко Сѡѧѧ
Мѡемѧ ѡдѧ, ѡ ктѡмѧ не вѧдїте*
Мене: *ѡ еѣ не οἴзнѧтѣ

Г Л А В А 16.

Сіе сказаль Я вамъ, чтобы вы не соблазнились:

2. изгонять васъ изъ синагогъ; даже наступастъ время, когдa всякій, убивающій васъ, будетъ думать, что онъ *тѣмъ* служитъ Богу:

3. такъ будутъ поступать, потому что не познали *ни* Отца, ни Меня.

4. Но Я сказаль вамъ сіе *для того*, чтобы вы, когда придетъ *то* время, вспомнили, что Я сказываль вамъ о томъ; не говорилъ же сего вамъ сначала, потому что былъ съ вами;

5. а теперь иду къ Пославшему Меня, и никто изъ васъ не спрашиваетъ Меня: куда идешь?

6. Но отъ того, что Я сказаль вамъ это, печалью исполнилось сердце ваше.

7. Но Я истину говорю вамъ: лучше для васъ, чтобы Я пошелъ; ибо, если Я не пойду, Утѣшитель не придетъ къ вамъ; а если пойду, то пошлю Его къ вамъ,

8. и Онъ пришедъ обличитъ миръ о грѣхѣ и о правдѣ и о судѣ:

9. о грѣхѣ, что не вѣрують въ Меня;

10. о правдѣ, что Я иду къ Отцу Моему, и уже не увидите Меня;

РАЗДЗЕЛ XVI.

1. Гэта сказаў Я вам, каб вы не спаксіліся;

2. адлўчаць вас ад сїнагог; надыходзіць нават час, калі кожны, хто будзе забіваць вас, будзе думаць, што ён слўжыць Богу;

3. і так будуць рабіць, бо не спазналі ні Айца, ні Мяне.

4. Але гэта сказаў Я вам, каб вы, калі прыйдзе час, згадалі тое, што Я гаварыў вам; спачатку ж гэтага Я вам не гаварыў, бо з вамі быў;

5. а цяпер іду да Таго, Хто паслаў Мяне, і ніхто з вас не пытаецца ў Мяне: куды ідзеш?

6. Але ад таго, што Я сказаў вам гэта, смутак напоўніў сэрцы вашы.

7. Але Я ісіціну кажу вам: лепш для вас, каб Я пайшоў; бо, калі Я не пайду, Уцяшыцель не прыйдзе да вас; калі ж пайду, то пашлю Яго да вас,

8. і, прыйшоўшы, Ён пакажа свету, *у чым* грэх, і праўда, і суд:

9. грэх жа ў *тым*, што не веруюць у Мяне;

10. а праўда ў *тым*, што Я іду да Айца Майго, і ўжо не ўбачыце Мяне;

11. περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέχρηται.

12. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι·

13. ὅταν δὲ ἔλθῃ Ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἄφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν·

14. Ἐκεῖνος Ἐμεῖς δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ Ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν·

15. πάντα, ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, Ἐμὰ ἐστί· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ Ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· † въ нѣк. сп.: λήφεται·

16. μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ Με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ Με, ὅτι † ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. † въ нѣк. сп.: ὅτι Ἐγὼ

17. εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστί τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ Με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ Με· καί· ὅτι Ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα;

18. Ἔλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστίν, ὃ λέγει· τὸ μικρὸν; οὐκ οἶδαμεν, τί λαλεῖ.

19. Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ Με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ Με;

αἰ. ὡ εἰδ' ἐκ κε, ἴκω κηάζь мίρα
εἰγὼ ὡεἰδ' ἐκ ἐκ κηάζь ἐκίετ'·*

* ὡεἰδ' ἐκ κη (Нов. Заветъ Св. Алексія)

βι. Ἐπεὶ μινὸγω ἡμιαηз гл'ати
β'ιηз, но не м'ожете нос'ити* н'и'ε:

* нос'ити ** с'л'иш'итя, гл'етя

γι. ἐγδ'α же π'и'и'детя Ὡηз,

Δ'ηз ἡ'стини, наст'авитя б'и на вс'а-

к'д' ἡ'стини: не ὡ θεб'е ко гл'ати

ἡ'мат'†, но ε'ли'ка ἡ'и'е ο'φ'ε'с'л'иш'итя,

гл'ати ἡ'мат'**, ἡ г'р'ад'и'ца козв'ε-

ст'ит'я б'иηз: * в'с'ю т'не ко гл'етя ὡ θεб'ε

αἰ. Ὡηз **Μ**η προσ'λ'β'итя, ἴκω

ὡ **Μ**οεγὼ π'и'и'μ'етя ἡ возв'ε'ст'ит'я

β'ιηз:

εἰ. в'с'а, ε'ли'ка ἡ'мат' Ὡηз,

Μοη ρ'αди ρ'ε'χз, ἴκω

ὡ **Μ**οεγὼ π'и'и'μ'етя ἡ возв'ε'ст'ит'я

β'ιηз:

ζι. β'ιηз*, ἡ (κ'τομδ)† не β'идитя

Μηη: ἡ п'аки β'ιηз*, ἡ ο'з'р'итя

Μη, ἴκω ἡδ' ко Ὡηз.

* м'ало т'н'ет'я у Св. А.

ζι. Р'ε'ша же ὡ ο'γ'ч'и'кз ε'г'ιὼ

кз с'ε'б'ε*: ч'т'о ε'ст'я с'и'е, ε'же гл'етя

η'иηз: β'ιηз†, ἡ не β'идитя **Μ**ηη:

ἡ п'аки β'ιηз†, ἡ ο'з'р'итя **Μ**η: ἡ:

ἴκω **Α**зз ἡδ' ко Ὡηз;

* ρ'ε'шз кз ρ'ε'шз † м'ало

ηι. Γ'ιηγ'ολαχ' ο'γ'ε: ч'т'о с'и'е ε'ст'я,

ε'же гл'етя: β'ιηз*· не β'ε'к'мы, ч'т'о

гл'етя. * м'ало

αἰ. Р'азδ'и'ε же Ἰηηз, ἴκω χο-

τ'α'χ' ε'г'ο κοπροш'ати, ἡ р'еч'ε ἡηз:

ὡ ε'μ'εз л'и ст'аз'а'ет'ε'са м'εж'аδ'· со-

б'оу, ἴκω ρ'ε'чз: β'ιηз†, ἡ не β'идитя

Μηη: ἡ п'аки β'ιηз†, ἡ ο'з'р'итя **Μ**η;

* м'εж'и † м'ало

11. о судѣ же, что князь міра сего осужденъ.

12. Еще многое имѣю сказать вамъ, но вы теперь не можете вмѣстить;

13. когда же придетъ Онъ, Духъ истины, то наставитъ васъ на всякую истину: ибо не отъ Себя говоритъ будетъ, но будетъ говорить, что услышитъ, и будущее возвѣститъ вамъ:

14. Онъ прославитъ Меня, потому что отъ Моего возьметъ и возвѣститъ вамъ;

15. все, что имѣетъ Отецъ, есть Мое; потому Я сказалъ, что отъ Моего возьметъ и возвѣститъ вамъ;

16. вскорѣ вы не увидите Меня, и опять вскорѣ увидите Меня, ибо Я иду къ Отцу.

17. Тутъ *нѣкоторые* изъ учениковъ Его сказали одинъ другому: что это Онъ говоритъ намъ: вскорѣ не увидите Меня, и опять вскорѣ увидите Меня, и: Я иду къ Отцу?

18. И такъ они говорили: что это говоритъ Онъ: вскорѣ? не знаемъ, что говоритъ.

19. Иисусъ, уразумѣвъ, что хотять спроситъ Его, сказалъ имъ: о томъ ли спрашиваете вы одинъ другаго, что Я сказалъ: вскорѣ не увидите Меня, и опять вскорѣ увидите Меня?

11. а суду *тым*, што князь свету гэтага асуджаны.

12. Яшчэ многае маю сказаць вам, але вы не здолееце ўспрыняць цяпер;

13. калі ж прыйдзе Ён, Дух ісціны, то наставіць вас на ўсю ісціну, бо Ён не ад Сябе гаварыць будзе, а тое, што пачуе, будзе гаварыць, і будучыню абвѣсціць вам;

14. Ён Мяне праславіць, бо з Майго возьме і абвѣсціць вам;

15. усё, што мае Айцец, — Маё; таму Я сказаў, што з Майго возьме і абвѣсціць вам;

16. *яшчэ* трохі, і не ўбачыце Мяне; і зноў трохі, і ўбачыце Мяне, бо Я іду да Айца.

17. Гаварылі ж *некаторыя* з вучняў Яго між сабою: што гэта Ён кажа нам: “яшчэ трохі, і не ўбачыце Мяне; і зноў трохі, і ўбачыце Мяне” і “Я іду да Айца”?

18. І гаварылі: што гэта значыць, што Ён кажа: “яшчэ трохі”? не ведаем, што Ён гаворыць.

19. Ведаў Ісус, што хочучь спытацца ў Яго, і сказаў ім: вы пра тое пытаецеся адзін у аднаго, што Я сказаў: “яшчэ трохі, і не ўбачыце Мяне, і зноў трохі, і ўбачыце Мяне”?

20. ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηγήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται·

21. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον·

22. καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὀφθαίμα ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν·

23. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ Ἐμε οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί Μου, δώσει ὑμῖν· † βῆ β. σπ. ηβτβ

24. ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί Μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη· † βῆ β. σπ. ηβτβ

25. ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' † ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησία περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελωῦ ὑμῖν· * γρἀδῆτγ γοδῆνα † † ἰκω

26. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί Μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι Ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν·

27. Αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς Ἐμε πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι Ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον·

ἰ. ἀμῆν, ἀμῆν γῆν βᾶμz, ἰκω βοπλάχετεεα ἢ βοzρυδάετε βῆ, ἰ μῖρx βοzράδετeα: βῆ ἰ γε печάλλη βῆδετε, но печάлы βᾶμzа вz рᾶдоcтb βῆδετz:

ἰα. жeнᾶ ἐγδᾶ ραждᾶετz, εκόρβb * ἰμᾶтb, ἰκω прῆἰде γόδz† ἐλ: ἐγδᾶ γε ροdῆтz cῶтpоdᾶ, κтoмᾶ ** не πόμннтz εκόρбн зᾶ рᾶдоcтb, ἰκω ροdῆcᾶ чeлoвῆcᾶ вz μῖрz: * печάлы † γoдῆнᾶ ** οὔγε (H. 3. Cв. A.)

ἰβ. ἢ βῆ γε печάлы ἰмᾶтe οὔγεи нῆт: πᾶкн γε οὔзрῶ βῆ, ἢ βοzрᾶдeтeα ἐрᾶцe βᾶше, ἢ рᾶдоcтн бᾶшeᾶ ннκтῶжe бῶzмeтz ἰ βᾶcz: * ὦнz † ннчтῶжe

ἰγ. ἢ вz τῶн ** дeнь Mенᾶ не βοcпpῶcнтe ннчecῶжe†: ἀμῆн, ἀμῆн γῆν βᾶμz, ἰκω ἐλῆка ἰше (чecῶ) * πpῶcнтe ἰ†† Cῶдᾶ βο ἰмᾶ Mоᾶ, δᾶεтz βᾶμz: * ηβтb у Cв. Aл. †† οὔ

ἰδ. доῶeлῆ не пpῶcнтe ннчecῶжe * βο ἰмᾶ Mоᾶ: пpῶcнтe, ἢ прῆἰмeтe, дᾶ рᾶдоcтb βᾶшᾶ нeпῶнeнᾶ βῆдeтz†: * ннчтῶжe † нeпῶннтeα

ἰε. εἰᾶ вz прῆтчᾶчz γᾶλx βᾶμz: но прῆἰдeтz чᾶcz *, ἐγдᾶ κтoмᾶ вz прῆтчᾶчz не γᾶю†† βᾶμz, но ἰвῆт ** ἰ Cῶдῆтz βοzεтcῆἰδ βᾶμz:

не ἐψᾶ вz прῆтчᾶчz γᾶю ** дeрзновῆнeмz ἰς. вz τῶн * дeнь βο ἰмᾶ Mоᾶ βοcпpῶcнтe†, ἢ не γᾶю βᾶμz, ἰκω ἰзz οὔμoлῶ Cῶдᾶ ἰ βᾶcz: * ὦнz † πpῶcнтe

ἰς. βᾶμz βο Cῶдῆтz λῶβнтz βῆ, ἰκω βῆ Mенᾶ βοzлнвῆcтe ἢ вῆpῶбᾶтe, ἰκω ἰзz ἰ Cῆγᾶ ἰзyιdῶчz:

20. истинно, истинно говорю вамъ: вы восплачете и возрыдаете, а міръ возрадуется; вы печальны будете, но печаль ваша въ радость будетъ;

21. женщина, когда раждаеъ, терпиль скорбь, потомучто пришель часъ ея; но когда родить младенца, уже не помнитъ скорби отъ радости, потомучто родился человекъ въ міръ;

22. такъ и вы теперь имѣете печаль; но Я увижу васъ опять, и возрадуется сердце ваше, и радости вашей никто не отниметь у васъ;

23. и въ тотъ день вы не спробуйте Меня ни о чемъ; истинно, истинно говорю вамъ: о чемъ ни попросите Отца во имя Мое, дастъ вамъ;

24. донынѣ вы ничего не просили во имя Мое; просите, и получите, чтобы радость ваша была совершенна;

25. досель Я говорилъ вамъ притчами; но наступаеъ время, когда уже не буду говорить вамъ притчами, но прямо возвѣщу вамъ объ Отцѣ;

26. въ тотъ день будете просить во имя Мое, и не говорю вамъ, что Я буду просить Отца о васъ:

27. ибо Самъ Отецъ любитъ васъ, потомучто вы возлюбили Меня и увѣровали, что Я исшелъ отъ Бога;

20. праўду, праўду кажу вам, што будзеце плакаць і галасіць вы, а свет будзе радавацца; вы смуткаваць будзеце, але смутак ваш у радасць абярнецца;

21. жанчына, калі нараджае, гаруе, бо прыйшла гадзіна яе, а калі народзіць дзіця, то ўжо не пам'ятае гора ад радасці, бо нарадзіўся чалавек на свет;

22. так і вы смутак цяпер маеце, але Я зноў убачу вас, і ўзрадуецца сэрца ваша, і радасці вашай ніхто не адыме ў вас;

23. і ў той дзень не будзеце пытацца ў Мяне ні пра што; праўду, праўду кажу вам: чаго ні папросіце Айца ў імя Маё, Ён дасць вам;

24. дагэтуль вы не прасілі нічога ў імя Маё; прасіце і атрымаеце, каб радасць ваша была поўная;

25. гэта ў прытчах Я гаварыў вам; але надыходзіць час, калі ўжо не ў прытчах буду гаварыць, а адкрыта пра Айца абвяшчу вам;

26. у той дзень у імя Маё будзеце прасіць, і не кажу вам, што Я буду маліць Айца за вас,

27. бо Сам Айцец любіць вас, таму што вы Мяне ўзлюбілі і ўверавалі, што Я ад Бога выйшаў;

28. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάντιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα.

29. Λέγουσιν Αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παρῥησία λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις·

30. νῦν οἶδαμεν, ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις, ἵνα τίς Σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.

31. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε;

32. Ἴδου, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ Ἐμὲ μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' Ἐμοῦ ἐστι·

33. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν Ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, Ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ' (ἐπτακαιδέκατον).

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς Αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξα σὸν Σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός Σου δοξάσῃ Σε·

2. καθὼς ἔδωκας Αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν, ὃ δέδωκας Αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον·

ἦν. ἠζυιδόχκ ὦ ὦτῶ ἡ πρίνδοχκ
εξ μίρξ: (ἡ)* πάκν ὠσταβλαῖο μίρξ
ἡ ἡδδ κο ὦτῶ.

*НВТЬ И У Св. А. ** ГЛАГОЛЮТЪ

ἦδ. Γλαγόλαша ** Ἐμδ ὠφῆνῆμῖ Ἐγῶ:
εἰ, ἡἦκῆ νε ὠβινῆσας* γῆεши, ἡ
πρίηтчи нн κοεῶζε неτῆ γῆешн:

*ДЕРЗНОВѢНЕМЪ ТНН ЕДІННАЯ ЖЕ

ἡ. ἡἦκῆ κῆμн, ἡκω κῆсн вєдῶ,
ἡ не трѣбєвешн*, да κтῶ Γᾶ κοπρο-
шᾶєтῆ: ὦ εἰμз κῆрδємз, ἡκω ἰῶ
Ἢῖᾶ ἡζшєлз єсн.

*трѣбѣ ἡмашн

ἡ. Ὠβῆκῶ ἡμз Ἰῆсз: ἡἦκῆ лн*
κῆрδєтє;

*ЛН НВТЬ У Св. А.

ἡβ. εἰ, γρᾶдєтῆ чᾶсз, ἡ ἡἦкῆ
πρίηде, да рᾶзѣдєтєса кінждо во
своᾶ, ἡ Менє єднᾶго ὠстаβнтє: ἡ
нῆсємь єднᾶз, ἡκω ὦтῆ со Ἰнῶу
єсῆтῆ:

ἡγ. εἰᾶ γῆлᾶч κᾶмз, да во Ἰнῆ
лнрῆз ἡмᾶтє: εз мῆрῆ єκῶрєнн вῆ-
дєтє*: нῶ дерзᾶнῆтє, (ἡκω)† ἡзз по-
вῆдᾶнῆч мῆрῆ.

*єкῶрєбῆ ἡмᾶтє †НВТЬ И У Св. А.

Γ Λ Α Κ Α 31.

Γᾶ γῆᾶ Ἰῆсз ἡ возведє* ὦчн
θвῶн на нῆῶ ἡ речє: ὦтῆ,
πρίηде чᾶсз: проєᾶвн θῆᾶ Твоєгῶ,
да ἡ θῆз Твῶн проєᾶкнῆтῆ Тᾶ:

*ВЗВѢНЖЕ

β. ἡκῶже дᾶлз єсн Ἐмδ вᾶєтῆ
вєᾶкῆᾶ плῶтн, да вєᾶко*, ἔже дᾶлз
єсн Ἐмδ, дᾶєтῆ ἡмз жнвῶтῆ вῆч-
ннῆн: *вєῆ

28. Я ішхель отъ Отца и пришель въ міръ; и опять оставляю міръ и иду къ Отцу.

29. Ученики Его сказали Ему: вотъ, теперь Ты прямо говоришь, и притчи не говоришь ни какой;

30. теперь видимъ, что Ты знаешь все, и не имѣешь нужды, чтобы кто спрашивалъ Тебя; по-сему вѣруемъ, что Ты отъ Бога ішхель.

31. Іисусъ отвѣчалъ имъ: теперь вѣруете?

32. вотъ, наступаетъ часъ, и насталь уже, что вы разсѣтесь каждый въ свою сторону, и Меня оставите одного; но Я не одинъ, потомучто Отець со Мною;

33. сіе сказалъ Я вамъ, чтобы вы имѣли во Мнѣ миръ; въ мірѣ будете имѣть скорбь, но мужайтесь: Я побѣдилъ міръ.

ГЛАВА 17.

Послѣ сихъ словъ Іисусъ возвелъ Очи Свои на небо и сказалъ: Отче! пришелъ часъ: прославъ Сына Твоего, да и Сынъ Твой прославитъ Тебя,

2. такъ-какъ Ты далъ Ему власть надъ всякою плотью, да всему, что Ты далъ Ему, дастъ Онъ жизнь вѣчную:

28. Я выйшаў ад Айца і прыйшоў у свет; і зноў пакідаю свет і іду да Айца.

29. Кажуць Яму вучні Яго: вось цяпер Ты адкрыта гаворыш і прытчы ніякай не расказваеш;

30. цяпер ведаем, што Ты ведаеш усё і не маеш патрэбы, каб хто ў Цябе пытаўся; таму веруем, што Ты ад Бога выйшаў.

31. Адказаў ім Іісус: цяпер веруеце?

32. вось надыходзіць час, і ўжо настаў, калі вы рассеецеся кожны ў свой бок і Мяне пакінеце аднаго; але Я не адзін, бо Айцец са Мною;

33. гэта сказаў Я вам, каб вы ўва Мне мір мелі; у свеце гора зазнаеце, але мужайцеся: Я перамог свет.

РАЗДЗЕЛ XVII.

1. Прамовіўшы гэта, Іісус узвёў вочы Свае да неба і сказаў: Ойча! прыйшоў час: праслаў Сына Твайго, каб і Сын Твой праславіў Цябе,

2. бо Ты даў Яму ўладу над усякай плоццю, каб усяму, што Ты даў Яму, даў Ён жыццё вечнае;

3. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί Σε τὸν Μόνον Ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ Ὅν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4. Ἐγὼ Σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς Μοι ἵνα ποιήσω·

5. καὶ νῦν δόξασόν Με Σὺ, Πάτερ, παρὰ Σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ Σοί.

6. Ἐφανέρωσά Σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς Μοι ἐκ τοῦ κόσμου· Σοὶ ἦσαν, καὶ Ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον Σου τετηρήκασιν·

7. νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα, ὅσα δέδωκάς Μοι, παρὰ Σοῦ ἐστίν·

8. ὅτι τὰ ῥήματα, ἃ δέδωκάς Μοι, δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ Σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν, ὅτι Σὺ Με ἀπέστειλας.

9. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς Μοι, ὅτι Σοὶ εἶσι·

10. καὶ τὰ Ἐμὰ πάντα Σὰ ἐστὶ, καὶ τὰ Σὰ Ἐμὰ· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς·

11. καὶ οὐκέτι εἶμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἶσι, καὶ Ἐγὼ πρὸς Σε ἔρχομαι. Πάτερ Ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί Σου, οὓς δέδωκάς Μοι, ἵνα ὦσιν ἐν, καθὼς Ἡμεῖς· τὴν ν. σπ. φ

12. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, Ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί Σου· οὓς δέδωκάς

Γ. ἐπεὶ κε ἔσται ζωὴν βίην, καὶ γνώσετε τὸν Θεὸν τὸν Μόνον Ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστόν. *Ἰησ. (Η. 3. Σ. Α.)

Δ. Ἐγὼ προσλάμβανον τὰ ἐκ τῆς γῆς, ὅσα δέδωκάς Μοι ἵνα ποιήσω·

Ε. καὶ νῦν δόξασόν Με Σὺ, Πάτερ, παρὰ Σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ Σοί.

Σ. Ἐφανέρωσά Σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς Μοι ἐκ τοῦ κόσμου· Σοὶ ἦσαν, καὶ Ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον Σου τετηρήκασιν·

*БЛАГОУГОТЪ

З. нѣкъ раздѣша, ꙗкоу всѣ, елика дѣла єсѣи Мнѣ, ꙗже Тебѣ єсѣи·

И ꙗкоу гл҃голы, ꙗже дѣла єсѣи Мнѣ, дѣла ѿ мѣ, ꙗже тѣмъ ꙗже раздѣша во истинѣ, ꙗкоу ꙗже Тебѣ ѿзвѣдохъ, ꙗже вѣроваша, ꙗкоу Ты Мѣ посла єсѣи. *познаша истинно

Δ. Ἐγὼ ꙗже τὰ ἐκ τῆς γῆς λαμβάνω· ἵνα ποιήσω·

Ε. καὶ νῦν δόξασόν Με Σὺ, Πάτερ, παρὰ Σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ Σοί.

Σ. Ἐφανέρωσά Σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς Μοι ἐκ τοῦ κόσμου· Σοὶ ἦσαν, καὶ Ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον Σου τετηρήκασιν·

*ѡже ѡнѣтъ и у Св. А.

Β. Ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί Σου· οὓς δέδωκάς Μοι ἵνα ποιήσω·

3. сїя же есть жизнь вѣчная, да знаютъ Тебя, Единого Истиннаго Бога, и посланнаго Тобою Исуса Христа.

4. Я прославилъ Тебя на землѣ, совершилъ дѣло, которое Ты поручилъ Мнѣ исполнить;

5. и нынѣ прославъ Меня Ты, Отче, у Тебя Самого славою, которую Я имѣлъ у Тебя прежде бытія міра.

6. Я открылъ имя Твое челоувѣкамъ, которыхъ Ты далъ Мнѣ отъ міра; они были Твои, и Ты далъ ихъ Мнѣ, и они сохранили слово Твое;

7. нынѣ уразумѣли они, что все, что Ты далъ Мнѣ, отъ Тебя есть;

8. ибо слова, которыя Ты далъ Мнѣ, Я передалъ имъ, и они приняли и уразумѣли истинно, что Я пшелъ отъ Тебя, и увѣровали, что Ты послалъ Меня.

9. Я о нихъ молю: не о *всемъ* мірѣ молю, но о тѣхъ, которыхъ Ты далъ Мнѣ, потому что они Твои;

10. и все Мое Твое, и Твое Мое; и Я прославился въ нихъ;

11. Я уже не въ мірѣ, но они въ мірѣ, а Я къ Тебѣ иду. Отче Святыи! соблюди ихъ во имя Твое, *тѣхъ*, которыхъ Ты Мнѣ далъ, чтобы они были едино, какъ и Мы.

12. Когда Я былъ съ ними въ мірѣ, Я соблюдалъ ихъ во имя Твое; тѣхъ, которыхъ Ты далъ

3. а жыщѣ вечнае ў тым, каб знали Цябе, адзінага ісціннага Бога, і Таго, Каго Ты паслаў: Іісуса Хрыста.

4. Я праславіў Цябе на зямлі: завяршыў справу, якую Ты даў Мне зрабіць;

5. і цяпер праслаў мяне Ты, Ойча, у Цябе Самага той славаю, якую Я меў у Цябе раней, чым стаў існаваць свет.

6. Я адкрыў імя Тваё людзям, якіх Ты даў Мне ад свету; яны былі Твае, і Ты даў іх Мне, і яны захавалі слова Тваё;

7. цяпер зразумелі яны, што ўсё, што Ты даў Мне, гэта ад Цябе;

8. бо словы, якія Ты даў Мне, Я даў ім, і яны прынялі і сапраўды зразумелі, што Я ад Цябе выйшаў, і ўверавалі, што Ты паслаў мяне.

9. Я за іх малю, не за *ўвесь* свет малю, але за тых, каго Ты даў Мне, бо яны Твае;

10. і ўсё Маё — Тваё, і Тваё — Маё; і Я праславіўся ў іх;

11. і Я ўжо не ў свеце, а яны ў свеце, Я ж да Цябе іду. Ойча Святы! захавай іх у імя Тваё, тых, каго Ты даў Мне, каб яны былі адно, як і Мы.

12. Калі Я быў з імі ў свеце, Я захоўваў іх у імя Тваё; тых, каго Ты даў

Μοι, ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπόλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπολείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13. νῦν δὲ πρὸς Σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν Ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον Σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς Ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου.

15. οὐκ ἐρωτῶ, ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

16. ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς Ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμι.

17. ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου· ὁ λόγος ὁ Σὸς ἀλήθειά ἐστι.

18. Καθὼς Ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον,

19. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν Ἐγὼ ἀγίζω Ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὡσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων* διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς Ἐμὲ,

21. ἵνα πάντες ἐν ᾧσι· καθὼς Σὺ, Πάτερ, ἐν Ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν Σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν Ἡμῖν ἐν ᾧσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι Σὺ Με ἀπέστειλας.

22. καὶ Ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς Μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ᾧσιν ἐν, καθὼς Ἡμεῖς ἐν ἐσμεν·

никто́же ѿ* нѣхъ погѣе, то́кму сѣи́хъ погѣельны́й, да вѣдѣетсѧ ꙗ́ко писаніе: *ни є́дина же нѣзъ тѣсполнитѧ ꙗ́ко. нѣѣ же кѧ тебѣ градѣ, ꙗ́ко є́ѧ глѣо вѧ мѣрѣ, да ѡмѣтъ радостъ Моѹ ꙗ́ко исполненѣ вѧ себѣ.

ἄι. Ἄξ δάχх ѡмз слово Твоѣ, ꙗ́ко мѣрх возненавидѣ ѡхх, ꙗ́кѡ не єсть ѿ мѣра, ꙗ́коже (н)* Ἄξ ѿ мѣра нѣель:

*вѣтъ и у Св. А.

ѣи. не молю, да вѣзмиши ѡхх ѿ мѣра, но да соблѣдѣши ѡхх ѿ неперѣлзни*:

*лѣвабѡгѡ

ѣи. ѿ мѣра не єсть, ꙗ́коже (н)* Ἄξ ѿ мѣра нѣель:

*вѣтъ и у Св. А.

ѣи. єтѣ ѡхх во ѡстинѣ Твоѹ*: слово Твоѣ ѡстина єсть.

*во ѡстинѣ Твоѣѡ

ѡи. ꙗ́коже Мѣне послѣлах єѣи вѧ мѣрх, ꙗ́ко Ἄξ послѣлах ѡхх вѧ мѣрх,

ἄи. ꙗ́ко за нѣхх Ἄξ єѣѣ вѣе, да ꙗ́ко тѣи вѣдѣтъ єѣѣни во ѡстинѣ.

ѣи. Не ѡ єѣхх же молю то́кму, но ꙗ́ко ѡ вѣрѣдѡиѣхх словесѣ ѡхх радѣи вѧ Мѣ,

*нѣтъ и у Св. А. тѣвѣрѣетѣ

ѣи. да вѣи є́дино вѣдѣтъ: ꙗ́коже Тѣ, ѡѣе, во Мнѣ, ꙗ́ко Ἄξ вѧ тебѣ, да ꙗ́ко тѣи вѧ Нѣсѣ є́дино вѣдѣтъ: да (н)* мѣрх вѣрѣдѣ ѡметѣт, ꙗ́кѡ Тѣ Мѣ послѣлах єѣи:

ѣи. ꙗ́ко Ἄξ слѣвѣ, ꙗ́коже дѣлах єѣи Мнѣ, дѣхх ѡмз: да вѣдѣтъ є́дино, ꙗ́коже Мѣ є́дино є́ма*: *євѣѣ

Мнѣ, Я сохранилъ, и никто изъ нихъ не погибъ, кромѣ сына погибели, да сбудетсѣ Писаніе;

13. нынѣ же въ Тебѣ іду, и сіе говорю въ мірѣ, чтобы они имѣли въ себѣ радость Мою совершленную.

14. Я передалъ имъ слово Твое, и міръ возненавидѣлъ ихъ, потому что они не отъ міра, какъ и Я не отъ міра;

15. не молю, чтобы Ты взялъ ихъ изъ міра, но чтобы сохранилъ ихъ отъ зла;

16. они не отъ міра, какъ и Я не отъ міра;

17. освяти ихъ истиною Твоею: слово Твое есть истина.

18. Какъ Ты послалъ Меня въ міръ, такъ и Я послалъ ихъ въ міръ,

19. и за нихъ Я посвящаю Себя, чтобы и они были освящены истиною.

20. Не о нихъ же только молю, но и о вѣрующихъ въ Меня по слову ихъ,

21. да будутъ всѣ едино: какъ Ты, Отче, во Мнѣ, и Я въ Тебѣ, такъ и они да будутъ въ Насъ едино,—да увѣруетъ міръ, что Ты послалъ Меня;

22. и славу, которую Ты далъ Мнѣ, Я далъ имъ; да будутъ едино, какъ Мы едино:

Мне, Я збырог, і ніхто з іх не загинуў, толькі сын пагібелі, каб збылося Пісанне;

13. цяпер жа Я да Цябе іду і гавару гэта ў свеце, каб яны мелі ў сабе радасць Маю поўную.

14. Я даў ім слова Тваё, і свет узненавідзеў іх, бо яны не ад свету, як і Я не ад свету;

15. Я не малю, каб Ты ўзяў іх са свету, але каб захаваў іх ад зла;

16. яны не ад свету, як і Я не ад свету;

17. асвяці іх ісцінаю Тваёю: слова Тваё ёсць ісціна.

18. Як Ты паслаў Мяне ў свет, так і Я паслаў іх у свет,

19. і за іх Я прысвячаю Сябе, каб і яны былі асвячоныя ісцінай.

20. Не за іх жа толькі малю, але і за тых, што веруюць у Мяне дзякуючы слову іх,

21. няхай усе будуць адно: як Ты, Ойча, ува Мне, і Я ў Табе, так няхай і яны ў Нас будуць адно, каб увераваў свет, што Ты паслаў Мяне;

22. і славу, якую Ты даў Мне, Я даў ім; каб яны былі адно, як Мы адно:

23. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ Σὺ ἐν Ἐμοί· ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι Σὺ Με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς Ἐμεῖ ἠγάπησας.

24. Πάτερ, οὐς δέδωκάς Μοι, θέλω, ἵνα ὅπου εἰμι Ἐγὼ, κάκεινοι ὧσι μετ' Ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν Ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς* Μοι, ὅτι ἠγάπησάς Με πρὸ καταβολῆς κόσμου. * вь вѣк. сп.: дѣдовалас

25. Πάτερ Δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος Σε οὐκ ἔγνω, Ἐγὼ δέ Σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι Σὺ Με ἀπέστειλας·

26. καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά Σου, καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν ἠγάπησάς Με, ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'

(ὀκτωκαιδέκατον).

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ* Κεδρῶν, ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν Αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ. * вь вѣк. сп. τῶν

2. ἤρδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς Αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ.

3. ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων.

ἴγ. Ἄξз вк нѣхз, ἢ Ты во Мнѣ: да вѣдѣтъ совѣршени во єдинѣ, ἢ да раздѣлѣтъ* мѣрз, ꙗкѡ Ты Мл послалъ єси, ἢ возлюбилъ єси ἡхз, ꙗкоже Мнѣ возлюбилъ єси.

* οὐβѣтъ (Н. З. Св. Алексія)

ἴδ. Ὡче, ἡхже дѣлз єси Мнѣ, хошѣ, да ἡдѣже* єсмь Ἄξз, ἢ τίν вѣдѣтъ со Мнѣ, да вѣдѣтъ слѣвѣ Мою, ἡже дѣлз єси Мнѣ, ꙗкѡ возлюбилъ Мл єси прѣжде словѣ нѣа мѣрз. * каѣ

ἴε. Ὡче Прѣвннѣ, ἢ мѣрз Тебѣ не познѣ, Ἄξз же Тл познѣхз, ἢ єси познѣша, ꙗкѡ Ты Мл послалъ єси:

ἴε. ἢ сказѣхз ἡмз ἡма Твоѣ, ἢ скажѣ, да ѡбѣ, ѣюже Мл єси возлюбилъ, вк нѣхз вѣдѣтъ, ἢ Ἄξз вк нѣхз.

Γ Λ Α Β Ἰ η.

Ἰ * сѣ рекъ Ἰѣз ἡзѣде со οὐчнѣнѣт Ѡвоѣмн на ѡнз πόλз ποτόκα Κεδρѣка, ἡдѣже** вѣ вѣртогрѣдѣт, вк сѣньже внѣде вѣмз ἢ οὐчнѣцѣт Ἐγѣ: * вѣтъ и у Св. А. ** каѣт† τωγρѣдѣ

ἴ. вѣдѣше же [ἡ]* Ἰѣда предаѣн Ἐγѣ мѣсто, ꙗкѡ мнѣожнѣѣт совѣрѣшега Ἰѣз τѣ** со οὐчнѣнѣт Ѡвоѣмн: * вѣ Н.З.Св.А. єсть †занѣ мнѣогажды ** тамѣ

ἴ. Ἰѣда οὐβο прѣмѣ спѣрѣ ἢ ѡ ἀρχѣрѣн ἢ фарѣсѣн слѣгнѣ, прѣнѣ* тамѣ со свѣтнѣлы ἢ свѣтѣмнѣт ἢ сѣрѣжнѣ.

* градѣше †свѣтѣлннѣнѣ ἢ лампѣдамн

23. Я въ нихъ, и Ты во Мнѣ; да будутъ совершены во едино, и да познаеть міръ, что Ты послалъ Меня, и возлюбилъ ихъ, какъ возлюбилъ Меня.

24. Отче! которыхъ Ты далъ Мнѣ, хочу, чтобы тамъ, гдѣ Я, и они были со Мною, да видятъ славу Мою, которую Ты далъ Мнѣ, потомучто возлюбилъ Меня прежде основанія міра.

25. Отче Праведный! и міръ Тебя не позналъ; а Я позналъ Тебя, и сіи познали, что Ты послалъ Меня;

26. и Я открылъ имъ имя Твое, и открою, да любовь, которою Ты возлюбилъ Меня, въ нихъ будетъ, и Я въ нихъ.

Г Л А В А 18.

Сказавъ сіе, Іисусъ вышелъ съ учениками Своими за потокъ Кедронъ, гдѣ былъ садъ, въ который вошелъ Самъ и ученики Его;

2. зналъ же это мѣсто и Иуда, предатель Его, потомучто Іисусъ часто собирався тамъ съ учениками Своими;

3. итакъ Иуда, взявъ отрядъ *воиновъ* и служителей отъ первосвященниковъ и фарисеевъ, приходитъ туда съ фонарями и свѣтильниками и оружіемъ.

23. Я ў іх, і Ты ўва Мне; няхай будуць яны ў дасканальым адзінстве, і няхай спазнае свет, што Ты паслаў Мiane і ўзлюбіў іх, як узлюбіў Мiane.

24. Ойча! хачу, каб тыя, каго Ты даў Мне, там, дзе і Я, былі са Мною, каб яны бачылі славу Маю, якую Ты даў Мне, бо ўзлюбіў Мiane раней заснаван-ня свету.

25. Ойча Праведны! і свет Цябе не спазнаў; а Я Цябе спазнаў, і яны спазналі, што Ты паслаў Мiane;

26. і Я паведаў ім імя Тваё і паведаю, каб любоў, якую Ты ўзлюбіў Мiane, у іх была, і Я ў іх.

РАЗДЗЕЛ XVIII.

1. Сказаўшы гэта, Іісус выйшаў з вучнямі Сваімі на той бок патоку Кедрон, дзе быў сад, у які ўвайшоў Ён Сам і вучні Яго;

2. ведаў жа гэтае месца і Іуда, які выдаў Яго, бо там часта збіраўся Іісус з вучнямі Сваімі;

3. і вось Іуда, узяўшы атрад *воінаў* і служыцеляў ад першасвятароў і фарысеяў, прыходзіць туды з факеламі, і ліхтарамі, і зброяй.

4. Іисусъ же, зная все, что съ Нимъ будетъ, вышелъ и сказалъ имъ: кого ищите?

5. Ему отвѣчали: Іисуса Назорея. Іисусъ говоритъ имъ: это Я. Стоялъ же съ ними и Іуда, предатель Его;

6. и когда сказалъ имъ: это Я,— они отступили назадъ и пали на землю.

7. Опять спросилъ ихъ: кого ищите? Они сказали: Іисуса Назорея.

8. Іисусъ отвѣчалъ: Я сказалъ вамъ, что это Я; итакъ, если Меня ищите, оставьте ихъ, пусть идутъ,—

9. да сбудется слово, реченное Имъ: изъ тѣхъ, которыхъ Ты Мнѣ далъ, Я не погубилъ ни кого.

10. Симонъ же Петръ, имѣя мечъ, извлекъ его и ударилъ первосвященническаго раба, и отсѣкъ ему правое ухо; имя рабу было Малхъ;

11. но Іисусъ сказалъ Петру: вложи мечъ въ ножны; неужели Мнѣ не пить чаши, которую далъ Мнѣ Отець?

12. Тогда воины и тысяченачальникъ и служители Іудейскіе взяли Іисуса и связали Его,

13. и отвели Его сперва къ Аннѣ; ибо онъ былъ тесть Каіафъ, которъй былъ на тотъ годъ первосвященникомъ;

4. Іисус жа, ведаючи ўсё, што з Ім будзе, выйшаў і сказаў ім: каго шукаеце?

5. Адказалі Яму: Іісуса Назарэя. Кажа ім Іісус: гэта Я. Стаяў жа з імі і Іуда, які выдаў Яго;

6. і калі Іісус сказаў ім: “гэта Я”, яны адступілі назад і ўпалі на зямлю.

7. Ён зноў спытаўся ў іх: каго шукаеце? Яны казалі: Іісуса Назарэя.

8. Адказаў Іісус: Я сказаў вам, што гэта Я; дык вось, калі Мяне шукаеце, пакіньце іх, няхай ідуць, —

9. каб споўнілася слова, якое Ён сказаў: з тых, каго Ты даў Мне, Я не загубіў нікога.

10. Тады Сіман Пётр, маючы меч, выняў яго і ўдарыў першасвятаровага раба і адсек яму правае вуха; імя раба было Малх;

11. але Іісус сказаў Пятру: укладзі меч у ножны; чашу, якую даў Мне Айцец, наўжо Я не буду піць яе?

12. Тады атрад *воінаў* і тысячаначальнік, і служыцелі Іудзейскія ўзялі Іісуса і звязалі Яго,

13. і павялі Яго спачатку да Анны, бо ён быў цесцем Каіафы, які быў першасвятаром у той год;

14. это былъ Каіафа, который подалъ совѣтъ Іудеямъ, что лучше одному человѣку умереть за народъ.

15. За Іисусомъ слѣдовали Симонъ Петръ и другій ученикъ; ученикъ же сей былъ знакомъ первосвященнику, и вошелъ съ Іисусомъ во дворъ первосвященнической;

16. а Петръ стоялъ внѣ за дверями. Потомъ другій ученикъ, который былъ знакомъ первосвященнику, вышелъ, и сказалъ придверниці и ввелъ Петра.

17. Тутъ раба придверница говоритъ Петру: и ты не изъ учениковъ ли Этого Человѣка? Онъ сказалъ: нѣтъ.

18. Между тѣмъ рабы и служители, разведши огонь, потому что было холодно, стояли и грѣлись; Петръ также стоялъ съ ними и грѣлся.

19. Первосвященникъ же спросилъ Іисуса объ ученикахъ Его и объ учении Его.

20. Іисусъ отвѣчалъ ему: Я говорилъ явно міру; Я всегда училъ въ синагогѣ и въ храмѣ, гдѣ всегда Іудеи сходятся, и тайно не говорилъ ничего;

21. что спрашиваешь Меня? спроси слышавшихъ, что Я говорилъ имъ; вотъ, они знаютъ, что Я говорилъ.

14. гэта быў той Каіафа, які даў па-раду Іудзеям, што лепш, каб адзін ча-лаvek памёр за народ.

15. За Іісусам ішоў Сіман Пётр і другі вучань; вучань жа той быў знаёмы першасвятару і ён увайшоў з Іісусам у двор першасвятара,

16. а Пётр стаяў каля дзвярэй звон-ку. Выйшаў тады вучань той, які быў знаёмы першасвятару, і сказаў прыдверніцы, і ўвёў Пятра.

17. Кажа тут служанка-прыдверніца Пятру: і ты ці не з вучняў Гэтага Ча-лавека? Ён сказаў: не.

18. І стаялі рабы і служыцелі, рас-клаўшы вогнішча, таму што было хо-ладна, і грэліся; з імі Пётр таксама стаяў і грэўся.

19. Першасвятар жа спытаўся ў Іісуса пра вучняў Яго і пра вучэнне Яго.

20. Адказаў яму Іісус: Я адкрыта га-варыў свету; Я заўсёды навучаў у сіна-гогах і ў храме, дзе заўсёды збіраюцца Іудзеі, і тайна не гаварыў нічога;

21. чаму ты ў Мяне пытаешся? спы-тайся ў тых, якія чулі, што Я гаварыў ім; вось яны ведаюць, што Я казаў.

22. Ταῦτα δὲ Αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς ἔδωκε ράπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ;

23. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24. Ἀπέστειλεν οὖν Αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαίνόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί.

26. Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὐ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' Αὐτοῦ;

27. Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28. Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. Ἦν δὲ πρῶτα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθόντες εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πᾶσχα.

29. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς ἔξω* καὶ εἶπε· τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ Ἀνθρώπου Τούτου; * ВЪ НѢК. СП. НВТЪ

30. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν Οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν Αὐτόν.

ἱβ. Βιά же рѣкше ѿмѣ, ἐδίνηκ
ῶ προδεδωκίμηκx ελδгx* οὐδάρη
вz λανήтѣ Ἰηса**, рѣкx: тѣкѣт ли
ѿвѣтмакаешн ἀρχιερέовн;

** лѣгтx задшѣнїе Ἰηсѣ тѣнцѣ (Н.З.С.А.)
ἱγ. Ὡвѣтма ἐмѣ Ἰηсx: ἄцѣ слѣ
гѣлхz, свидѣтелствѣн ῶ слѣт: ἄцѣ
ли* дѣрѣт, чтѣ Ма вѣешн;
* же

ἱδ. Посла же вгѣ Анна* εβάζана
кz Καϊάφѣ ἀρχιερέовн.
* ἄννας

ἱε. Εἶκ же θίμωнz Πέτρz ετολ
н гѣтса. Рѣша же ἐмѣ; ἐдѣ н
ты ῶ οὐнїкz вгѣ ἐсн; Ὡнz (же)
ῶвѣржеса н речѣ: нѣснь.

ἱς. Γλαγόла ἐδίνηκ ῶ рѣвz ἀρχιε
рэовыхz, ѿнїка* снн ἐмѣже Πέτρz
οὐрѣzа οὐχο: не ἄзx ли тѣ вѣдѣхz
вz вѣртоградѣ сz ннїмz;
* ερόδннїкz

ἱz. Πάки οὐвω Πέτρz ῶвѣрже
са, н ἄвїе пѣтѣль* вozгласн.
* κѣрz

ἱн. Вεδόша же Ἰηса ῶ Καϊάφѣ
вz претѣрz. Εἶκ же οὐтрѣ*: н тїн
не внндоша вz претѣрz, да не ѿсквер
нѣтса, но да тѣдѣтx пѣсхѣ.
* ράνω

ἱд. Изѣде же Пїлатъ кz ннїмz
вѣнзт н речѣ: кѣю рѣчѣ принѣснте
на Члѣтѣка вгѣд;
тѣвѣт у Св. А. * злотвѣрѣкz

ἱ. Ὡвѣтмаша н рѣша ἐмѣ: ἄцѣ
не вѣ (вѣлз)т вѣн слодѣн*, не вѣ.
χомz прѣдали вгѣ тѣвѣ.

22. Когда Онъ сказалъ это, одинъ изъ служителей, стоявшій близко, ударилъ Иисуса по щекъ, сказавъ: такъ отвѣчаешь Ты первосвященнику?

23. Иисусъ отвѣчалъ ему: если Я сказалъ худо, покажи, что худо; а если хорошо, что ты бьешь Меня?

24. Анна послалъ Его связаннаго къ первосвященнику Каіафъ.

25. Симонъ же Петръ стоялъ и грѣлся. Тутъ сказали ему: не изъ учениковъ ли Его и ты? Онъ отрекся и сказалъ: нѣтъ.

26. Одинъ изъ рабовъ первосвященническихъ, родственникъ тому, которому Петръ отсѣкъ ухо, говоритъ: не я ли видѣлъ тебя съ Нимъ въ саду?

27. Петръ опять отрекся, и тотчасъ запѣлъ пѣтухъ.

28. Отъ Каіафы повели Иисуса въ преторію. Было утро; и они не вошли въ преторію, чтобы не оскверниться, но чтобы *можно было* ѣсть пасху.

29. Пилатъ вышелъ къ нимъ и сказалъ: въ чемъ вы обвиняете Человѣка Сего?

30. Они сказали ему въ отвѣтъ: еслибы Онъ не былъ злодѣй, мы не предали бы Его тебѣ.

22. Калі Ён сказаў гэта, адзін са служыцеляў, што блізка стаяў, ударыў Іісуса па шчацэ і сказаў: так Ты адказваеш першасвятару?

23. Адказаў яму Іісус: калі Я дрэнна сказаў, засведчы, што дрэнна; а калі добра, чаму ты б'еш Мяне?

24. Тады Анна паслаў Яго, звязанага, да першасвятара Каіафы.

25. А Сіман Пётр стаяў і грэўся. Сказалі тады яму: і ты ці не з вучняў Яго? Ён адрокся і сказаў: не.

26. Кажа адзін з рабоў першасвятара, сваяк таго, якому Пётр адсек вуха: хіба я не бачыў цябе з Ім у садзе?

27. Пётр ізноў адрокся; і адразу пень заспяваў.

28. Тады вядуць Іісуса ад Каіафы ў прэторыю. Была раніца, і яны не ўвайшлі ў прэторыю, каб не апаганіцца, але каб *можна было* есці пасху.

29. Выйшаў Пилат да іх і сказаў: якое абвінавачанне выстаўляеце вы супраць Гэтага Чалавека?

30. У адказ яны сказалі яму: калі б Ён не быў злачынцам, мы не выдалі б Яго табе.

31. Пилатъ сказаль имъ: возьмите Его вы и по закону вашему судите Его. Іудеи сказали ему: намъ не позволено предавать смерти ни кого:

32. да сбудется слово Іисусово, которое сказаль Онъ, давая разумѣть, какою смертю Онъ умретъ.

33. Тогда Пилатъ опять вошелъ въ преторію и призвалъ Іисуса, и сказаль Ему: Ты Царь Іудейскій?

34. Іисусъ отвѣчалъ ему: отъ себя ли ты говоришь это, или другіе сказали тебѣ о Мнѣ?

35. Пилатъ отвѣчалъ: развѣ я Іудей? Твой народъ и первосвященники предали Тебя мнѣ; что Ты сдѣлалъ?

36. Іисусъ отвѣчалъ: Царство Мое не отъ міра сего: еслибы отъ міра сего было Царство Мое, то служители Мои подвизались бы за Меня, чтобы Я не былъ преданъ Іудеямъ; но нынѣ Царство Мое не отсюда.

37. Пилатъ сказаль Ему: итакъ Ты Царь? Іисусъ отвѣчалъ: ты говоришь, что Я Царь: Я на то родился и на то пришелъ въ міръ, чтобы свидѣтельствовать объ истинѣ; всякій, кто отъ истины, слушаетъ гласа Моего.

38. Пилатъ сказаль Ему: что есть истина? И, сказавъ это, опять вышелъ къ Іудеямъ и сказаль

31. Тады сказаў ім Пилат: вазьміце Яго вы і па закону вашаму судзіце Яго. Сказалі яму Іудзеі: нам не дазваляецца караць смерцю нікога, —

32. каб споўнілася слова Іісуса, якое Ён сказаў, указваючы, якою смерцю Ён мае памерці.

33. Увайшоў тады зноў Пилат у прэторыю, і паклікаў Іісуса, і сказаў Яму: Ты Цар Іудзейскі?

34. Адказаў яму Іісус: ты ад сябе гэта гаворыш, ці іншыя сказалі табе пра Мяне?

35. Адказаў Пилат: хіба я Іудзей? народ Твой і першасвятары выдалі Цябе мне; што Ты зрабіў?

36. Адказаў Іісус: Царства Маё не ад гэтага свету; калі б ад гэтага свету было Царства Маё, то слугі Маё змагаліся б за тое, каб Мяне не выдалі Іудзеям. Але цяпер Царства Маё не ад гэтаго.

37. Тады сказаў Яму Пилат: дык Ты Цар? Адказаў Іісус: ты кажаш, што Я Цар; Я на тое нарадзіўся і на тое прыйшоў у свет, каб сведчыць пра ісціну; і кожны, хто ад ісціны, слухаецца голасу Майго.

38. Кажа Яму Пилат: што ёсць ісціна? І, прамовіўшы гэта, ён зноў выйшаў да Іудзеяў і кажэ ім: я ніякай віны

καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν Αὐτῷ·

39. ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν, ὑμῖν ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40. Ἐκραύγασαν οὖν πάντες λέγοντες· μὴ Τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ' (ἐννεακαίδεκατον).

Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε·

2. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν Αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον Αὐτὸν,

3. καὶ ἔλεγον· χαίρε, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἐδίδουν Αὐτῷ ῥαπίσματα.

4. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν Αὐτὸν ἔξω, ἵνα γινώτε, ὅτι ἐν Αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω.

5. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ὁ Ἄνθρωπος.

6. Ὅτε οὖν εἶδον Αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· σταύρωσον, σταύρωσον Αὐτόν*. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε Αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν Αὐτῷ αἰτίαν. *въ вѣк. см. вѣтъ

ἄζκ ни единыя винны ѡбрѣтаю*
вз Нѣмк: *ѡбрѣтохъ(Н. З. Св. Алексія)

ἴδ. εἶτε же ѡβѣичаѣ вѣмк, да
единаго вѣмк ѡпѣмѣ на пасхѣ: хѡ-
щете ли ѡубо, (да)* ѡпѣмѣ вѣмк Црѣ
Иудейска; *вѣтъ у Св. А.

ἴ. Козопѣша же пакѣ вѣн гла-
голюще: не вѣго, но вѣрабѣвѣ. Вѣ
же вѣрабѣва разбѡишикѣ.

Γ Λ Δ Ε Ἰ ῥι.

Τοгда ѡубо Пилатъ поашъ Ииса
и вѣ (ѣго)*: *у Св. А. также есть

ѣ. и конни сплѣтше вѣнецѣ ѡ
тернѣа, козложѣша ѣмѣ на главѣ,
и вз рѣзѣ вагранѣ* ѡблекѡша ѣго,
*рѣзою ваграною глаголаша

ѣ. и глаголашѣ: радѣшеа, Црѣ
Иудейскѣ. И вѣлѣшѣ ѣго по ланигома*.
*лашѣтъ ѣмѣ зашѣненѣе ††вѣтъ у Св. А.

ἴ. Изыде ѡубо пакѣ конѣ Пи-
латѣ и глагола ѣмк: еѣ, изѡждѣ
ѣго вѣмк конѣ ††, да разѣмѣете, ѣкѡ
вз Нѣмк ни единыя винны ѡбрѣтаю.

ѣ. Изыде же конѣ * Иисѣ, носѣ
тернобѣенѣ вѣнецѣ и вагранѣ рѣзѣ.
И глагола ѣмк: еѣ, Члѣкѣкѣ.

*вѣтъ у Св. А.

ѣ. Ἐгда же вѣдѣша ѣго ἀρχιερεῖς
и ληστῆ, козопѣша глаголюще:
распни, распни ѣго. Глагола* ѣмк
Πιλатѣ: поминѣте ѣго вѣи и распни-
те, ἄζк во не ѡбрѣтаю вѣ винны.

* глаголетъ

имъ: я ни какой вины не нахожу въ Немъ;

39. есть же у васъ обычай, чтобы я одного отпускалъ вамъ на пасху: хотите ли, отпущу вамъ Царя Іудейскаго?

40. Тогда опять закричали всѣ, говоря: не Его, но Варавву. Варавва же былъ разбойникъ.

ГЛАВА 19.

Тогда Пилатъ взялъ Іисуса и велѣлъ бить Его:

2. и воины, сплетши вѣнецъ изъ терна, возложили Ему на голову, и одѣли Его въ багряницу,

3. и говорили: радуйся, Царь Іудейскій! И били Его по ланитамъ.

4. Пилатъ опять вышелъ и сказалъ имъ: вотъ, я вывожу Его къ вамъ, чтобы вы знали, что я не нахожу въ Немъ ни какой вины.

5. Тогда вышелъ Іисусъ въ терновомъ вѣнцѣ и въ багряницѣ. И сказалъ имъ Пилатъ: се, Человѣкъ!

6. Когда же увидѣли Его первосвященники и служители, то закричали: распни, распни Его! Пилатъ говоритъ имъ: возьмите Его вы и распните, ибо я не нахожу въ Немъ вины.

не нахожу ў Ім;

39. ёсць жа звычай у вас, каб кагосьці аднаго я адпускаў вам на Пасху; хочаце, адпушчу вам Цара Іудзейскага?

40. Тады зноў закрывалі ўсе, кажучы: не Яго, а Вараву. А Варава быў разбойнік.

РАЗДЗЕЛ XIX.

1. Тады ўзяў Пилат Іисуса і аддаў на бічаванне;

2. і воіны, сплёлшы вянец з церняў, усклалі Яму на галаву і ў адзежу пурпуровую апранулі Яго,

3. і гаварылі: радуйся, Цар Іудзейскі! І білі Яго па шчакáх.

4. Пилат выйшаў зноў і каза ім: вось, я выводжу Яго да вас, каб вы ведалі, што я ніякай віны ў Ім не нахожу.

5. Тады выйшаў Іисус у цярновым вянцы і пурпуровай адзежы. І каза ім Пилат: вось Чалавек!

6. Калі ж убачылі Яго першасвятары і служыцелі, то пачалі крычаць, кажучы: распні, распні Яго! Кажа ім Пилат: вазьміце Яго вы і распніце, бо я не нахожу ў Ім віны.

(2) Мф. 27, 29. (3) Мф. 26, 67. (4) Ін. 18, 38. Дзеян. 3, 13. (6) Мф. 27, 23. Мк. 15, 14. Лк. 23, 4. Дзеян. 13,

7. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι Ἐαυτὸν Υἱὸν τοῦ* Θεοῦ ἐποίησεν. *внѣ нѣк. си. нвѣт

8. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη,

9. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ Σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρισὶν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

10. Λέγει οὖν Αὐτῷ ὁ Πιλάτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας, ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί Σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί Σε;

11. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' Ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἀνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς Μέ σοι μέζονα ἁμαρτιάν ἔχει. *всѣкъ царѣ себѣ

12. Ἐκ τούτου ἐζήτηε ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι Αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· ἐὰν Τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεῖα αὐτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ καίσαρι.

13. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθᾶ.

14. Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη. Καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε, ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν.

15. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον Αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ

3. Ὡς ἐμίσησα ἐμὲ Ἰδδέε: μὴ ζακόνκ ἡμашы, ἢ πο ζακόνκ νά шемѣ δόλженк εἶσῆ * οὐ μίρετι, ἴακω θεεὲ θῆα ἡπῆτα σοτρωρή.

*нвѣт у Св. А.

ἢ. Ἐγὰρ οὐβω σλῆισα Πιλάτκ σῆ σλόβο, πάче οὐβωόαε,

4. ἢ κνήδε βκ πρετῶρκ πάκη ἢ γλαγόλα* Ἰησοβι: шкѣдѣ ἐσῆ τῆ; Ἰηск же шкѣкта не даде ἐμѣ.

*глаголетк

5. Γλαγόλα* же ἐμѣ Πιλάтк: мнѣ ли не глѣши; не вѣси ли, ἴακω влѣсῆт ἡμашк распᾶти τὰ ἢ влѣсῆт ἡμашк пᾶсῆти τὰ;

6. Ὡς ἐμίση Ἰηск: не ἡмаши влᾶсти ни ἐдῆниа на мнѣ, ἄще не вῆти данὸ σλῆисе: сегῶ рᾶди предабῆи мᾶ тебѣ βόλιη грѣхк ἡмашк.

творᾶи впренῆι глᾶголетк кесарῶ

7. Ὡ σεγῶ* ἡσκᾶше Πιλάтк пᾶсῆти Ἐγῶ. Ἰδδέε же κοπιᾶχῆτ, глᾶгῶлюице: ἄще θεгῶ пᾶсῆтиши, нѣси дрѣгк кесаревк: всѣкк, ἡже царᾶ себѣ творῆтк, протῆвῆтса кесарῶ**

*шлѣсῆт τβозопнша

8. Πιλάтк οὐβω σλῆισαεκ σῆ σλόβο, ἡзведε βόνк Ἰηса ἢ сῆде на сдᾶици, на мѣсῆтѣ глᾶгῶлеишк лῆдῶсῆтρωтῶнк, Ἐвρῆики же гавбадᾶ.

9. Бѣ же паτῶкк πάсῆт, χᾶсῆк же ἴακω шестῆи. ἢ глᾶгῶла Ἰддῆ. ωи: сῆ, Црῆ вᾶшк.

*возопнша

10. Ὡνή же κοπιᾶχῆτ*: βозмῆ, βозмῆ, распнῆ Ἐγῶ. Γλαγόλα ἡиш

7. Іудеи отвѣчали ему: мы имѣемъ законъ, и по закону нашему Онъ долженъ умереть, потому что сдѣлалъ Себя Сыномъ Божиимъ.

8. Пилатъ, услышавъ это слово, больше убоялся,

9. и опять вошелъ въ преторію и сказалъ Іисусу: откуда Ты? Но Іисусъ не далъ ему отвѣта.

10. Пилатъ говоритъ Ему: мнѣ ли не отвѣчаешь? не знаешь ли, что я имѣю власть распять Тебя и власть имѣю отпустить Тебя?

11. Іисусъ отвѣчалъ: ты не имѣлъ бы надо Мною ни какой власти, еслибы не было дано тебѣ свыше; посему болѣе грѣха на томъ, кто предалъ Меня тебѣ.

12. Съ этого времени Пилатъ искалъ отпустить Его. Іудеи же кричали: если отпустишь Его, ты не другъ кесарю: всякій, дѣлающій себя царемъ, противникъ кесарю.

13. Пилатъ, услышавъ это слово, вывелъ вонъ Іисуса и сѣлъ на судилищѣ, на мѣстѣ называемомъ лиобстротонъ, а по-Еврейски гавваѣа.

14. Тогда была пятница предъ пасхою, и часъ шестый. И сказалъ Пилатъ Іудеямъ: се, Царь вашъ!

15. Но они закричали: возьми, возьми, распни Его! Пилатъ гово-

7. Адказали яму Іудзеі: мы закон маем, і па закону нашаму Ён павінен памерці, таму што зрабіў Сябе Сынам Божым.

8. Калі пачуў Пілат гэтае слова, то яшчэ больш спалохаўся,

9. і ўвайшоў у прэторыю зноў і кажа Іісусу: адкуль Ты? Іісус жа адказу не даў яму.

10. Тады кажа Яму Пілат: мне Ты не гаворыш? хіба не ведаеш, што я маю ўладу распяць Цябе і маю ўладу адпусціць Цябе?

11. Адказаў Іісус: ты не меў бы ніякай улады нада Мною, калі б табе не было дадзена звыш; таму той, хто выдаў Мяне табе, большы грэх мае.

12. З гэтага часу Пілат шукаў, як адпусціць Яго. Іудзеі ж крычалі, кажучы: калі Яго адпусціш, ты не друг кесару; кожны, хто робіць сябе царом, праціўнік кесара.

13. Пілат, пачуўшы гэтае слова, вывеў Іісуса і сеў на судзейскае ўзвышэнне на месцы, што называлася Ліфостратон*, а па-яўрэйску Гаввафа.

14. Была ж пятніца перад Пасхай, каля шостага гадзіны. І сказаў Пилат Іудзеям: вось Цар ваш!

15. Але яны закричалі: вазьмі, вазьмі, распні Яго! Кажа ім Пілат: Цара

* "Каменны памост".

Πιλάτος· τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ καίσαρα.

16. Τότε οὖν παρέδωκεν Αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῆ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον* *въ нѣк. сп. ἤγαγον

17. καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν Αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστί γολγοθᾶ,

18. ὅπου Αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ μετ' Αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

20. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.

21. Ἐλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφῃ· ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι Ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22. Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· ὁ γέγραφα, γέγραφα.

23. Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια Αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὕφαντος δι' ὄλου·

Πιλάτῃ: Црѣ ли вѣшего распнѣ; Ѽвѣцѣиаша ἀρχιερεῖς· не ἤμαмы царѣ τѣмѣу кѣсарѣ.

Ὶι. Τογδά οὔβο προδαδὲ ἔγὼ ἡμζ, δα ράσπηνετς*. Ποέμισετ̄ же Ἰἦσα ἡ βεδόσια:

* ράσπηνετς ἴποάσια (Н. Зав. Св. Алексія)

Ὶι. ἡ νοεῶ κρῆτς θεοῖη, ἡζιδε на глаголемое лѣбное мѣсто, ἔже глаголетца ἔвρεῖеки голгоѣа,

ἡι. ἡδѣже пропаша* ἔγὼ ἡ сз Нѣмк ἡна двѣ сѣдѣ ἡ сѣдѣ, поере- дѣт̄ же Ἰἦса. * ράσπаша ἴερεѣ

Ὶι. Написѣ же ἡ τίτла* Πιλάτς ἡ ποложѣ на κрѣтѣ. Бѣ же написано†: Ἰἦсз Назωранѣнз, Црѣ Ἰудѣе- кѣй̄.

* τίτлаδ ἴπѣεное

Ὶ. Вегѡ же τίτла мнѣзи чтѡша ѡ Ἰудѣй̄, ꙗкѡ влѣз̄ вѣ мѣсто грѣда, ἡδѣже пропаша Ἰἦса*: ἡ вѣ написано ἔвρεῖеки, Γρέеεки†, Ρѣм- кѣи.

* ράσπηνετς κίεετ̄ Ἰἦсз ἴελληνεки

Ὶа. Глаголах̄ οὔβο Πιλάтѣ ἀρχι- ереῖς Ἰудѣеετ̄и: не пишѣ: Црѣ Ἰудѣеεкѣй̄: но ꙗкѡ вѣмк* рече: Црѣ ἔсмы Ἰудѣеεкѣй̄.

* ὄнз

Ὶв. Ѽвѣцѣа Πιλάтς: ἔже пишѣх̄, пишѣх̄. * ράσπаша ἴχѣтѡна

Ὶг. Кѡнни же, ἐγдѣ пропаша* Ἰἦса, ρѣѣша ρѣзы ἔгѡ ἡ сѣтѡрѣша четѣри чѣсти, коεиѣкѡ вѡннѣ чѣстѣ, ἡ χѣтѡнх̄†: вѣ же χѣтѡнх̄† нешкѣнз**, сѣѣше ἡετ̄кѣнз βεѣ††:

** нешѣна ἴ†т̄кѣна вѣа

ритъ имъ: Царя ли вашего распну? Первосвященники отвѣчали: нѣтъ у насъ царя кромѣ кесаря.

16. Тогда наконецъ онъ предалъ Его имъ на распятіе. И взяли Іисуса и повели;

17. и, неся крестъ Свой, Онъ вышелъ на мѣсто, называемое лобное, по-Еврейски голгоѳа;

18. тамъ распяли Его и съ Нимъ двухъ другихъ по ту и по другую сторону, а посреди Іисуса.

19. Пилатъ же написалъ и надпись и поставилъ на крестѣ. Написано было: Іисусъ Назорей, Царь Іудейскій.

20. Эту надпись читали многіе изъ Іудеевъ, потому что мѣсто, гдѣ былъ распятъ Іисусъ, было недалеко отъ города, и написано было по-Еврейски, по-Гречески, по-Римски.

21. Первосвященники же Іудейскіе сказали Пилату: не пиши: Царь Іудейскій, но что Онъ говорилъ: Я Царь Іудейскій.

22. Пилатъ отвѣчалъ: что я написалъ, то написалъ.

23. Воины же, когда распяли Іисуса, взяли одежды Его и раздѣлили на четыре части, каждому воину по части, и хитонъ; хитонъ же былъ не сшитый, а весь тканый сверху;

вашага распяць? Адказалі першасвятары: няма ў насъ цара, акрамя кесара.

16. Тады ён аддаў Яго ім на распяцце. І ўзялі Іісуса і павялі;

17. і, несучы крыж Свой, Ён выйшаў на месца, называнае Лобным, што па-яўрэйску называецца Галгофа,

18. дзе Яго распялі і з Ім двух іншых, з аднаго боку і з другога, а пасярэдзіне Іісуса.

19. І зрабіў надпіс Пилат і змясціў на крыжы. А было напісана: Іісус Назаранін, Цар Іудзейскі.

20. Гэты надпіс чыталі многія з Іудзеяў, таму што блізка ад горада было тое месца, дзе быў распяты Іісус, а напісана было па-яўрэйску, па-грэчаску, па-лацінску.

21. Казалі ж Пилату першасвятары Іудзейскія: не пішы: "Цар Іудзейскі", а *напішы*, што Ён казаў: "Я цар Іудзейскі".

22. Адказаў Пилат: што напісаў я, тое напісаў.

23. Воіны ж, калі распялі Іісуса, узялі адзенне Яго і раздзялілі на чатыры часткі, кожнаму воіну частка, і хітон; хітон жа быў не шыты, а суцэльна тканы ад верху;

24. εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνας ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ ἢ λέγουσα· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά Μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν Μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ Μαρία ἡ τοῦ Κλεωπᾶ*, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ. *Κλωπᾶ

26. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ Αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ, ὁ υἱός Σου.

27. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ, ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν Αὐτὴν ὁ μαθητῆς εἰς τὰ ἴδια.

28. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῆ ἡ γραφὴ, λέγει· διψῶ. ἥ ἡ ἡρώπη ὠλόγησε

29. Σχεῦος οὖν ἔχειτο ὄξους μεστόν. Οἱ δὲ πλήσαντες ἀπόγγον ὄξους καὶ ὑσώπω περιθέντες, προσήνεγκαν Αὐτοῦ τῷ στόματι·

30. ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· τετέλεσται. Καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευῆ ἦν, ἣν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη* τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν *въ н. еп. ἐκείνου

κδ. ρήσα же кз себѣ*: не пре-
деремъ** ἐγὼ, но μέтнемъ πρέβια
ὠνέμζ†, κομδ βδδέτζ: да себδέτє††
πнсάνтє, γάγολημє: раздѣлиша рѣзы
Моѡ себѣ ἢ ὠ ἱματίєμє Моєѣ
μετάша πρέβια***. βόνηп οὔβο εἰᾶ
σοτβορήша. *ἀρζк ко ἀρζк** раздеремъ
†мєшємъ ὠ нєѣ††нєпóληнтєл *** πρέβιѣ
кє. ετοάχδ же при κрѣтѣ Ἰηсовѣ
Мѣтѣ ἐγὼ ἢ сеστρά Мѣтєре ἐγὼ
Μαρία Κλεώποβα* ἢ Μαρία Μαγδα-
λίηνα.

*Κλωπῆνα

κє. Ἰηєз же вѣдѣвєз Мѣтєрѣ ἢ
οὔчнєкᾶ ετοάшє*, ἐγòкє лηблᾶшє,
гᾶт Мѣтєрѣ вєοѣѣ: Жєно, єє, єынєз
Твóѣ. *прєтєοάшє†гᾶтєз **тᾶкє
кз. Поτóμєз** гᾶт οὔчнєкᾶ: єє, Мѣтѣ
твóл. ἢ ὠ τoгᾶч члᾶл ποάтєз Ю
οὔчнєкє вo єкóл єи*. *нѣтє у Св. А. єи
†єκoчᾶєл **єкóчнєтєл ††гᾶтєз
кн. Погємєз вѣдѣѣн Ἰηєз, ἰᾶкᾶ
вєᾶ οὔжє соβєршᾶєлᾶ†, да себдєтєл**
πнсάνтє, гᾶт††: жᾶкᾶδ.

*ηαπόληνησε *** πρηνεγόша ἑμδ

κδ. ετοάχδ же ετοάше πόληз
ᾶцтᾶ. ᾶннє же ηєпóληнєшє* гδєδ
ᾶцтᾶ ἢ на тρóєтѣ βóнєзшє†††, при-
дѣша*** ко οὔєтᾶмєз ἐγὼ:

λ. ἐγᾶ же прᾶтєз ᾶцтєз Ἰηєз,
рєчє: соβєршᾶєлᾶ*. ἢ прєκᾶлòнѣ гᾶ-
вδ, прєдᾶдє дѣх. *єκoчᾶєлᾶ

λα. Ἰδᾶєє же, ποнєкє пᾶтóкєз
вѣѣ, да нє ὠєтᾶнδтєз* на κрєстѣ тѣ-
лєᾶ кз єδєвᾶтᾶδ, вѣѣ вo вєλᾶнєз
дєнѣ тoᾶ єδєвᾶтᾶтє, мoлᾶшᾶ Πᾶλᾶтᾶ,
да πрєβᾶтєтєз гᾶлєнн ἦчєз ἢ βóз-
мᾶтєз:

*πρєβᾶδᾶтєз

(24) Πс. 21, 19. (25) Πс. 37, 11-13. Μφ. 27, 55. Μκ. 15, 40-41. Λκ. 2, 35; 23, 49. (28) Πс. 68, 22. Μφ. 27, 48. (29) Πс. 68, 22.

24. итакъ сказали другъ другу: не станемъ раздирать его, а бросимъ о немъ жеребій, чей будетъ: да сбудетъ реченное въ Писаніи: раздѣлили ризы Мои между собою и объ одеждѣ Моей бросали жеребій. Такъ поступили воины.

25. При крестѣ Іисуса стояли Матерь Его, и сестра Матери Его Марія Клеопова, и Марія Магдалина.

26. Іисусъ, увидѣвъ Матерь и ученика тутъ стоящаго, котораго любилъ, говоритъ Матери Своей: Жено! се, сынъ Твой.

27. Потомъ говоритъ ученику: се, Матерь твоя! И съ этого времени ученикъ сей взялъ Ее къ себѣ.

28. Послѣ того Іисусъ, зная, что уже все совершилось, да сбудетъ Писаніе, говоритъ: жажду.

29. Тутъ стоялъ сосудъ полный уксуса. *Воины*, наполнивши уксусомъ губку и наложивши на иссопъ, поднесли къ устамъ Его;

30. когда же Іисусъ вкусилъ уксуса, сказалъ: совершилось! И преклонивъ главу, предалъ духъ.

31. Но какъ *тогда* была пятница, то Іудеи, дабы не оставить тѣлъ на крестѣ въ субботу, ибо та суббота была день великій, просили Пилата, чтобы перебить у нихъ голени и снять *ихъ*;

24. тады казалі яны адзін аднаму: не будзем разрываць яго, а кінем на яго жэрабя, чый будзе. Так мела споўніцца Пісанне, у якім скáзана: “раздзялілі адзенне Маё між сабою і пра вопратку Маю кідалі жэрабя”. Воіны так і зрабілі.

25. Стаялі ж каля крыжá Іісусавага Маці Яго і сястра Маці Яго, Марыя Клеопава, і Марыя Магдаліна.

26. Іісус жа, убачыўшы Маці і вучня, які стаяў побач і якога Ён любіў, кажа Маці Сваёй: Жанчына, вось сын Твой.

27. Потым кажа вучню: вось Маці твая. І з таго часу вучань ўзяў Яе да сябе.

28. Пасля гэтага Іісус, ведаючы, што ўсё ўжо здзейснілася, каб збылося Пісанне, кажа: смагну.

29. Тут стаяла пасудзіна, поўная воцату. І *воіны*, напоўніўшы губку воцатам і насадзіўшы яе на сцябліну ісопу, паднеслі да Яго вуснаў;

30. і калі паспытаў Іісус воцату, Ён сказаў: здзейснілася! І, схіліўшы галаву, аддаў дух.

31. А паколькі была пятніца, то Іудзеі, каб не засталіся цэлы на крыжы ў субботу, — бо вялікі дзень была тая субота, — прасілі Пілата, каб перабіць у іх голени і зняць;

32. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος Αὐτῷ·

33. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον Αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν Αὐτοῦ τὰ σκέλη,

34. ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγῃ Αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνοξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ·

35. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ καχεῖνος οἶδεν, ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα* ὑμεῖς πιστεῦσητε· *въ н. еп. ἵνα καὶ

36. ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὅσπου οὐ συντριβήσεται Αὐτοῦ·

37. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄφονται εἰς Ὅν ἐξεκέντησαν.

38. Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὦν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεχυρμένον δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος· ἦλθεν οὖν καὶ ἤρε τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόγης ὡσεὶ* λίτρας ἑκατόν. *ως

40. Ἔλαβον οὖν τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.

41. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· τὸ οὐράκι

ἄβ. πρὶνδόша же βόνни, ἢ πέρ-
вомъ оубо превѣша гѡлени, ἢ дрѡ-
гѡмъ распѡтомъ ех Нѣмъ:

ἄγ. на Ἰѣса же прѣшедше, ѡкоу
вѣдѣша ѣго оубо оумѣрша, не пре-
вѣша ѣмѡ гѡленѣи,

ἄδ. но ἐδѣнх ѡ βόνнх κοπίемъ
рѣвра ѣмѡ проводе, ἢ ἄвѣе нѣзѣде
крѡкъ ἢ вода:

ἄε. ἢ вѣдѣвѣи свѣдѣтелствова,
ἢ ἡстинно ѣсть свѣдѣтелство ѣгѡ,
ἢ τѡи ѡѣсть, ѡкоу ἡстинѡ глагѡ-
летъ, да вѣ вѣрѡ ἡмете*: *вѣрѡете

ἄς. вѣша во еѡ, да свѣдетѡ*
писанѣе: коѣтъ не кокрѡшитѡ ѡ
Негѡ: *нѣпѡлнитѡ

ἄζ. ἢ пѡки дрѡгѡе* писанѣе гла-
гѡлетъ: воззрѣтъ Нѡнь, ѣгоже
провѡдѡша. *ѣтѣро

ἄи. По сѣхъ же молѣ Пѣлѡта
Ἰѡсѣφъ, ἡже ѡ ἡρѣмадѣа, сѣи
оубѣнѣх Ἰѣсовъ, потѣенъ же στράха
рѡди Ἰδѣѣиска, да возметъ τѣло
Ἰѣсово: ἢ повелѣ Пѣлѡтъ: прѣиде*
же ἢ взѣтъ τѣло Ἰѣсово.
*шедъ **пѣрѡѣ

ἄθ. Прѣиде же ἢ Нѣкодѣмъ,
прѣшедѣи ко Ἰѣсови нѡѡмѣю рѣжде**
носѡ смѣшенѣе смърнено ἢ ἀλόѣно,
ѡкоу λίτρѡ етѡ. *вѣша τѡнѡвѡми

ἄι. Прѣлетѡ* же τѣло Ἰѣсово ἢ
ὡβѣѣта ἔ ρѣзѡмитѣ со ἀρωμѡты,
ѡкоже ὡβѣѣи ѣсть Ἰδѣѡмѣх πο-
грѡβѡти. ††рѣпѡтъх вѣѣтъ, ѡгрѡдѣ

ἄια. Бѣ же на мѣстѣ, ἡдѣже
распѡтъ, вѣртѣ††, ἢ вѣ вѣртѣ† грѡѡх
нѡѡх, вѣ нѣмѣже нѡколѣже нѡктѡже
положѣнх вѣ***: **вѣ нѣтъ у Св. Α.

32. итакъ пришли воины, и у перваго перебили голени, и у другога, распятаго съ Нимъ;

33. но, пришедши къ Іисусу, какъ увидѣли Его уже умершимъ, не перебили у Него голеней,

34. но одинъ изъ воиновъ копьемъ пронзилъ Ему рѣбра, и тотчасъ истекла кровь и вода;

35. и видѣвшій засвидѣтельствовавъ, и истинно свидѣтельство его; онъ знаетъ, что говоритъ истину, дабы вы повѣрили;

36. ибо сіе произошло, да сбудетя Писаніе: кость Его да не сокрушится;

37. также и въ другомъ *мѣстѣ* Писаніе говорятъ: воззрять на Того, Котораго пронзили.

38. Послѣ сего Іосифъ изъ Аримаеи, ученикъ Іисуса, но тайный изъ страха отъ Іудеевъ, просилъ Пилата, чтобы снятъ Тѣло Іисуса; и Пилатъ позволилъ; онъ пошелъ и снялъ Тѣло Іисуса.

39. Пришелъ также и Никодимъ, приходившій прежде къ Іисусу ночью, и принесъ составъ изъ смирны и алоя, литръ около ста.

40. Итакъ они взяли Тѣло Іисуса и обвили его пеленами съ благовоніями, какъ обыкновенно погребаютъ Іудеи.

41. На томъ мѣстѣ, гдѣ Онъ распятъ, былъ садъ, и въ саду гробъ новый, въ которомъ еще никто не былъ положенъ:

32. і вось прыйшли воіны і ў першага перабілі голені, і ў другога, распятага з Ім;

33. прыйшоўшы ж да Іісуса, як убачылі, што Ён ужо памёр, то не перабівалі ў Яго голеняў;

34. але адзін з воінаў кап'ём працяў Яму бок, і адразу выцекла кроў і вада;

35. і той, хто бачыў, засведчыў, і сведчанне яго праўдзівае; і ён ведае, што ісціну гаворыць, каб вы паверылі;

36. бо гэта сталася, каб споўнілася Пісанне: “косць Яго не будзе паламанна”;

37. яшчэ і ў другім *месцы* Пісанне гаворыць: “будуць глядзець на Таго, Каго працялі”.

38. Пасля гэтага Іосіф з Арымафеі, які быў вучнем Іісуса, але тайным з-за страху перад Іудзеямі, папрасіў Пилата, каб узяць Цела Іісусава; і Пилат дазволіў; тады прыйшоў ён і ўзяў Цела Іісусава.

39. Прыйшоў і Нікадзім, які прыходзіў раней да Іісуса ўначы, і прынёс сумесь з смірны і алою фунтаў* каля ста.

40. Узялі яны Цела Іісусава і абвілі Яго палотнамі з духмянасцямі, як паводле звычайу хаваюць Іудзеі.

41. Быў жа на тым месцы, дзе Ён быў распятый, сад, і ў садзе магіла новая, у якой ніколі яшчэ ніхто не быў пакладзены;

* рымскі фунт роўны 314 грамам.

42. ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηχαν τὸν Ἰησοῦν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'
(εἰκοστόν).

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

2. τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν, ποῦ ἔθηχαν αὐτόν.

3. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,

5. καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

6. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,

7. καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

8. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὃ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν.

МК. ТѢ ОУБО ПАТКІА РІДНІ ІУДІІ. ІКА, ІАКУ ВАНІЗ ВІШЕ* ГРѢВЪ, ПОЛОЖІСТА ІІНА. *БѢ (Н. З. Св. Алексія)

Γ Λ Η Β Α Ὶ.

Κο ἐδίνηδ же ѿ сѣвѣнѣтъ Маріа Магδαλїна прїиде заѣтра, ѣмѣ сѣщїѣ тѣѢ*, на грѣвѣ, ѡ вїдѣѣт каменѣ взѣтѣ ѿ грѣва:

*градѣтѣ рѣнѣ тѣѢ сѣщїѣ тѣднѣтѣ

Б. тѣтѣ* оубо ѡ прїидѣт кѣ сімѡнѣ нѣ Петрѣ нѣ кѣ дрѣгѡмѣ оубнїкѣ, ѣгѡже любѣлѣше Іисѣ, ѡ глагѡла** ѡма: вѣзѣша Гѡѡ ѿ грѣва, ѡ не вѣзѣш, гдѣ положїша ѣгѡ.

*тѣтѣтѣ тѣрїхѡднѣтѣ** глагѡлетѣ

Г. Ізѣиде же Пѣтрѣ нѣ дрѣгїѡ оубнїкѣ, ѡ ѡдѣста ко грѣвѣ*:

*градѡхѣ на грѣвѣ

Д. тѣчѣста же сѡва вѣсѣтѣ: ѡ дрѣгїѡ оубнїкѣ тѣтѣ* скорѣтѣ Пѣтрѡ ѡ прїиде прѣжде ко грѣвѣ†,

*прѣдѣтѣше тѣрѣтѣ на грѣвѣ

Б. ѡ прїнїкѣ вїдѣѣт рїзы* лѣжѡма: сѡвѣче не внїде.

*внїдѣтѣ понѡвы

Б. Прїидѣ* же сімѡнѣ Пѣтрѣ ѣлѣѣх ѣгѡ† ѡ внїде ко грѣвѣ, ѡ вїдѣѣт рїзы** (ѣднїнѣ) лѣжѡма,

*прїхѡднѣтѣ тѣлѣѣѣѡ ѣмѣ** понѡвы

Б. ѡ сѡдѡрѣ, ѡже вѣ на главѣѣ ѣгѡ, не сѣ рїзамнї* лѣжѡмѣ, но сѡсѡбѣ† сѣтѣтѣ на ѣднїнѣмѣ мѣстѣѣ.

*понѡвѣмн тѣромѣ

Б. Тѡгдѡ оубо внїде ѡ дрѣгїѡ оубнїкѣ, прїшѣдѣнї прѣжде* ко грѣвѣ, ѡ вїдѣѣт ѡ вѣрѡва:

*тѣрѣтѣ

42. тамъ положили Іисуса ради пятницы Іудейской, потомучто гробъ былъ близко.

Г Л А В А 20.

Въ первый же день недѣли Марія Магдалина приходитъ ко гробу рано, когда было еще темно, и видитъ, что камень отваленъ отъ гроба;

2. итакъ бѣжитъ и приходитъ къ Симону Петру и къ другому ученику, котораго любилъ Іисусъ, и говоритъ имъ: унесли Господа изъ гроба, и не знаемъ, гдѣ положили Его.

3. Тотчасъ вышелъ Петръ и другой ученикъ, и пошли ко гробу;

4. они побѣжали оба вмѣстѣ; но другой ученикъ бѣжалъ скорѣе Петра и пришелъ ко гробу первый,

5. и наклонившись увидѣлъ лежащія пелены; но не вошелъ во гробъ.

6. Вслѣдъ за нимъ приходитъ Симонъ Петръ и входитъ во гробъ, и видитъ *однѣ* пелены лежащія,

7. и платъ, который былъ на главѣ Его, не съ пеленами лежащій, но особо свитый на другомъ мѣстѣ.

8. Тогда вошелъ и другой ученикъ, прежде пришедшій ко гробу, и увидѣлъ и увѣровалъ;

42. і там, з-за пятниці Іудзейскай, паколькі блізка была магіла, паклалі Іісуса.

РАЗДЗЕЛ XX.

1. А ў першы дзень тыдня Марыя Магдаліна прыходзіць рана, калі было яшчэ цёмна, да магілы і бачыць, што камень адвалены ад магілы;

2. тады бяжыць яна і прыходзіць да Сімана Пятра і да другога вучня, якога любіў Іісус, і кажа ім: узялі Госпада з магілы, і не ведаем, дзе паклалі Яго.

3. Выйшаў тады Пётр і другі вучань, і пайшлі да магілы;

4. яны беглі абодва разам, але другі вучань бег хутчэй за Пятра і прыйшоў першым да магілы,

5. і, нахіліўшыся, бачыць, што ляжаць палотны; аднак не ўвайшоў.

6. Прыходзіць тады Сіман Пётр услед за ім і ўваходзіць у магілу, і бачыць, што ляжаць палотны

7. і што хуста, якая была на галаве Яго, не з палотнамі ляжыць, а асобна скручаная на іншым месцы.

8. Тады ўвайшоў і другі вучань, што першым прыйшоў да магілы, і ўбачыў ён, і ўвераваў;

9. ібо они еше не знали *изъ* Писанія, что Ему надлежало воскреснуть изъ мертвыхъ.

10. Итакъ ученики опять возвратились къ себѣ.

11. А Марія стояла у гроба и плакала; и когда плакала, наклонилась во гробъ

12. и видитъ двухъ Ангеловъ, въ бѣломъ *одѣяннѣ* сидящихъ, одного у главы и другаго у ногъ, гдѣ лежало Тѣло Иисуса;

13. и они говорятъ ей: жена! что ты плачешь? Говорить имъ: унесли Господа моего, и не знаю, гдѣ положили Его.

14. Сказавши сіе, обратилась назадъ и увидѣла Иисуса стоящаго, но не узнала, что это Иисусъ.

15. Иисусъ говоритъ ей: жена! что ты плачешь? кого ищешь? Она, думая, что это садовникъ, говоритъ Ему: господинъ! если ты вынесъ Его, скажи мнѣ, гдѣ ты положилъ Его, и я возьму Его.

16. Иисусъ говоритъ ей: Марія! Она обратившись говоритъ Ему: Раввуні! что значитъ Учитель!

17. Иисусъ говоритъ ей: не прикасайся ко Мнѣ, ибо Я еше не восшелъ къ Отцу Моему; а иди къ братьямъ Моимъ и скажи имъ: восхожу къ Отцу Моему и Отцу вашему, и къ Богу Моему и Богу вашему.

9. бо яны яшчэ не ведалі з Писання, што належыць Яму з мёртвых уваскрэснуть.

10. Тады пайшлі вучні зноў да сябе.

11. Марыя ж стаяла звонку каля магілы, плачучы; і калі плакала, яна нахілілася да магілы

12. і бачыць двух Ангелаў у белым адзенні, якія сядзяць адзін у галавах, другі ў нагах, дзе ляжала было Цела Ісусава.

13. І яны кажуць ёй: жанчына! чаго ты плачаш? Яна кажа ім: узялі Госпада майго, і не ведаю, дзе палажылі Яго.

14. Сказаўшы гэта, яна абярнулася назад і ўбачыла, што стаіць Ісус, але не пазнала, што гэта Ісус.

15. Кажа ёй Ісус: жанчына! чаго ты плачаш? каго шукаеш? Яна, думаячы, што гэта садоўнік, кажа Яму: гаспадар! калі ты ўзяў Яго, скажы мне, дзе ты паклаў Яго, і я возьму Яго.

16. Кажа ёй Ісус: Марыя! Яна, абярнуўшыся, кажа Яму: Раввуні! (што значыць: Вучыцель!).

17. Кажа ёй Ісус: не дакранайся да Мяне, бо Я яшчэ не ўзышоў да Айца Майго, але ідзі да братоў Маіх і скажы ім: узыходжу да Айца Майго і Айца вашага, і Бога Майго і Бога вашага.

18. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ. * ВЪ НѢК. СП. НѢТЬ

19. Οὐσῆς οὖν ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνῆγημένοι*, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἕστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν.

20. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταί, ἰδόντες τὸν Κύριον.

21. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ Με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.

22. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· * ВЪ Н. СП. ΑΦΕΩΝΤΑΙ

23. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται* αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

24. Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς·

25. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον* τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. * ВЪ НѢК. СП. ΤΟΠΟΝ

ἡ. Πρῖνδε* (же) Μαρία Магдалина повѣдаючи оу҃чѣнїкѣмъ, ꙗко видѣтъ Гдѣ, ѡ сїѣ рече оу҃н.

* ѡдеѣтъ тѣлозѣмїаюши (Н. З. Св. А.)

ἡ. Вѣщѣ же рѣзѣ въз денъ тоу во едїнѣ ѡ* сѣбѣкѣтъ, ѡ двѣремъ затворѣннѣмъ, ѡдѣже бѣхѣ оу҃чѣнїцї (Ѣгѡ) сѣбраниѣ, страха ради Гдѣнїка, прїнде Іисъ ѡ сїѣ посредеѣ ѡ гѣл** ѡмъ: мїръ бѣмъ.

* ѡнъ едїноу тѣвѣтъ у Св. А. ** глѣтъ

ἡ. Ἰ сїѣ рѣкѣ, показѣ ѡмъ рѣцѣ (ѡ нѣзѣ)* ѡ рѣбра сѣоѡ. Возрадѣкаша сѣ оу҃бо оу҃чѣнїцї, видѣвше Гдѣ.

* нѣтъ у Св. А.

ἡ. Рече же ѡмъ Іисъ пакї: мїръ бѣмъ: ꙗкоже послѣ Ма Сѡѣъ, ѡ азъ посылаю вѣ.

ἡ. Ἰ сїѣ рѣкѣ, дѣнѣ ѡ гѣл* ѡмъ: прїмїте Дхъ сѣтъ:

* вѣнѣ ѡ глѣтъ

ἡ. ѡмъ же ѡпѣсѣтїтѣ грѣхї, ѡ пѣсѣтѣ сѣ ѡмъ: ѡ ѡмъ же держїтѣ, держїтѣ сѣ.

ἡ. Θωμᾶ же, едїнъ ѡ сѣоу· нѣдѣкѣтѣ, глѣгѣлемѣнѣ блїзнѣцѣъ, не бѣ (тѣ)* сѣ нїмї, егдѣ прїнде Іисъ: * нѣтъ у Св. А.

ἡ. глѣгѣлахѣ же емѣ, дрѣзїн оу҃чѣнїцї: видѣхомъ Гдѣ. Сѡнъ же рече ѡмъ: ꙗже не вїжѣ на рѣкѣ Ѣгѡ ꙗзѣвѣ гѣоздїннїѣ*, ѡ вложѣ пѣрѣтѣ моєгѣтѣ въз емѣ гѣоздїннїѣ**, ѡ вложѣ рѣкѣ моѡ въз рѣбра Ѣгѡ, не ѡмѣ вѣрѣтѣ†.

* ѡбѣраза гѣоздїнна тѣрѣтѣ моѡ ** гѣоздїннѣ †† не вѣрѣю

18. Марія Магдалина идетъ и возвѣщаеъ ученикамъ, что видѣла Господа, и *что* Онъ это сказалъ ей.

19. Въ тотъ же первый день недѣли вечеромъ, когда двери *дома*, гдѣ собирались ученики Его, были заперты изъ опасенія отъ Иудеевъ, пришелъ Исусъ и сталъ посреди и говоритъ имъ: миръ вамъ!

20. Сказавъ это, Онъ показалъ имъ руки и *ноги* и ребра Свои. Ученики обрадовались, увидѣвши Господа.

21. Исусъ же сказалъ имъ вторично: миръ вамъ! *какъ* послалъ Меня Отець, *такъ* и Я посылаю васъ.

22. Сказавъ это, дунулъ и говоритъ имъ: примите Духа Святаго:

23. кому простите грѣхи, тому простятся; на комъ оставите, на *томъ* останутся.

24. *Она* же, одинъ изъ двѣнадцати, называемый близнецъ, не былъ *тутъ* съ ними, когда приходилъ Исусъ;

25. другіе ученики сказали ему: мы видѣли Господа. Но онъ сказалъ имъ: если не увижу на рукахъ Его ранъ отъ гвоздей, и не вложу перста моего въ раны отъ гвоздей, и не вложу руки моея въ ребра Его, не повѣрю.

18. Приходзиць Марыя Магдалина і абвяшчае вучням, што бачыла Госпада і што Ён гэта сказаў ёй.

19. І ўвечары таго ж першага дня тыдня, калі дзверы там, дзе сабраліся вучні, былі замкнёныя з-за страху перад Іудзеямі, прыйшоў Іісус і стаў пасярэдзіне, і кажа ім: мір вам!

20. І, сказаўшы гэта, паказаў ім рукі і бок Свой. І ўзрадаваліся вучні, убачыўшы Госпада.

21. Іісус жа зноў сказаў ім: мір вам! як паслаў Мяне Айцец, так і Я пасылаю вас.

22. Сказаўшы гэта, дзьмухнуў і кажа ім: прыміце Духа Святаго;

23. каму адпусціце грахі, таму будуць адпусчаны; на кім пакінеце, на *тым* застануцца.

24. А Фама, адзін з дванаццаці, называны Блізнюк, не быў з імі, калі приходзіў Іісус;

25. казалі яму іншыя вучні: мы бачылі Госпада. Але ён сказаў ім: калі не ўбачу на руках Яго ран ад цвікоў і не ўкладу пальца майго ў раны ад цвікоў, і не ўкладу рукі маёй у бок Яго, не паверу.

26. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ, καὶ Θωμαῶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν.

27. Εἶτα λέγει τῷ Θωμαῶ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἶδε τὰς χεῖράς Μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν Μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28. Καὶ* ἀπεκρίθη ὁ* Θωμαῶς καὶ εἶπεν Αὐτῷ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. * в ъ нѣк. сп. нѣтъ

29. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἐώρακάς Με*, πεπίστευκάς· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστευσάντες. * в ъ нѣк. сп. добавлено ѿ ѿμα

30. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ*, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

* в ъ нѣк. сп. нѣтъ

31. ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεῦσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ' (πρῶτον καὶ εἰκοστόν).

Μετὰ ταῦτα ἐφανερώσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος. Ἐφανερώσεν δὲ οὕτως·

2. ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμαῶς ὁ λεγόμενος διδύμοσ, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς

ἰ.σ. Ἦ πο δνѣх ѿεμѣх πάκι βάλυδ* βнѣтрѣ оуѣннѣи ѿγῶ, ἢ ѿω. μα εх нѣми. Прїидет̄ Ἰηсх двѣремх затворѣннымих, ἢ стѣ постредѣ (нхх)** ἢ рече: мѣрх бѣмх.

* вѣша ἰпрхѡднѣх ** нѣтъ у Св. А.

ἰ.з. Потѡмх глѣ* ѿωмѣ: прине. снѣ перетх твоѣ сѣмх ἢ вѣждѣ рѣцѣ Моѣ: ἢ принесн̄ рѣкѣ твоѣ ἢ вложн̄ вх рѣбра Моѣ: ἢ не вѣди не вѣренх, но вѣренх. * таже глѣтх ἰнесн̄

ἰ.и. Ἦ ѿвѣκма ѿωма ἢ рече ѿмѣ: Глѣ мѡи ἢ Бгх мѡи.

ἰ.φ. Глѣ* ѿмѣ Ἰηсх: ἰκω вѣдѣвх Мл, вѣровах εсн̄: блжѣни не вѣ. дѣкшн̄ ἢ вѣровахне.

* глѣтх ἰнѣ не вѣдѣвшѣ

ἰ. Μηνώга же* ἢ ἵνα знаменѣа сотворн̄ Ἰηсх пред̄ оуѣннѣи ѿвоѡмн̄**, ἰаже не εсѣт̄ πѣсана вх κнѣгахх εнѣх:

* послѣ сего: оуко ** нѣтъ у Св. А. ἰнѣсѣтъ

ἰ.а. εл̄ же πѣсана вѣша*, да вѣ. рѣте, ἰκω Ἰηсх εсѣт̄ Χρѣтѡсх εнѣ Бжн̄, ἢ да вѣрѡуѣе живѡтх ἢ ма. τε во ἡма ѿγῶ.

* εн̄ же πн̄шнѡтѣса ἰжн̄знь

Γ Λ Α Β Δ ἰ.α.

Ποέμх τὰβѣа* πάκι Ἰηсх оуѣннѣωмх (ѿвоѡмх, вѡсѣвх ѿ мѣртѣвнх), ἰ на мѡрн̄ Тн̄верѣдѣстѣмх. ἰαβѣса же сн̄це: * по сн̄хх пѣн̄ секѣ ἰнѣтъ у Св. А.

ἰ. б. βάλυδ вѣдѣтѣ ἰσѣμωνх Πѣтрх, ἢ ѿωма нарицѣемн̄* блн̄знѣцх, ἢ На. данаѣлх, ἢ же (вѣ) ἰ ѿ Каны Галѣ.

26. Послѣ восьми дней опять были въ домѣ ученики Его, и Ѳома съ ними. Пришелъ Иисусъ, когда двери были заперты, сталъ посреди *ихъ* и сказалъ: миръ вамъ!

27. Потомъ говоритъ Ѳомѣ: подай перстъ твой сюда и посмотри руки Мои; подай руку твою и вложи въ ребра Мои; и не будь невѣрующимъ, но вѣрующимъ.

28. Ѳома сказалъ Ему въ отвѣтъ: Господь мой и Богъ мой!

29. Иисусъ говоритъ ему: ты повѣрилъ, потому что увидѣлъ Меня; блаженны не видѣвшіе и увѣровавшіе.

30. Много сотворилъ Иисусъ предъ учениками Своими и другихъ чудесъ, о которыхъ не написано въ книгѣ сей;

31. сіе же написано, дабы вы увѣровали, что Иисусъ есть Христосъ, Сынъ Божій, и, вѣруя, имѣли жизнь во имя Его.

ГЛАВА 21.

Послѣ того опять явился Иисусъ ученикамъ *Своимъ* при морѣ Тиверіадскомъ. Явился же такъ:

2. были вмѣстѣ Симонъ Петръ, и Ѳома, называемый близнецъ, и Наѳанайлъ изъ Каны Галилей-

26. І праз восем дзён зноў былі ў доме вучні Яго і Фама з імі. Прыходзіць Іісус, калі дзверы былі замкнёныя; стаў пасярэдзіне і сказаў: мір вам!

27. Потым кажа Фаме: дай палец твой сюды і паглядзі на рукі Маё; і дай руку тваю і ўкладзі ў бок Мой; і не будзь няверуючым, а *будзь* веруючым.

28. У адказ Фама сказаў Яму: Гасподзь мой і Бог мой!

29. Кажа яму Іісус: ты ўвераваў, таму што ўбачыў Мяне; блажэнныя тыя, якія не бачылі і ўверавалі.

30. Многа яшчэ зрабіў Іісус перад вучнямі Сваімі і іншых чудаў, пра якія не напісана ў кнізе гэтай;

31. а гэта напісана, каб вы ўверавалі, што Іісус ёсць Хрыстос, Сын Божы, і каб, веруючы, жыццё мелі ў імя Яго.

РАЗДЗЕЛ XXI.

1. Пасля гэтага явіўся зноў Іісус вучням на моры Тыверыядскім. Явіўся ж так:

2. былі разам Сіман Пётр і Фама, званы Блізнюк, і Нафанайл з Каны Галілейскай, і сыны Зевядзеевы, і двое

Γαλιλαίας, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· † βῆ нвк. сп. нѣтъ

3. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἀλιεῦειν. Λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοι. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν* εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς†, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.

* βῆ нвк. сп. ἐνέβησαν † βῆ нвк. сп. нѣтъ

4. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταί, ὅτι Ἰησοῦς ἐστί·

5. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· παῖδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκριθῆσαν αὐτῷ· οὐ.

6. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

7. Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν·

8. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταί τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων·

9. ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνδρακιὰν κειμένην καὶ ὄψαριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον·

10. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὄψαριων, ὧν ἐπίασατε νῦν.

лѣнскѣ **, ἢ сѣина Зеведѣевѣ††, ἢ ἡна ѿ οὐχѣнкъ Ἐγῶ двѣ: * глагόлемый

* Кѣна Галилѣйскѣω †† ἢ Зеведѣевичи
Г. глагόла* ἡμζ ὅμιωνζ Πέτρζ:
ἡδδ ρѣвкѣ локѣтѣ. Глагόлаша† ἔмδ:
ἡденз ἢ мѣ сз тобою. Ἰзыдóша
(же) ἢ вєѣдóша** ἄвѣ вє корѣвѣл, ἢ
вє тδ нóшь не ѡша ннчєєωжє††.

* глагόлетз † глагόлотз ** вѣѣзóша
†† ѡша ннчтóжє

Д. Оὔτρω же* вѣвѣшδ, сгѣ Ἰηєз
прѣ† вєρзѣ: не познѣша** же οὐчѣнѣи,
ѡκω Ἰηєз ἔєтк:

* послѣ сєго: οὐжє тѣна ** вѣдѣлхδ

Е. глѣ* же ἡμζ Ἰηєз: дѣтѣ,
ѣдѣ чтò снѣднот ἡмѣтє; Ὄѣтѣѡша
ἔмδ: нн. * глєтз тѣна снѣдѣ

З. Ὡнз же ρєчє ἡμζ: вѣєρзѣтє*
мрєкѣδ ѡт дєєнδю сгρѣнδ** корѣвѣл, ἢ
ѡвѣρѣѣтє. вѣєρгóша†† же ἢ κтoмδ
не мoжѣлхδ прѣвлєѣн ἔл ѿ мнóжєєтѣ
ρѣвєз. * вѣρзѣтє тѣна ** чѣєтѣ †† вѣєρгóша

З. Глагόла* же οὐчѣнѣк тóυ†, ἔгóжє
лѡвѣлѣше Ἰηєз, Πєτρoкѣ: Глѣ ἔєтѣ.
Ὅμιωνζ же Πέτρζєєлѣѡвѣ, ѡκω Глѣ
ἔєтѣ, ἔπєндѣтoмζ прєпoѡѣєлѣє, вѣє
нѡгз, ἢ вѣєρжєєл ** вє мóρє:

* глагόлетз † ѡнз ** вѣρжє єєвє

ἢ. ἄ дрѣзѣн* οὐчѣнѣкѣ корѣвѣєѣμζ
прѣндóша, не вѣѣша вo дѡлѣєє ѿ
зємлѣ, нo ѡκω дѣѣ сгѣє лѡκтѣ††,
вѣєдѣѣмє мрєкѣδ ρѣвєз:

* ἡнѣн же †ѡκω ѿ лoкoтѣ 200

Д. Ἐγδѣ οὔβo ἡζѣѣзóша нѡ зємлю,
вѣдѣѣша Ὄгнѣ лєкѣѡμѣ* ἢ ρѣвѣδ нѡ
нєμζ† лєкѣѡμδ ἢ χλѣβз:

* вѣдѣтз οὔγѣє лєкѣѣше † нѣнχ

Г. (ἢ) глѣ* ἡμζ Ἰηєз: прѣннєєἰтє
ѿ ρѣвєз, ѡжє† ѡєтє ннѣ.

* глєтз † ἡχжє

ской, и сыновья Зеведеевы, и двое другихъ изъ учениковъ Его;

3. Симонъ Петръ говоритъ имъ: иду ловить рыбу. Говорятъ ему: идемъ и мы съ тобою. Пошли и тотчасъ вошли въ лодку, и не поймали въ ту ночь ничего.

4. А когда уже настало утро, Іисусъ стоялъ на берегу; но ученики не узнали, что это Іисусъ;

5. Іисусъ говоритъ имъ: дѣти! есть ли у васъ какая пища? Они отвѣчали Ему: нѣтъ.

6. Онъ же сказалъ имъ: закиньте сѣть по правую сторону лодки, и поймаете. Они закинули и уже не могли вытащить *сѣти* отъ множества рыбы.

7. Тогда ученикъ, котораго любилъ Іисусъ, говоритъ Петру: это Господь. Симонъ же Петръ, услышавъ, что это Господь, опоясался одеждою, ибо онъ былъ нагъ, и бросился въ море;

8. а другіе ученики приплыли въ лодкѣ,—ибо недалеко были отъ земли, локтей около двухсотъ,—таща сѣть съ рыбою;

9. когда же вышли на землю, видятъ разложенный огонь и на немъ лежащую рыбу и хлѣбъ;

10. Іисусъ говоритъ имъ: принесите рыбы, которую вы теперь поймали.

і інших з вучняў Яго;

3. кажа ім Сіман Пётр: іду рыбу лавіць. Кажуць яму: ідзём і мы з табою. Выйшлі яны і селі адразу ў лодку, і ў тую ноч не злавілі нічога.

4. Калі ж настала ўжо раніца, стаў Іісус на беразе, але не пазналі вучні, што гэта Іісус;

5. кажа ім Іісус: дзеці! ці ёсць у вас якая ежа? Яны адказалі Яму: няма.

6. Ён жа сказаў ім: закіньце мярэжу з правага боку лодкі, і зловіце. Яны закінулі і ўжо не маглі выцягнуць яе з-за мноства рыбы.

7. Тады вучань, якога любіў Іісус, кажа Пятру: гэта Гасподзь. А Сіман Пётр, пачуўшы, што гэта Гасподзь, апаясаўся вопраткай, бо быў голы, і кінуўся ў мора;

8. іншыя ж вучні прыплылі ў лодцы,—бо яны былі не далёка зямлі, а локцяў каля двухсот,—цягнучы мярэжу з рыбаю;

9. калі ж яны выйшлі на зямлю, бацаць раскладзенае вогнішча, а на ім рыба ляжыць і хлеб;

10. кажа ім Іісус: прынясіце той рыбы, што вы злавілі цяпер.

11. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίχτυον ἐπὶ τῆς γῆς*, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίχτυον.

* ВЪ НѢК. СП. ΕΙΣ ΤΗΝ ΓῆΝ

12. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι Αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες, ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

13. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαριον ὁμοίως.

14. Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15. Ὃτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς Με πλεῖον τούτων; Λέγει Αὐτῷ· ναί, Κύριε· Σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ Σε. Λέγει αὐτῷ· βόσκει τὰ ἀρνία Μου.

16. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς Με; Λέγει Αὐτῷ· ναί, Κύριε· Σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ Σε. Λέγει αὐτῷ· ποιμαίνε τὰ πρόβατά Μου.

17. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς Με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· φιλεῖς Με; καὶ εἶπεν Αὐτῷ· Κύριε, Σὺ πάντα οἶδας· Σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ Σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκει τὰ πρόβατά Μου·

18. ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι· ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ

ἄι. ВЛѢЗЪ* (ЖЕ) СІМОНЪ ПЕТΡЪ НІ НЗВЛЕЧЕ МРѢЖЪ НА ЗЕМЛЮ, ПОЛНЪ ВЕЛИКИХЪ РЫБЪ СТО (Н) ПЯТЬДЕСЯТЬ (Н) ТРИ: НІ ТОЛКІВЪТЪ СЪЩУМЪХЪ НЕ ПРОТЪРЖЕША МРѢЖА.

* ВЗІДЕ ТІ ΤΟΛΗΚΗΜΑ ** ΓΛΕΤΑ ΤΤΕΒΔΩΣΕ ΒΙ. ΓΛΑ** ΗΜΑΧ ΗΪΣΧ: ΠΡΙΝΔΗΤΕ, ΩΒΕΒΔΩΗΤΕ. НН ΕΔΙΝΧ ЖЕ СМѢΛШЕ Ω ΩΥΝΗΚΧ НСТАΖΑΤΗ ΕΓΩ: ΤΥ ΚΤΟ ΕΣΙ; ВΕΒΔΩΣΕΤΤ, ІАКΩ ΓΔΪ ΕΣΤ.

ΓΙ. ΠΡΙΝΔΕ* ЖЕ ΗΪΣΧ НІ ΠΡІΔΤΧТ ХЛѢΒХ НІ ДАДЕ** ΗΜΑΧ, НІ РЫБѢ ТАΚΟЖДЕ. *НДЕТХ ТΠΡІΕΜΛΕТХ ** ДАΕГХ

ἄι. Θέ οὐκ ἐ τρίτῃε ἰσθίσα Ἰησὺ οὐκ ἠνίκα ἔβωσκ, воставъ ω мѣртваихъ.

εἶ. ΕΓΔΑ ЖЕ ΩΒΕΒΔΩΚΑША*, ΓΛΑТ СІМОНЪ ПЕТΡЪ ΗΪΣΧ: СІΜΟΝΕ ΙΩΝΗΝΑ, ΛЮБИШИ ЛИ МΑ ΠΑΧΕ СІХХ; ΓΛΑΓΟΛΑТ ΕΜΔ: ΕΝ, ΓΔΗ, ΤΥ ВΚΕИ, ІАКΩ ЛЮБЛЮ ТΑ. ΓΛΑТ ΕΜΔ: ПΑΧΗ ΑΓΝЦЫ ΜΟΔ.

* ΩΒΕΒΔΩΚΑША ТΓΛΕТХ
εἶ. ΓΛΑ* ΕΜΔ ΠΑΧΗ ΚΤΟΡΟΕ: СІΜΟΝΕ ΙΩΝΗΝΑ, ΛЮБИШИ ЛИ ΜΑ; ΓΛΑΓΟΛΑ* ΕΜΔ: ΕΝ, ΓΔΗ, ΤΥ ВΚΕИ, ІАКΩ ЛЮБЛЮ ТΑ. ΓΛΑ* ΕΜΔ: ПΑΧΗ СЪЦЫ ΜΟΔ.

* ΓΛΕТХ
εἶ. ΓΛΑ* ΕΜΔ ΤΡΕΤΙΕ: СІΜΟΝΕ ΙΩΝΗΝΑ, ΛЮБИШИ ЛИ ΜΑ; ΩΚΟΡΒΕΤІ (ЖЕ) ПЕТΡЪ, ІАКΩ ΡΕЧЕ ΕΜΔ ΤΡΕΤΙΕΤ: ΛЮБИШИ ЛИ ΜΑ; НІ ΓΛΑΓΟΛΑ** ΕΜΔ: ΓΔΗ, ΤΥ ВΚΑ ВΚΕИ: ΤΥ ВΚΕИ, ІАКΩ ЛЮБЛЮ ТΑ. ΓΛΑ* ΕΜΔ ΗΪΣΧ: ПΑΧΗ СЪЦЫ ΜΟΔ:

* ΓΛΕТХ ТΠΡΕΓΗЦЕЮ ** ΡΕЧЕ
ΗΙ. ΑΜΙΝЪ, ΑΜΙΝЪ ΓΛЮ ΤΕΒΤ: ΕΓΔΑ ΒΥΛΑΧ ΕΝ ΗΝΧ, ПОΔΕΛΕΛΑ ΕΝΙ* ΕΛΙΝΧ

11. Симонъ Петръ пошелъ и вытащилъ на землю сѣть, наполненную большими рыбами, *которыя* было его пятьдесятъ три; и при такомъ множествѣ не прорвалась сѣть.

12. Иисусъ говоритъ имъ: придите, обѣдайте. Изъ учениковъ же никто не смѣлъ спросить Его: кто Ты? зная, что это Господь.

13. Иисусъ приходитъ, беретъ хлѣбъ и даетъ имъ, также и рыбу.

14. Это уже въ третій разъ явился Иисусъ ученикамъ Своимъ по воскресеніи Своемъ изъ мертвыхъ.

15. Когда же они обѣдали, Иисусъ говоритъ Симону Петру: Симонъ Ионинъ! любишь ли ты Меня больше, нежели они? *Петръ* говоритъ Ему: такъ, Господи! Ты знаешь, что я люблю Тебя. *Иисусъ* говоритъ ему: паси агнцевъ Моихъ.

16. Еще говоритъ ему въ другой разъ: Симонъ Ионинъ! любишь ли ты Меня? *Петръ* говоритъ Ему: такъ, Господи! Ты знаешь, что я люблю Тебя. *Иисусъ* говоритъ ему: паси овецъ Моихъ.

17. Говоритъ ему въ третій разъ: Симонъ Ионинъ! любишь ли ты Меня? Петръ опечалился, что въ третій разъ спросилъ его: любишь ли Меня? и сказалъ Ему: Господи! Ты все знаешь; Ты знаешь, что я люблю Тебя. Иисусъ говоритъ ему: паси овецъ Моихъ;

18. истинно, истинно говорю тебѣ: когда ты былъ молодъ, то

11. Пайшоў Сіман Пётр і выцягнуў на зямлю мярэжу, поўную вялікіх рыб, *якіх было* сто пяцьдзсят тры, і пры такой колькасці не парвалася мярэжа.

12. Кажа ім Іісус: хадзіце сюды, снедайце. І ніхто з вучняў не пасмеў спытацца ў Яго: хто Ты? — ведаючы, што гэта Гасподзь.

13. Падыходзіць Іісус, бярэ хлеб і дае ім; і рыбу таксама.

14. Гэта ўжо трэці раз явіўся Іісус вучням Сваім, уваскрэсны з мёртвых.

15. Калі ж яны паснедалі, кажа Сіману Пятру Іісус: Сімане Іонаў, ці любіш ты Мяне больш, чым яны? Той кажа Яму: так, Госпадзі! Ты ведаеш, што я люблю Цябе. *Іісус* кажа яму: пасі ягнят Маіх.

16. Кажа яму зноў, другі раз: Сімане Іонаў, ці любіш ты Мяне? Той кажа Яму: так, Госпадзі! Ты ведаеш, што я люблю Цябе. *Іісус* кажа яму: будзь пастухом авечак Маіх.

17. Кажа яму трэці раз: Сімане Іонаў, ці любіш ты Мяне? Засмуціўся Пётр, што *Іісус* трэці раз спытаўся ў Яго: ці любіш ты Мяне? — і сказаў Яму: Госпадзі! Ты ўсё ведаеш; Ты ведаеш, што я люблю Цябе. Кажа яму Іісус: пасі авечак Маіх;

18. праўду, праўду кажу табе: калі ты быў малады, то падпяразваўся сам і

περιπάτεις, ὅπου ἠθέλες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει καὶ οἴσει, ὅπου οὐ θέλεις.

* πολεаше себе

19. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων, ποίω θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει Μοι.

20. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δειπνῷ ἐπὶ τὸ στήθος Αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς Σε;

21. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί;

22. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε; σὺ ἀκολούθει Μοι.

** пошлахъ мнѣ

23. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. Καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ'· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε;

24. Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράφας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

25. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ἢ χοδιάλз εἶν, ἄμοже χοτέλз εἶν†: ἐγὰ καε состаркешиса, воздѣжеши** рѣцѣ твоѣ, ἢ ἦнз тѣ поашетз ἢ ведѣтз, ἄможе не хоѣшеш.

†хожааше ἄможе χοτѣаше** прострѣшн ѱ.ι. Вѣе же речѣ назнѣмендѣ*, кѣю смѣртѣю прослѣвнтз Бга. Ἦ εἰдѣт рѣкз, глѣ** εἰмδ: ἦдн по мнѣ††.

* знѣмендѣ тѣε** глѣтз †† пошлахъ мнѣ ѱ.ι. Убрашиса же Пѣтрз кнѣт* оучнѣкѣ, εἰгоже амблѣше Ἰнзз, вѣслѣдз ἦдѣшат, ἦже ἢ возаежѣ** на вѣчерн на пѣрнн εἰгѡ ἢ речѣ: Гдн, ктѡ εἶтѣ предадѣ тѣ;

* вѣднтз † пошлахъ юша** впаде ѱ.ι. Вегѡ вѣдѣтз Пѣтрз, глагола* Ἰнговн: Гдн, εἶн же ктѡ;

* глаголетз ѱ.ι. Глѣ* εἰмδ Ἰнзз: ἄше хоѣш, да тѡй превакѣтз†, дѡндеже прѣндѣ, ктѡ кз тевѣ; тѣ по мнѣ градн**

* глѣтз †ше εἰгѡ хоѣш превакѣтн ἡг. Ἦзидѣ же слѡво εἶε кз вратѣю, ѱ.κω оучнѣкз тѡн* не оумретз. Ἦ не речѣ εἰмδ Ἰнзз, ѱ.κω не оумретз, но: ἄше хоѣш тѡмд† превакѣтн, дѡндеже прѣндѣ, ктѡ кз тевѣ; * ѡнз тѣгѡ хоѣш

κд. Вѣн εἶтѣ оучнѣкз свндѣтелствѣдн ѡ снхз, ἦже ἢ напнсѣ* εἰд: ἢ вѣмз†, ѱ.κω ἦстинно εἶтѣ свндѣтелство εἰгѡ. * ἢ писѡвнй тѣѣмы

ѱ.ι. Вѣтѣ же ἢ ἦна мнѡга, ἰѣже* сотворѣ Ἰнзз, ἰѣже ἄше вѣ по εἰднѡмδ πнѣсана вѣша, нн самѡмδ мнѡ (всѣмδ) мнѡδ вѣѣстѣтн πнше. мыхз кнѣгз. Ἰмнн.

* εἰληκα

препоясывался самъ и ходилъ, куда хотѣлъ; а когда состарѣешься, то прострешь руки твои, и другой препояшетъ тебя и поведетъ, куда не хочешь.

19. Сказалъ же это, давая разумѣть, какою смертью *Петръ* прославить Бога. И, сказавъ сіе, говоритъ ему: иди за Мною.

20. Петръ же обратившись видитъ идущаго за нимъ ученика, котораго любилъ Іисусъ, и который на вечери, приклонившись къ груди Его, сказалъ: Господи! кто предасть Тебя?

21. Его увидѣвъ, Петръ говоритъ Іисусу: Господи! а онъ что?

22. Іисусъ говоритъ ему: если Я хочу, чтобы онъ пребылъ, пока прииду, что тебѣ *до того?* ты иди за Мною.

23. И пронеслось это слово между братьями, что ученикъ тотъ не умретъ. Но Іисусъ не сказалъ ему, что не умретъ, но: если Я хочу, чтобы онъ пребылъ, пока прииду, что тебѣ *до того?*

24. Сей ученикъ и свидѣтельствуеетъ о семъ и написалъ сіе; и знаемъ, что истинно свидѣтельство его.

25. Многое и другое сотворилъ Іисусъ; но еслибы писать о томъ подробно, то думаю, и самому міру не вмѣститъ бы написанныхъ книгъ. Аминь.

хадзіў, куды хацеў; а калі састарэешся, то выцягнеш рукі твае, і іншы падпяража цябе і павядзе, куды не хочаш.

19. А гэта Ён сказаў, даючы зразумець, якою смерцю *Пётр* праславіць Бога. І, сказаўшы гэта, кажа яму: ідзі за Мною.

20. Аглянуўшыся, Пётр бачыць, што ўслед ідзе вучань, якога любіў Іісус і які на вячэры, прыхіліўшыся да грудзей Яго, сказаў: Госпадзі! хто выдасць Цябе?

21. Яго ўбачыўшы, Пётр кажа Іісусу: Госпадзі! а ён што?

22. Кажа яму Іісус: калі Я хачу, каб ён быў, пакуль Я прыйду, то што табе *да гэтага?* ты за Мною ідзі.

23. І разнеслася слова гэтае сярод братоў, што вучань той не памрэ. Але не сказаў яму Іісус, што той не памрэ, а *сказаў*: калі Я хачу, каб ён быў, пакуль Я прыйду, то што табе *да гэтага?*

24. Гэта і ёсць той вучань, які сведчыць пра гэта і напісаў гэта; і ведаем, што сведчанне яго ісціннае.

25. Ёсць і многае іншае, што зрабіў Іісус, але, калі б падрабязна апісаць гэта, думаю, што і сам свет не ўмясціў бы напісаных кніг. Амінь.

Тэксталагічныя разыходжанні
ў грэчаскіх выданнях
Евангелля паводле Іаана

Месца	Textus Receptus (паводле выдання "Новый Завет От Иоанна Святое Благовествование (на четырех языках). С.Пб. 1890")	4-th Revised Edition by United Bible Societies
Ін. 1, 28	Βηθαβαρά « <i>ў Віфавары</i> »	Βηθανία « <i>ў Віфаніі</i> »
Ін. 1, 29	Ἰωάννης « <i>Іаан</i> »	— —
Ін. 1, 42	ὁ υἱὸς Ἰωάνᾶ « <i>сын Іоны</i> »	ὁ υἱὸς Ἰωάννου « <i>сын Іаанаў</i> »
Ін. 3, 13	ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ « <i>будучы на небе</i> »	— —
Ін. 3, 16	Αὐτοῦ « <i>Свайго</i> »	— —
Ін. 3, 17	Αὐτοῦ « <i>Свайго</i> »	— —
Ін. 3, 20	ὅτι πονηρὰ ἐστὶ « <i>бо яны ліхія</i> »	— —
Ін. 5, 3	πολὺ « <i>вялікае</i> »	— —
Ін. 5, 3	ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν « <i>што чакалі руху вады</i> »	— —
Ін. 5, 4	Ἄγγελος γάρ (Κυρίου) κατὰ καιρὸν κατεβαίνειν ἐν τῇ κολυμβήθρα καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιὲς ἐγένετο. ᾧ δηποτε κατείχето νοσήματι. « <i>Бо Ангел Гасподні час ад часу сыходзіў у купальню і ўзрушаў ваду; і хто першы ўваходзіў у яе пасля ўзрушэння вады, той выздараўліваў, якой бы хваробай ні быў апанаваны.</i> »	— —
Ін. 5, 7	ναὶ « <i>так</i> »	— —
Ін. 5, 10	σοῦ « <i>тваёй</i> »	— —
Ін. 5, 12	οὐν « <i>тады</i> »	— —
Ін. 5, 12	τὸν κράββατόν σου « <i>пасцель тваю</i> »	— —
Ін. 5, 15	ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας με ὑγιή « <i>гэта Ісус ацаліў мяне</i> »	ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιή « <i>што гэта Ісус ацаліў яго</i> »

Μεσца	Textus Receptus (παβoδлe вьдaннjя "Новый Завет От Иоанна Святое Благовествование (на четырех языках) С.Пб. 1890")	4-th Revised Edition by United Bible Societies
Иη. 5, 28	τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ «Сына Бoжaгa»	αὐτοῦ «Яго»
Иη. 5, 30	Πατρός «Аῦца»	— —
Иη. 5, 37	Αὐτός «Сaм»	ἐκεῖνος «Тoῦ»
Иη. 6, 2	ἐσθρον «бачылi»	ἐθεσpουη «назіpалi»
Иη. 6, 2	Αὐτοῦ «Яго»	— —
Иη. 6, 7	αὐτῶν «з іx»	— —
Иη. 6, 11	μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ «вучнjя, a вучнi»	— —
Иη. 6, 14	σημεῖον ὁ Ἰησοῦς «зpоблeны Ісусaм»	σημεῖον «зpоблeны Ім»
Иη. 6, 22	ἐκεῖνο, εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ «тoῦ, у якую ὕвайшлi вучнi Яго»	— —
Иη. 6, 38	Πατρός «Аῦца»	— —
Иη. 6, 42	πὼς οὖν λέγει Οὗτος «як жa Ёη кaжa»	πὼς νῦν λέγει «як жa Ёη цjяпep кaжa»
Иη. 6, 51	ἦν Εγὼ δόσω «якую Я aддам»	— —
Иη. 6, 52	— —	αὐτοῦ «Сваю»
Иη. 6, 58	ὑμῶν «вaшы»	— —
Иη. 6, 58	τὸ μάννα «мaнну»	— —
Иη. 6, 65	Μου «Maім»	— —
Иη. 6, 69	ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος «Хpыстoс, Сын Бoгa жьвoгa»	ὁ ἅγιoс τοῦ θεοῦ «Свjаты Бoжь»
Иη. 6, 71	ὄν «будучь»	— —
Иη. 7, 8	ταύτην «гэты»	— —
Иη. 7, 8	οὐπω «яшчэ»	— —
Иη. 7, 26	ἀληθός «caпpаῦды»	— —

Μεσца	Textus Receptus (паводле выдання "Новый Завет От Иоанна Святое Благовествование (на четырех языках). С.Пб. 1890")	4-th Revised Edition by United Bible Societies
Ιη. 7, 39	οἱ πιστεύοντες « <i>верующыя</i> »	οἱ πιστεύσαντες « <i>тыя, што ўверавалі</i> »
Ιη. 7, 39	Ἅγιον « <i>Святога</i> »	
Ιη. 7, 40	Πολλοὶ οὖν « <i>Многія</i> »	-
Ιη. 7, 46	ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος « <i>як Гэты Чалавек</i> »	-
Ιη. 7, 50	νυκτός « <i>уначы</i> »	τὸ πρότερον « <i>раней</i> »
Ιη. 8, 6	μὴ προσποιούμενος « <i>не зважаючы</i> »	-
Ιη. 8, 9	καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι « <i>адчуваючы дакоры сумлення</i> »	-
Ιη. 8, 9	ἕως τῶν εσχάτων « <i>да апошніх</i> »	-
Ιη. 8, 10	καὶ μὴδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναίκος « <i>і не ўбачыўшы нікога, акрамя жанчыны</i> »	-
Ιη. 8, 10	ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατηγοροὶ σου « <i>дзе абвінаваўцы твае?</i> »	ποῦ εἰσιν « <i>дзе яны?</i> »
Ιη. 8, 20	ὁ Ἰησοῦς « <i>Ιηсυс</i> »	-
Ιη. 8, 21	ὁ Ἰησοῦς « <i>Ιηсυс</i> »	-
Ιη. 8, 29	ὁ Πατήρ « <i>Айцец</i> »	-
Ιη. 8, 38	Μου « <i>Майго</i> »	-
Ιη. 8, 38	ὁ ἐπαράκατε « <i>бачылі</i> »	ἃ ἠκούσατε « <i>чулі</i> »
Ιη. 8, 38	ὑμῶν « <i>вашага</i> »	-
Ιη. 8, 59	διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ παρήγεν οὕτως « <i>прайшоўшы між імі; і пайшоў так</i> »	-
Ιη. 9, 4	Ἐγὼ « <i>Мне</i> »	ἡμᾶς « <i>Нам</i> »
Ιη. 9, 8	τυφλὸς « <i>сляпы</i> »	προσαίτης « <i>жабрак</i> »
Ιη. 9, 10	πὺς ἀνεαχθῆσάν σοι οἱ ὀφθαλμοί « <i>як у цябе адкрыліся вочы</i> »	πὺς οὖν ἠνεαχθῆσάν σου οἱ ὀφθαλμοί « <i>як адкрыліся вочы твае</i> »

Μεσца	Textus Receptus (παβoдлe вьдaння "Новый Завет От Иоанна Святое Благовествование (на четырёх языках). С.Пб. 1890")	4-th Revised Edition by United Bible Societies
Иη. 9, 11	καὶ εἶπεν « <i>ί</i> <i>сказаў</i> »	- -
Иη. 9, 14	- -	ἐν ἡ ἡμέρᾳ « <i>у</i> <i>дзень</i> »
Иη. 9, 25	καὶ εἶπεν « <i>ί</i> <i>сказаў</i> »	- -
Иη. 9, 35	αὐτῷ « <i>яму</i> »	- -
Иη. 9, 35	τοῦ Θεοῦ « <i>Божага</i> »	τοῦ ἀνθρώπου « <i>Чалавечага</i> »
Иη. 10, 4	πρόβατα « <i>авечак</i> »	πάντα « <i>ўсіх</i> »
Иη. 10, 12	τὰ πρόβατα « <i>авечак</i> »	- -
Иη. 10, 13	ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει « <i>а найміт уцякае</i> »	-
Иη. 10, 22	δὲ « <i>ж</i> »	τότε « <i>тады</i> »
Иη. 10, 26	καθὼς εἶπον ὑμῖν « <i>як Я сказаў вам</i> »	- -
Иη. 10, 29	αὐτὰ « <i>іх</i> »	- -
Иη. 10, 29	Μου « <i>Μайго</i> »	- -
Иη. 10, 32	Μου « <i>Μайго</i> »	- -
Иη. 10, 38	πιστεύσητε « <i>уверавалі</i> »	γινώσκητε « <i>усвядомілі</i> »
Иη. 11, 30	- -	ἔτι « <i>уцѣ яшчэ</i> »
Иη. 11, 31	λέγοντες « <i>кажучы</i> »	δοξάντες « <i>думаючы</i> »
Иη. 11, 41	οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος « <i>дзе ляжаў памерлы</i> »	- -
Иη. 11, 50	ἡμῖν « <i>нам</i> »	ὑμῖν « <i>вам</i> »
Иη. 11, 54	Αὐτοῦ « <i>Сваімі</i> »	- -
Иη. 12, 1	ὁ τεθνηκὼς « <i>памерлы</i> »	- -
Иη. 12, 17	ὅτι « <i>што</i> »	ὅτε « <i>калі</i> »
Иη. 12, 22	καὶ πάλιν « <i>а потым</i> »	ἔρχεται « <i>прыходзіць</i> »

Μεσца	Textus Receptus (паводле выдання "Новый Завет. От Иоанна Святое Благовествование (на четырех языках). С.Пб. 1890")	4-th Revised Edition by United Bible Societies
Ιη. 12, 41	ὅτε «καλί»	ὅτι « <i>таму што</i> »
Ιη. 12, 47	μη πιστεύσῃ « <i>не паверыць</i> »	μη φυλάξῃ « <i>не захавае</i> »
Ιη. 13, 26	— —	λαμβάνει καί « <i>бярэ і</i> »
Ιη. 13, 38	αὐτῷ « <i>яму</i> »	— —
Ιη. 14, 4	οἴδατε, καί τὴν ὁδὸν οἴδατε « <i>вы ведаеце, і шлях ведаеце</i> »	οἴδατε τὴν ὁδὸν « <i>вы ведаеце шлях</i> »
Ιη. 17, 11	οὓς « <i>тых, каго</i> »	ῶ « <i>якое</i> »
Ιη. 17, 12	οὓς « <i>тых, каго</i> »	ῶ « <i>якое</i> »
Ιη. 18, 30	μη ἦν Οὗτος κακοποιὸς « <i>не быў злачынцам</i> »	μη ἦν Οὗτος κακὸν ποιῶν « <i>не рабіў зла</i> »
Ιη. 19, 7	ἡμῶν « <i>нашаму</i> »	— —
Ιη. 19, 16	καί ἀπήγαγον « <i>і павялі</i> »	— —
Ιη. 19, 29	πλήσαντες « <i>напоўніўшы</i> »	οὖν μεστὸν « <i>поўную</i> »
Ιη. 19, 39	τὸν Ἰησοῦν « <i>да Ісуса</i> »	αὐτὸν « <i>да Яго</i> »
Ιη. 20, 19	συνηγμένοι « <i>сабраліся</i> »	— —
Ιη. 20, 20	Αὐτοῦ « <i>Свае</i> »	— —
Ιη. 21, 3	εὐθὺς « <i>адразу</i> »	— —
Ιη. 21, 14	Αὐτοῦ « <i>Сваім</i> »	— —
Ιη. 21, 15	Ἰωνᾶ « <i>Іонаў</i> »	Ἰωάννου « <i>Іаанаў</i> »
Ιη. 21, 16	Ἰωνᾶ « <i>Іонаў</i> »	Ἰωάννου « <i>Іаанаў</i> »
Ιη. 21, 25	Ἀμήν. « <i>Амінъ.</i> »	— —

[The text in this section is extremely faint and illegible. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to the 'ПАВОДЛЕ ІААНА' (According to John) header. The text is mostly obscured by a large, vertical, blurry watermark or bleed-through from the reverse side of the page.]

Новы Запавет Госпада нашага Ісуса Хрыста. Святое Евангелле паводле Іаана. На чатырох мовах: грэчаскай, славянскай, рускай і беларускай. З паралельнымі месцамі. Кн. 4-я. – Мн.: Свята-Петра-Паўлаўскі сабор, 2005. – 208 с.; іл.

ISBN 985-6594-19-7

УДК 226.4

ББК 86.37

Кніга працягвае серыю “Новы Запавет Госпада нашага Ісуса Хрыста” ў перакладзе на беларускую мову Біблейскай камісіі Беларускай Праваслаўнай Царквы. Раней у серыі выйшлі:

Новы Запавет Госпада нашага Ісуса Хрыста. Святое Евангелле паводле Матфея. Мн., 1991. Кн. 1-я.

Новы Запавет Госпада нашага Ісуса Хрыста. Святое Евангелле паводле Марка. Мн., 1999. Кн. 2-я.

Новы Запавет Госпада нашага Ісуса Хрыста. Святое Евангелле паводле Лукі. Мн., 2003. Кн. 3-я.

Падпісана ў друк 11.01.2005. Фармат 60х90 1/16.

Друк афсетны. Тыраж 1 000. Заказ № 04225.

Падатковая льгота – Агульнадзяржаўны класіфікатар Рэспублікі Беларусь.

ОКРБ 007-98; ч: 1; 22.11.20.650.

“Праваслаўны прыход Свята-Петра-Паўлаўскага сабора”. Ліцэнзія № 392.

220004 Мінск, вул. Ракаўская, 4. Свята-Петра-Паўлаўскі сабор.

Друкарня “ПРЫНТКАРП”. ЛП № 130 ад 30.04.2004. Мінск, 2005 г.

OBRIEN BARBARA HARRIS